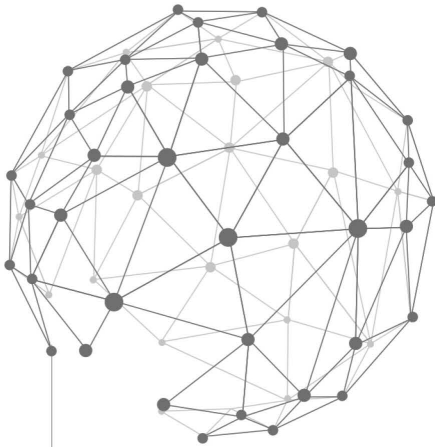

عەلى بابىر

خۇراپە رىئىتى
تەزكىيە
تەقۋا

2021-1442

خواہر رستی . تہذیبہ . تہقرا

www.alibapir.com

خواپه رستیی، ته زکیه، ته قوا

نووسین: عهلی بایپر

مافی له چاپدانه وهی پارێزراوه بۆ نووسینگه ی تهفسیر

چاپی به کهم ۱۴۴۲ ک - ۲۰۲۱ ز

نووسینگه ی تهفسیر

بۆ بلاوکردنه وه

ههولێر- شهقامی 30 مه تری ته نیشته مناره ی چۆلی

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseerooffice@yahoo.com

f t g+ y /TafseerOffice

ئاماده کردنی پێرست - نووسینگه ی تهفسیر

عهلی بایپر (نوسهر)

خواپه رستیی ته زکیه ته قوا

۲۱۵ لاپه ره

۱۴ * ۲۱ سم

بابه ت : ئایینی

ISBN : 978-99-22-632-11-7

له بهرێوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان - هه ریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۲۱۹) ی سالی ۲۰۲۰ پێدراوه

"بیروبوچونی ئەم کتیبه، مه رج نیه هه مان بیرو بوچونی نووسینگه ی تهفسیر بێ"

خه تی به رگ : نه وزاد کۆیی

دیازیانی ناوه وه : زه رده شت کاوانی

www.alibapir.com

مه وسووعه ی
به ره و باشتریگه یشتن و پیگه یشتن

- کتییی ۶ -

خزایه ربیی . نه زکیه . نه قوا

نووسینی
عه لی باپیر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِمْلَتِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۚ إِنَّمَا نُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۚ وَمَن تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۝١٨﴾ فاطر.

دکتر بابر علی عسکری عالمی باپیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

www.alibapir.net

www.alibapir.net

علی بابیر/ AliBapir

علی بابیر/ AliBapir

دکتر بابر علی عسکری عالمی باپیر

www.alibapir.net

www.alibapir.net

www.alibapir.net

پیشکش بی

به و خوشك و برا مسؤلمانانهی:

له ئه نجامى خوا په رستى پاست و ساغ و له خوا نيزيك بوونه وه دا:
دل و د هرونيان پاك و چاك ده بى و، له خوو خده خراپه كان بزار ده كړى و، به
خه سله ته په سنده كان جوان ده كړى و، له ئاكامى ئه و پاكيى و چاكييه ش
دا، شايسته ئه وه ده بى پاريزكارى، بى بيه خشرى.

پیشه کی و ریت خوش کردن

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ
أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا
هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾
﴿١٠٢﴾ آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا
وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿١﴾ النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ
أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا
عَظِيمًا﴾ ﴿٧١﴾ الأحزاب.

أَمَّا بَعْدُ:

فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ
ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

خوینه‌ره سه‌نگین و شیرینه‌کان!

ئه‌گه‌ر به‌ وردیی سه‌رنج بدهینه‌ گه‌ردوون، به‌ سه‌رجه‌م پیکهاته‌کانی و سه‌ر و خواریه‌وه: ئاسمانه‌کان و زه‌وی و، تییه‌وه رابمیتن، به‌ روونی بو‌مان ده‌رده‌که‌وئ که: وێ‌رای ئه‌وه‌ی هه‌ر دروستکراویک، به‌و په‌ری ورده‌کاری و ریک و پیکیی دروستکراوه، که له‌وه چاکتر و ریک و پیکتر ته‌سه‌وو‌ر ناکرئ، وه‌ک خوای تاک و پاک فه‌رموویه‌تی:

﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾ (٧) السجدة.

له‌ هه‌مان کاتیش دا، دروستکراوه‌کان په‌یوه‌ندییه‌کی ته‌واوکاری (تکاملی) یان له‌ نیوان دا هه‌یه و هه‌ر کامیکیان به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان، له‌ خزمه‌ت شتیکی له‌ خوای سه‌رووتر دایه، بو‌ وینه:

تیشک و ئاو و کانزایه‌کان (معادن) له‌ خزمه‌ت گ‌ل (تربة) و، گ‌ل و تیشک و ئاو، له‌ خزمه‌ت رووه‌ک و (نبات) و، رووه‌ک ئاو و تیشک و هه‌وا، له‌ خزمه‌ت ئاژده‌ل (حیوان) و، ئه‌وانیش هه‌موویان:

تیشک و، هه‌وا و، ئاو و کانزایه‌کان و، گ‌ل و رووه‌ک و، ئاژده‌ل... هتد له‌ خزمه‌تی مرو‌ف دان!

ئنجا لی‌رده‌ا پرسیاریک دیته‌ زه‌ینه‌وه:

ئه‌دی مرو‌ف که‌ خوای به‌خشه‌ر و به‌ به‌زه‌یی و کاربه‌جئ، ئه‌و هه‌موو دروستکراوانه‌ی خستوونه‌ خزمه‌ت، بگه‌ر ته‌یکرای گه‌ردوون، به‌سه‌ر خوارو سه‌رجه‌م پیکهاته‌کانیه‌وه، بو‌ی رام و ده‌ست مو (مُسَخَّر) کراوه، وه‌ک خوای زانا و توانا فه‌رموویه‌تی:

﴿أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً﴾ ﴿٢٠﴾ لقمان.

واته: ثایا سه‌رنج ناده‌ن! که خوا هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دایه، بو‌ی رام و ملکه‌چ کردوون و، چاکه و نیعمه‌ته‌ئاشکرا و په‌نهانه‌کانی خو‌ی به‌ته‌واویی به‌سه‌ردا رشتوون!!

به‌لئ ثایا مرو‌ف که شاگو‌لی باغی گه‌ردوون و، سه‌ر تو‌پی کاتی‌ناته، ده‌بی بو‌چی دروستکرا‌بی و، له‌خزمه‌ت چ ئامانجیک دابی؟!

کتی‌بی به‌رز و به‌پی‌زی خوا (قور‌ئان) زور به‌روون و راشکاویی، وه‌لامی ته‌و پرسیارانه‌مان له‌مست ده‌نی و، پیمان راده‌گه‌یه‌نی که ئامانج و حیکمه‌ت له‌دروستکردنی مرو‌ف: به‌ندایه‌تی‌بی کردن (عبودیه‌یه‌تی بو‌ خوا‌ی به‌دی‌هینه‌ر و په‌روه‌ردگار سب‌حانه و تعالی، وه‌ک خوا فه‌رموویه‌تی:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ ﴿٥٦﴾ الذاریات.

له‌میانی جینیشایه‌تی (خلافة) کردنی و، هه‌لگرتنی سپارده (أمانة) تایبه‌ته‌که‌یدا، که گه‌ردوون به‌سه‌ر و خواریه‌وه، له‌به‌رانبه‌ر هه‌لگرتنیدا، بی‌توانایی و ده‌سته‌پاچه‌یی خو‌ی پیشان دا، وه‌ک خوا فه‌رموویه‌تی:

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ ﴿٣٠﴾ البقرة.

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی:

﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَنُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ ﴿٧٢﴾ الأحزاب.

هه‌لبه‌ته‌ه‌حیکمه‌تی پی‌ویستکرانی به‌ندایه‌تی (عبودیه‌ی) کردن بو
خواش، له‌سه‌ر جینن و مرو‌ف، وی‌پرای جی به‌جیکردنی مافی خوا (حق
الله) له‌سه‌ریان و، پارێزران له‌بی نه‌کیی و سه‌له‌یی (کفران)، بریتیه‌له‌:
یادی خوا کردن و، لی نیزیك بوونی و، پاکبوونه‌وه و بژارکردنی له
خوو خه‌سه‌له‌ته‌نزم و په‌سته‌کان و، چاکبوون و رازپێرانه‌وه‌ی به‌ثاکار
و خه‌سه‌له‌ته‌به‌رز و په‌سنده‌کان وه‌ک خوی به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی:
۱- ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ (۱۴) طه.

۲- ﴿أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِبْرَ الصَّلَاةَ
تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
تَصْنَعُونَ﴾ (۴۵) العنکبوت.

۳- ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (۱۴) وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى (۱۵) الأعلى.

واته: ته‌زکیه‌ی نه‌فس (پاکبوون و چاکبوونی مرو‌ف) به‌رهه‌می
راسته‌خوی خواپه‌رستی و بو خوا صولحانه.

دوایی له‌ئه‌نجامی چاک خوا په‌رستن و ته‌زکیه‌ بوونی نه‌فس دا،
خه‌سه‌له‌تی به‌رز و به‌پێژ و کو‌که‌ره‌وه (جامع‌ی) پارێزکاری (تقوی)
په‌یدا ده‌بی، وه‌ک خوی کاربه‌جی و زانا فه‌رموویه‌تی:

۱- ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (۲۱) البقرة.

۲- ﴿وَفَيْسَ وَمَا سَوَّيْنَاهَا﴾ (۷) فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا (۸) قَدْ أَفْلَحَ مَنْ
زَكَّاهَا (۹) وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا (۱۰) الشمس.

۳- ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ (الحجرات).

شایانی گوته: رسته ی: ﴿امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ﴾، یانی: دلیانی ساغکردوته و پالوتوه بو پاریزکاری.

ئنجا نه مه لئی ودرده گیری که:

پاریزکاری (تقوی) له هه موو دل و دهر و نیکیدا نیشته جی و سه قامگیر نابی، به لکو پیوستی به دل و دهر و نیکی پالفته کراو و شایسته هه یه.

ئنجا به ریزان!

ئیمه خوا پشتیوان بی هه و لده دین له م کتیبه دا، باسی هه ر کام له و سییه بکهین:

۱- خواپه رستی

۲- ته زکیه ی نه فس

۳- پاریزکاری

که سی پیکهینه ری یه کجار گرنگ و پیوستی، که سایه تی مرؤفی مسولمان و کومه لگای مسولمان و، زاده و به ره می راسته و خوئی:

۱- (بووناسی) و ۲- (ئیمان) یشن.

بویشه ش نه م کتیبه مان کردوته سی به ش:

به شی یه که م: خواپه رستی

ئه‌میش له‌ سی‌ باسان پیکهاتوه:

باسی یه‌که‌م: پیناسه‌ی خواپه‌رستی.

باسی دووهم: پله‌ و پایه‌ و گرنگی خواپه‌رستی له‌ ئیسلام دا.

باسی سییه‌م: به‌ره‌م و شوینه‌واره‌ گرنه‌گه‌کانی خواپه‌رستی، له‌ ژیا‌نی مرۆف دا.

به‌شی دووهم: ته‌زکیه

ئه‌م به‌شه‌ش پینج باسان ده‌گریته‌ خوی:

باسی یه‌که‌م: چه‌مک و واتای ته‌زکیه‌ی نه‌فس.

باسی دووهم: پیگه‌ و به‌ره‌می ته‌زکیه‌ی نه‌فس.

باسی سییه‌م: چۆنیه‌تی ته‌زکیه‌ بوونی نه‌فس و ئامرازه‌کانی.

باسی چواره‌م: چوار کورته‌ سه‌رنج له‌ باره‌ی ته‌زکیه‌ی نه‌فس و قوتابخانه‌کانی ته‌زکیه‌ و، رێبازه‌کانی ته‌سه‌ووفه‌وه‌.

باسی پینجه‌م: کورته‌ هه‌ڵسه‌نگاندنیکی ته‌زکیه‌ و ته‌سه‌ووف.

به‌شی سییه‌م: ته‌قوا

ئه‌م به‌شه‌ش له‌ چوار باسان پیکهاتوه:

باسی یه‌که‌م: پیناسه‌ی پارێزکاری (تقوی) و پارێزکار (مۆقی).

باسی دووهم: بواره‌کانی پارێزکاری.

باسی سییه‌م: پیگه‌ی ته‌قوا و گرنگی و بایه‌خی.

باسی چواره‌م: به‌ره‌م و شوینه‌واره‌ دنیایی و دوا‌ر‌پ‌و‌ژیه‌کانی ته‌قوا.

شایانی باسیشه:

به‌شی یه‌که‌م: (خواپه‌رستی) له به‌رگی یه‌که‌می مه‌وسووعه‌ی:
 {خواپه‌رستی ئیسلامیی} وەرگیراوه، دواى سووکه ده‌ستکارییه‌ک و^(۱)،
 به‌شی دووهم و سییه‌م: (ته‌زکیه) و (ته‌قوا)ش له: (موسووعه:
 الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) الكتاب التاسع ط ۲/۲۰۱۹،
 وەرگیراون به سووکه ده‌ستکاری و کورت‌کردنه‌ودیه‌که‌وه^(۲).

هيواداریشم و له خواى به به‌زه‌یی و به‌خشه‌ریش داواکارم:

ئه‌م کتێبه به هه‌ر سی‌ک به‌شه‌که‌یه‌وه، به‌رچاو پروونکه‌زده‌وه ده‌ستبار‌گیرکی
 باشی، خوشک و برایانی مسوولمان بێت، بۆ هه‌رچی زیاتر:

۱- خواپه‌رست بوون و

۲- پاک و چاک بوون و

۳- پارێزکار بوونیان

که هه‌ر سی‌کیان وەك ئالقه‌کانی زنجیری‌ک، پێکه‌وه په‌یوه‌ستن و به
 دواى یه‌ک دا دین و، هه‌ر کامی‌کیان له‌وه‌ی پێش خۆیه‌وه په‌یدا‌ده‌یی و،
 هه‌ر سی‌کیشیان له بوونناسیی و ئیمان‌ه‌وه، هه‌ل‌ده‌قوڵن.

۱۶ / ره‌جه‌ب / ۱۴۴۱ هـ

۱۱ / ۳ / ۲۰۲۰ ز

(۱) له لاپه‌ره‌کانی: ۳۰، ۷۷، ۱۰۲، ۱۰۴، ۱۴۴.

(۲) (ته‌زکیه‌ی نه‌فس) له لاپه‌ره‌: ۱۳۴-۱۹۷، (ته‌قوا) له لاپه‌ره‌: ۴۴-۷۰،
 ط ۲/۲۰۱۹م جگه له (باسی پێنجهم‌ی) (ته‌زکیه) که له کتێبی سییه‌می:
 مه‌وسووعه‌ی: {بیر‌کردنه‌وه‌ی ئیسلامیی...} وەرگیراوه. لاپه‌ره‌: ۲۶-۲۷۴.

به‌شی‌یه‌که‌م

خواب‌پرستی

باسی یه کهم: پیئاسهی خواپهرستی.

باسی دووهم: پله و پایه و گرنگی خواپه‌رستی له ئیسلام دا.

باسی سییهم: بهرهم و شوینه‌واره گرنه‌گانی خواپهرستی
له ژبانی مروّف دا.

باسی یه کهم

پیناسه‌ی خواپه‌رستی

برگه‌ی یه کهم: چه مک و واتای خواپه‌رستی له فەرّه‌نگه‌کانی زماندا و له‌لای پسیپوران.

برگه‌ی دووهم: مانای وشه‌ی خواپه‌رستی له قورئاندا.
برگه‌ی سییه‌م: ئه‌نجامگیری و پروونکردنه‌وه‌ی زیاتر.

له نۆره كومهله نېره يان له كسانان
Stay in touch on social media
نن معكم من مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir

د لکه پالندې مخکښې ماموستا علي بابېر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

د لکه پالندې مخکښې ماموستا علي بابېر

www.alibapir.net

English - عربي - کوردي

د لکه پالندې مخکښې ماموستا علي بابېر

www.alibapir.com

له نۆره كومهله نېره يان له كسانان
Stay in touch on social media
نن معكم من مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir

د لکه پالندې مخکښې ماموستا علي بابېر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

د لکه پالندې مخکښې ماموستا علي بابېر

www.alibapir.net

English - عربي - کوردي

د لکه پالندې مخکښې ماموستا علي بابېر

برگهی یه‌که‌م

چه‌مک و واتای خوابه‌رستیی (العبادة)

وشه‌ی (العبادة)، که به هه‌موو شیوه به‌کاره‌یینانه‌کانیه‌وه، (۲۷۵) جار له قورئانی دا هاتوه، وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بییه‌و، پیویسته بو زانینی چه‌مک (مفهوم) و واتاکه‌شی، سه‌ر به فه‌ره‌نگه‌کانی زمانی عه‌ره‌بی دابگرین و، گوی بو زاناو پی‌شه‌وایانی عه‌ره‌بی زان بگرین:

یه‌که‌م: خاوه‌نی (مختار الصحاح) ئاوا مانای وشه‌ی (عبودية) و (عبادة) ی کردوه:

(...) وأصل العبودية: الخضوع والذل، والتعبيد: التذليل، يقال: طريق معبد، والتعبيد أيضا الاستعباد وهو اتخاذ الشخص عبداً، وكذلك (التعبّد) والعبادة: الطاعة والتعبد والتنسك...^(۱)، واته: (عبودية) له‌بنه‌ره‌تدا ژێرده‌سته‌یی و ملکه‌چییه‌و، (تعبيد) یانی گه‌ردن پی که‌چکردن، ده‌گوتری: (طریق معبد- رییه‌کی ته‌خت و هه‌موارکراو).

دیسان (تعبيد) به مانای (استعباد) یش دی، ئه‌ویش بریتیه له‌کردنه‌ کۆیله‌ی که‌سیک... دیسان (تعبد) یش هه‌مان مه‌به‌ست ده‌گه‌یه‌نی، ده‌گوتری: (تَعَبَّدَ) واته: کردیه‌ کۆیله‌ و، (عبادة) یانی: فه‌رمانه‌به‌ریی و په‌رستن و قوربانیی سه‌ره‌برین...

دووهم: (راغب الأصفهانی) یش- توێژده‌وه‌ی زه‌بر ده‌ستی ماناو مه‌به‌ستی وشه‌و زاراوه‌کانی قورئانی به‌رێژ - له‌وباره‌وه‌ گوتویه‌تی:

(۱) بره‌انه: (مختار الصحاح)، ص (۱۱۹، ۱۲۰).

(العبودية: إظهار التذلل والعبادة أبلغ منها، لأنها غاية التذلل ولا يستحقها إلا من له غاية الإفضال وهو الله تعالى، ولهذا قال: (أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ)، والعبادة ضربان: عبادة بالتسخير وعبادة بالإختيار، وهي لذوي النطق وهي المأمور بها في نحو قوله: (أَعْبُدُوا رَبَّكُمْ) و (وَأَعْبُدُوا اللَّهَ)...) (١).

واته: (عبودية) پێشاندانی ملکه‌چییه و (عبادة) له‌وی خه‌ستته‌، چونکه (عبادة) ته‌و په‌ری ملکه‌چییه و شایسته‌ی که‌شیش نیه، مه‌گه‌ر که‌سیک که‌ خاوه‌نی ته‌وپه‌ری چاکه‌و به‌خششه، که‌ خوای به‌رزه. هه‌ر بۆیه‌ش خوا فه‌رموویه‌تی: (که‌ جگه‌ له‌وی نه‌په‌رستن)، (عبادة) یش دوو جو‌ره: - جو‌ریکیان (عبادة) به‌هوی گه‌ردن پی که‌چکرده‌وه.. جو‌ریکیان (عبادة) به‌ ویست و هه‌ل‌بژاردنه‌وه، که‌ بۆ خاوه‌ن عه‌قلانه، که‌ له‌م جو‌ره‌ ئایه‌تانه‌دا فه‌رمانی پێکراوه: (په‌روه‌ردگارتان په‌رستن) و (خوا په‌رستن).

پاشان (راغب الأصفهانی) له‌سه‌ر پێناسه‌کردنی (عبودية) و (عبادة) به‌رده‌وام ده‌بی و ده‌لی: (والعبد يقال على أربعة أضرب):

١- عبد بحکم الشرع وهو الإنسان الذي يصح بيعه وابتاعه، (نحو العبد بالعبد)، (عبدًا مملوكًا).

٢- عبد بالإيجاد وذلك ليس إلا لله، وإياه قصد بقوله: (إن كل من في السموات والأرض إلا آتي الرحمن عبدًا)، وعَبْدٌ بالعبادة والخدمة، والناس في هذا ضربان:

٣- عبد لله مخلصاً وهو المقصود بقوله: (واذكر عبدنا أيوب)، (إنه كان عبدًا شكورًا)، (نزل الفرقان على عبده)... الخ.

(١) برونه (معجم مفردات ألفاظ القرآن)، ص (٣١٩).

٤- وعبد للدنیا وأعراضها، وهو المعتكف على خدمتها ومراعاتها، وإيّاها قَصَدَ النبيُّ عليه الصلاة والسلام بقوله: (تعس عبد الدرهم، تعس عبد الدينار). وعلى هذا النحو يصح أن يقال: ليس كل إنسان عبداً لله..

ويقال طريق معبد، أي مذلّل بالوطأ، وبغير معبّد، أي مذلّل بالقطران، وعبّدت فلاناً أي ذلّلته إذا اتخذته عبداً، قال تعالى: [أَنَّ عَبْدَتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ]^(١)، واته: وشهى (عبد) به چوار مه‌به‌ستان به‌کاردی:

١- (عبد) يَك كه به‌حوکمی شهرع په‌یدا بووه^(٢)، ته‌ویش ته‌و مروّقه‌یه که دروسته بفرۆشری و بکرپی، وهك (کۆيله به‌کۆيله)، (کۆيله‌یه‌کی خاوندار).

٢- (عبد) يَك كه به‌هۆی وه‌دیه‌ینه‌وه بوته (عبد)، ته‌وه‌ش - واته ته‌و جوّره به‌ندایه‌تیی بو کرانه - به‌س مافی خواپه‌و، به‌فهرموددی خوا: (هیچ کهس له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدا نیه، که به‌به‌ندایه‌تیی نه‌یه‌ته لای خوی به‌به‌زیدی) ته‌وه مه‌به‌ست بووه‌و، به‌ندیه‌ك که له‌بواری په‌رستن و خزمه‌تدا دهرده‌که‌وئ له‌وباره‌شه‌وه خه‌لک دوو جوّرن:

(١) بروانه: (معجم مفردات ألفاظ القرآن)، ص (٣١٩، ٣٢٠).

(٢) دیاره ئیسلام پڕۆمی سه‌یدو کۆیلایه‌تیی دانه‌هیناوه، به‌لکو به‌ر له‌ئیسلام هه‌ربووه پایه‌یه‌کی گرنگی سیستمی سیاسی و ئابووری بووه له‌سه‌رتاسه‌ری دنیا‌داو، ئیسلامیش به‌جیددی هه‌ولئ نه‌هیشتن و بنه‌رکردنی ته‌و دیاره‌دواکه‌وتووپییه‌ی داو، وهك له‌چه‌ندان ده‌قی قورئان و سونه‌تدا دهرده‌که‌وئ و، له‌راستیدا نه‌مانی ته‌و دیاره‌دزیوه، یه‌کێکه له‌دیارییه‌کانی ئیسلام بو مروّقایه‌تیی له‌وباره‌وه بروانه:

١- ته‌فسیری سوورده‌تی (النساء) نایه‌تی ژماره (٢٤).

٢- کتییی: (په‌رگیری) چاپی دووه‌م/٢٠١٩ز.

که‌تییان دا باسی ته‌و بابه‌ته‌کراوه.

۱- به ندهیهك كه ساغ هی خوایه، بهم ئایه تانهش ئهم جۆره به ندهیه مه بهست بووه: (یادی به ندهی ئیمه ئه ییوب بکه وه). (یینگومان ئه و - واته نوح (علیه السلام) - به ندهیه کی سوپاسگوزار بوو)، (جیا که ره وهی - هه ق و باطل - ناردۆته سه ر به نده که ی) ... هتد.

۲- (عبد) ێك كه كۆیله ی دنیاو شته كانیه تی، ئه ویش كه سیكه كه له سه ر خزمه تکردنی دنیا چاوچه ر داده گری، پیغه مه به ریش (صلی الله علیه وسلم) ئه و جۆره كه سه ی مه به ست بووه كه فه رمویه تی: [به نده ی دره م (زیو) له به ین بچی، به نده ی دینار (زیر) له نیو بچی]، به گویره ی ئهم چه مك و واتایه ش راسته بگوترئ: هه موو ئینسانێك به نده ی خوا نیه ...

ئنجا ده گوترئ رییه کی (معبد) واته: به هۆی پێدا رۆشتنه وه گهردنی پێ كه چه كراوه تهخت و هه موار بووه، هوشتریکی (معبد) یانی: به قه ترانی ملكه چ و دهسته مو كراوه، هه روه ها (عبدت فلاناً) ئه گه ر ملت پێ كه چ كرده ی و كرده ییت به كۆیله، خوی به رز فه رمویه تی: (أَنْ عِبَدْتَ بَنِي إِسْرَائِيلَ) واته: له سۆنگه ی ئه وه وه كه وه چه ی ئیسراییلت كرده بوو به ژیر دهسته و كۆیله - ئه ی فیرعه ون من به ناچار ی هاتبوومه ماله ی تۆو خزمهت ده كرام.

سییه م: (فیروز آبادی) یش له باره ی چه مك و واتای وشه ی ناویراوه وه، گوتویه تی: (العبدية والعبودية والعبادة: الطاعة)^(۱)، واته: (عبدية) و (عبودية) و (عبادة) یانی: فه رمانبه ری و گهردن كه چیی.

چه ره م: (ابن سیده) ش گوتویه تی: (يقال: تعبد فلان لفلان، إذا تذلل له، وكل خضوع ليس فوقه خضوع، فهو عبادة، طاعة كان للمعبود أو غير

(۱) بڕوانه: (القاموس المحيط)، لفظ (عبد).

طاعة، وكل طاعة لله على جهة الخضوع والتذلل، فهو عبادة^(۱)، واته: ده‌گوتری: (تعبد فلان لفلان) ته‌گهر گهردنی بۆ که چ بکات و هه‌موو گهردن که چیه‌ک که هیچ گهردن که چیه‌کی نه‌گاتی، ته‌وه په‌رستنه، ئنجا فه‌رمانبه‌ریی بی بۆ په‌رستراو یان فه‌رمانبه‌ریی نه‌بی (په‌نگه مه‌به‌ستی ته‌وه بی به‌ ویست و هه‌ل‌بژاردن و په‌دغه‌ته‌وه بی، یان به‌ پی‌چه‌وانه‌وه) و هه‌ر فه‌رمانبه‌رییه‌ک که بۆ خودا ته‌نجام ده‌دری، له‌سه‌ر شیوه‌ی ملکه‌چی و خو زه‌بوون کردن، ته‌وه په‌رستنه.

پینجه‌م: (ابن منظور) یش له‌ کتبی ناوداری خو (السان العرب) دا، ده‌باره‌ی وشه‌ی ناوبراو گوتویه‌تی:

(وأصل العبودية: الخضوع والتذلل)^(۲)، واته: مانای بنه‌ره‌تی (عبودية) گهردن که چیه‌ی و سه‌ر نه‌وی کردنه، هه‌روه‌ها ده‌لی: (والتعبد: التمسك، والعبادة: الطاعة)^(۳)، واته: (تعبد) په‌رستن و قوربانی سه‌ره‌رینه‌و، (عبادة) فه‌رمانبه‌رییه.

پاشان له‌ ته‌فسیری (... و عبد الطاغوت) دا گوتویه‌تی: قال الزجاج و تأویل (عبد الطاغوت) أي أطاعه يعني الشيطان، فيما سؤل له وأغواه...^(۴)، واته: زه‌ججاج گوتویه‌تی: ته‌فسیری (عبد الطاغوت) یانی: فه‌رمانبه‌ریی طاغووتی کردوه، واته: به‌ قسه‌ی شه‌یتانی کردوه له‌ شوین کهوتنی ته‌وه‌دا، که بۆی جوان کردوه، سه‌ری لی‌ش‌یواندوه، ئنجا

(۱) بره‌وانه: (المخصص) لابن سیده، ج (۱۳)، ص (۹۶).

(۲) (السان العرب) ج (۲)، ص (۲۷۱).

(۳) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ج (۲)، ص (۲۷۲).

(۴) هه‌مان سه‌رچاوه و به‌رگ و لاپه‌ره.

گوتوویه تی: (وقومهما لنا عابدون) أي دانون وکل من دان لملك فهو عابد له وقال ابن الأنباري: (فلان عابد) وهو الخاضع لربه المستسلم المنقاد لأمره، وقوله تعالى (أعبدوا ربکم) أي: (أطیعوا ربکم)^(۱).

واته: (وقومهما لنا عابدون) گه له که یان (عابد) ی ئیمه، یانی ملکه چمانن [ئه مه قسه ی فیرعه ونه دهر باره ی موساو هاروونی برای (علیهم السلام) و گه له که یان].

هه ره که سیڤ مل بو حوکمرانیڤ که چ بکات [دیاره مه به ست سه روڤ و پادشای کافره] ئه وه په رستاریه تی و، (ابن الأنباري) گوتوویه تی: فلانه که سه عابیده، یانی: که سیڤه گه ردن که چی په روهر د گاریه تی و جیه جیه که ری فرمانیه تی، و قسه ی خوی به رز: (په روهر د گارتان بیه رستن) یانی: فرمان به ریی په روهر د گارتان بکه ن.

شه شه م: (ابن تیمیة) ئاوا پیناسه ی (عبادة) ده کات:

(العبادة اسم جامع لكل ما يحبه ويرضاه الله تعالى من الأقوال الظاهرة والباطنة وجماع العبادة: كمال الحب مع كمال الذل، فالظاهرة كالصلاة والزكاة والصيام والحج، وصدق الحديث، وأداء الأمانة، وبر الوالدين، وصلة الأرحام، والوفاء بالعهود، والأمر بالمعروف والنهي عن المنكر، والجهاد للكفار والمنافقين، والإحسان إلى الجار، واليتيم والمسكين وابن السبيل والبهائم، والدعاء والذكر والقراءة، والباطنة كحب الله ورسوله وخشيته والإنابة إليه وإخلاص الدين له، والصبر لحكمه والشكر لنعمه، والرضا بقضائه، والتوكل عليه، والرجاء لرحمته، والخوف من عذابه)^(۲)، واته: عبادت ناویکی

(۱) هه مان سه رچاوه، ج (۲)، ص (۲۷۳، ۲۷۴).

(۲) کتیی (العبودية) ی (ابن تیمیة)، ص ۱۰۸، ۱۰۹.

کۆکه‌ره‌دیه بۆ هه‌موو ئه‌و قسه‌و کرده‌وه ئاشکراو په‌نه‌نانه‌ی، که‌ خ‌وای به‌رز خ‌ۆشی ده‌وێن و په‌سه‌ندیان ده‌کات، پوخته‌ی مانای (عبادة) بریتیه‌ له‌: خ‌ۆش‌ویستنی ته‌واو، وێرای گه‌ردن که‌چی ته‌واو، دیوی ئاشکرای خوا په‌رستی و ده‌ک: نوێژو زه‌کات و پ‌ۆژوو گرتن و هه‌ج و، راست ب‌یژی و، ج‌یبه‌ج‌یکردنی راسپارده‌و، چاکه‌ له‌ گه‌ل دایک و باب و، پاراستنی په‌یوه‌ندی خ‌زمایه‌تی و، به‌ج‌یه‌ینانی به‌لێن و په‌یمان و، فه‌رمان به‌ چاکه‌کردن و پ‌ی له‌ خ‌راپه‌گرتن و، ج‌یه‌ادکردن دژی کافرو ده‌غه‌لان و، چاکه‌کاری له‌ گه‌ل دراوسی و هه‌تیو و هه‌زارو ر‌ی‌بوارو ئازهل و، پارانه‌وه‌و زی‌کرو قورئان خوێندن، دیوی په‌نه‌نیشی و ده‌ک: خ‌ۆش‌ویستنی خواو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی و، ترسان له‌ خواو گه‌رانه‌وه‌ بۆ لای و، ساغکردنه‌وه‌ی گه‌ردنکه‌چی بۆی و، ئارامگری بۆ حوکم و بریاری و، سوپاسکردنی له‌سه‌ر نازو ن‌عمه‌ته‌کانی و، ر‌ازی بوون به‌ قه‌زاو قه‌ده‌ری و، پشت پ‌ی به‌ستنی و، ئومید به‌به‌زه‌یی و به‌خ‌شنده‌یی بوونی و، ترس و سام له‌ ئازارو ته‌شکه‌نجه‌ی..

حه‌وته‌م: (ابن قیم الجوزیه) ش‌ ده‌رباره‌ی وشه‌ی (عبادة) گوتویه‌تی: [وبني (إياك نعبد) على أربع قواعد: التحقق بما يحبه الله ورسوله ویرضاه من قول اللسان والقلب وعمل القلب والجوارح.. فقول القلب: هو اعتقاد ما أخبر الله سبحانه به عن نفسه وعن أسمائه وصفاته وأفعاله وملائكته ولقائه على لسان رسله، وقول اللسان: الإخبار عنه بذلك والدعوة اليه والذب عنه وتبيين بطلان البدع المخالفة له، والقيام بذكره وتبليغ أوامره، وعمل القلب، كالمحبة له والتوكل عليه والإنابة إليه والخوف منه والرجاء له وإخلاص الدين له والصبر على أوامره وعن نواهيهِ وعلى أقداره والرضى به وعنه، والموالة فيه والمعادة فيه والذل له والخضوع والإخبات اليه

والطمأنينة به، وغير ذلك من أعمال القلوب التي قَرَضَها أَقْرَضَ من عمل الجوارح، ومستحبُّها أَحَبُّ إلى الله مِنْ مستحبِّها، وعمل الجوارح بدونها، إما عديم المنفعة أو قليل المنفعة، وعمل الجوارح كالصلاة والجهاد ونقل الأقدام إلى الجمعة والجماعات، ومساعدة العاجز والإحسان إلى الخلق ونحو ذلك..^(۱).

واته: (بهس تو دپه رستین-ایاک نعبد-) له سهر چوار پایهن بنیات نراوه، که بریتین له: جیبه جیکردن و له خوډاهینانه دی، هه رچی خواو پیغه مبهه ر خویشان دهوئ و په سهندی ده کهن، له قسه ی زمان و، دل و، کرده دی دل و، ته ندامه کان:

۱- قسه ی دل: که بریتیه له قه ناعه ت هه بوون و پروا پیبوونی هه رچی خوی پاک و بیوینه دهر باره ی خوئ و ناوه کانی و سیفه ته کانی و کرده و کانی و فریشته کانی و به دیدار گه یشتنی، له سهر زمانی پیغه مبهه رانی هه والی پیداهه.

۲- قسه ی زمان: بریتیه له راگه یاندنی تهو راستییانه ی گوتران و بانگه وازی خه لک بو کردنیان و، بهر گری لی کردنیان و، پروونکردنه دی پووچی تهو شته داهینراوانه ی که پیچه وانه یانن و، یادی خوا کردن و راگه یاندنی فه رمانه کانی.

۳- کرده دی دل: خو شو یستنی خواو پشت پی به ستنی و گه رانه وهو بولا ژیان (په شیمن) بوونه دی و، لیترسانی و هیوا پیبوونی و، گه ردن که چیی بو ساغ کردنه دی و، خو راگری له سهر جیبه جیکردنی فه رمانه کانی و نه کردنی قه دهغه کراوه کانی و، ئارام گرتن له بهرامبهه ر

(۱) پروانه: (مدارج السالکین)، ج (۱)، ص (۱۰۰، ۱۰۱).

قه‌زاو قه‌ده‌رو به‌لیو گرفته‌کانداو پی‌ رازی بوونیان و لی‌ رازی بوونی و، دۆستایه‌تیی و دوژمنایه‌تیی له‌ پیناودا کردنی و، خو‌ بو‌ زه‌بوونکردنی و گه‌ردنکه‌چی و ته‌سلیم بوونی و ئارام پی‌گرتنی و، غه‌یری ئه‌وانه‌ش له‌ کرده‌وه‌کانی د‌لان، که‌ فه‌رزه‌کانیان له‌ کرده‌وی ئه‌ندامه‌کان پی‌ویست ترن و، سوننه‌ته‌کانیشیان له‌لای خوا، له‌ سوننه‌ته‌کانی ئه‌ندامه‌کان خو‌شه‌ویستترن و، له‌ راستییدا کرده‌وی ئه‌ندامه‌کان، به‌بی‌ ئه‌وان، یان هه‌ر بی‌ سوودن، یان که‌م سوودن.

۴- کرده‌وی ئه‌ندامه‌کان وه‌ک: نوێژو جیهادکردن و هه‌نگاونان به‌ره‌و ئه‌نجامدانی نوێژو جومعه‌و نوێژه‌کانی به‌ کو‌مه‌ل و، هاوکاری کردنی خه‌لکی ده‌سته‌وه‌سان و چاکه‌کاری له‌ گه‌ل خه‌لکیداو شیوه‌ی ئه‌وانه‌.

برگهی دووهم

مانای وشهی خوابه‌رستیی له قورئاندا

ئیس‌تاش دواى شه‌وى چه‌مك و مه‌به‌ستى وشهى (عبادة) مان له
فه‌ره‌نگه‌كانى زمانداو، له لای زانایانى شه‌رعزانیش بۆ ڤوون بۆوه،
با سه‌رنج بده‌ین داخۆ خواى کاربه‌جی و زانا، له قورئانى به‌هیزو
پیژدا، وشهى ناوبراوى، بۆ چ واتاو مه‌به‌ستیك به‌کاره‌یناوه؟:

دواى سه‌رنج دان و تیوه‌رامانى وردو قوول له سه‌رجه‌م ئایه‌ته
به‌ریژه‌کانى قورئانى به‌ریژ، بۆمان ده‌رده‌که‌وئى که وشهى ناوبراو، بۆ
سى مه‌به‌ستى سه‌ره‌کیى و مه‌زن به‌کار هینراوه، به‌هه‌موو ریژگه
(صیغه)کانى به‌کاره‌ینانیه‌وه، که ئه‌مانه‌ن^(۱):

یه‌که‌م: ملکه‌چی و به‌ندایه‌تی و ژێرده‌سته‌یی (الذلة والعبودية والخضوع):
بۆ وینه:

۱- [إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا] (مریم - ۹۳)

واته: هیچ که‌س له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا نیه، مه‌گه‌ر به‌ به‌ندایه‌تی
دیته‌ لای خواى به‌ به‌زه‌یی.

۲- [وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنَّهَا عَلَى أَنْ عَبَّدَتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ] (الشعراء - ۲۲).

(۱) بۆ نووسینی ئه‌م باسه، سوودم له کتیی: (المصطلحات الأربعة في القرآن) ی
(أبو الأعلى المودودي) وەرگرتوه.

واته: ئەوەش چاکه‌یه‌که که منه‌تی پێی له‌سه‌ر من ده‌کە‌ی و، له‌ سۆنگه‌ی ئەوه‌وه‌یه که وه‌چه‌ی ئیسپرائیلت کردبوو به‌ کۆیله‌و ژێرده‌ست.

۳- [ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ٤٥ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۖ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ٤٦] فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدُونَ ٤٧] (المؤمنون: ٤٥-٤٧)

واته: پاشان مووسا و هاروونی برائمان به‌ چه‌ندان نیشانه‌و به‌به‌لگه‌یه‌کی ئاشکراوه‌ په‌وانه‌ کرد، بۆ لای فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی، به‌لام ئەوان خۆیان به‌ زل گرت و، پێشتریش گه‌لیکی خۆ به‌ به‌رز گریون، گو‌تیا‌ن: ئایا بپروا به‌ دوو ئینسانان به‌ئێین که وه‌ک خۆمان و، گه‌له‌که‌شیان به‌ندایه‌تییمان ده‌که‌ن!!

دووهم: فه‌رمانه‌ریی و پابه‌ندیی به‌ حوکم و به‌نامه‌وه (الطاعة والالتزام بالحکم والشریعة):

بۆ وێنه‌:

۱- [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُفُّوا مِن طَيْبَتِ مَا رَزَقْنَكُمْ وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ] (البقرة- ۱۷۲)،

واته: ئە‌ی ئە‌وانه‌ی بپرواتان هێناوه‌! له‌و رۆزیه‌ چاک و پاکانه‌ بخۆن که پێمان داو و، سوپاسی خوا بکه‌ن، ئە‌گه‌ر ئە‌و ده‌په‌رستن. (واته‌: به‌شێک به‌ندایه‌تی و په‌رستنتان بۆ خوا بریتیه‌ له‌ پابه‌ندیستان به‌ حه‌لل و حه‌رامیکه‌وه که بۆ دیا‌ری کردوون).

۲- [قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ] (المائدة - ۶۰).

واته: بلّی: ثایا هه‌والتان پیبدهم به پاداشتی خراپتر له‌وه له‌لای خوا! - سزای- که‌سیک که خوا نه‌فرینی لی کردوه لی تووره بووه گیراونی به مه‌یمون و به‌رازو، طاغووتیان په‌رستوه، (مه‌به‌ستیش له په‌رستنی طاغووت لی‌ده‌دا فه‌رمانبه‌ریی کردنی جووله‌که‌کانه بو پیاوه ثایینی و ده‌سه‌لا‌تداره‌کانیان، چونکه (طاغوت) بریتیه له هه‌ر شتیک که له‌گه‌ل خوا یان له جیاتی خوا بپه‌رستیت).

۳- [وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ] (النحل - ۳۶).

واته: بیگومان له‌نیو هه‌ر کۆمه‌لێکدا پیغه‌مبه‌ریکمان ره‌وانه کردوه، که: خوا بپه‌رستن و له طاغووت خو دوور بگرن!..

سییه‌م: نه‌نجامدانی دروشمه‌کان (أداء الشعائر):

بو وینه:

۱- [قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي...] (غافر - ۶۶).

واته: بلّی من لیم قه‌ده‌غه کراوه شه‌وانه بپه‌رستم که ئیوه له جیاتی خوا لییان ده‌پارینه‌وه، دواى شه‌وه‌ی له په‌روه‌ردگارمه‌وه به‌لگه‌گه‌لی تاشکرام بو هاتوون..

٢- [وَالَّذِينَ أَخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى...] (الزمر-٣).

واته: ئەوانەى لە جياتى خوا، چەند سەرپەرشتيار و دۆستىكى
ديكەيان گرتوون (دەلێن) تەنيا بۆيە ئەوان دەپەرستين كە لە خوامان
نزىك بىخەنەوه..

٣- [قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٣﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٤﴾] (الأنعام : ١٦٢-١٦٣).

واته: بلی: بیگومان نویژم و قوربانیی سهرپرینم و ژیانم و مردنم
بو خوی پهرودگاری جیهانه‌کانه، هیچ هاوبه‌شی نین و هر به‌ودش
فهرمانم پیکراوه، من یه‌که‌مینى مسولمانانم.

بهائی مسؤلمانانی به ریزو خوشه ویست!

وہڪ لہبہر تیشکی ٿو سی ڪوْمَ لَہ ٿایہ تہدا - کہ وہڪ چہند
 نمونہ یہڪ ہیٺا مننہ وہ - دہردہ کہوی، دہبین کہ وشہی (عبودیہ) و
 (عبادہ) لہ فہرہنگ و زارودی قورٿانی قسہ لہ جی و پُر پیت و
 پیٿرو بہر پیٿدا، سی واتای گرنک و گہورہو سہرہ کی ہن:

۱- ملکه چیی و به‌ندایه‌تیی و ژړده‌سته‌یی، که ینگومان به‌م واتایه سهر له‌به‌ری بوونه‌وه‌رو تیځکړای خه‌لکی به‌مسلومان و کافروه، به‌نددی خوای په‌روهر دگارو ملکه‌چ و ژړده‌سته‌ینی، زانایانیش به‌م جوړه به‌ندایه‌تیه ناچاریه‌ی کائنات ده‌لین: (العبودية التکونیه)، که ینگومان نایته مایه‌ی مه‌دح و زدم و پاداشت و سزا.

۲- فه‌رمانبه‌ریی و پا‌به‌ندیی به‌ حوکم و به‌رنامه‌وه، که ئه‌م جو‌ره به‌ندایه‌تییه‌ش تایبه‌ته به‌وانه‌وه که به‌ ویست و هه‌ل‌ب‌ژاردنی ئازادی خو‌یان خوا ده‌په‌رستن و به‌ندایه‌تییی بو‌ ده‌کن، که ئه‌م جو‌ره به‌ندایه‌تییه‌ش پی‌ ده‌گوتری: (العبودية التشريعية) که مایه‌ی مه‌دح و زه‌م و پا‌داشت و سزای دنیاو دوا‌پو‌ژه.

۳- ئه‌نجامدانی دروشمه‌کانی په‌رستن (الشعائر التعبدية)، که له راستییدا ئه‌میش هه‌ر به‌شی‌که له جو‌ری دو‌وه‌می به‌ندایه‌تییی بو‌ خوا کردن و په‌رستنی، چونکه هه‌ر کاتی‌ک ئینسان خو‌ی ته‌سلیمی حوکم و به‌رنامه‌ی خودا کردو، راپه‌گه‌یانده‌ که خو‌ی په‌روه‌ردگار به‌ تاقه په‌روه‌ردگارو په‌رستراو و فه‌رمان‌ده‌وا (الرب والاله والحاكم الوحيد) ده‌زان‌، دیاره‌ رپی له خو‌ی گرتوه که جگه له خو‌ی داد‌گه‌رو میه‌ره‌بان یاسا‌کانی زینده‌گیی (شرائع الحياة)و، دروشمه‌کانی به‌ندایه‌تییی (شعائر التعبد) له سه‌رچاوه‌یه‌کی دیکه وه‌رب‌گرئ، شتی‌کی ئاشکرا‌شه که دروشمه‌کانی به‌ندایه‌تییه‌ش به‌شی‌کی که‌م، به‌لام زو‌ر گرنگی ئه‌و حوکم و به‌رنامه‌ گشتی و گشت‌گیر (عام و شامل)و هه‌مه‌لایه‌نه‌ن که ئیسلامه، له چاو ئه‌و هه‌موو یاساو ده‌ستوورانه‌ی دیکه، که په‌یه‌ه‌ندییان به‌ لایه‌نه زو‌رو جو‌راو جو‌ره‌کانی ژیا‌نی تاک و کو‌مه‌له‌وه هه‌یه.

برگی سییه‌م

ئه‌نجامگیری و روونکردنه‌وه‌ی زیاتر

ئێستاش بۆ چاکتر تیگه‌یشتن له‌وه‌ی رابرد، له‌ چهند خاڵێکدا کورت و پوختی ده‌که‌ینه‌وه‌، تیشکی زیاتریش ده‌خه‌ینه‌ سه‌ر چهند لایه‌نیکی:

یه‌که‌م: وشه‌ی (عبودية) و (عبادة) له‌ ته‌سلّی زمانی عه‌ره‌بییدا، به‌ مانای ملکه‌چی و فه‌رمانبه‌ری و ژێرده‌سته‌یی دیت و، شه‌رعیش هه‌ر له‌ سه‌ر واته‌ ته‌سلّیه‌که‌ی خۆی به‌کاری هێناوه‌، ته‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ مه‌رج (شرطی) (به‌س بۆ خوا بوون)ی خستۆته‌ سه‌ر، که‌واته‌ وشه‌ی ناوبراو له‌ زاراوه‌ی شه‌رعدا، بریتیه‌ له‌ (به‌س په‌رستنی خوا) و (ته‌نیا به‌ندایه‌تی کردن بۆ خوا).

یه‌کێک له‌ زانایانیش ئاوا‌ی پێناسه‌ کردوه‌، که‌ من زۆر پێم په‌سه‌نده‌ (العبادة: هي التذلل لله محبة وتعظيماً بفعل أوامر واجتناب نواهيه على الوجه الذي جاءت به شرائعه) ^(١).

واته‌: (عبادة) بریتیه‌ له‌ مل بۆ خوا که‌چکردن له‌ پرووی خۆشویستن و به‌ مه‌زن گرتنییه‌وه‌، که‌ ته‌میش له‌ جیبه‌جی‌کردنی فه‌رمانه‌کانی و خۆ دوورگرتن له‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانیدا، به‌و پێیه‌ی که‌ به‌رنامه‌که‌ی پروونی کردۆته‌وه‌، خۆی ده‌نوی‌نێ.

(١) برۆانه‌: (فتاوی‌ العقیده)، ص (١٢٩)، (ابن عثیمین).

ئنجاشایانی باسیشه که له زمانی کوردییدا وشه‌ی (خواپه‌رستیی) له جیاتی (عبادة) دانراوه، که پیم وایه زۆر به‌جی و پر به پسته.

دووهم: وشه‌ی خواپه‌رستیی (عبادة)یش له به‌کاره‌ینانی شهرع - واته قورئان و سونه‌ت-دا تیکرای جم و جۆل و چالاکیه‌کان و، درو دهرۆن (ظاهر و باطن)ی ئینسان و، سه‌رله‌به‌ری ژیان و گوزهران ده‌گریته‌وه‌و، هه‌روه‌ک چۆن دروشمه‌کانی به‌ندایه‌تی (الشعائر التعبدية) دیاریی ده‌کات وه‌ک: نوێژو رۆژوو و زه‌کات و حج و زیکرو دووعاو سه‌ربهرین و ئیعتیکاف و ته‌واف و ... هتد، به‌رنامه‌کانی زینده‌گی (الشرائع الحياتية)ش له هه‌موو بواره‌کانی: سیاسی و ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی و خێزانی و جه‌نگ و ئاشتی و ... هتدا، به‌ده‌ست تا‌ک و کۆمه‌له‌وه‌ ده‌دات و، له غه‌یری خواو به‌رنامه‌و ئایینه‌که‌ی بێ‌یازیان ده‌کات.

سێیه‌م: ئنجا که ده‌بینین له عورفی گشتی و باوی مسوڵماناندا، وشه‌ی عیبادت زیاتر بۆ دروشمه‌کانی به‌ندایه‌تی و لایه‌نی شه‌خصیی و مه‌عنه‌ویی ئینسان به‌کار دی و، زاناو شه‌رعزانان (فقهاء)یش له نیوخۆیاندا یاساو ده‌ستووره‌کانی ئیسلامیان بۆ دوو به‌ش: (العبادات) و (المعاملات) واته: په‌رسته‌کان و هه‌لس و که‌وته‌کان، دابه‌ش کردوون، له گه‌ل ته‌و راستیه‌دا که ئیمه‌ دهرباردی چه‌مک و واتای راسته‌قینه‌ی وشه‌ی ناوبراو خستمانه‌ روو، تیک ناگیرئ، چونکه:

١- چه‌مک و واتا عورفی و باوه‌کانی وشه‌و زاره‌وه‌کان، مه‌گه‌ر له لای خه‌لکی ساده‌و عه‌وام، ته‌گه‌ر نا نابنه‌ هۆی گو‌پران و لاچوونی واتاو چه‌مکه‌ ته‌صلیی و حه‌قیقیه‌کان.

۲- زانایان و شهر عزانانش زیاتر به مه‌به‌ستی ئاسانکاری تیگه‌یانندی خه‌لکی، یاساو ده‌ستوره‌کانی ئیسلامیان به‌و جوړه دابه‌ش کردوه، هه‌میشه‌ش داکوکییان له‌سه‌ر ته‌و راستیه مه‌زنه کردوه، که عیباده‌ت هه‌موو جم و جوړ و کرده‌وو قسه په‌نهان و ئاشکراکانی ئینسان و، سه‌رجه‌م بو‌ارو لایه‌نه‌کانی ژیان و گوزه‌رانی تاک و کو‌مه‌ل ده‌گریته‌وه‌و، هی‌نده‌ی نووکی ده‌رزی لی نابویری!

چواره‌م: شتیکی ئاشکراشه که ته‌سکرانه‌وه‌ی چه‌مک و واتای وشه‌ی عیباده‌ت و کورت هه‌له‌ئینانی له‌ئه‌نجامدانی دروشمه‌کانی به‌ندایه‌تییداو، دارنینی واتاو چه‌مکی به‌نامه‌دانان و فه‌رمان‌په‌وایه‌تی (التشریع والحاکیه) له‌ وشه‌ی ناوبراو، کاریگه‌رییه‌کی یه‌کجار خراب و شوومی له‌سه‌ر بیرکردنه‌وه‌و هه‌لس وکه‌وتی مسو‌لمانان هه‌بووه، چونکه مه‌یدان و گو‌رپانی دینداری و خوابه‌رستییان یه‌کجار لی که‌مه‌رو ته‌سک و ته‌نگ بو‌ته‌وه‌و، به‌زو‌ری ته‌نیا له‌به‌رده‌م دروشمه‌کانی به‌ندایه‌تییدا، خو‌یان به‌ به‌رپرسیار زانیوه!

به‌لام بی‌گومان هه‌رکس سه‌رنجی ئه‌م ده‌قانه بدات که لو‌پچیکن له‌ ته‌غاریک، د‌ل‌یا ده‌بی که عیباده‌ت، کاکل و جه‌وه‌ره‌که‌ی و برپه‌ی پشتی بریتیه: خوا به‌ تاقه به‌نامه‌دانه‌رو فه‌رمان‌په‌و زانین و، په‌رستراویتی خوا (ألوهیه‌ الله) زیاتر له‌ به‌نامه‌دانان و فه‌رمان‌په‌و بو‌ونی دا ده‌دره‌وشیتته‌وه‌:

أ- [إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ] (یوسف- ۴۰).

واته: فرمان‌ده‌ایه‌تیی ته‌نھا بۆ خواپه، فرمانی کردوه که جگه له‌و نه‌په‌رستن، شه‌و دینداری راست و ته‌واوده، به‌لام زۆرینه‌ی خه‌لکی نازانن. {له‌م ئایه‌ته‌دا وه‌ک رۆژی رۆن دیاره که ته‌نیا کاتیک خوا به‌ ته‌نھا ده‌په‌رستری، که هه‌ر شه‌و به‌ فرمان‌ده‌وا دابنری و، هه‌ر شه‌وش به‌ دینداری و مسوڵمانه‌تیی راسته‌قینه‌ حساب ده‌کری}.

ب- [وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى] (الزمر-۱۷).

واته: شه‌وانه‌ی که له‌ په‌رستنی طاغوت خۆیان دوور گرتوه‌و گه‌راونه‌وه لای خوا، موژدیان - له‌ لایه‌ن خواوه‌هیه‌.. (تاشکراشه که په‌رستنی طاغوت - که هه‌ر په‌رستراو فرمان‌به‌ریی بۆکراویکه جگه له‌ خوا- بریتیه له‌ به‌ قسه‌کردن و فرمان‌به‌ریی کردنی و به‌ فرمان‌ده‌وا له‌ قه‌له‌مدانی، شه‌گه‌رنا هیچ که‌س نوێرو رۆژوو و چه‌ج و.. هتد، بۆ غه‌یری خوا شه‌نجام نادات!).

ج- [أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يٰبَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ] (۶۰-۶۱) [وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ] (یاسین ۶۰-۶۱).

واته: شه‌دی شه‌ی وه‌چه‌ی ئاده‌م! یم رانه‌گه‌یاندن که شه‌یتان نه‌په‌رستن، ییگومان شه‌و بۆ ئیوه‌ دوژمنیکی تاشکرایه! -هه‌روه‌ها ئایا یم رانه‌گه‌یاندن- که ته‌نیا من بیه‌رستن شه‌ویه‌ ری راست!!

دیاره په‌رستنی شه‌یتانیش، دیسان بریتی نیه له‌ سه‌جده‌و رکوع بۆ بردنی و، نوێر بۆکردنی و، رۆژوو بۆ گرتنی، به‌لکو بریتیه له‌ شوینکه‌وتنی و فرمان‌به‌ریی کردنی.

د- [اَتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ] (التوبة - ۳۱).

واته: - جووله‌که‌و دیانه‌کان - چه‌برو راهیبه‌کانی خو‌یانیان کردنه
فه‌رمان‌ده‌وا له جیاتی خوا، هه‌روه‌ها مه‌سیحی کوری مه‌ریه‌م،
فه‌رمان‌یشیان پی نه‌ک‌رابوو مه‌گه‌ر به‌وه که یه‌ک په‌رستراو بیه‌رستن،
جگه له‌وی هیچ په‌رستراو نین، پاکیی بووی له‌ودی که ده‌یکه‌نه
هاوبه‌شی - له په‌رستندا -.

(ترمذی)^(۱۱) گیراویه‌تی‌ه‌وه که (ع‌دی بن حاتم الطائی) هاته‌ خزمه‌ت
پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) خاچ (صلیب) یکی زیوی
له مل دابوو، پی‌غه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) ئەم ئایه‌ته‌ی
ده‌خو‌یند: [اَتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ] - ع‌دی - ده‌لێ
گوتم: (إِنَّهُمْ لَمْ يَعْبُدُوهُمْ) ئەوان نه‌یان ده‌په‌رستن! - پی‌غه‌مبه‌ر (صلی
الله علیه وسلم) فه‌رمو‌ی: (بَلَى إِنَّهُمْ حَرَّمُوا عَلَيْهِمُ الْحَلَالَ وَأَحْلَلُوا لَهُمُ
الْحَرَامَ، فَاتَّبَعُوهُمْ، فَذَلِكَ عِبَادَتُهُمْ إِيَّاهُمْ) واته: با، ئەوان - چه‌برو
راهیبه‌کان - چه‌لایان لی چه‌رام ده‌کردن و، چه‌رامیان بو چه‌لال
ده‌کردن و، ئەوان‌یش - واته: جووله‌که‌و دیانه‌کان- شو‌ینیان که‌وتن،
ئنج‌ا ئەوه‌ په‌رستنیان بوو بو‌یان.

لێ‌رده‌ا ڕوون ده‌بی‌ته‌وه: ئەو که‌سانه‌ چه‌ند ساد‌ه‌و نات‌یگه‌یشوون که
ده‌لێن: ئیسلام حوکم و سیاسه‌تی تیدا نیه‌و، مسو‌ل‌مانی صالح و باش
ئەو که‌سه‌یه که ئەوه‌نده‌ی بو‌ی بلو‌ی، له سیاسه‌ت و حیزایه‌تی و

(۱) الترمذی: ۳۰۹۵.

کاروباری دنیاوه دوور بی و، هر سه‌رگه‌رمی زی‌کرو فیکرو نو‌ژو
رۆژوو و مسو‌لمانه‌تیی خۆی ییت و، هه‌قی به‌سه‌ر هه‌چ که‌س و هه‌چ
شتیکه‌وه نه‌بی!!

پنجهم: وه‌ک پشتریش گوتمان: دروشمه‌کانی په‌رستن به‌شیکن له
حوکم و به‌نامه‌ی خۆی په‌روه‌ردگارو داد‌گه‌ر، چونکه به‌نامه‌و
تایینی خوا (سبحانه و تعالی) به‌گشتی دوو به‌شه:

۱- به‌شیکێ که‌گچکه‌تره، په‌یوه‌ندی به‌شه‌خصی مرو‌قه‌وه هه‌یه وه‌ک
تاک.

۲- به‌شه‌که‌ی دیکه‌ش که‌زیاترو فراوان‌تره، په‌یوه‌سته به‌کو‌مه‌لگاوه،
ئجنا هه‌رچی دروشمه‌کانی په‌رستن (شعائر التعبدان)، به‌زۆری
له‌جۆری یه‌که‌من و، به‌نامه‌کانی زینده‌گیی (شرائع الحیاة)یش
به‌زۆری له‌جۆری دووه‌من، دیسان دروشمه‌کان، زیاتر لایه‌نی رووحیی
و مه‌عنه‌ویی ده‌گره‌وه‌و، به‌نامه‌کانیش پتر لایه‌نی سیاسیی و
ماددیی، هه‌رچه‌نده له‌نیوانیشیاندا په‌یوه‌ندی و تیکه‌ه‌لکشیش هه‌ر
هه‌یه و، له‌یه‌کدی داب‌پاونین، هه‌روه‌ک چۆن رووح و جه‌سته، له‌گه‌ل
جیاوازیی زۆری نیوانیان، پیکه‌وه په‌یوه‌ست و تیه‌ه‌لکشین، هه‌روه‌ها
تاک و کو‌مه‌لش به‌هه‌مان شیوه، وێرای جیاوازیی نیوانیان په‌یوه‌ندی
و کارلێک‌کردنی دوو سه‌ره‌شیان هه‌ر هه‌یه.

شایانی باسیشه که‌هه‌ندی‌ک له‌زانایان، زاراوی خواپه‌رستییه
رووته‌کان (العبادات المحضة)یان بۆ ته‌و جۆره خواپه‌رستیانه داناهه،
که به‌دروشمه‌کانی په‌رستن (شعائر التعبد) ته‌عبیریان لی ده‌کری‌ت،
بۆ ته‌وه‌ی جیاان بکه‌نه‌وه له‌باقی جۆره‌کانی دینداریی و خواپه‌رستی،

که هه‌موو چالاکیی و جموجۆله‌کانی ئینسان به تاك و کۆمه‌له‌وه‌و،
تیکرایی بواره‌کانی ژیان و گوزهران، ده‌گره‌وه به‌بی هه‌لاواردن
(استثناء)ی هیچ شتیك، چ ورد بی چ درشت.

ئجا مسوڵمانانی به‌رێزو خۆشه‌ویست!

ئێستا که زانیتان خواپه‌رستیی (عبادة) یانی چی و، چی و چی
ده‌گه‌یه‌نی، له‌ کاتیکدا که ده‌لێن: (ایک نعبد)، ده‌زانن، ته‌و قسه‌یه‌تان:
چی ده‌گه‌یه‌نی و چ په‌یمانیک له‌ گه‌ل خوادا ده‌به‌ستن و، چ گفت
و به‌لێنیک به‌ خوی په‌روه‌ردگارتان ده‌دن؟! هه‌ر کامیکتان له‌ کاتی
گوته‌ی رسته‌ی ناوبراودا، به‌لێن و په‌یمانیک له‌ گه‌ل خوی په‌وه‌ردگارو
ته‌نیا په‌رستراوی خۆیدا ده‌به‌ستی، که له‌م برگانه‌ی خواری، پیک
هاته‌وه، به‌ زمانی حالی ده‌لی:

١- ته‌ی خوی په‌روه‌ردگار! به‌ده‌رو دروون (ظاهر و باطن)ه‌وه، به‌س
خۆم ته‌سلیمی تۆ ده‌کم و، هه‌ست و نه‌ست و دل و ده‌روون و مۆخ
و ئیسقان و ره‌گ و ریشه‌و رووح و جه‌سته‌م، ملکه‌چ و ژێرده‌ست
و به‌ر فه‌رمانی تۆیه!

٢- خوی به‌رزو مه‌زن! تۆم له‌ هه‌موو که‌س و هه‌موو شتیك ته‌نانه‌ت له
خۆشم خۆشتر ده‌وی و، هه‌ر که‌س و شتیکی دیکه‌شم خۆش بوی، هه‌ر
له‌به‌ر تۆ و له‌ پیناوی تۆداو، به‌ پێی حوکم و به‌رنامه‌ی تۆ خۆشم ده‌وی.

٣- خوی بالا‌ده‌ست و زال! ته‌نیا له‌ تۆ و ئازارو ته‌شکه‌نجی تۆ
ترس و بیم هه‌یه‌و، ته‌و سام و هه‌یه‌ته‌ی که‌ به‌رامبه‌ر به‌ تۆ هه‌مه،
به‌رامبه‌ر به‌ هیچ که‌سیك و هیچ شتیکی دی نیمه.

۴- خوی بی نیازو جیی نیاز! ئومیئو هیوام تهنها به به زدی و به خشندهیی و که ردم و لوتفی تۆ ههیه، بۆ دنیاو قیامهت و، ههرچی چاکه و نیعمهت و خیر و خوشییه، بهس له تۆی دهزانم و، ههر له تۆ چاوه رپیی دهکهم.

۵- خوی به دهنگه وه هاتوو و دهروو که رده و! پشتم ههر به تۆ ده بهستم و دلم بهس به تۆ په یودهسته، دلنیام که هیچ خۆشی و نیعمهتیک به بی لوتف و به خۆشی تۆ هیچ ناخۆشی و به لایه که به بی ئیزن و مۆلهت دانی تۆ، روو له هیچ کهس ناکات.

۶- ئهی تاقه په رستراوی راسته قینه! بیجگه له تۆ، هیچ کهس به شایستهی ئه وه نازانم که رووی نیازو مه بهسته کانی تییکم و داوای لییکم و لئی بیارییمه وه، چونکه بهس تۆ خوی و، غهیری تۆ هه موویان دروستکراو و بهنده و چاو له دهستی تۆن، ههرچی بن و ههر که سییک بن.

۷- ئهی فرمانر دهوی دادگهرو کار به جی! ههر تۆ به په رده رداگارو پشتیوان و بهرنامه رپرو فرمانر دهوی خۆم و خه لکی دهزانم و، به گوناخ و تاوان و بگره به شیرک و کوفری دهزانم، که بۆ ریکخستنی ژیان و گوزهرانی تاکیی و کۆمه لاییم و روو حیی و ماددیم، بیجگه له تۆ روو له هیچ کهس و لایه و سه رچاوهیه که بکه م و، هیچ حوکم و یاسایه کیان لی وهر بگرم.

۸- ئهی خوی بیوینه و بی هاوئل! دلنیام مسۆگه ریشم که هه رده که چۆن رکوع و سه جده بۆ غهیری تۆ بردن و، قوربانیی بۆ غهیری تۆ سه ربهرین و، پارانه وه له غهیری تۆ، بهرزکردن و نرم کردن و، قازانج

و زیان گه‌یاندن و، نه‌خۆش که‌وتن و چاک بوونه‌و، سه‌رکه‌وتن و ژێرکه‌وتن، له‌ غه‌یری تۆ زانین، هاوبه‌ش په‌یداکردنی گه‌وره (الشرك الاکبر) و، ئینسانیان پی له‌ بازنه‌ی ئیسلام و ئیمان ده‌چێته‌ ده‌ری، به‌ هه‌مان شیوه‌ش رده‌کردنه‌و به‌راست و ته‌واو نه‌زانینی، یه‌ک تاکه‌ حوکم و یاسای ئایین و به‌رنامه‌ی تۆ، یان په‌سه‌ندکردن و وەرگرتنی یه‌ک حوکم و یاسای پیچه‌وانه‌ی ئایین و به‌رنامه‌ی تۆ، له‌ هه‌ر به‌راوه‌ لایه‌نیکی گوزهرانی تاکیی و کۆمه‌ڵیی و پرووچی و سیاسیدا، کوفر و شیرکی گه‌وره‌یه‌و، ته‌و سه‌رچاوو که‌س و لایه‌نه‌، که‌ ته‌وجۆره‌ حوکم و یاسایانه‌شی له‌ وهرده‌گیرین به‌ (طاغوت) داده‌نری و، کراوته‌ هاوبه‌شی خوا، له‌ به‌رنامه‌ دانان و فه‌رمانه‌وايه‌تییدا، که‌ گه‌وره‌ترین و سه‌ره‌کیترین به‌شی په‌رستراویتی (ألوهیة) ی خوی تاک و بیهاوله‌.

۹- سا خوابه‌ به‌ لوتفی خۆت! یارمه‌تیم بده‌ که‌ به‌نده‌ی ساغ و یه‌کلا بووه‌دی تۆ بم و، به‌شی که‌سی دیکه‌م پیوه‌ نه‌بی و، هه‌رودک چۆن جگه‌ له‌ تۆ هیچ که‌س دروستکه‌ر (خالق) و، په‌رودگار (رب) و، رۆزبیدەر (رازق) و، ژیننه‌ر (محیی) و مرینه‌ر (ممیت) و، زیندووکه‌رده‌ (باعث) م‌نیه‌، جگه‌ له‌ تۆش هیچ که‌س و هیچ شتی‌ک، نه‌که‌مه‌ په‌رستراو (معبود) ی خۆم و، سه‌ره‌نجام له‌ ژياندا هه‌ردووک حوکمی: [وَلَا يُشْرِكْ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا]^(۱) و [وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا]^(۲) جیبه‌جیبه‌کهم و، نه‌ هیچ که‌س له‌ فه‌رمانه‌وايه‌تییدا، بکه‌مه‌ هاوبه‌شت و، نه‌ له‌ په‌رستنی‌شدا هاوبه‌شت بۆ په‌یدا بکه‌م!.

(۱) (الکهف - ۲۶)، واته‌: خوا - هیچ که‌س له‌ حوکمپرانیی خۆیدا ناکاته‌ هاوبه‌ش.

(۲) (الکهف - ۱۱۰)، واته‌: با هیچ که‌س له‌ په‌رستنی په‌رودر گاریدا نه‌کاته‌ هاوبه‌ش.

۱۰- خوی به خشهری میهره بان! چه پالهم بده و بمپاریزه له هاویه ش پهیدا کردن (الشرك)، چ گه وره بیت چ گچکه و، چ تاشکراو چ په نهان، چونکه خوت فهرمووته: هه موو گوناح و هه له یه ک ری پی تیده چی بیبه خشی و چاوپوشی لی بکه ی، جگه له شیرک:

[إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ] (النساء - ۴۸).

دیاره توش داد گه رو کار به چی و زانی و، شیرک که به شدار کردنی غهیری تویه له په رستراویستی و، په رودرد گاریستی و، ناو و سیفه ته به رزو بیوینه کانت دا، هینده تاوانیکی زل و دزیو و سته میکی مه زنه، له و هه موو ره حمهت و به خشندهیی و که ره مه بیسنووردی توش دا، جیگای لیبوردن و چاوپوشی لیکرانی، چنگ نه که وتود:

[إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ] (القمان - ۱۳).

ئنجا خوا به! دووباره ده پار پمه وه که به لوتف و که ره می بیایانی خوت، له هه موو جوړو شیوه کانی شیرک پاکم بکه یته وه و، بمپاریزی و، له وهش که له رابوردوودا به نه زانی و بیئا گایی کردوومه، په شیمانم و بمبووره.

۱۱- خوی بیوینه و هاوډل و تاک و پاک! به ره حمهت و چاکه ی خوت یارمه تییم بدو، بمخه سهر خهت و ری بازی (ٹیپراهیمی خهلیل) و خوا به -یه کگر (الموحد) - علیه الصلاة والسلام- که تاوا سهر کونه و سهر زه نشتی بابی و گه لی بت په رستی و هاویه شپه یدا که ر (مشرک) ی خوی کردووه، راسته شه قامی خوا به یه کگرتن (التوحید) ی پیشان داو و، فهرموویه تی:

[قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾ أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ

﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾
وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي
يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾ [الشعراء: ٧٥-٨٢].

واته: ته‌وانه ده‌بینن که ده‌یا نه‌رستن، خوژتان و باب و باپیرانی
له میژینه‌تان! بیگومان نه‌و -بت-انه دوژمنن بو من بیجگه له
په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کان، نه‌و زاته‌ی که دروستی کردووم و، هه‌ر
خو‌شی ری‌ی روونییم ده‌کات و، نه‌وه‌ی که به‌س خو‌ی خو‌راک و
خواردنه‌وهم ده‌دات‌ی و، هه‌ر کاتی‌ک نه‌خو‌ش که‌وتم، هه‌ر خو‌ی چاکم
ده‌کاته‌وه‌و، نه‌وه‌ی که ده‌میری‌نی و پاشان زیندووم ده‌کاته‌وه‌و، نه‌و -خوا
می‌هه‌ر‌دان - هی که به‌ ته‌مام روژ‌ی سزاو پا‌داشت له هه‌له‌م ببو‌ری‌.

١٢- نه‌ی خو‌ای خا‌وه‌ن هه‌موو نا‌وی‌کی هه‌ره په‌سه‌ندو چاک و، هه‌موو
سیفه‌تی‌کی ته‌وه‌په‌ری به‌رزو پاک! هی‌دا‌یه‌تم بده که وه‌ک دو‌ایین و
گه‌وره‌ترین پی‌غه‌مبه‌رت (م‌حمد) (صلی الله علیه وسلم) به‌ زمانی
وتارو کردار (بلسان المقال والحال) بلی‌یم:

[قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا ^(١) مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾]
(الأنعام ١٦١-١٦٣).

(١) (قِيم) که به (قِيم)یش خو‌یندرا‌وه‌ته‌وه، یانی را‌گی‌که‌رو هه‌له‌سو‌رپ‌نه‌ری
کاروباری ژیان (م‌قوم‌ امور المعاش) و، دامه‌زراو نه‌گو‌ر (ثابت).
بر‌وانه: (معجم مفردات ألفاظ القرآن) راغب الأصفهانی ص (٤٣٢)، و (تفسير
مفردات ألفاظ القرآن الكريم) سميع عاطف الزين، ص (٧٢٤).

واته: بیگومان من په‌روەرد گارم به‌رهو رپی‌بازیکی راست و رپی‌روونی
کردووم، به‌نامه‌یه‌کی نه‌گورپو راگیرکه‌رسی ژیان و گوزهران-ه، ری
و شوینی ئیبراهیمه - علیه الصلاة والسلام- بی‌په‌له‌یه‌و، من له
هاوبه‌ش - بو‌خوا- دانهران نیم، (بلی) بیگومان نو‌یژو خواپه‌رستیی
و ژیان و مهرگم بو‌خوای په‌روەرد گاری جیهانه‌کانه، هیچ هاوبه‌ش
نین، منیش به‌وه فرمانم پیکراوه‌و، من یه‌که‌می مسو‌لمانانم.

ډاگه‌پاډنی مەکتەبی ماموستا عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

نه‌ ئۆره‌ کۆمه‌ڵه‌یه‌یه‌که‌ن له‌که‌ڵانی
Stay in touch on social media
تۆن مەکتەبێن مێرێجێ ماموستا عەلی بابێر

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابێر/ AliBapir

عەلی بابێر/ AliBapir

کەتەبی
ډاگه‌پاډنی مەکتەبی ماموستا عەلی بابێر

باسی دووہم

گرنگی و پله و پایه‌ی خواپه‌رستی له ئیسلام دا

برگه‌ی یه که م: خواپه رستی تا که ئامانجی دروستکرانی مروّقه.

بەرگەى دووهم: بەيى بەندايەتیی و خوا پەرستیی، ئىنسان لەئىنسانەتیی دەشۆرئ.

برگه‌ی سییه‌م: تیکرای پیغه‌مبه‌رانی خوا «صلی الله علیه وسلم» بۆ ئەو
نێراون: خەلکی فێری بە‌ندابە‌تیی و خوا بە‌رستیی بکەن.

له نړۍ څومره ښه کړئ ممکن

Stay as touch on social media

نن شکر مېر مېرېځې ټولنې

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابېر AliBapir

علي بابېر AliBapir

archive.org/details/@alibapir

PDF

علي بابېر AliBapir

AliBapir

Google Play App Store

علي بابېر AliBapir

علي بابېر AliBapir

برگه‌ی یه‌که‌م

خواپه‌رستی (عبادة) تاقه ئامانجی دروستکرانی مروّفه

خوای داد‌گه‌رو می‌ه‌ر‌دیان (تبارک و تعالی) فه‌رموویه‌تی: [وَمَا خَلَقْتُ الْإِنْسَ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ] (الذاریات - ۵۶).

واته: جندو مروّقم ته‌نیا بۆ ئەوه خولقاندوون، که بم په‌رستن.

واته: بۆیه دروستم کردوون که ئەم ژیان و گوزه‌رانه‌ی سه‌رزه‌وییان به شی‌وه‌یه‌ک به‌رێ بکه‌ن، که له هه‌موو کاروبارو جم و جوڵ و چالاکییه‌کانیاندا، به‌نده‌و ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌ری من بن و، پابه‌ندی به‌رنامه‌که‌م بن.

وه‌ک ده‌بینین خوای کاربه‌جی و زانا، حیکمه‌ت و ئامانجی دروستکردنی ئینسان و جند له خواپه‌رستی (عبادة)دا، کورت هه‌ڵدینێ! چونکه به راشکاویی فه‌رموویه‌تی: جندو ئینسانم جگه له په‌رستنی خۆم بۆ هه‌یچی دیکه دروست نه‌کردوون، که‌واته: ده‌بی خواپه‌رستی جندو ئینسان، به‌شی‌وه‌یه‌ک بیت که ده‌روون و ده‌ریان و، هه‌موو لایه‌نه‌کانی ژیانان و، سه‌ره‌جم سات و کاته‌کانی ته‌مه‌نیان به‌ تاک و کوّمه‌له‌وه‌ بگرێته‌وه‌و، هه‌نده‌ی نووکی ده‌رزیه‌ی که‌لێن و بۆشایی له ژیان و ته‌مه‌نیاندا نه‌هه‌ڵنه‌وه‌و، به‌ هه‌رچی وزه‌و توانایانه سه‌رگه‌رمی چالاکیی و کردو کوّششیان بن، چونکه مادام به‌س بۆ به‌نده‌یه‌یه‌ی کردنی خواو، په‌رستنی دروست کرابن، ئە‌گه‌ر خه‌ریکی هه‌ر شتیکی دیکه بن، غه‌یری خواپه‌رستی، مانای وایه رهنج به‌ خه‌سار ده‌بن، ئنجا هه‌ر لێره‌شدا ده‌گه‌ینه‌ ئە‌و راستیه‌ی که به

پيچه‌وانه‌ی حالّی بوونی زۆریک له‌ مسوڵمانان، خه‌ریک بوونی مسوڵمانان به‌ چاک‌کردن و رپّ‌خستن و به‌ره‌وپیشبردنی ژيان و گوزه‌رانی ماددی خۆیان و کۆمه‌لگایه‌که‌یان، له‌ هه‌موو روه‌کانی عیلمی و ئیداری و ئابووری و سیاسیی و جه‌نگییه‌وه‌، نه‌ک هه‌ر له‌ گه‌ل خواپه‌رستیی دینداریدا، دژ نیه‌و تیک ناگیرێ، بگره‌ ئه‌و هه‌موو چالاکیانه - له‌ سنووری شه‌رعه‌- مادام ژيان و گوزه‌رانی تاکیی و کۆمه‌لّیی مسوڵمانان، پيۆستیی پيیان هه‌بێ و، په‌کی له‌سه‌ریان بکه‌وی، به‌ فه‌ززی عه‌ین یان کیفایه‌ دادنه‌رێ و، به‌ ئه‌نجام نه‌دان و دابین نه‌کردنی ئه‌و پيڤاویستیانه‌، تیکرای مسوڵمانان گوناچار ده‌بن و، دووچاری سزاو تۆلّی خۆی دادگه‌ر ده‌بن.

هه‌ربۆیه‌ش ده‌بینین خۆدای زاناو په‌نه‌ان بین، چاکه‌ی دنیای پيش چاکه‌ی دوا‌رۆژ خستوه‌:

[رَبَّنَا اِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ] (البقرة-۲۰۱).

واته‌: په‌ره‌ردگارمان! له‌ دنیادا چاکه‌مان پي بيه‌خشه‌و له‌ دوا‌رۆژیش دا چاکه‌و، له‌ ئازاری ئاگری - دۆزه‌خ- بمانپارێزه‌! ((دیاره‌ چاکه‌ (حسنه‌)ش له‌ دنیادا هه‌موو شتیکێ باش که ژيانێ ئینسان پيۆستیی پيیه‌تی، ده‌گریته‌وه‌ وه‌ک: (أبو جعفر الطبري) گوتویه‌تی: چاکه‌ی دوا‌رۆژیش ره‌زامه‌ندیی خواو به‌هه‌شتی رازاوه‌و نه‌براهیه‌)).

هه‌روه‌ها بۆیه‌ش پيغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌ پاش چاکبوونی دینداریی، داوای چاکبوونی ژيان و گوزه‌رانی دنیای له‌ خۆی به‌خشه‌ر کردوه‌:

((اللهم أصلح لي ديني الذي هو عصمة أمري، وأصلح لي دنياي التي فيها معاشي، وأصلح لي آخري التي فيها معادي...)) رواه مسلم: ٢٨٢٠، واته: ئه‌ی خواپه! ئه‌و دیندارییه‌م^(١) بۆ چاک بکه، که ماوه‌ی راوه‌ستانی کاروبارمه‌و، ئه‌و دنیایه‌م بۆ چاک بکه، که ژیان و گوزهرانی تێدایه‌و، ئه‌و دواپۆژمه‌م بۆ چاک بکه، که بۆی ده‌گه‌ریمه‌وه...

جی سهرنجیشه که پیغه‌مبه‌ری پێشه‌وامان (صلی الله علیه وسلم) پاش چاک بوونی دنیا، ئه‌وجار داوای چاک بوونی دواپۆژی له‌ خوا کردوه! چونکه هه‌رچه‌نده دنیا له‌ چاو دواپۆژ هیچ نیه‌و، شتیکی زۆر گچکه‌و نابوته، به‌لام به‌و ئیعتیباره که ده‌روازه‌ی دواپۆژه‌و کێلگه‌یه‌تی و، چی لێره‌ بچێنێ، هه‌ر ئه‌وه‌ش له‌وێ ده‌دووێته‌وه، مانای ئه‌وه‌یه ئه‌وه‌ی لێره‌ شتیکی ده‌ست نه‌که‌وێ و، ره‌نجێک نه‌دات، له‌وێش ده‌ست به‌تال ده‌بێ و گه‌نجێک نابات، ئنجا یه‌نگومان به‌بی چاکبوونی ژیان و گوزهرانی دنیا، که به‌پله‌ی یه‌که‌م پاش ئیمان و دینداری له‌: له‌شی ساغ و سه‌لامه‌ت و، هاوسه‌ر و خێزانی صالح دا، خۆی ده‌نوێتێ، ئینسان ناتوانێ دیندارییه‌کی چاک ته‌نجام بدات.

به‌لام لێره‌دا ده‌بێ وریا بین و، له‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی یه‌که‌جار گرنگ دا به‌هه‌له‌دا نه‌چین، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که ئیمه‌ ده‌لێین: تاقه‌ ئامانجی دروستکرانی ئینسان، به‌ندایه‌تی کردنیه‌تی بۆ خوا- هه‌روه‌ها جندیش- مانای ئه‌وه نیه که خۆی بێنیاز، پێوستی به‌وه هه‌بووه، ئینسان بیه‌رستی بۆیه دروستی کردوه! - پاکیی بۆ خوا که پێوستی به‌

(١) (دین) لێره‌دا مه‌به‌ست پێی (تدین) و طاعه‌ته نه‌ک خودی (دین)، که خوا راپه‌گه‌یانده‌و کامل و ته‌واوه: ((اليوم أكملت لكم دينكم.. المائدة: ٣، به‌لام ده‌بێ داوای دینداری کردنی چاک له‌ خوا بکړی.

یه‌کێک له دروست‌کراوه‌کانی هه‌بی! - به‌لکو مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که خوای کاربه‌جی ئینسانی خولقاندوه، به‌ندایه‌تیی کردنی و په‌رستنی خۆی له‌سه‌ر پێویست کردوه و کردویه‌تی به‌ ئامانجی خولقێترانی، واته‌ حیکمه‌ت و ئامانجێک که ئینسان ده‌بی و ده‌هستی یینی، چونکه به‌بی هینانه‌دی ئه‌و ئامانجه، ئینسان له‌سه‌ر ئه‌م ژيانه دنیاویه‌ی قه‌رزدار ده‌بێته‌وه، ژیان و گوزه‌رانه‌که‌ی ده‌بێته‌ گه‌مه‌و یار ییه‌کی منداڵانه، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار له‌باردی ژیان و گوزه‌رانی ئه‌و جو‌ره ئینسانانه‌وه فه‌رمویه‌تی:

[اَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهَوٌّ ..] (الحديد - ۲۰).

که بێگومان مه‌به‌ست له‌ ژيانی دنیا لی‌رده‌دا، ژيانی دنیای که‌سانێکه که وه‌ک ئاژده‌ل ژیان ده‌به‌نه‌سه‌رو، نازانن له‌ کو‌یوه هاتوون و، بو‌چی هاتوون و، ده‌بی چی بکه‌ن و، بو‌ کوی ده‌چن؟!

که‌واته: به‌لێ خواپه‌رستیی ئامانج و مه‌به‌ستی خولقێترانی ئینسانه، به‌لام ئامانج و مه‌به‌ستی خودی ئینسانه، نه‌ک هی خوای بی وینه‌و یینیاز، ئنجا نه‌گه‌ر یه‌کێک بپرسی:

ئه‌دی بو‌چی خوا په‌رسترانی خۆی له‌سه‌ر ئینسان پێویست کردوه، به‌ مافی خۆی له‌سه‌ر به‌نده‌کانی ناوی برده‌، وه‌ک پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمویه‌تی: {يَا مُعَاذَ بْنَ جَبَلٍ! هَلْ تَذَرِي مَا حَقَّ لِلَّهِ عَلَى الْعِبَادِ؟ قَالَ قُلْتُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا} (أخرجه البخاري برقم: ۶۹۳۸، ومسلم برقم: ۱۵۲).

واته: پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمووی ئه‌ی مو‌عاذا! ده‌زانی مافی خوا به‌سه‌ر به‌نده‌کانییه‌وه چییه؟! گوتم: خواو

په‌مبه‌ره‌که‌ی زان‌اترن، فه‌رمووی: هه‌قی خوا له‌سه‌ر به‌نده‌کان، ته‌ودیه که بی‌په‌رستن و هیچ شتی‌ک نه‌که‌نه هاویه‌شی - له‌ په‌رستندا-؟!

له‌ وه‌لامدا ده‌لین:

خوای په‌رو‌د‌ر‌د‌گ‌ارو کاربه‌جی له‌به‌ر ته‌ود خواپه‌رستی له‌سه‌ر به‌نده‌کانی پی‌ویست نه‌کردوه، که خوی پی‌ویستی پی‌ بی! به‌لکو له‌به‌ر ته‌ودیه که:

یه‌که‌م: مادام خوا به‌دی‌هینه‌رو به‌خی‌که‌رو په‌رو‌د‌ر‌د‌گ‌اریانه‌و، خاوه‌نی نازو نیعمه‌ت و چاکه‌ی بی ته‌ژماره به‌سه‌ریانه‌و، وه‌ک فه‌رموویه‌تی:

[وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ] (النحل-۱۸).

به‌لجی له‌به‌ر ته‌ود خوای تا‌ک و بی‌وتنه، شایسته‌ی په‌رستنه‌و، هه‌قی خویه‌تی که به‌نده‌کانی بی‌په‌رستن و به‌ندایه‌تی بی‌ بکه‌ن و، سوپاس‌گوزاری بن و سپله‌ دهرنه‌چن و، هه‌میشه یادی بکه‌ن و فه‌رامو‌شی نه‌که‌ن.

دوو‌ه‌م: خوای به‌ به‌زه‌یی له‌به‌ر زی‌ده به‌زه‌یی و میه‌ره‌بان‌یی له‌گه‌ل به‌نده‌کانی دا، په‌رستنی خوی له‌سه‌ر پی‌ویست کردوون، چونکه ده‌زانی که به‌بی ته‌و به‌ندایه‌تی و په‌رستنه‌یان بو‌ خوا، له‌ ئینسان ده‌شورین و، ده‌چنه‌وه ریزی ئاژد، بگره خراپ‌تریش، ئنجا بو‌ ته‌ودی به‌نده‌کان ته‌و ئامانجه به‌ره‌زی ژبیانیان و، ته‌و ته‌رکه مه‌زنه‌ی سه‌رشانیان و، ته‌و مافه‌ ره‌وایه‌ی خوای میه‌ره‌بان نه‌فه‌وتینن، له‌سه‌ری پی‌ویست کردوون، هه‌روه‌ک چو‌ن بای‌یکی داناو به‌ره‌حم و دل‌سو‌زو به‌ په‌رو‌ش، خویندن و کو‌شش کردن و خو‌ پاک و خاوین را‌گرتن و، خو‌ له‌ ره‌وشتی به‌دو ناشیرین پاراستن، له‌سه‌ر ره‌وله‌کانی پی‌ویست ده‌کات، چونکه ده‌زانی

به بې ټو شتانه، دوو چاري په ټو هه ټو په شيماني و مال ويرانی
دهن (ولله المثل الاعلی).

پوخته ی قسان:

خوای زاناو کار به جی بویه به ندایه تی و په رستی خو ی له سر
به نده کانی فېر ز کردو، چونکه مادام خوا په رور د گاریانه هق و
ما فی په رستان و به ندایه تی بؤ کرانی به سر یانه وه هیهو، به بې
ټو به ندایه تی به ش، ټو حکمت و ئامانجه ش که بوی خو لقی نراون
نایه ته دی و، سره نجام گیر وده ی دؤ ران و په شیمانی دهن و، له دنیاو
دواړو ژدا سر شوړو شهرمه زار دهن.

The banner features a central portrait of a man in a military-style uniform. Text in the banner includes: "AliBapir", "www.alibapir.net", "English - عربي - کوردی", and "archive.org/details/@alibapir". It also displays QR codes for Google Play and the App Store, and social media icons for Facebook, YouTube, and Telegram. The banner is framed by a blue and red border with additional text in Pashto and English.

برگه‌ی دووهم

به‌بَ به‌ندایه‌تی و خواپه‌رستی، ئینسان له ئینسانه‌تی ده‌شۆرئ

خوای زاناو تواناو کاربه‌جی، له‌چهندان ئایه‌تی قورئانی به‌هیزو به‌پێژدا، ئهو راستیه‌ی خستۆته‌ روو، که ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی ده‌که‌وێته‌ نێوانیه‌نه‌وه به‌گالته‌و گۆتره‌و هه‌وه‌نته‌و بی‌حیکمه‌ت، نه‌یخولقاندوون، به‌لکو له‌سه‌ر بناغه‌ی هه‌ق و بۆ چه‌سپاندنی هه‌ق دروستی کردوون، وه‌ک فهرموویه‌تی:

[وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا...] (ص - ۲۷).

واته: ئاسمان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی نێوانیه‌نمان به‌هه‌وه‌نته‌ نه‌خولقاندوون، ئه‌وه‌ گومانێ ته‌وانه‌یه‌ که‌ بره‌وايان نه‌هێناوه‌..

به‌لێ بوونه‌وه‌ر- ئهو ته‌ندازه‌یه‌ی هه‌تا ئیستا ئینسان له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا په‌ی پێ بردوه‌- و ته‌وه‌ش که‌ هه‌تا ئیستا ئینسان په‌ی پێ نه‌بردوه‌، له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌ گشتی، به‌هه‌ق و حیکمه‌ت دروست کراوه‌، تا‌ک تا‌کی دروستکراوه‌کانی نێو بوونه‌وه‌ریش، هه‌ر کامێکیان ئه‌رك (وظیفه‌) یکی بۆ دیاریی کراوه‌و، رێگای به‌رپۆه‌چوونیشی پێشان دراوه‌، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر زمانێ (مووسا) - علیه‌ الصلاة والسلام- له‌ وه‌لامی فیرعه‌وندا فهرموویه‌تی:

[.. قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ، ثُمَّ هَدَى] (طه - ۵۰).

واته: په‌روەردگارمان ئەو زاتەیه که بوونی به هه‌موو شتێک به‌خشیوه‌و، پاشان رێگای - به‌رێوه‌چوونی‌شی - پێشان داوه.

ناشکراشه که هه‌ر کام له‌ دروستکراوه‌کان، بوون و که‌سایه‌تی خۆی له‌ ئە‌نجامدانی ئەو ئە‌رك و کاره‌دا ده‌نوی‌ئێ و، ده‌سه‌لمی‌ئێ، که‌ بۆ دیاریی کراوه‌ پێی سپێ‌راوه‌و، به‌بێ جێبه‌جێکردنی ئەو ئە‌رك و کاره‌ تایبه‌تییه‌ی خۆی، جه‌وه‌ه‌ری بوون و حه‌قیقه‌تی که‌سایه‌تی خۆی له‌ ده‌ست ده‌دات، بۆ وێ‌نه: (خۆ‌ر) که‌ له‌ کاتیکی دیاریی کراودا هه‌ڵدی و ئاوا ده‌بی و، به‌خێ‌راییه‌کی تایبه‌ت له‌ گه‌ڵ کۆمه‌له‌که‌ی سه‌رگه‌رمی خولانه‌وه‌و سووپانه‌وه‌یه‌و، ئە‌ندازه‌یه‌کی دیاریی کراو تیشک و گه‌رمییمان بۆ دا‌بین ده‌کات و... هتد، ئە‌گه‌ر رۆژێک له‌ رۆژان به‌م شیوه‌و چۆ‌نیه‌تییه‌ی ئیستا نه‌ماو، ئەو ئە‌رك و کارانه‌ی خۆی ئە‌نجام نه‌دا، بێ‌گومان هه‌قیقه‌ت و ماهیه‌ت و پاشان ناو و ناوونیشانی خۆشی له‌ ده‌ست ده‌دات و، (خۆ‌ر) نامی‌ئێ و، ناوی‌کیشی لێ‌ده‌نری که‌ له‌ گه‌ڵ حه‌قیقه‌ت و وه‌زعی ئە‌وسای دا بگونجی.

ئ‌نجا ئینسانیش که‌ له‌ روانگه‌ی ئیسلامه‌وه‌، شاگولی باغی کائینات و جێ‌نیشینی خۆی په‌روەردگار^(۱)، خۆی کاربه‌جی بۆیه

(۱) (قرطبی) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا له‌ لێ‌کدانه‌وه‌ی ئایه‌تی [وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً..] دا گوتویه‌تی: (والمعني بالخليفة هنا في قول ابن مسعود وابن عباس وجميع أهل التأويل (آدم) -عليه السلام- وهو خليفة الله في إمضاء أحكامه وأوامره..) ب‌روانه‌ ج ۱ ص ۲۶۳، واته: مه‌به‌ست له‌ (خه‌لیفه) لێ‌رده‌دا له‌ لای عه‌بدوللای کورێ مه‌سه‌وودو عه‌بدوللای کورێ عه‌بباس و تێ‌کرای تو‌نێ‌ده‌وه‌وان (ئ‌اده‌م) -ه‌ علیه‌ السلام -، چونکه‌ ئ‌اده‌م جێ‌نیشینی خوا بووه‌ له‌ جێبه‌جی کردنی یاساو فه‌رمانه‌کانیدا...

ئەو ریزو حورمه‌ته‌ی لێناوه‌ که سپارده‌ (أمانة‌)‌ی ئەو هه‌لبگرێ (١) و، به‌رنامه‌که‌ی له‌ ژيانیدا به‌رپا (٢) بکات و، سه‌ر زه‌مین ئاوه‌دان (٣) بکاته‌وه‌و، به‌ هۆی پابه‌ندیی به‌ به‌رنامه‌ی خواوه‌، له‌ تاقیکردنه‌وه‌ی ژيانی سه‌رزه‌وی ده‌ربچێ و، سه‌ربه‌رزو سه‌رفرازی ئێره‌و ته‌ولا بێ و، به‌ کورتیی: به‌نده‌ی سوپاسگوزارو به‌ ئەمه‌گ و ملکه‌چی خوا (تبارک و تعالی) بێ، ئنجا دیاره‌ هه‌رکاتیک ئینسانی ریز لێگیراو و، به‌ جێنشین رۆنراو، سپارده‌ی خوای نه‌پاراست و، ئەو ئەرک و کارانه‌ی خۆی جێبه‌جێ نه‌کردن، واته‌: خوای په‌روه‌ردگاری نه‌په‌رست و به‌ندایه‌تی بۆ نه‌کرد، مانای وایه‌ ریزو حورمه‌ت و پایه‌و مه‌قامی خۆی له‌ ده‌ست داوه‌و، بگه‌ر له‌ ئینسانیش شو‌راوه‌و، چۆته‌ ریزی ئازاڵ و، بگه‌ر نزم‌تریش.

ئەمه‌ش چه‌ند ده‌قیکی قورئانی به‌رپێر له‌وباره‌وه‌:

﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۖ ثُمَّ رَدَدْتُهُ أَسْفَلَ سَفَلِينَ ۝٥ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۖ﴾ [التین ٤-٦].

واته‌: به‌راستی مرو‌فمان له‌ چاکترین شیوه‌ پێکهاتندا، دروست کرد، پاشان گیرامانه‌وه‌ بۆ -پله‌ی نزم‌ترین له‌ هه‌موو زمان، بێجگه‌ له‌وانه‌ی بروایان هی‌ناوه‌و کرده‌وه‌ باشه‌کانیان ته‌نجام داو، بێگومان ئەوان پاداشتیکی نه‌به‌راودیان هه‌یه‌.

(١) خوای مه‌زن فەرموویه‌تی: [إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ...] [الأحزاب ٧٢].

(٢) وەك خوای بی‌زێنه‌ فەرموویه‌تی: [أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ...] [الشوری ١٣].

(٣) وەك خوای کاربه‌جێ فەرموویه‌تی: [هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا..] (هود ٦١)، واته‌: ئەو - خوا - ئەوه‌ی له‌ زه‌ویدا پێگه‌یانده‌وه‌ ئاوه‌دان کردنه‌وه‌شی عایدی ئێوه‌ کرده‌.

* [إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ] (الانفال - ۱).

واته: به رستی خراپترین ژياندار - پیرو - له لای خوا، نه وانه که کافر بوون، چونکه بروا ناهینن.

* [وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَمِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ] (الاعراف - ۱۷۹).

واته: ینگومان زوریک له جندو ئینسانمان بو دوزخ خولقاندوه، که دلیان همن پیان تیناگهن و، چاویان همن پیان نابین و، گوئیان همن پیان نابینستن، نه وانه وهک تاژهلن، به لکو گومر اتریشن، نه وانه بی ناگیان.

به لی ئینسان ته گهر له خوی تیک نه دات، به دیهینه رو په روه رد گاری به به زهیی و به خشه ری، ریزو حورمه تیکی زوری لیناوه، له نیو دروستکراوه کانی دا پله و پایه یه کی پیداوه، که وهک له قورثانی پر پیت و پیژدا ده بیریټ، نه و پله و پایه یه به هیچ کام له دروستکراوه کانی دیکه ی خوا ره و نه بینراوه.

۱- مه گهر خوی گه وړه و مه زن بی پیچ و په نا نه یفه رمووه؟!

[وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْوَبْرِ وَالْبَحْرِ وَرَفَقْنَاهُمْ مِّنَ الْأَطْيَابِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا] (الاسراء - ۷۰).

واته: به رستی ریزمان له وه چه ی ئادم گرتوه، له ئیشکانی و ده ریادا - به هو ی چند نامر ازیکه وه - هلمان گرتوون و، له خواردن

و خۆراکی چاک و پاک بژیومان داوێ و، به‌سه‌ر زۆر له‌وانه‌دا که دروستمان کردوون، پایه‌مان به‌رز کردوونه‌ته‌وه‌.

(زۆر له‌ توێژده‌وان ده‌لێن: مه‌به‌ست له‌ (کثیر- زۆر) له‌م ئایه‌ته‌دا (کل - هه‌موو)یه‌و له‌ زمانی عه‌ره‌یی‌شدا (کثیر) به‌ مانای (کل) به‌کارده‌ی، هه‌روه‌ک چۆن (ظن - گومان) به‌ مانای (علم - زانیاری) و ده‌لایای (یقین) به‌کارده‌ی.

۲- هه‌روه‌ها مه‌گه‌ر خوای په‌نه‌ان بین، فه‌رمانی به‌ تیکرای فریشته پاک و بی‌ هه‌له‌کانی نه‌کرد، که کړنووشی ریزگرتن بو (ئاده‌م)- علیه السلام - به‌نه‌؟!

وه‌ک فه‌رمویه‌تی: [وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّن صَلٰٓصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَٰجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾] (الحجر ۲۸-۳۰).

واته: کاتیک په‌روه‌دگارت به‌ فریشته‌کانی فه‌رموو: من ئینسانینک له‌ قورپکی وشک هه‌لاتووی ره‌ش هه‌لگه‌راوی گوړاو دروست ده‌که‌م. ئنجا کاتیک رپیکم خست و له‌ رووخی خۆم فووم به‌ به‌ردا کرد، یه‌کسه‌ر کړنووشی بو به‌رن، فریشته‌کانیش تیکراو هه‌موویان یه‌کسه‌ر کړنووشیان برد.

۳- ئنجا ده‌بی رپژو حورمه‌ت و پله‌و پایه، له‌وه مه‌زنترو به‌رزتر چی بیت له‌نیو کائینات دا، که خوای زاناو کاربه‌جی و په‌نه‌ان بین، یه‌کیک له‌ دروستکراوه‌کانی بکاته جینشینی خۆی و، سپارده‌یه‌کی پی بسپیری که ئاسمانه‌کان و زه‌وی و چیا‌یه‌کان نه‌یان‌توانیوه‌ وه‌سته‌وی بگرن و

هه‌لیبگرن و^(۱)، زانیارییه‌کی فیربکات که فریشته‌کانی نه‌یانزانیه‌دو^(۲)، هه‌موو ته‌و شتانه‌ی که له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌ن بو‌ی مه‌سه‌رو ده‌سته‌مو بکات و^(۳)، ئیراده‌یه‌کی ئازادی وای بداتی، که بتوانی هه‌رجی ده‌یه‌وی له‌ خێرو شه‌ر پی‌ی هه‌لیبژیری و ته‌نجامی بدات و^(۴)... هتد!! به‌لام بیگومان مه‌رجی پارێزرانی ته‌و ریزو حورمه‌ت و پله‌و پایه‌و که‌سایه‌تییه‌ تایه‌تی و ناوازیه‌ی ئینسان، بریتیه‌ له‌ سوپاسگوزاری و وه‌فاداری به‌رانبه‌ر به‌ خواو خاوه‌نی بیویته‌و تاك و پاك و خاوه‌نی هه‌موو سیفه‌تیکێ به‌رزو چاک، که ته‌و سوپاسگوزارییه‌ش له‌ به‌ندایه‌تی و خواپه‌رستی (العبودية والعبادة) ی دا بو‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار، خوی ده‌نویی، وه‌ک فه‌رمویه‌تی:

[هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ۝١ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝٢ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ۝٣] (الإنسان: ۱-۳).

(۱) وه‌ک خوا‌ی په‌روه‌ردگار فه‌رمویه‌تی: [إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ ...] (الأحزاب - ۷۲).

(۲) وه‌ک خوا‌ی په‌نه‌ان بین فه‌رمویه‌تی: [وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ # قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ...] (البقرة ۳۱-۳۲).

(۳) وه‌ک خوا‌ی به‌خشه‌ر فه‌رمویه‌تی: [وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ...] (الحاشية ۱۳).

(۴) وه‌ک خوا‌ی بالاده‌ست فه‌رمویه‌تی: [فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ...] (الكهف - ۲۹).

لا باسیک ده‌رباره‌ی خه‌لیفه‌ی خوا بوونی ئینسان له‌سه‌ر زه‌وی:

به‌پێوستی ده‌زانم لێ‌ده‌دا تیشک به‌خه‌مه‌ سه‌ر مه‌سه‌له‌ی خه‌لیفه‌و
جێنشین بوونی ئینسان بۆ خوا‌ی به‌رزو مه‌زن و بی‌وینه، چونکه
هه‌ندیك كه‌س به‌بی لیکۆلینه‌وه‌و وردبوونه‌وه‌، ته‌و جو‌ره ته‌فسیرو
لێ‌كدانه‌وه‌یه بۆ ئایه‌تی: [وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ
خَلِيفَةً..] رده‌ ده‌كه‌نه‌وه‌، ته‌نانه‌ت زانای به‌رپێز (شیخ عبدالرحمن
حسن حَبَّكَة المیدانی) نامیلکه‌یه‌کی تایبه‌تی له‌ باره‌وه‌ نووسیوه‌، به
ناوونیشان‌ی: (لا یصح أن یقال: الإنسان خلیفة عن الله فی أرضه،
فهی مقولة باطله !!)

٦١

ئنجا ته‌وه‌ به‌نده‌ به‌ کورتیی و گوشرایی، وه‌لامی نووسه‌ری ته‌و
نامیلکه‌یه‌و، ته‌و جو‌ره‌ که‌سانه‌ش که‌ رایان وایه‌ له‌ چه‌ند خاڵێکدا ده‌ده‌مه‌وه‌:
نووسه‌ری نامیلکه‌ی ناوبراو و ته‌وانه‌ش که‌ له‌ گه‌ڵی هاو‌پران، که
یه‌کێکیان زانای ناودار (ابن تیمیة) یه‌ به‌ حیسابی خو‌یان، له‌ به‌ر دوو
ئیشکال ده‌لێن: مه‌به‌ست له‌ خه‌لیفه‌ بوونی ئاده‌م و وه‌چه‌که‌ی، له
ئایه‌تی ژماره‌ (٣٠) ی (البقرة) و، هه‌ر شوێنێکی دیکه‌ی قورئانیش دا،
خه‌لیفه‌ بوونیان نیه‌ بۆ خوا‌ی په‌روه‌ردگار:

یه‌که‌م: چونکه‌ ته‌ گه‌ر بلێن: ئاده‌م و وه‌چه‌که‌ی خه‌لیفه‌ی خوان له‌ سه‌ر
زه‌وی، رێ بۆ خه‌لکی بی‌دینی وه‌ك قادیانییه‌کان خو‌ش ده‌بی، که
بلێن: ولاته‌ زل هێرو ئیمپریالیسته‌کان، پێوسته‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لات بن و
گوێزایه‌لییان بۆ بکری، چونکه‌ خه‌ریکی ئاوه‌دانکردنه‌وی سه‌رزه‌وی
و په‌ره‌پێدانی شارستانییه‌تن [بروانه‌: (لا یصح ان یقال: الإنسان خلیفة

عن الله في أرضه) ص (٢٨)، ههروهه ها ئه و (متصوف) ه لاده رانه ی پروایان به (وحدة الوجود) ههیه، ئه و مهسه لهیه دهکهنه بیانو و بو بیرو و بوچونی هه له و کافرانه یان [بروانه: (منهاج السنة)، ابن تیمیه، ج (٤)، ص (٩٤،٩٥)].

دووهم: خهلیفه که سیکه که له جی که سیکی نادیار و نااماده دانیشتی، به لام خوا هه میسه ئامادهیه و مشووری کاروباری بوونه وهر دهخوات و سه رپه رشتیی دهکات.

وه لامی ئیشکالی یه کهم:

١- مادام دهقی قورئان به راشکایی بفرموی: خوا ئینسانی - ئادهم و وهجه کهی - کردوه به خهلیفه ی خوی له سه ر زهوی، له بهر ئه وهی که قادیانیه کان یان (متصوف) ه بوون به یه کزانه کان (موحدی الوجود)، که لکی خراپی لی وهرده گرن، ناکری له بهر ئه وه دهستبهرداری ئه و راستیه بین، چونکه هیچ راستیه که نیه، که له لایه ن خه لکی خراپه وه، هه ولی سوودی خراپ لیوهرگرتن (سوء الإستغلال) ی له گه ل نه درئ و، ئه وهش نابیه پاساوی دهست لیه لگرتیان.

٢- ئه وه که ده لئ: ناکری کافرو خراپه کاره کان جینشینی خوا بن، توێژده وانی قورئان وهک (طبري) و (قرطبي) وه لامیان داوته وه، که پیشتر قسه کهی (قرطبي) مان هینا و (طبري) اش گوته یه تی: (فکان تأویل الآیة علی هذا: أني جاعل في الأرض خليفة مني یخلفني في الحكم بالعدل بین خلقي، وأن ذلك الخليفة هو آدم، ومن قام مقامه في طاعة الله والحكم بالعدل بین خلقه، وأما الإفساد وسفك الدماء بغير حقها، فمن غیر خلفائه) بروانه: (مختصر تفسیر الطبري)، ج (١) ص (١٨)،

و بروانه: (تفسیر القرطبی)، ج (۱)، ص (۲۶۳)، و بروانه: (الأساس في التفسیر)، ج (۱) ص (۱۱۵، ۱۱۶).

۳- ئنجا ته‌گه‌ر ئینسان خه‌لیفه‌ی خوا نه‌ییت، ته‌دی ده‌بی مه‌به‌ست له (خليفة) له‌ ئایه‌تی ناوبراودا خه‌لیفه‌ی کی بی، ته‌گه‌ر بلین: خه‌لیفه‌ی (جنده‌ نابی، چونکه‌ جنده‌کان سه‌رزده‌ییان به‌جی نه‌هیشتوه، تاكوو بگونجی ئینسانه‌کان له‌ جیان دابنیشن، ئنجا ته‌وه‌ که‌ ته‌وان وه‌ک ئیشکالیک ده‌لین: ته‌گه‌ر بگوتری: ئینسان خه‌لیفه‌ی خوابه، ته‌وه‌ ناگونجی، چونکه‌ خوا هه‌میشه‌ ئاماده‌یه‌و مشوورگیر ی بوونه‌وه‌ره، ده‌لین: ته‌وه‌ بو (جن) ره‌وايه‌ بگوتری، چونکه‌ له‌سه‌ر زه‌وی بوونی هه‌ردووکیان بو ته‌کلیف و ته‌مرو نه‌هی و تاقیکردنه‌وه‌یه، بو‌یه‌ ته‌گه‌ر ئینسان خه‌لیفه‌ی (جن) بیت، ده‌بووايه‌ (جن) سه‌رزده‌ییان چۆل بکرده‌یه، که‌ بیگومان وانیه، به‌لام خاوه‌ن بوونی خوا بو سه‌ر زه‌وی و سه‌رجه‌م بوون (وجود)یش، له‌گه‌ل ته‌وه‌دا تیگ ناگیر و دژ ناوه‌ستی، که‌ ئاوه‌دانکردنه‌وی زه‌وی و به‌ریوه‌بردنی هه‌واله‌ی ئینسان بکات، وه‌ک فه‌رموویه‌تی:

[هُوَ أَشَأْكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا..] (هود - ۶۱).

هه‌روه‌ک چۆن ته‌وه‌ که‌ خوی بالاده‌ست زۆر له‌ کاروباره‌کانی بوونه‌وه‌رانی به‌ فریشته‌کانی سپاردوون، ته‌وه‌ی لیوه‌رناگیر ی که‌ خوا به‌دیهنه‌رو هه‌لسوورینه‌ری ته‌و کاروبارانه‌ نه‌بی، بو وینه‌:

أ- جوبرا ئیل وه‌حیی و په‌یامی خوا بو پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) دینی، وه‌ک خوی مه‌زن فه‌رموویه‌تی:

[نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ ..] (الشعراء ١٩٣-١٩٤).

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: [قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ
عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ..] (البقرة ٩٧).

ب- عی‌زرائیل (ملك الموت) گیان کی‌شانی پی‌ سپی‌راوده، وه‌ك خ‌وای
بالاده‌ست فه‌رموویه‌تی:

[قُلْ يَتُوقَنكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ ..] (السجدة ١١).

ج- (میکائیل) باران و ر‌ؤزی پی‌ سپی‌رداوه، وه‌ك له‌م فه‌رمووده‌ده‌دا
هاتوه: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)
قَالَ لِجِبْرِيلَ: (عَلَى أَيِّ شَيْءٍ مِيكَائِيلُ؟! قَالَ: عَلَى النَّبَاتِ وَالْقَطْرِ} (أخرجه
الطبراني في الكبير برقم: ١٢٠٦١).

چونکه ته‌و کارو چالاکی‌یانه‌ش که فریشته‌کان ته‌نجامیان دده‌دن،
هه‌ر به پی‌ نه‌خشه‌و به‌نامه‌ر‌یژی خ‌واو له‌ژیر چاود‌یری خ‌وی دایه.

شتی‌کی ر‌وون و ناشکراشه که خ‌وای کاربه‌جی به‌ کرده‌وه و‌اقیع،
ئینسانی کرد‌وته هه‌مه کاره‌و بالاده‌ست له‌سه‌ر زه‌وی، ئنجا چ‌ خ‌یرو
بی‌ره‌کانی لی‌ دهر‌به‌ئینی و‌ ئاوه‌دانی بکاته‌وه، چ‌ به‌ پی‌چه‌وانه‌وه: خ‌راپه‌و
په‌شیویی و‌ ئاشووبی تی‌دا په‌یدا بکات، گ‌رنگ ته‌وه‌یه تی‌یدا تا‌قی
ده‌کر‌یته‌وه، ئنجا ته‌ گ‌هر به‌ هو‌ی به‌ندایه‌تی کرد‌نیه‌وه بو‌ خ‌وا به‌
چاکه‌کاری و‌ داد‌گه‌ری، زه‌وی ئاوه‌دان بکاته‌وه، ته‌وه‌ دیاره‌ خه‌لیفه‌ی
خ‌وا بووه‌و چی‌ ته‌و پی‌ ر‌ازی بووه‌ وای‌کردوه، ته‌ گ‌هر نا - واته
ته‌ گ‌هر خ‌راپه‌و خ‌راپه‌کاری و‌ سته‌م بکاته‌ پیشه‌- ته‌و جی‌شینایه‌تی
ئیبیلیسی کرده‌وه له‌ جیاتی وی، خه‌ریکی خ‌راپه‌و تاوان و‌ ئاشووب

بووه و، زۆریش له‌وه نزمتره پێی بگوتری: خه‌لیفه‌ی خوا، هه‌رچه‌نده له‌ ته‌سلدا بۆ ته‌وه له‌سه‌ر زه‌وی دانراوه، وه‌ك چۆن هه‌ر كه‌سیك به‌ هۆی دینداریه‌وه، به‌ندایه‌تی بۆ خوا نه‌كات، حه‌كمه‌تی بوونه‌كه‌ی خۆی نه‌هه‌ی‌ناوه‌ته‌دی، هه‌رچه‌نده له‌ ته‌سلیدا سه‌رجه‌م ئه‌نسانه‌كان بۆ به‌ندایه‌تی كردن بۆ خوا دروست كراون:

[وَمَا خَلَقْتُ الْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ] (الذاریات-۵۶).

۴- مادام فریشته‌كانیش هه‌زیان كردوه: خۆیان ته‌و پله‌و پایه‌یه وه‌ربگرن و، به‌لگه‌شیان له‌سه‌ر ته‌و داواكردنه هه‌ی‌ناوه‌ته‌وه:

[وَنَحْنُ سُيِّحٌ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ] (البقرة -۳۰).

ده‌بی ته‌و ته‌رك و پله‌و پایه‌یه له‌ بوونه خه‌لیفه‌ی (جن) به‌رزتر بچ، كه‌ ئاشكرایه (جن) له‌ خوار مروّقه‌وه‌ن.

ئنجا ته‌وه كه‌ ئه‌نسان به‌یته خه‌لیفه‌ی (جن) شتیکی نه‌گونجاوه، چونكه‌ ده‌ستوور وایه كه‌ خه‌لیفه نزمتر بیته له‌وه‌ی له‌ جی داده‌نیشی، به‌لام بیگومان ئه‌نسان له‌ سه‌رووی (جن)وه‌ن، به‌گه‌لێك به‌لگه‌ كه‌ لێرده‌ دهرفه‌تی خسته‌ن پرویان نیه‌و، ته‌وه‌ش كه‌ له‌ هه‌ندێك فه‌رمووده‌دا هاته‌وه كه‌ خوا خه‌لیفه‌ی ئه‌نسانی مسوڵمانانه له‌ مال و خه‌زانیدا: {اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ} (أخرجه مسلم برقم: ۴۲۵، أبو داود برقم: ۲۵۹۸، والترمذي برقم: ۳۴۳۸، والنسائي برقم: ۵۵۰۱).

ته‌وه بیگومان وه‌ك چۆن كه‌ ئه‌نسان ده‌بیته خه‌لیفه‌ی خوا، مانایه‌كه‌ی جیایه له‌وه‌ی كه‌ به‌یته خه‌لیفه‌ی دروستكراویك، به‌هه‌مان شیوه: خه‌لیفه بوونی خواش بۆ ئه‌نسانی مسوڵمان، مانایه‌كه‌ی جیایه.

وه‌لامی ئیشکالی دووهم:

۱- خوی په‌روەردگار، که زاتی وه‌ک زاتی هیچ شتیک و هیچ که‌سینک نیه، سیفه‌ته‌کانیشی هه‌روان:

[لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ] (الشوری - ۱۱).

که‌واته: خه‌لیفه‌ی خوابوونی مروّف، ئاماده‌نه‌بوونی (غیاب) خوا ناگه‌یه‌نی.

۲- بيجگه‌ له‌ ئایه‌تی ژماره (۳۰) سووره‌تی (البقرة)، له‌ چه‌ندان ده‌قی دیکه‌ی قورئان و سوننه‌تیش دا خه‌لیفه‌ بوونی ئینسان بوّ خوی پاک و تاک باسکراوه، بوّ وینه:

أ- [يٰۤاٰدٰمُ اِنَّا جَعَلْنٰكَ خَلِیْفَةً فِی الْاَرْضِ فَاٰمُرُکَ بِالنَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰی ..] (ص-۲۶).

واته: ئه‌ی داوود! ئیمه‌ توّمان له‌ زه‌وی دا کردوه‌ به‌ جینشین، ئنجا به‌ شیوه‌یه‌کی هه‌ق، دادوه‌ریی له‌ نیو خه‌لکیدا بکه‌و، به‌دوای ئاره‌زوو (و عاتیفه) مه‌که‌وه.

ب- [ءَامِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَاَنْفِقُوْا مِمَّا جَعَلْکُمْ مُّسْتَخْلَفِیْنَ فِیْهِ ..] (الحدید - ۷).

واته: بپروا به‌ خواو پیغه‌مبه‌ره‌کی بینن و له‌و — مال و سامان-ه‌دا که‌ ئیوه‌ی تیدا کردوته‌ جینشین، خه‌رج بکه‌ن له‌ ریی خوادا-.

ج- [وَهُوَ الَّذِیْ جَعَلْکُمْ خَلٰیفَی الْاَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَکُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّیَبْلُوْکُمْ فِیْ مَا ءَاتَکُمْ اِنَّ رَبَّکُمْ سَرِیْعُ الْعِقَابِ وَاِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ] (الأنعام - ۱۶۵).

واته: خوا - ئەو زاتەیه که ئێوی کردۆته جینشینی زه‌وی و، هه‌ندیکتانی - له‌ ڕووی ڕۆژی و ژیان و گوزهرانه‌وه - چه‌ندان پله‌ به‌سه‌ر هه‌ندیکتاندا به‌رز کردۆته‌وه، بۆ ئەوه‌ی له‌وه‌دا که پێی به‌خشیون، تاقیتان بکاته‌وه، بێگومان په‌روه‌ر د‌گاره‌که‌تان سزادانه‌که‌ی خێرایه‌و، به‌ ته‌ئکید ئەو لی‌بورده‌و می‌هه‌رهبانیشه.

د- {الذِّنَّا حُلُوَّةٌ حَضِرَةٌ، وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ} (أخرجه مسلم برقم: ۲۲۷۴۲) واته: ژیا‌نی دنیا شیرین و سه‌ه‌وزه‌و بێگومان خوا ئێوی تی‌دا کردۆته‌ خه‌لیفه، ئنجا ته‌ماشاتان ده‌کات، داخۆ چۆن ڕه‌فتار ده‌که‌ن!

۳- بۆیه پێم وایه که هیچ پاساوی‌ک نیه بۆ ته‌ئویل کردن و له‌ مانای ڕو‌ا‌له‌تیی و ئاشکرا لادانی ئەو هه‌موو ده‌قانه، که زۆر به‌ ڕاشکاویی ئەو ڕاستیی ده‌خه‌نه‌ ڕوو، که خوا ئینسانه‌کانی کردۆته‌ خه‌لیفه‌ی خۆی له‌سه‌ر زه‌وی، ئنجا ئەم ڕاستییه‌ش، وه‌ک نووسه‌ری نامیلکه‌ی ناوبراو گوتویه‌تی، قسه‌و ڕایه‌کی ڕیزه‌ر نیه، به‌ل‌کو وه‌ک (قرطبی) گوتویه‌تی: (والمعنی بالخلیفة هنا في قول ابن مسعود وابن عباس وجميع أهل التأويل، آدم عليه السلام، وهو خليفة الله في إمضاء أحكامه وأوامره....)^(۱)، قسه‌و ڕای سه‌رجه‌م توێژده‌وانی قورئانه‌!

۴- پێشم وایه که ئەوه‌ی ئەو زانایانه‌ی وا لی‌کردوه‌و که خه‌لیفه‌ی خوا بوونی ئینسان ڕه‌دبکه‌نه‌وه، دوو شته‌:

(۱) الجامع لأحكام القرآن، ج ۱، ص ۲۶۳.

یه کهم: سوودی خراب لیوهرگرتن (سوء الاستفاده) ی خه لکی لادهر و نیاز خراب له و مهسه له یه، که پیشتتر گوتمان نه وه پاساو (ممبر) یکی به جی و ماقول نیه.

دووهم: قیاس کردنه سه ریبه ک و لی تی که ل بوونی سیفه ته کانی خواو ئینسان، چونکه پیاو و بووه: هه مان نه و ئیشکالانه ی که له جینشینایه تی کردنی دروستکراوه کان بو یه کدی په یدا دهن، له جینشینایه تی کردنی ئینسانیش بو خوا، سه ره له ده دن، به لام وهک روونمان کرده وه، وانیه و چاوگی نه و بیروبو چوونه ش قیاسکردنی خویه له سه ر ئینسان، له گه ل ریژی زویشم دا بو نه و زانایانه ی که نه و رایه یان هه لبراردوه، به تایبه ت (ابن تیمیه) که له چه ندان کتیب و فه تواس دا داکوکی کردوه له سه ر تی که ل نه کردن و قیاس نه کردنه سه ریبه کی سیفه ته کانی خوی په روه ردگارو ئینسان، به لام وهک گوتراوه: (لکل جواد کبوه و لکل حسام نبوه).

له نوره کومه نه به کسان نه کسان
Stay in touch on social media
نن هه کهم مر موافع الخواص الخواص

AliBapir / عمل باپیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - گۆدای

AliBapir / عمل باپیر

کەتای
AliBapir / عمل باپیر

www.alibapir.net
English - عربي - گۆدای

AliBapir

Google Play

App Store

AliBapir / عمل باپیر

WhatsApp

Telegram

Facebook

QR Code 1

QR Code 2

QR Code 3

برگه‌ی سییه‌م

**تیکرای پیغه‌مبه‌رانی خوا (عليهم الصلاة والسلام) بو ئه‌وه
نێرراون، خه‌لکی فی‌ری به‌ندایه‌تی و خواپه‌رستی بکه‌ن**

پیغه‌مبه‌رانی پایه‌ به‌رزی خوا (عليهم أفضل الصلوات وأتم التسليمات) به‌ بی‌ جیاوازی به‌ مه‌به‌ستی ئه‌وه به‌ په‌یام و به‌نامه‌ی خواوه‌ ره‌وانه‌کراون، که به‌ زمانی وتارو کردار، خه‌لکی فی‌ری به‌ندایه‌تی بو‌ خواکردن و خواپه‌رستی بکه‌ن، هه‌مووشیان به‌ چاکترین شیوه‌، به‌و ئه‌رك و کاره‌ به‌رزو مه‌زنه‌یه‌یان هه‌لساون و، درێغییان نه‌کردوه، بو‌ وینه‌:

۱- خاوی خاوه‌ن عه‌رشی مه‌زن، له‌وباره‌وه‌ فهرموویه‌تی: [وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ...]
(النحل-۳۶).

واته‌: بی‌گومان له‌نیو هه‌ر کۆمه‌لێکدا پیغه‌مبه‌ری‌کمان ناردوه، که پێیان بڵێ: خوا بپه‌رستن و خۆتان له‌ طاغوت دوور بگرن...

۲- هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: [وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ] (الأنبياء -۲۵).

واته‌: له‌پێش تۆدا، ئه‌ی - موحه‌مه‌د!- هیچ پیغه‌مبه‌ری‌کمان نه‌ناردوه که پێمان رانه‌گه‌یاندبێ - به‌ به‌نده‌کانم بڵێ- که جگه‌ له‌ من هیچ په‌رستراوی‌ک نه‌یه، بم په‌رستن. (واته‌: په‌رستراو (معبود، ئه‌ی) راسته‌قینه‌ به‌س په‌روه‌ردگاره‌، ئه‌گه‌رنا په‌رستراوان (معبودات، آله‌ه‌ی) ساخته‌و ناراست هه‌ن و زۆریشن).

۳- دیسان خوی پەرود دگار له کاتی گیرانه‌وهی به‌سه‌رهاتی هه‌ر کام له (نوح، هود، صالح، شوعه‌یب) (سه‌لات و سه‌لامی خویان لی بێ)، ئه‌و راستیی به‌سه‌ر زمانی هه‌موویان به‌یه‌ك جوړه ته‌عبیرو ده‌ربهرین راده‌گه‌یه‌نی:

أ. [لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَّقُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِهِ] (الأعراف - ٥٩).

ب. [وَالِإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۖ قَالَ يَنْتَظِرُونَ أَغْوَىٰهُمُ اللَّهُ مَا لَكُم مِّنَ اللَّهِ غَيْرُهُ ۚ ...] (الأعراف - ٦٥).

ج. [وَإِلَىٰ شُؤدَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَتَقَوَّمُ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ] (الأعراف - ٧٣).

د. [وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَبْقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ...] (الأعراف - ٨٥).

به لُجِ خوینده‌ری به‌رِیژ! (تهی گه‌له‌که‌م! خوا پیه‌رستن، جگه‌له‌و
پیه‌رستراوِیکی دیکه‌تان نیه).

ئەمە پەيام و بانگەوازو و یردی سەرزمانی سەر جەم پیغەمبەرائی
 هەلبێ ئاردەیی خۆی داد گەر و بە خەشەری بوو، ئە گەل گەل و کۆمە لگا کانیاندا،
 هەر ئە ئادەمەوێ هەتا خاتەم (عليهم الصلوات والتسليمات من الله
 تعالی).

ئىنا ھەر لىزەشدا ئەو راستىيە مەزنە مان بۇ پروونترو مسوگەرتەر
دەدەي، كە لى باسى يەكەمدا خىستمانە روو، دەر بارەي چەك و واتاي

وشه‌ی (عبادة)، که گوتمان: مه‌به‌ست له (عبادة) ته‌نیا ته‌نجامدانی دروشم و نیشانه‌کانی خواپه‌رستی نیه، وه‌ک نو‌یژو و پوژوو و زه‌کات و هه‌ج و زی‌کرو دوعاو... هتد، چونکه (عبادة) ی‌ک هی‌نده گرن‌گ و گه‌وره بی‌ت، جندو مرو‌قی بو دروست کرابن و، مه‌رجی ئینسانه‌تی ئینسان و، بناغه‌ی په‌یام و بانگه‌وازی تی‌کرای پی‌غه‌مبه‌ران بی، نا‌گونجی و ما‌قوول نیه له جی‌به‌جی‌کردنی چه‌ند دروشم‌یک دا کورت هه‌لی!!

هه‌رچه‌نده ته‌و دروشمانه‌ش یه‌ک‌جار گرن‌گ و مه‌زن و، هه‌رکه‌سی‌ک به‌ راستی ته‌و دروشمانه ته‌نجام بدات، نا‌چاری ده‌که‌ن و وای لی ده‌که‌ن، که بی‌ج‌گه له خوا هی‌چ په‌رستراوی‌ک نه‌په‌رستی و، بی‌ج‌گه له ئی‌سلام، هی‌چ شتی‌کی دی‌که به‌ به‌نامه‌ی ژیان و گوزه‌رانی نه‌زانی و، بی‌ج‌گه له مو‌حه‌مه‌دو جی‌نشینیانی راسته‌قینه‌ی، هی‌چ که‌سی دی‌که به‌راپه‌رو سه‌رمه‌شق و سه‌رکرده قبوول نه‌کات.

به‌لام له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا - واته له‌گه‌ل گرن‌گی و مه‌زنی دروشمه‌کاندا - به‌ندایه‌تی بو‌کردن و په‌رستنی خوا (تبارک و تعالی) زور له‌وه مه‌زنترو فراوانتره که له ته‌نجامدانی دروشمه‌کان دا کورت بی‌ته‌وه‌و، له راستییدا دژایه‌تی کردنی سه‌رجه‌م طاغووته‌کانی می‌ژوو بو پی‌غه‌مبه‌رانی خوا (عليهم الصلاة والسلام) به‌رله‌وه‌ی له‌سه‌ر نو‌یژو و پوژوو زی‌کرو دوعا بو‌بی، له‌سه‌ر فه‌رمانه‌واپه‌یه‌تی و فه‌رمان‌کردن و نه‌هیشتن (الحاکمیه والأمر والنهی) و یاسادانان و هه‌لال و هه‌رام و، چاکه‌و خراپه‌و، راست و چه‌وت، دیاریی کردن بو‌وه، بگره ته‌گه‌ر به‌ وردی سه‌رنج له ژیان پی‌غه‌مبه‌ران بده‌ین و، له ره‌گ و ریشه‌ی کی‌شه‌ی نی‌وان ته‌وان و طاغووته‌کانی وه‌ک: (نه‌مروودو فیرعه‌ون و

ته بوو جهل) بکولینه وه، زور چاک دلیا ده بین، که ریشه و بنه مای
ته و تیکگیران و دووبه رکیه بریتیه له وهی: تایا کی یاسادانان و
حوکمپرانیی (التشریع والحاکیمة) ی به دهسته، خوی په روه ردگار یان
غمیری تهو؟!

له راستییدا ته گهر طاغوت ته خو به زلگرو یاخییه کان زانیبایان
پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) هر به وندده وازدینن که به نده کان
نویژو رۆژوو و باقی دروشمه کان جیبه جیبکه و، هه قیان به سه ر
لایه نه کانی دیکه ی ژیان و گوزهرانی خه لکه وه نیه و، گوی ناده نه
ته وه داخو کی حوکمپرانیی ده کات و ته مرو نه هی به دهسته! ته وه
یگومان ته وانیش هه قیان به سه ر پیغه مبه رانه وه نه ده بوو، بگره
ره نگه هاوکاریشیان کردبان و پارو پولیشیان خه رج کردبایه، بو
دروستکردنی په رستگا و، ته شوینانه ی که دروشمه کانی تیدا ته نجام
ده دن، هه روه ک چون تیش تاش له رۆژگاری خو ماندا ده بینن که هیچ
طاغوت و دیکتاتوریک - ته گهر دلیبایی خه لکی مسولمان هر
نویژو رۆژوو و زیکرو فیکریکی روت و دوور له حوکم و سیاسه تیان
هیه - به و جوړه چالاکییانه سه غله ت نابج و، خوی مشه وهش ناکات،
بگره زورجاران خوشیان مزگه وت و ته کیه و خاناقایانیش دروست ده کن
و، هاموشویان ده کن و، خه لکیشیان بو هانده دن!! چونکه به دهردی
کابرا گوتی: (مادام زیانی بو په زه کان نه بی قهیدی ناکات)^(۱)!

(۱) ده گپ نه وه جارکیان ناوچه یه ک که پیشر مه لایان نه بوو، مه لایه ک ده چیته
نیویان و له ده می بیستنی بانگدا، یه کیک له ریش سپیه کانیان بانگی ته وی دیکه
ده کات: ته و ده نگه ده نگه چی! ته ویش ده لی: مه لایه بانگ ده دات، ده لی زهری
بو په زه کان نیه؟! ده لی: نه خیر، ده لی: لی گهری با بیلی.

ئیستاش با سهرنجی چهند دهقیکی قورئان بدهین، تا کو دلیا بین که بنک و بنه‌مای کیشه و مشت و مری نیوان پیغمبه‌ران (علیهم الصلاة والسلام) و ناحه‌زانیان مه‌سه‌له‌ی حوکمرانی و یاسادانانه، بهر له ههر شتیکی دیکه، دیاره یاسادانان و حوکمرانی و ته‌مرو نه‌هی به‌ده‌ستبونی‌ش، تاییه‌تبیترین و سهره‌کییترین تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی په‌رستراویتی خوی په‌روهر دگاره‌و، دروشمه‌کانیش ههر به‌شیکن له‌و یاسایانه‌ی که خوی یاسادانه‌رو فه‌رمانه‌روا دیاری کردوون، بو هیدایه‌تی به‌نده‌کان و ری‌کخستنی ژیانیان.

۱- [وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوَّمُوا أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَنْقَوْنُ] ﴿۲۳﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَكًا مَعَهُ... (المؤمنون ۲۳-۲۴).

واته: بیگومان (نوح) مان بو لای گه‌له‌که‌ی ره‌وانه کرد پی گوتن: نه‌ی گه‌له‌که‌م! خوا بپه‌رستن بیجگه له‌وی په‌رستراوی دیکه‌تان نیه، بوچی پاریز ناکن! ده‌سترۆیشتووانی بیپروا له‌گه‌له‌که‌ی گوتیان: ته‌مه-واته نوح - به‌س مروقیکی وه‌ک خوتانه، ده‌یه‌وی خوتان به‌سه‌ره‌وه بکاته گه‌وره، ته‌گه‌ر خوا ویستبای - پیغمبه‌ریک بنیری - فریشته‌یه‌کی دنارده خوار..

وه‌ک ده‌بینن: ته‌وه‌ی زله‌زلانی بیپروای گه‌لی نوح لی ترساون و، کردوویانه به‌بیانووی به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی په‌یامه‌که‌ی و، دژایه‌تی کردنی، ته‌وه‌ بووه که گوتوویانه: نوح ده‌یه‌وی گه‌ورایه‌تی و سه‌روکایه‌تیبتان

به‌سهردا بکات! چونکه زانیویانه په‌یام و به‌رنامه‌ی نووح، به که‌متر له بالاده‌ستی و ته‌مرو نه‌هی به‌ده‌ست بوون، رازی نابی!

۲- [أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ] (البقرة - ۲۵۸).

واته: ئایا سه‌رنجی ته‌و که‌سه‌ت نه‌داوه که ده‌رباره‌ی په‌رو‌درد گاری ئیبراهیم، مشت و مری له گه‌ل ئیبراهیم، دا کرد، که خوا ده‌سه‌لاتی پێدا بوو، کاتیک ئیبراهیم گوتی: په‌رو‌درد گار - و په‌رستراو سه‌رو‌د-ی من، ته‌و زاته‌یه که ده‌ژینئ و ده‌مرینئ و، ته‌و(نه‌مروود)یش گوتی: منیش ده‌ژینم و ده‌مرینم، - مه‌به‌ستی کوشتن و ئازادکردنی خه‌لکی بووه - ئیبراهیم گوتی: بێگومان خوا خۆر له‌ پوژه‌لاه‌وه‌هه‌ل‌دینئ، - ته‌گه‌ر راسته‌ تو‌ش مافی په‌رسترانت هه‌یه - ده‌تو‌ش له‌ پوژ‌ئاواوه‌ بیهینه! تنجا ته‌وی کافر بوو سه‌رسام - و ده‌سته‌وه‌ستان - بووو، خواش کو‌مه‌لی سته‌مکاران راسته‌ پێ ناکات.

وه‌ک ده‌بینن: کیشه‌ی نیوان ئیبراهیم (علیه الصلاة والسلام) و نه‌مروودیش هه‌ر له‌سه‌ر ته‌ودیه، داخۆ: کێ مافی په‌رو‌درد گاریتی و مشوورخو‌ریتی و سه‌رو‌د‌ریتی، به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه‌هه‌یه؟ له‌ سه‌رده‌تاوه‌ ئیبراهیم (علیه الصلاة والسلام) مه‌سه‌له‌ی ژیان و مردن به‌ده‌ست خوای په‌رو‌درد گار بوون، ده‌کاته به‌لگه‌ی ته‌وه‌ که ده‌بی ته‌وه‌ی ژیان و مردنی خه‌لکی به‌ده‌سته، هه‌ر ته‌ویش ته‌مرو نه‌هی و هه‌لسو‌وراندنی ژیان و گو‌زه‌رانی خه‌لکی به‌ ده‌ست بی، به‌لام له‌به‌رته‌وه‌ی نه‌مروود،

به سه فسه‌طه و چه‌واشه‌کاری ویستویه‌تی ته‌و به‌لگه‌یه‌ی ئیبراهیم هه‌لبوده‌شینه‌وه‌و، ته‌ویش لافی ژیان و مه‌رگی خه‌لک به‌ده‌ست بوون لیده‌دات و، بو ئیسه‌پاتی قسه‌که‌شی^(۱) که‌سیکی دیل رزگار ده‌کات و یه‌کیکی بیخه‌تاش ده‌کوژیت! ئنجا هه‌رچه‌نده ته‌و ره‌فتاره‌ی نه‌مروود، به‌لگه‌ی ئیبراهیمی پی هه‌لناوه‌شینه‌وه‌، به‌لام ئیبراهیم بو ریگا کورته‌کردنه‌وه‌ی ده‌مکوت‌کردنی نه‌مروود، یه‌کسه‌ر به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌ی بو دینه‌ته‌وه‌، که هه‌له‌ینان و ناواکردنی خو‌روه، له‌به‌رده‌م ته‌و به‌لگه‌یه‌ش دا، نه‌مروود قسه‌ی پی نامینه‌ی و ده‌مکوت ده‌بی، چونکه وه‌ک به‌لگه‌ی پیشو ته‌میان ریگای مله‌جیره سه‌فسه‌طه‌ی تیدا نیه.

۳- (مووسا)ش - علیه السلام - که به پیام و بانگه‌وازی خوا به‌یه‌گرتن (التوحید)ده‌و، له‌گه‌ل فیرعه‌وندا به‌ره‌نگار بوته‌وه‌، دیسان ریشه‌ی کیشه‌و مملانی نیوانیان، هه‌ر ته‌وه‌ بووه‌ که خوی په‌روه‌ردگار یاسادانه‌رو فره‌مان‌په‌وا بیت، یان فیرعه‌ون! ئنجا دیاره مووسا (عليه الصلاة والسلام) ده‌یگوت: خواو، فیرعه‌ونیش ده‌یگوت: من، با سه‌رنجی ته‌م چه‌ند ده‌قه بدینه‌.

أ- [فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى] (النازعات - ۲۴).

واته: - فیرعه‌ون- گوتی: من په‌روه‌ردگاری هه‌ره به‌رزتانم.

ب- [قَالَ لَنْ أَخَذَتْ إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ] (الشعراء - ۲۹).

واته: (فیرعه‌ون له وه‌لامی مووسادا: گوتی: ته‌گه‌ر جگه له من په‌رسته‌راویکی دیکه بگری ره‌گه‌ل گیراوانت ده‌خه‌م.

(۱) وه‌ک میژوو نووسان گوتویه‌انه.

ج- [وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفُسَادَ] (غافر - ۲۶).

واته: فیرعون گوتی: لیم گهرین با مووسا بکوژم و، با ئه ویش هاواری په روهرد گاری بکات، من ده ترسم به رنامه که تان بگوړی، یان خراپه له زهوی - ولات - دا تاشکرا بکات.

تاشکرایه که مهبهستی فیرعون له وشه ی (ربکم الاعلی) له ثایه تی برگه (أَو، وشه ی (إِلَهًا غَيْرِي) له ثایه تی برگه (ب) دا، په روهرد گارو په رستراویک نیه که نویژ بو بکری و روژووی بو بگیری و، سه جده و رکووعی بو ببردی، به لکو مهبهستی پی ته وویه که ده بی ههر خو ی فه رمانبه ری بو بکری و، ته مرو نه هی به ده ست بیت و فه رمانه رده ی خه لکی بیت، هه روها له ثایه تی برگه (ج) یشدا، مهبهستی له (دینکم) تاینیکی خویی نیه، به لکو ته و به رنامه و په یرو دی مهبهسته، که خو ی بو ی داناون و پیوه ی پابه ندی کردوون^(۱).

۴- (عیسای کوری مه ریهم) یش علیه الصلاة والسلام ته گهر ته و دی نه صرانییه سه رگه ردانه کان به ده میه وه هه لیان به ستود، راست بووایه که گوايه گوتوویه تی: (دع ما لقیصر لقیصر وما لل لل لل)^(۲) واته: (ته و دی هی قه یسه ره بو قه یسه ری لیگه رین و، ته و دی هی خواشه، بو

(۱) بو چاک تیگه یشتن له چه مک و واتای هه راکم له وشه ی (إِلَه) و (الرّب) و (العبادة) و (الدین) سه رنجی نامیلکه ی به پیژی (المصطلحات الأربعة في القرآن الكريم) ی (أبو الأعلى المودودي) بده.

(۲) بره وانه: التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد الجديد، إنجيل لوقا، الإصحاح: ۲۰، ص ۲۱۴۱.

خوا لئی گه‌رین، به‌لئی ته‌گه‌ر ته‌م بوختانه راست بووایه‌و (عیسا)
-علیه السلام- رازی بووایه به‌ودی که کاروباری حوکم و سیاست و
دنیا‌داری، بو‌قه‌یسه‌ری رۆم و داروده‌سته‌که‌ی لی‌گه‌رئی و، تایی‌نی پان
و پۆرو هه‌مه‌لایه‌نی خوا، له‌لایه‌نی رۆوحیی و ته‌خلاقیی شه‌خصییدا
کورت هه‌لئینی، بینگومان قه‌یسه‌ری طاغوت و داموده‌زگایه‌که‌ی،
وه‌ك چۆن ده‌ستی قه‌شه‌و پاییه لادهر و ساخته‌چییه‌کانی کلیسیایان
ماچ کرد، حه‌وتجار ده‌ستی ته‌ویشیان ماچ ده‌کردو، دوو‌چاری
ته‌و هه‌موو گرفتاریی و ناره‌حه‌تی و خو‌حه‌شاردانه نه‌ده‌بوو، که
سه‌ره‌نجام خوی به‌به‌زیی و بالاده‌ست قوتاری کردو، به‌کلا‌و‌رۆژنه‌ی
ته‌و ژوورده‌دا که خوی تیدا حه‌شاردابوو، هه‌لی‌کیشاو به‌رزی کرده‌و،
هه‌رچه‌نده نه‌صرانییه‌کان به‌هه‌له‌و هه‌له‌ه‌تان به‌قسه‌و پڕوپا‌گه‌نده‌ی
جووله‌که‌کان، واده‌زانن گیراوه‌و له‌سیداره دراوه!!^(۱)

۴- ئیستاش با گوئی له (عیسا) -علیه السلام- بگرین داخۆ چۆن
چۆنی خۆی و په‌یام و به‌رنامه‌که‌ی ده‌ناسینی:

(۱) خوی په‌نه‌ان بین به‌راشکاوایی ته‌و قسه‌یه به‌درۆ ده‌خاته‌وه، که فهرموویه‌تی:
(وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ
عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا * بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا) (النساء
۱۵۷، ۱۵۸)، واته: {جووله‌که‌کان} نه‌عیسیایان کوشتوه نه‌له‌ سیداریان داوه،
به‌لکو وینه‌ی ته‌ویان لی‌برابوو سه‌ر یه‌کیکی دیکه - ته‌ویان کوشت و هه‌لو‌اسی-
ته‌وانه‌ی که له‌بارمیه‌وه رای جیا‌جیایان هه‌یه، تیدا له‌گومان‌دان و، جگه‌ له‌گومان
هیچ زانیارییه‌کیان له‌بارمیه‌وه نیه‌و، به‌ته‌کید نه‌یان‌کوشتوه، به‌لکو خوا بو‌لای
خۆی به‌رزی کرده‌وو خواش بالاده‌ست و کاربه‌چییه.

[إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ ﴿٥٢﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُوْنَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾ رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٤﴾ وَمَكْرُؤًا وَمَكْرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿٥٥﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا..] [آل عمران ٥١-٥٥].

واته: (عیسای کوری مهربم به گه له که ی خوی گوت:) بیگومان خوا په رو درد گاری منیش و ټیوښه ده جا بیپه رستن، ټه وډیه ریځای راست، ټنجا کاتیک عیسا کوفری لی به دی کردن گوتی: کی پشتیوانمه به ردو (رډه زامه ندیی) خوا؟

حه واریه کان گوتیان: ټیمه پشتیوانی - پیغه مبهرو ریځای- خواین، بر و امان به خوا هیڼاو، توښ شایه به که ټیمه مسولمانین. په رو درد گارمان! بر و امان به وده هیڼاو که نار دوته خوارو شوین پیغه مبهره که ت که و تووین، جا له گهل شایه تان دا دا بماننوسه و (جووله که کان و دده لاند ارانی رډم) پیلانیان گیر او خواش ته گیری کرد. خواش باشتیرین ته گیری کاره.

کاتیک خوا فهرمووی: ټه ی عیسا! من ودرتده گرم به (پرووح و جهسته وده) و بو لای خوږم به رزت دده که مه وده، پاکت دده که مه وده و قوتارت دده که له وانه ی که بیبروان.

به‌لّی عیسا‌ش وه‌ك هه‌موو پی‌غه‌مبه‌رانی دیکه‌ی خوا، گه‌له‌که‌ی
خۆ‌ی بۆ به‌ندایه‌تیی و په‌رستنی خۆ‌ی تا‌ك و پا‌ك بانگ کردوه
پیش‌گوتوون: که هه‌ر شه‌وه‌ راسته شه‌قامی ژیان و گوزه‌رانه‌و، ئایینی
خواشی وه‌ك خۆ‌ی به‌ بیکه‌م و زیاده‌ ده‌ستکاری خستۆته‌پروو و،
عیسای کور‌ی مه‌ریه‌م که یه‌کی‌که له‌ پینج پی‌غه‌مبه‌ره به‌ (أولو العزم)
ناسراوه‌کانه^(۱)، زۆر له‌وه به‌رزتر وه‌له‌خشاوتر بووه که بۆ رازیکردنی
رۆ‌مه‌کان و له‌ ترسی ئازارو جه‌زه‌به‌یان، ئایین و به‌رنامه‌ی هه‌مه‌لایه‌نی
خوایان بۆ که‌چ و کرووچ بکات!

۵- پی‌غه‌مبه‌ری کۆتایی و سه‌روه‌ری پی‌غه‌مبه‌رانیش (صلی الله علیه
وسلم) و، تیک‌گیرانی له‌ گه‌ل سهرانی شیرک له‌ مه‌که‌و نیم‌چه
دوورگه‌ی عه‌ره‌بی و سهرانی نیفاق له‌ مه‌دینه‌و، سهرانی کوفری
جیهانی ته‌وسا: (کیسرا) و (هیرقل) و باقی سهران و حوکمرانانی
ئه‌و رۆژگاره‌دا، زۆر ئاشکرایه که به‌ پله‌ی یه‌که‌م دژایه‌تیی و
دوژمنایه‌تییه‌کیان بۆ خۆ‌ی و هاوه‌ل و جینیشینه‌ راشیده‌کان - خوا
لییان رازی بی‌ - له‌و روه‌وه‌ بووه که دُنیا بوو ون، به‌ چه‌سپان و
سه‌قامگیربوونی ئه‌و په‌یام و بانگه‌وازی که پیا‌نه، له‌ دل و ده‌روون
و، پاشان ژیان و گوزه‌ران و دنیای واقیعه‌دا، ته‌وان گه‌له‌یان ده‌که‌وینه
لیژی و، له‌مه‌ودوا هیچ که‌س ده‌ستیان بۆ ناخاته سهر سینگ و
به‌لّی قوربانیان بۆ نایتری.

(۱) هه‌رچه‌نده من له‌و باره‌وه پام جیاوازه، وه‌ك له‌ کتیی شه‌شه‌می مه‌وسووعه‌ی:
(الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) دا خستوو مه‌ته‌پروو، هه‌روه‌ها له‌ ته‌فسیری ئایه‌تی:
(قَاصِرٌ كَمَا صَبَرُ أُولُو الْعِزْمِ مِنَ الرُّسُلِ...) الأحقاف: ۳۵، دا، باس کردوه تیک‌رای
پی‌غه‌مبه‌رانی خوا (عليهم صلاة والسلام) (أولو العزم) ن.

دیاره‌قورئانی به‌رئیش پرده‌له‌ به‌لگه‌و نمونه‌ بۆ ئیسپاتی ئه‌ودی
گوتمان، به‌لام ئیمه‌یه‌کیکیان لی به‌ نمونه‌ دینینه‌وه‌:

[وَعَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَابٌ ﴿٤﴾
أَجْعَلِ الْأَلْهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴿٥﴾ وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ
أَمْسُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿٦﴾] (ص ٤-٦).

واته‌: - هاوبه‌ش دانه‌ران بۆ خوا- پییان سه‌یر بوو وریاکه‌رده‌ویه‌کیان
له‌ خو‌یان بۆ هات و، کافه‌کان گوتیان: ئه‌مه‌ جادوو‌گه‌ریکی
درۆزنه‌^(١)، ئایا هه‌موو په‌رستراوه‌کانی کردنه‌یه‌ک په‌رستراو! بیگومان
ئه‌مه‌ شتیکی سه‌رسو‌رینه‌ره‌!

زله‌زله‌کانیان به‌ خیرایی ده‌سته‌کار بوون - بۆ دژایه‌تی پیغه‌مبه‌رو
په‌یامه‌که‌ی و فه‌رمانیان کردو گوتیان: -به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر ری
وشوینی خو‌تان و له‌سه‌ر په‌رستراوه‌کانتان خو‌راگرین، بیگومان ئه‌مه‌
- ئه‌م ئایین و به‌رنامه‌یه‌ی محه‌مه‌د هیناویه‌تی - شتیکه‌ مه‌به‌ست
پیی نه‌خشه‌و پیلانه‌ - دژی ئیمه‌و ری وشوین و په‌رستراوه‌کانمان-.

وه‌ک ده‌بینن: ئه‌ودی که‌ بۆ هاوبه‌ش دانه‌ران و کافه‌کان له‌ پیغه‌مبه‌ر
(صلی الله علیه وسلم) و په‌یام و ئایینه‌که‌یدا، جیی تیپینی بووه‌،
ئه‌وه‌ بووه‌ که‌ مه‌ترسیی تیدایه‌ بۆ به‌رژه‌وه‌ندیه‌کیان و گو‌رینی
حال و وه‌زعی کو‌مه‌لگاکیان، له‌ پرووی ئابووری و سیاسی و
کو‌مه‌لایه‌تییه‌وه‌.

(١) (کاذب) درۆکه‌ر، به‌لام (کذاب) درۆزنه‌، چونکه‌ وشه‌ی (درۆزن) بۆ که‌سیک
به‌کار دینن، که‌ درۆکه‌ریکی کارامه‌ بی‌ت و زۆر درۆ بکات.

(قرطبی) له ته‌فسیره‌که‌ی خویدا له لی‌کدانه‌وه‌ی رسته‌ی: (إن هذا لشيء يراد) دا، گوتوو‌یه‌تی: (كلمة تحذير أي: إمام يريد محمد ما يقول الإنقياد له، ليعلو علينا، ونكون له أتباعاً فيتحكم فينا، بما يريد فاحذروا أن تطيعوه)^(۱).

واته: ئەم قسه‌یه بۆ ئاگادار‌کردنه‌وه‌یه یانی: موحه‌ممه‌د به‌وه‌ی ده‌یڵی، ته‌نیا مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که ملکه‌چی بین، بۆ ئه‌وه‌ی به‌سه‌رمانه‌وه‌ ده‌سه‌لاتدار بیو، ئیمه شوینکه‌وتوو‌ی بین و، به‌ که‌یفی خو‌ی حوکمرانییمان بکات، ئنجا ئاگادار بن! که به‌ قسه‌ی بکه‌ن!

خویننه‌رانی به‌‌پێ‌زو خو‌شه‌ویست!

ئیس‌تا پاش سه‌رنج دان له‌ چه‌ند ده‌قیکی قورئانی به‌‌پێ‌ز، سه‌باره‌ت به‌ هه‌رکام له‌ پینج پیغه‌مبه‌ره‌ مه‌زنه‌کان: (نوح، ئیبراهیم، عیسا، موسا، محه‌ممه‌د) -عليهم الصلاة والسلام- که له‌نیو زانایانی ئیسلام دا به‌ (أولو العزم) ناسراون، وه‌ك پ‌و‌ژ‌ی روون بۆمان ده‌ركه‌وت، که ه‌و‌ی م‌ل‌م‌ل‌ان‌ی و تی‌گ‌گ‌یرانی پیغه‌مبه‌رانی خواو (طاغووته) خو‌به‌ز‌ل‌گ‌ر و سه‌ركه‌ش و یاخیه‌كان، چی بووه‌و چ‌و‌ن بووه‌! روون بۆوه‌ که ه‌و‌كاری بنه‌ره‌تی دروستبوونی ئه‌و ناكوکیی و دووبه‌ره‌کییه‌ ئه‌وه‌ بووه‌، که پیغه‌مبه‌رانی پایه‌به‌رزی خ‌و‌ای تاك و پاك، بانگی خه‌لكیان كرده‌و بۆ به‌ندایه‌تی كردن و په‌رستنی خوا، به‌ مه‌عنای ر‌اس‌ته‌قینه‌و فراوانی به‌ندایه‌تی و په‌رستن، که وه‌ك پ‌ی‌ش‌تر خستمانه‌ روو، وردو درشتی ژیان و ده‌رد‌د‌روونی ئینسان و، هه‌موو جم و جو‌ل و چالاکییه‌كان و، تی‌گ‌ر‌ای‌ بو‌ارو مه‌یدانه‌كان به‌ مزگه‌وت و بازارو کینلگه‌و کارگه‌و دوانگه‌و فه‌رمانگه‌ (المنبر والدائرة) و...

(۱) بر‌وانه‌: (الجامع الأحكام القرآن)، ج (۱۵)، ص (۱۵۲).

هتدهوه ده‌گریته‌وه‌و، له راستییدا وەك له پێشدا گوتمان: ئە‌گەر طاغوت و زەلزە‌كان زانی‌بیان كە پە‌یام و بانگە‌وازی پێ‌غه‌مبە‌رانی خوا (عليهم الصلاة والسلام) تە‌نیا بریتیه له جێ‌به‌جێ‌کردنی هە‌ندێ‌ك درووشم و چالاکیی شە‌خصیی و ڕووحیی و، هە‌قیان بە‌سەر حوکم و سیاسە‌ت و، ژیان و گۆ‌زە‌ران و، بە‌ڕێ‌وه‌چوونی خە‌ڵکی‌یه‌وه نیه - وە‌ك زۆ‌ربە‌ی مسوڵ‌مانان لە‌م ڕۆ‌ژ‌گا‌ردا وا‌گومان د‌ه‌بن - ئە‌وه هێ‌چ خۆیان سە‌غڵە‌ت نە‌دە‌کرد و، ئە‌و دوژ‌منایە‌تی و بە‌ر‌به‌رە‌کانی سە‌خت و د‌روارو بێ‌ ئامانە‌یان، لە‌ د‌ژی پێ‌غه‌مبە‌ران بە‌ر‌پا نە‌دە‌کرد!

بە‌ڵێ بە‌ندایە‌تی و پە‌رستنی خۆی پە‌رودە‌د‌گار، بە‌بێ‌ قبوڵ‌کردنی حاکی‌مە‌تی خواو سە‌رودە‌ری و بالادە‌ستی بە‌رنامە‌و حوکمە‌کە‌ی، لە‌ ژیا‌نی تا‌ك و کۆ‌مە‌ڵ‌دا، نایە‌تە‌دی، هەر بۆ‌یه‌ش هە‌میشە‌و بە‌ درێ‌ژایی می‌ژوو، ئە‌وانە‌ی دوژ‌من و ناحە‌زی سە‌رسە‌ختی پێ‌غه‌مبە‌ران و بانگە‌وا‌زە‌کە‌یان بوون، ئە‌وانە‌ بوون کە‌ خاوە‌نی کورسیی و دە‌سە‌لات و موڵ‌ک و سامان بوون و، سە‌رگە‌رمی عە‌یش و نۆ‌ش و ڕ‌ابواردن و خۆ‌ش‌گۆ‌زە‌رانی بوون، لە‌سەر حیسابی خە‌ڵکی چە‌وساوه‌و سته‌م‌دیده‌و، بە‌ زۆ‌ریی شوێ‌نکە‌وتوو‌انی‌شان خە‌ڵکی سادە‌و ڕ‌ەش و ڕ‌ووت و ماندوو و ڕ‌ەنج‌دەر بوون. بۆ‌ وێ‌نه: خۆی بالادە‌ست و می‌ه‌رە‌بان لە‌وبارە‌وه‌ فە‌رموویە‌تی:

أ- [وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ] (السبأ - ۳۴).

واتە: هێ‌چ وریاکە‌رە‌ویە‌کمان لە‌ هێ‌چ ئاوه‌دانییە‌ک دا ڕ‌ەوانە‌ نە‌کردوه، کە‌ دە‌سە‌لات‌دارە‌ خۆ‌ش‌گۆ‌زە‌رانە‌کانی نە‌یان‌گوتی: ئێ‌مه‌ بە‌وه‌ی کە‌ ئێ‌وه‌ی پێ‌ ڕ‌ەوانە‌‌کراون، کافرین.

ب- [وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا
أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ]
(ابراهیم - ۱۳).

واته: ته‌وانه‌ی بی‌پروا بوون به پیغه‌مبه‌رانی خو‌یانیان گوت:
بی‌گومان له‌سه‌ر زه‌مین‌ی خو‌مان وده‌درتان دهنی‌ن، یان ده‌بی بگه‌رینه‌وه
سه‌ر ثایین و به‌رنامه‌که‌مان، ئنجا په‌رودرد گاریان وه‌حیی بو ناردن:
که به ته‌ئکید - ده‌سته‌لاتدارو کافرو - سته‌مکاره‌کان ده‌فه‌وتی‌نین.

ج- [وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِتِي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾ أَن لَّا
تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْإِیمِ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ
الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا نَرْنَكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرْنَكَ
أَتْبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّی الرَّأیِ ...] (هود - ۲۵ - ۲۷).

واته: بی‌گومان نوو‌حمان بو لای گه‌له‌که‌ی ره‌وانه‌کرد - پی‌ی
گوتن: - من بو ئیوه‌ ناگادار که‌ره‌وه‌یه‌کی ناشکرام، که جگه‌ له‌ خوا
نه‌په‌رستن، به‌راستی من مه‌ترسیی روژیک‌ی به‌ ئیش و ژانتان
لیده‌که‌م، زله‌زلانی بی‌پروای گه‌له‌که‌شی گوتیان: تو به‌س مرو‌فیک‌ی
وه‌ك ئیمه‌ی و، ناشبینین جگه‌ له‌وانه‌مان که هه‌رچی و په‌رچی و
نه‌فامن، هیچ که‌سی دیکه‌ شوینت که‌وتبی.

دیاره‌ هو‌ی ته‌مه‌ش ناشکرایه، که بو‌چی دوژمن و ناحه‌زانی
سه‌ره‌سه‌خته‌ی پیغه‌مبه‌ران و په‌یام و به‌رنامه‌که‌یان، ده‌سته‌لاتدارانی به
زه‌برو زو‌رو خو‌ش‌گوزهران و، هه‌موو یاخود زو‌رینه‌ی شوینکه‌وتووانیشیان
خه‌لکی سادو که‌مده‌ست و ره‌ش ورو‌وت بوون، ته‌ویش ته‌وه‌یه که

هه‌رچی خاوه‌ن کورسیی و ده‌سه‌لات و موڵک و سامانه‌کانی وه‌ک نه‌مروود و فیرعه‌ون قاروون و هامان و قه‌یسه‌رو کیس‌را و ته‌بووجه‌هل و ته‌بووسوفیان و^(۱) هاووینانیان بوون، زانیویانه: که په‌یام و بانگه‌وازی ره‌بانییانه‌ی دژێ کوفرو نه‌فامیی و سته‌م و چینایه‌تی پی‌عه‌مبه‌ران، مایه‌ی سه‌رنگوون بوونی کورسیی حوکم و ده‌سته‌لاتی ناشه‌رعییانه‌و طاغوتییانه‌یان و، نه‌مانی کوۆشک و ته‌لاری نه‌خشین و سفرو خوانی رازاوه‌ ره‌نگینیانه، به‌لام خه‌لکه‌ زه‌لیل و دیل و چه‌وساوه‌ مافخوراوه‌کان زانیویانه: که ته‌و په‌یام و بانگه‌وازه‌ خواپیه، زه‌نگ و جارێ به‌سه‌رچوونی چاخێ چه‌وسانه‌وه‌و بێدادیی و، هانتی قو‌ناغی به‌خته‌وه‌ریی و، ئازادیی راسته‌قینه، به‌ گوئی خه‌لکیدا ده‌دات و، وێ‌رای هه‌ق و راستیی و چاکیی و پاکیی، له‌سه‌ر کردنه‌وه‌و رزگاریی و سه‌رفرازیشیان له‌و په‌یام و بانگه‌وازه‌دا بینیه، بۆیه ئاماده‌بوون سه‌رو مالی له‌ رێ‌دا به‌خت بکه‌ن و، به‌ خوین و ئاره‌قه‌و شه‌ونه‌خوونیی و ئاواره‌یی، رێ‌ی بۆ خو‌ش و ته‌خت بکه‌ن و، مه‌ردانه‌و جوامیرانه‌ هه‌ستن و، پشتیان به‌ خوا به‌هه‌ستن و، گورج و گو‌ل و چالاک بن و، له‌ طاغوتان بێ‌باک بن و، ته‌نیا به‌نده‌و په‌رستاری خوای به‌رزو بێ‌نیازو تاک بن.

(۱) شتیکی زانراوه که (ته‌بوو سوفیان) دواتر مسوڵمان بووه، به‌لام لی‌رده‌ا مه‌به‌ست له‌ کاتی پێش مسوڵمان بوونیه‌تی.

باسى سېيەم

شوئېنە وارو به رهه مه گرنگه كانى خواپه رستىي

برگه‌ی یه کهم: خواپه رستىي، خوراك و بژيوى دل و گيانه.

برگه‌ی دووهم: خواپه رستىي تاكه رپى نازادىي راسته قينه‌و، پچراندنى كۆت و زنجيرى دىلى و كۆيلايه تيبه.

برگه‌ی سېيەم: خواپه رستىي دهروونى مؤرف ده‌شوات و، چلك و چه‌په‌رى گوناح و خراپه لاده‌بات.

برگه‌ی چواره‌م: خواپه رستىي سه‌رچاوه‌ی هه‌موو په‌وشتيكى به‌رزو په‌سنده.

برگه‌ی پېنجەم: تاكه رپى له‌دۆزه‌خ قوتاربوون و، چوونه به‌هه‌شت، خواپه رستىيه.

برگه‌ی شه‌شه‌م: خواپه رستىي رۆليكى گرنگ ده‌گيڤي، له‌پيکه‌وه جۆشدانى ريزه‌كانى مسولمانان و، تۆكمه‌و توندو تۆلكردنى كۆمه‌لگدا.

له‌ نۆزه كۆمه‌له‌تيه‌كان له‌مكه‌تايين
دەین ئەگەر بێر ئەرێج ئەرێجێل ئەرێجێل

علي باباير AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

علي باباير AliBapir

له‌ نۆزه كۆمه‌له‌تيه‌كان له‌مكه‌تايين
دەین ئەگەر بێر ئەرێج ئەرێجێل ئەرێجێل

علي باباير AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

علي باباير AliBapir

برگهی یه‌که‌م

خواپه‌رستیی خۆراک و بژیوی دل و گیانه

بی‌گومان ته‌گه‌ر ئینسان ته‌نیا له‌م جه‌سته به‌ره‌ه‌ست و رواله‌تییه
پیکه‌تابیه، ئه‌وه بۆ تیرکردن و به‌ریوه‌چوونی خواردن و خواردنه‌وه
به‌س بوو، به‌لام یه‌کێک له‌ شته ئاشکراو به‌لگه‌نه‌ویسته‌کانی ئیسلام
- هه‌روه‌ها به‌رنامه ئاسمانیه‌کانی دیکه‌و، زۆریه‌ی هه‌ره‌زۆری خه‌لکی
سه‌ره‌زده‌ی، به‌ هه‌موو رێچکه‌و بیردۆزه‌کانیانه‌وه - ئه‌وه‌یه که ئینسان
له‌ جه‌سته‌یه‌کی ماددی و روو‌حی‌کی مه‌عنه‌ویی و نابه‌ره‌ه‌ست (غیر
محسوس) پیکه‌توده، ئنجا هه‌رچی جه‌سته (بدن)یه، ئه‌وه هه‌ر له‌ توخم
و ره‌گه‌زه‌کانی (خاک) پیکه‌توده، که زانایان و پسپۆرانی توێکاری
(تشریح) و کار ئەندامزانی (فسیۆلۆژیا) زۆر ورده‌کارانه، توانیویه‌نه
سه‌ر له‌به‌ری جه‌سته له‌ تاقیگا (مختبر) کانیاندا شی بکه‌نه‌وه‌و، هه‌موو
پیکه‌ینه‌ره‌کانی به‌یی هه‌لا‌واردن، بگێرنه‌وه بۆ توخم و ره‌گه‌زه‌کانی
خاکی زه‌وی، که‌واته: شتیکی ئاسایی و سروشتیه‌یه که ئه‌و خۆراک و
بژیوه‌ی که جه‌سته‌ش پێی ده‌ژی و، پێی به‌ریوه‌ ده‌چی، هه‌ر بگه‌رپه‌ته‌وه
بۆ زه‌وی و له‌ویوه‌ په‌یدا ییت، وه‌ک خۆی زاناو شارده‌زا فهرموویه‌تی:

[مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى] (طه - ۵۰).

که یی‌گومان لێره مه‌به‌ست جه‌سته‌ی ئینسانه که له‌ خاک دروست
بووه‌و، دوا‌ی مردنیش ده‌یته‌وه به‌ خاک و، رۆژی قیامه‌تیش هه‌ر له‌و
خاک و زه‌وییه‌وه دروست ده‌کریته‌وه‌و، سه‌ر هه‌لده‌داوه‌ته‌وه به‌جۆریک
که هه‌ر خۆی په‌روه‌ردگار پێی زانایه. به‌لام گیان (روح) که هه‌یچ

په یوه نندیه کی به خاک و زهوییه وه نیهو، دیاردهیه کی ناماددی (ظاهرة غیر مادیه) یه، په یوه نندیه کی تاییه تی تر له مادده ی به خواوه هیه^(۱) و، بیجگه له خواش هیچ کس په ی به ماهیه ت و چوئیه تی (الماهیه والکیفیه) نه برده و نابات و هیچ کس سه رده دری ته وای لی ناکات، وده خوی زانو په نهان بین فهرموویه تی:

[وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا] (الإسراء - ۸۵).

واته: دهرباری گیان - نهی موحه ممه ده! - پرسپارت لی ده که ن، بللی: گیان له کاری - تاییه تی - په روهرد گارمه و، که می کیش نه بهی زانیاریتتان پی نه دراوه - به گشتی و، دهرباری گیانیش به تاییه تی -

ئنجا دیاره به و زانیاریه که مهش، ماهیه تی گیان دهرک ناکری و په ی پی نابردی، ئنجا له وباره وه: که هم ئادم و هم وچه کهیشی، جهسته که یان له خاک و ئوی زهوی دروست بووه، گیانه که شیان دروستکراویکی تاییه تی و نابه رههستی خوا یه، خوی به دیهینه رو په روهردگار (تبارک و تعالی) فهرموویه تی:

[إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَلِقُ بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ ﴿۷۱﴾ فَاِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوحِیْ فَقَعُوْا لَهٗۤ سٰجِدٰٓیْنَ ﴿۷۲﴾] (ص: ۷۱-۷۲).

(۱) دیاره دروستکراوه کان (مخلوقات) له وده که دروستکراوی خوان و، بهس خودا دروستکرو ودهینه ریانه، یه کسان و ده که یه کن، به لام له رووی جه وهر و ماهیه ت و چوئیه تی دروست بوونه وه، رووح جیا یه.

واته: یادی ئەو کاته بکه‌وه - که په‌روەرد گارت به فریشته‌کانی
فەرموو: من ئینسانێک له قورپی دروست ده‌که‌م، ئنجا کاتێک
جەستە‌که‌یم رێکخست و، له گیانی خۆم فووم به‌به‌ردا کرد، کړنووشی
- سلاو و رپړی- بۆ ببه‌ن.

ئەوه‌ ده‌رباره‌ی ئادهم (سه‌لامی خوی لی بی)، ده‌رباره‌ی وه‌چه‌کیشی
فەرموو یه‌تی:

[اَللّٰی اَحْسَنَ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ، وَبَدَأَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴿٧﴾ ثُمَّ جَعَلَ
نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٨﴾ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيْهِ مِنْ رُّوحِهٖ
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ ۚ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿٩﴾]
(السجدة ٧-٩).

واته: (خوا) ئەو زاته‌یه که هه‌موو شتیکی زۆر به چاکیی
ورده‌کارییانه دروست کردوه، دروستکردنی ئینسان (ی یه‌که‌م) ی له
قورپه‌ده‌ست پێکرد، پاشان وه‌چه‌کیشی له پوخته‌ ئاویکی قیزه‌ون (که
توو (منیی) ی پیاو و ژنه) دروستکرد. ئنجا (له نیو منداڵدانا)
جەستە‌که‌ی رێکخست (و ئەندامه‌کانی بۆ خوڵقاندن) له گیانی خوی
فووی به به‌ردا کردو، (ئهی وه‌چه‌ی ئادهم! خوی میهره‌بان) بیستن و
بینا بیه‌کان و دله‌کانی بۆ ره‌خساندوون (به‌لام) که‌متر سوپاسگوزاری
ده‌که‌ن.

که‌واته: هه‌م ئادهم و هه‌م رۆله‌کانیشی، هه‌ر کامێکیان له
جەستە‌یه‌کی خاکی رێک و پێکخراو و گیانیکی مه‌عنه‌ویی فووی
خوا به به‌ردا کراو، دروست بوون، به‌بی جیاوازی له نیوان باب و

رۆله‌کانی دا، جگه‌ له‌وه که جه‌سته‌ی ئادهم راسته‌وخۆ له‌ خاک و ئاوی تێک‌هه‌لشێل‌دراو (قور‌ای‌ تیشک و ر‌ه‌ق‌هه‌لاتوو، دروست‌بووه‌، به‌لام جه‌سته‌ی رۆله‌کانی، به‌ شیوه‌یه‌کی دیکه‌ که په‌روه‌رده‌بوونیکی پله‌پله‌یه‌، له‌نیۆ مندا‌لانی دایکیاندا.

به‌لێ وه‌ک‌ پێشتر گوتمان: شتیکی ئاسایی و سروشتیه‌ که خۆراک و بژیوی جه‌سته‌ی مرۆف، له‌ خاک و ئاوی زه‌ویدا په‌یدایێ و بره‌خسێ، چونکه‌ هه‌ر له‌ ته‌سلدا له‌ خاکه‌وه‌ هاتوه‌، سه‌ری هه‌لداوه‌، تاروپۆ (رایه‌ل و تیوه‌دان) به‌ گه‌ردو گه‌ردیله‌کانی چنراون، به‌لام (گیان) که هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ زه‌وییه‌وه‌ نیه‌، له‌ چه‌ندان ده‌قی ئاشکرای قور‌ئاندا به‌ دروستکراویکی دانسقه‌و تایبه‌تی خواو نه‌یینه‌یه‌کی نه‌زانراو، پێناسه‌ کراوه‌، دیاره‌ خۆراک و بژیویه‌که‌یشی ده‌بی هه‌ر له‌ توخم و ر‌ه‌گه‌زی خۆی بی و، له‌ خواوه‌ دیاریی کرابێ!

به‌لێ، جه‌سته‌ خۆی له‌ خاک و ئاوی زه‌وی په‌یدا بووه‌، خۆراک و بژیویه‌که‌یشی هه‌ر له‌ ر‌ه‌گه‌زی خۆیه‌تی و، له‌ سه‌رچاوه‌ی په‌یدا‌بوونی خۆیه‌وه‌یه‌تی، گیان (روح‌)یش که دروستکراویکی تایبه‌تی خوایه‌، یه‌کسه‌ر له‌ خواوه‌، به‌ به‌رجه‌سته‌ی مرۆفدا کراوه‌ (ونفخ فیه‌ من روچه‌) دیاره‌ ده‌بی بژیوه‌که‌شی وه‌ک‌ خۆی بی و، له‌و سه‌رچاوه‌یه‌وه‌ بی‌ت که خۆی لییه‌وه‌ هاتوه‌! ئنجا بی‌گومان ته‌و بژیوو خۆراکه‌ی گیانی‌ش، بریتیه‌ له‌ به‌ندایه‌تی کردن و په‌رستنی خاوی خاوه‌ن و په‌روه‌رد‌گاری، هه‌موو ئینسان‌یکیش به‌ مه‌رجێک‌ خاوه‌نی فیت‌رته‌ و سروشتیکی ساغ و سه‌لامه‌ت بی و، به‌هۆی تاوان و لادانه‌وه‌، میزاجی دل و ده‌روونی تێک‌ نه‌چووێ، له‌ ناخ و قوولایی ده‌وه‌، هه‌ست به‌ تین‌ی‌تی و عه‌ودایی ده‌کات، بۆ لای خواو یاد‌کردنی په‌رستنی و، به‌بی په‌رستن و یاد‌کردنی،

دل و دهر وونی دانا مرکب و، هه‌ست به‌ ئارامیی و ئوخژن و ئاسوودیی
ناکات، وه‌ک خوی به‌خشه‌رو په‌رستروی راسته‌قینه، فه‌رموویه‌تی:

[الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ
الْقُلُوبُ] (الرعد - ۲۸).

واته: ته‌وانه‌ی بر وایان هیناوه‌و دلیان به‌یادی خوا ئوقره‌ ده‌گری،
بزانن! که ته‌نیا به‌ یادی خوا دلان ئوقره‌ ده‌گرن.

(راغب الأصفهانی) دهرباری وشه‌ی (الطمأنينة) گوتوویه‌تی:
(الطمأنينة والإطمئنان: السكون بعد الإنزعاج، [وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ]
(الأنفال ۱۰) [وَلَكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبِي] (البقرة - ۲۶۰) يَا أَيُّهَا النَّفْسُ
الْمُطْمَئِنَّةُ (الفجر - ۱۳)، وه‌ی أن لا تصیر أَمارة بالسوء، وقال تعالى: [أَلَا
بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ] (الرعد - ۲۸) تنبیهاً أن معرفته تعالى والإكثار من
عبادته، يُكْتَسَبُ أَطْمَئِنُّ النَّفْسِ^(۱).

واته: (الطمأنينة) و (الإطمئنان) یانی: ئارامیی و ئوخژن پاش
هه‌لپه‌و نارده‌ه‌تی، وه‌ک خوی به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: (بۆ ته‌وه‌ی
دلان ئارام بگری) -، - (به‌لکو بۆ ته‌وه‌ی دلم ئارام بگری و دلنیا
بم)، - (ته‌ی نه‌فسی ئارام‌گرتوو) ته‌میش (واته ئارام گرتنی
نه‌فس) ته‌وه‌یه که نه‌فس نه‌بیته فه‌رمانکه‌ر به‌ خراپه‌کاری، هه‌روه‌ها
خوی به‌رز فه‌رموویه‌تی: (بزانن! که به‌س به‌یادی خوا دلان ئارام
ده‌گرن) - ته‌مه‌ش- ئاگادار کردنه‌وه‌یه بۆ ته‌وه‌ که به‌ ناسینی خوی
به‌رزو په‌رستنی، ئارام گرتنی نه‌فس وه‌ده‌ست دی.

(۱) (معجم مفردات ألفاظ القرآن)، ص (۳۱۷).

به‌لّی، دَل و ده‌روونی ئینسان، بی‌جگه له یادی خوا، به هیچ شتیکی دیکه تینوایه‌تی ناشکی و ئارام و ئاسوده نابێ و، ئینسان جگه له خوابه‌رستی و به‌ندایه‌تی کردن بۆ خوا، هیچ شتیکی دیکه ته‌سه‌للای نادات و ئوخزنی بۆ ناهینێ، هوێ ته‌مه‌ش ته‌ودیه که ئینسان وادروست کراوه: له ناخی فیتره‌ت و که‌سایه‌تییه‌وه، خواو خاوه‌نی خوێ ده‌ناسی و پێی ئاشنایه، ئنجا له کاتی‌کدا هه‌ست بکات به هوێ به‌ندایه‌تی و فه‌رمانبه‌ری و په‌رستییه‌وه، خوا له‌گه‌لێ دۆسته‌و لێی رازییه‌و په‌یوه‌ندییه‌کی راست و دروستی له‌گه‌ل ته‌و تاقه‌ په‌روه‌ردگارو په‌رستراودی خۆیدا هه‌یه، ته‌وه له‌ بی‌زاری و راپایی و هه‌له‌هه‌له‌پ، قوتاری ده‌بی و، ده‌بیته‌ خواوه‌نی دلّیکی ئارام و ده‌روونیکی ئاسوده‌و که‌سایه‌تییه‌کی سه‌قامگیرو دامه‌زراو و نه‌له‌خشاو، وه‌ک خوی په‌نه‌ان بین فه‌رموویه‌تی:

[يَتَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ (٢٧) أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً (٢٨) فَأَدْخُلِي فِي عِبْدِي (٢٩) وَأَدْخُلِي جَنِّي (٣٠)] (الفجر ٢٧-٣٠).

واته: ته‌ی نه‌ فسی ئارامگرتوو! بگه‌ڕێوه‌ لای په‌روه‌ردگار، تۆش له‌و رازی و ته‌ویش له‌ تۆ رازییه‌و، بچۆ نیو به‌نده - چاکه‌کارو وه‌فاداره‌-کانم و، بچۆ نیو به‌هه‌شته‌که‌مه‌وه.

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: [أَلَا إِنَّكَ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (٦٢) الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ (٦٣) لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ] (يونس ٦٢-٦٤).

واته: ئاگادار بن! بی‌گومان دۆسته‌کانی خوا، نه‌ ترسیان له‌سه‌ره {بۆ داهاتوو} و نه‌ خه‌مبار ده‌بن {بۆ رابردوو} {دۆستانی خواش}

ئه‌وانه‌ن که ئیمانیان هیناوه‌و پارێزکاریشیان ده‌کرد. ئه‌و {به‌نده‌ ڕه‌سه‌ن و وه‌فادار} نه‌ له‌ ژبانی دنیاو له‌ دوا‌پۆژدا، موژده‌یان پێ ده‌دری- {به‌وه‌ که له‌سه‌ر ڕپی راست و دروستن و خوا لییان ڕازییه‌}.

پیغه‌مبه‌ری خواش (صلی الله علیه وسلم) ده‌باردی نوێژ، که به‌رزترین و مه‌زترین جو‌رو شیوه‌کانی به‌ندایه‌تی و خواپه‌رستییه‌و، ئه‌وپه‌ری ملکه‌چی و زه‌لیلی بو‌ خوا تێدایه‌، فه‌رموویه‌تی: {..وَجُعِلَتْ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ} (أخرجه أحمد برقم: ۱۲۳۱۵، والنسائي برقم: ۳۹۳۹، وأبو يعلى برقم: ۳۵۳۰، والحاكم برقم: ۲۶۷۶، وقال: صحيح على شرط مسلم، والبيهقي برقم: ۱۳۲۳۲).

واته: ... ڕۆشنایی چاو و فینکی هه‌ناوم له‌ نوێژدایه‌!

هه‌روه‌ها کاتێک که وه‌ختی بانگ و نوێژ ده‌هات، فه‌رمانی به‌ (بلال)ی حه‌به‌شه‌یی (خوا لی ڕازی بی) ده‌کردو ده‌یفه‌رموو: {أَرِحْنَا بِهَا يَا بَلَالُ} (أخرجه الطبراني في الكبير برقم: ۶۲۱۵).

واته: ئه‌ی بیلال! [بانگه‌که‌ت بلی و] به‌هو‌ی نوێژده‌ ئاسووده‌مان بکه‌و به‌مانه‌سه‌ینه‌وه‌! ئنجا ئاشکرایه‌ که له‌ نیوان (به‌ نوێژ ئاسووده‌ بوون و هه‌سانه‌وه‌) که عاده‌تی پیغه‌مبه‌ری خواو مسوڵمانه‌ شوینکه‌وتوه‌کانیه‌تی و، (له‌ نوێژ قوتار بوون و هه‌سانه‌وه‌)ش، که عاده‌تی مسوڵمانانی کرج و کاله‌، جیاوازی هینده‌ی ئاسمان و ڕیسمان هه‌یه‌! ئیستاش با سه‌رنجی قسه‌و بیرو‌رای هه‌ندیک له‌ زانایانی هو‌شیارو دڵ بیدارمان بده‌ین، داخو له‌وباره‌وه‌ چی ده‌لێن:

(ابن تیمیة) -خوا لی خۆش بی- له‌وباره‌وه‌ نووسیویه‌تی: ((دَلِّ (القلب) له‌ دوو لاوه‌ پێوستیی به‌ خوایه‌، له‌ لایه‌نی به‌ندایه‌تی و

پەرستىنەۋەدۇ، لە لايەنى يارمەتتى لى ۋەرگرتن و پشت پى بەستىنەۋەدۇ، چونكە (دَل) بەس بە پەرستىن و خۇشويستىن و رۈۋ كىرەنە پەرۋەردىگارى، چاك و سەرفرازو بەختەۋەر دەپى و، ھەست بە تام و چىزو خۇشى دەكات و، ئۇخۇرنى بۇ دى و دادەمركى و، بە پىچەۋانەۋەدۇ: ئەگەر ھەرچى شتى ھەيە، ۋەدەستى بىنى، بەپى خوا ناگاتە پەلى ئارامىي و ئۇخۇن بوون، چونكە ئاتاج بوونى ئىنسان بە خوا، شتىكى بىنەپەتتى و سىرۋىستىيە لە سۇنگەي ئەۋەدە كە تەنيا خوا پەرستراۋو خۇشەۋىست و مەبەستىيەتى... ئىجا ئەۋەش بۇ ئىنسان مەيسەر نابى مەگەر خوا يارمەتتى بدات، ئىجا بۇيە ئىنسان ھەمىشە پىۋىستىيە بەۋ راستىيە كە لە (اياك نعبد و اياك نستعين) دا، شىرراۋەتەۋەدۇ^(۱).

(ابن قيم الجوزية) ش - خوا لىي خۇش بى - لەۋبارەۋە گوتۋىيەتى:

(بىگومان ھىچ شتىك لەلاي دىلان (قلوب) لە بەدپەيئەرو پەرۋەردىگارىن خۇشەۋىستىرنى، چونكە ھەر ئەۋ خوا پەرستراۋانەۋ، دۈست و پشتىۋانانەۋ، پەرۋەردىگارو مشۋورگىرپانەۋ، رۈزىي دەرو، مەيئەرو ژىيەريانە، بۇيە خۇشويستىنى ۋى، نازو نىعمەتى ھەناۋان و، زىندەگىي گىنانان و دەروۋنان و، بۇيۋ دىلان و، رۈۋناكىي بىرو ھۇشان و، رۇشنايى چاۋان و، ئاۋەدانىي نىۋەدى ئىنسانە!

ئىجا لەلاي دىل ساغەكان و، رۈۋح پاكەكان و، عەقل تەۋاۋەكان، ھىچ شتىك شىرىنترو بەتامىترو خۇشترو دىلخۇشكەرترو چاكترنى، لە خۇشەۋىستىنىي و ھۇگىرۋىنىي و شەيدا بوۋىنىي و، ئەۋ شىرىنايەتتىيە

(۱) برۋانە كىتپى (العبودية) ص ۱۰۸-۱۰۹، و (العبادة في الإسلام) د. يوسف القرضاوي ص ۹۸.

که ئیماندار لهوبارهوه، له دَل و دهروونی خۆیدا، ههستی پێ دهکات، له سهرووی ههموو جوړه شیرینایه تییه کی دیکه وهیهو، ئهو نازو نیعمه ته ی که لهو رپییه وه دهدهستی دین، له ههموو نیعمه تیک ته واو تره، ئهو خوشیییه ی که بهو هوییه وه پپی دهبرئ، له ههموو خوشیییه که بهرزتره، وه که یه کینک لهو خاوهن دلانه، دهرباره ی حال و بالی خوی گوتوو یه تی: (هه ندیک حالم به سه ر دلدا دین، له باره یانه وه ده لیم: ئه گه ر خه لکی به هه شتیش هه مو یان له م جوړه حالانه دا بن، بیگومان له ژیا نیکی خوش دان)!! ... هه روه ها یه کی دیکه لهو جوړه که سانه گوتوو یه تی: (له خوا بیخه به ران به سه ته زمانن! له دنیا دهرده چن بی ئه وه ی له خوشترین شتی به تامینن) پپی گوترا: ئهو شته چی بوو؟! گوتی: خوشویستنی خوا و هو گریو نیه تی، یه کی دیکه یان گوتوو یه تی: (خوشترین شتی دنیا، ناسین و خوشویستنیه تی و، خوشترین شتی دواړو ژیش، دیتنیه تی و بیستنی فهرمووده یه تی به بی پهرده و هو)!

یه کی دیکه له خواناس و خوابه رستان گوتوو یه تی: (لو علم الملوك وأبناء الملوك ما نحن فيه، لجالدونا علیه بالسیوف) واته: ئه گه ر پادشاو پادشازاده کان، بهو حاله ی ئیمه یان زانیبایه که تییداین، بو ئه ستاندنی ئهو حاله شه ره شیریان له گه ل ده کردین^(۱).

(۱) بر وانه: (إغاثة اللهفان) ج (۲)، ص (۱۹۷)، لابن قیم الجوزیه، و (العبادة في الإسلام)، ص (۹۸، ۹۹).

برگه‌ی دووهم

خواپه‌رستیی تاقه‌ یی‌ ئازادیی راسته‌قینه‌و پچرانندی کۆت و زنجیری دیلی و کۆیلایه‌تییه

به‌لێ خۆینه‌رانی به‌ریژ!

خواپه‌رستیی (عبادة‌ی) راست و ساغ، تاقه‌ رییه‌که‌ که‌ ئینسان
بتوانی ئازادیی راسته‌قینه‌ی پی و ده‌ده‌ست به‌ینی و، کۆت و زنجیری
هه‌موو جوړه‌ دیلی و کۆیلایه‌تییه‌کی پی له‌ ده‌ست و گه‌ردنی خۆی
پسینی و، نیری هه‌ر تاغوت و سته‌مکاریکی پی له‌سه‌ر شانی خۆی
لابدات و، خۆی له‌ خه‌م و په‌ژاردی دنیاو قیامه‌تان به‌رخسینی.

چونکه‌ ئینسان له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه‌ که‌ له‌ زاتی خۆیدا، هه‌وجی و
په‌که‌که‌وته‌یه‌و ته‌گه‌ر به‌ هۆی خۆی گۆران و له‌ خۆبایی بوونه‌وه‌،
په‌رده‌ی رده‌شی به‌سه‌ر دڵ و میشکان هه‌لنه‌کشایی، زۆر به‌ روونی و
له‌ قوولایی دڵ و ناخی ده‌روونییه‌وه‌، هه‌ست به‌و بییه‌زی و کلۆلی
و ئاتاجیه‌ی ده‌کات و، ده‌زانی که‌ هه‌تمه‌ن ده‌بی پشتیوانیکی هه‌بی،
پشتی بگری و، په‌نایه‌کی هه‌بی سه‌ری پی یینی و، له‌ چالی
ئاتاجیی و ییده‌ره‌تانی و بی په‌نایی، ده‌ری یینی و ده‌ستی بگری و،
به‌ره‌و سیبه‌ری دڵ ئارامیی و ئۆخژن و دڵنیایی به‌ینی.

ئنجا ئاشکرایه - بۆ هه‌موو خاوه‌ن عه‌قل و وێژدانیکی ساغ- که‌
جگه‌ له‌ خۆی په‌روه‌ردگارو بیۆینه‌، هیچ که‌س و هیچ شتیک، له‌وه‌
ناوه‌شینه‌وه‌، که‌ مرۆف بیپه‌رستیی و پشتی پی به‌هه‌ستی و، ته‌گه‌ر
گریمان هه‌ندی که‌س به‌ هه‌له‌ غه‌یری خویان کرده‌ په‌رستراو و پشت
و په‌نای خۆیان، ئه‌وه‌ له‌ ئه‌نجامی بزکردنی په‌رستراوی راسته‌قینه‌دا:

سه‌ره‌رای ته‌ودی که به مه‌ره‌دی ته‌و که‌سه ده‌چن، که تراویلکه (سراب) ی به تاو حیساب کردوه، دواپی نه‌زانیی و به‌هه‌له داچوونی خو‌ی بو‌ دهرکه‌وتوه، گیرۆده‌ی چه‌ندان دهردو نه‌خو‌شیی سامناکیش دهن، که پیسترینیان دلّ بلا‌وبوون و که‌سایه‌تی لته‌ت بوون (انفصام الشخصية)، وه‌ک خوی زاناو شاره‌زا به نه‌ینییه‌کان فه‌رموویه‌تی:

[ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ] (الزمر-۲۹).

واته: خوا وینه‌ی هیناوه‌ته‌وه [بو‌ جیاوازی نیوان خوا به‌یه‌ک‌گرتن و هاویه‌ش بو‌ خوا په‌یداکردن] به‌ پیاویک [ی کۆیله] که‌ چند شهریک‌یکی پی‌که‌وه ناکۆک تیدا به‌شدارن [و ده‌بی خزمه‌تی هه‌موویان بکات!] هه‌روه‌ها به‌ پیاویک [ی کۆیله] ی دیکه، که‌ بو‌ [خزمه‌تی] پیاویک یه‌ کلا بو‌ته‌وه، ثایا حالیان وه‌ک یه‌که‌؟: سوپاس بو‌ خوا [له‌سه‌ر دهرکه‌وتنی هه‌ق، که‌ خوا به‌یه‌ک‌گرتنه‌و پووچانه‌وه‌ی (باطل) که‌ هاویه‌ش بو‌ خوا دانانه] به‌لام زۆربه‌یان نازانن [و نافامن که‌ شیرک چه‌نده‌ حالیکی ناره‌حه‌ت و گرانه‌].

به‌لّی مرۆف وا دروستکراوه‌ هه‌ل‌خراوه، که‌ نه‌توانی به‌بی خواو په‌رستراو بی‌ت، ئنجا ته‌گه‌ر خواو په‌رستراوی راسته‌قینه‌ی په‌رست، ته‌وه به‌مراد گه‌شیتوده له‌ خه‌م ره‌خسیوه، ته‌گه‌ر نا، وه‌نه‌بی به‌ هو‌ی پشت له‌ خوا کردنه‌وه، له‌ په‌رستن و، به‌ندایه‌تی رزگار بو‌ویی، به‌ل‌کو‌ حه‌تمه‌ن ده‌بی شتیک هه‌ر په‌رستی له‌ جیاتی خوا، ئنجا ته‌و شته هه‌رچی هه‌یه با بی‌: شه‌یتان، تاغووت، خو‌رو مانگ و ته‌ستیره، فریشته، شیخ و پیاوچاک، دارو به‌رد، هه‌واو ئاره‌زوو پارو سامان... هتد، به‌لام یی‌گومان ئینسان به‌ په‌رستنی غه‌یری خوا، نه‌ک هه‌ر

ههست به ئارامیی و دڤنایی و ئاسوودهی ناکات، به لکو دوو چاری
حاله تیکی یه کجار سهخت و دژوار دهی، که تییدا دهیته نیچیری
چه ندان دهر دو نه خو شیی کوشندهو بیردزا!

ئایا ئه و که سهی تینوایه تی تینی بو دینی و، شپزه دی دهکات و،
له حیاتی ئاوی شیرین، ئاوی تال و سویری ده ریا ده خواته وه، له حیاتی
تینوایه تی شان و، ته سه للا هاتن و، فینکایه تی له دل گه ران، به
پیچه وانه وه. پتر له تینووان شپزه نابو و، دل و هه ناوی، سه رتا پای
جهسته ی، به ئاگری تینویتی هه لئا قرچی؟!

خوای داد گهرو به خشه ر له ویا روه که به هو ی ئیمان و پارێزکاری و
به ندایه تی کردن بو خوای به دیهینه رو، شوین پی هه لگرتنی پیغه مبه ری
پیشه و او سه روه ر (صلی الله علیه وسلم) ئینسان دهیته ته هه لی کرده ی
چاک و رۆزی پاک و، به شمشیری خوا به یه کگرتن (التوحید) سه ری
تاغووت ده په رینی و، کو ت و زنجیری کو یلایه تی و دیلی له دهست
و پی و گه ردنی خو ی ده پی نی و، ئازادی و سه رفرازی راسته قینه ی
دنیا و دوا رۆژ و ده دهست دینی، فه رموویه تی:

[...وَرَحِمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ
الَّذِي جَاءَهُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَتَوَاتَوْا فِي الْتَوَارِثِ وَالْإِنْجِيلِ
يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ
وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ
عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي
أُنْزِلَ مَعَهُ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾] (الأعراف- ١٥٦، ١٥٧).

واته: {خوا فەرمووی:} بەزەیی من هەموو شتیکی گرتۆتەوه،
 بەلام بەس بۆ ئەوانە ی تۆمار ددەکم، کە پارێزکاری ددەکن و خۆیان
 ته‌زکیه ددەکن و^(۱)، ئەوانە ی کە برۆا بە ئایه‌ته‌کانمان دینن. ئەوانە
 کە شوین رەوانه‌که‌راوی پیغه‌مبەری نه‌خویندەوار ددەکن، کە ئە ته‌ورات
 و ئینجیلی لای خۆیاندا دەیین {ناووشۆرتی} نووسراوه، فەرمانیان
 پێ ددەکا ت بە هەرچی چاکه‌یه‌و، هەرچی خراپه‌یه‌ لیان قه‌ده‌غیان
 ددەکا ت و، هەرچی رۆژی و شتی پاک و چاکه‌، بۆیان هه‌لال
 ددەکا ت و، هەرچی پیسی و زیان به‌خشه‌ لیان هه‌رام ددەکا ت و،
 ئەو قورساییه‌ی^(۲) کە له‌سه‌ر شانیان بووه‌، ئەو کۆت و زنجیرانه‌ی
 کە پێانه‌وه‌ گرفتار بوون، لیان لاده‌بات، ئنجا ئەوانە ی برۆیان
 پێ هیناوه‌، رێزو حورمه‌تیان گرتوه‌، پشتیوانیان کردوه‌، شوین
 ئەو رۆوناکییه‌ که‌وتون، کە له‌گه‌ڵی نیراوه‌ته‌ خوار، ئا ئەوانه‌
 سه‌رکه‌وتوان و به‌ مراد گه‌یشته‌وان^(۳).

(۱) دیاره‌ به‌ کردوه‌ خۆ ته‌زکیه‌کردن شتیکی فەرزوه‌، خه‌سله‌تیکی زۆر به‌رزو په‌سه‌ند،
 به‌لام به‌ پیچه‌وانه‌وه‌: به‌ قسه‌و زمان ته‌زکیه‌ی خۆکردن، هه‌رامه‌و شتیکی نزم و په‌سته‌.
 (۲) وشه‌ی (إصر) له‌ ئەصلی زماندا، به‌ مانای: به‌لێن و په‌یمانی پته‌وه‌، به‌
 مانای: گری دان و به‌ستنه‌وه‌ی شت دێ، لێره‌شدا مه‌به‌ست ئەو شتانه‌ن کە له‌
 جووله‌که‌کان لیان هه‌رام، یان له‌سه‌ریان پیوست کرابوون، له‌به‌ر سه‌ره‌خه‌ری و
 به‌دفعه‌ری خۆیان، کە بۆیان وه‌ک کۆلێکی قورس وابوو. برۆانه‌ (تفسیر مفردات
 ألفاظ القرآن الکریم)، ص (۷۸)، سمیع عاطف الزین.

(۳) (راغب الأصفهانی) ده‌برده‌ی چه‌مک و واتای (فلاح) گوتویه‌تی: (الفلاح:
 الشق، وقيل الحديد بالحديد يُقْلَحُ أي يشق، والفلاح: الأکار لذلك، والفلاح: الظفر وإدراك
 البغية، وذلك ضربان دنيوي وآخروي، فالدنيوي: الظفر بالسعادات التي تطيب بها الحياة
 الدنيا، وهو البقاء والغنى والعز... وفلاح أخروي وذلك أربعة أشياء: بقاء بلا فناء، وغنى

به لې به نډایه تیې کردن بؤ خوا، رزگاری و سهر فرازی دنیاو دواړوژ
 بؤ مروث مسوگهر دهکات و، هه موو جوړه توق و کوت و زنجیره کانی
 دل و میشک و گهردن و دهست و پیمان دهپسینی و، له زیندانی دیلی
 و کویلایه تیې دروست کراوه کان، دهری دینی، پیغه مبهری پیشه و اشمان
 (صلی الله علیه وسلم) له ویاړوه فهرموویه تی: {مَنْ جَعَلَ الْهُمُومَ هَمًّا
 وَاحِدًا هَمَّ آخِرَتِهِ، كَفَاهُ اللَّهُ هَمَّ دُنْيَاهُ، وَمَنْ تَشَعَّبَتْ بِهِ الْهُمُومُ فِي أَحْوَالِ
 الدُّنْيَا لَمْ يَبَالِ اللَّهُ فِي آيٍ أَوْدَيْتَهَا هَلَكَ} (أخرجه ابن ماجه برقم: ۲۵۷، وابن
 أبی شیبة برقم: ۳۴۳۱۳، والبخار برقم: ۱۶۳۸).

واته: هه رکه سیك مه بهست و خه مه کانی بکاته یهک، که مه بهست و
 خه می دواړوژده - واته گه یشتن به رده زامه نډی خواو به هه شتی به رین -
 خوا خه می دنیا ی له کوډ دهکات و، کاروباری ژیان ی بؤ سینا دهکات،
 به لام هه رکه سیك خه م و خولیا به کانی به شیوو دو له کانی حال و بالی
 دنیا دا، لی پرزو بلاو بن، نه وه خوا بایه خی پینادات، داخو له چ دو له
 و شیو یکندا ده فوتی.

بلا فقر، وعلو بلا دل، و علم بلا جهل... پرواته: (معجم مفردات ألفاظ القرآن)،
 ص (۳۹۹)، واته: (فلح: درین و لهت کردنه، گوتراوه: ناسن به ناسن شفق دهکری
 (فلاح - جو تیار) یش نه و که سهیه که نه و کاره نه انجام ددات، (فلاح) یش سهرکه وتن
 و به مراد گه یشتنه، نه ویش دوو جوړده: دنیا یی و دواړوژی، دنیا ییه که بریتیه له
 دهستگیر کردنی نه و به خته وهریانه ی که ژیان ی دنیا یان پی خوش دهی، که بریتین
 له: مانه وه دو له مه نډی و دهسه لات، سهر فرازی دواړوژی به چوار شتان دهی:

- ۱- مانه وه ی به بی له بهین چوون.
- ۲- دو له مه نډی و بینیازی به بی هه ژاری و نه داری.
- ۳- دهسه لاتیک که ژیر دهستی و زبوونی رده گه له نه که و و به دوا ی دا نه یهت.
- ۴- زانیا رییه که نه زانی و نه فامی تی که له نه ی.

**خوابه‌رستی د‌روونی م‌رؤف ده‌شوات و
چلک و چه‌یری گوناخ و خرایه لاده‌بات**

11

واته: سزای سەخت لەو پوژەدا بۆ بە درۆزانان، ئەوانە ی پوژی سزاو پاداشت بە درۆ دەزان، جگە لە هەر لادەریکی گوناهباریش، کەس بە درۆی نازانێ - ئەو لادەرە گوناهبارە- کاتیکی ئایەتەکانی ئیمە ی بەسەردا بخوێنرێتەوە، دەلی: ئە فسانەکانی پێشینان! نەخێر بەلکو ئەو - کردووە خراپان-ی دیانکەن، دلیان داپۆشیون، نەخێر - راست ناکەن - بێگومان ئەوانە پوژی دوایی لە دیداری پەرودەرگاریان پەنھان و بەردە یۆش دەکرن، یاشان ئەوانە دەچنە نو کڵە ی دۆزەخەود.

وهك ده‌بینین: گونا‌جباریی و خراپه‌کارییی، ده‌یته‌هوی ره‌شدا‌گه‌ران و ژه‌نگ هه‌لینانی دل و دهره‌ون و، له‌ته‌نجامی ته‌و ژه‌نگ و ژارو که‌م‌ره‌به‌ستن و گونا‌ج و تاوان که‌له‌که‌بوونه‌شدا، ته‌وانه‌شایسته‌یی ته‌وه‌له‌ده‌ست ده‌دن، که‌له‌روژی دوا‌یی دا‌بچه‌به‌ه‌شت و، به‌دیداری به‌رزی خوی په‌روه‌رد‌گاریان شاد‌ببن و، سه‌ره‌نجام گیر‌ود‌دی دۆزه‌خی بینامان ده‌بن و، له‌گه‌ل مه‌رگ دا‌ده‌سته‌ودامان ده‌بن؟

به‌لێ جگه‌له‌پاکان و چاکان، هیچ که‌س له‌وه‌ناوه‌شیتته‌وه‌که‌بچیتته‌به‌ه‌شته‌کانی خوی داد‌گه‌رو به‌خشه‌روه، چونکه‌خوا کاربه‌جییه‌و، هه‌رکه‌س له‌جیگا‌و ریگا‌و شوینی شیای خویدا‌داده‌نی، وه‌ك خوی په‌روه‌رد‌گار له‌وباره‌وه‌فه‌رموویه‌تی:

[وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طُبِّئَ مَا دَخَلْتُمْ فَلَا تَخْلَوْهَا خَالِدِينَ] (الزمر - ۷۳).

واته: ته‌وانه‌ی پارێز‌کارییان له‌به‌رامبه‌ر په‌روه‌رد‌گاریان ده‌کرد، کۆمه‌ل کۆمه‌ل، به‌ره‌و به‌ه‌شتی به‌ری کران، هه‌تا کاتی‌ک هاتنه‌لای -به‌ه‌شتی- ده‌رگا‌کانی کرانه‌وه‌و، ده‌رگا‌وانه‌کانی -به‌ه‌شتی- پێیان گوتن: سه‌لامتان لی بی پاک و چاکن، مادام وایه‌بچه‌نیویه‌وه‌به‌هه‌میشه‌یی - تیدا‌نیشته‌جی بن-.

که‌واته: جگه‌له‌وانه‌ی پاک و چاکن، هیچ که‌س شایسته‌ی چوونه‌به‌ه‌شت نیه‌و، ته‌نیا ریگای چاک‌بوون و چاک‌بوونه‌وه‌ش، خواپه‌رستی و چاکه‌کارییه، وه‌ك خوی تاک و پاک فه‌رموویه‌تی:

[وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبَنَّ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلَّذِينَ] (هود - ۱۱۴).

واته: له ملاو لای رپوژگارو چهند به شیک له شهوگاردا، نویتړی بهرپا بکه، بیگومان -کردهوه- باشه کان خراپه کان لاددبهن، شهو په ندو ناموژگاریه بو په ند ودرگران.

پیغمبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) له وبارده فهرمودی زورن، بو وینه: {اتَّقِ اللَّهَ حَيْنَمَا كُنْتَ، وَاتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ مَحْجَهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ} (أخرجه أحمد برقم ۲۱۳۹۲، والترمذي برقم ۱۹۸۷، وقال: حسن صحيح، والدارمي برقم ۲۷۹۱، والحاكم برقم: ۱۷۸، وقال: صحيح على شرط الشيخين، ووافقه الذهبي).

واته: پاریزکاری له خوا بکه، له هه موو حالیکداو، به دواي خراپه دا چاکه بکه ددیسر پته وودو، به دوشتی جوان له گهل خه لکیدا رپه فتار بکه. هه روه ها فهرمودیه تی: {الصَّلَاةُ الْخَمْسُ، وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ، وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ، مُكْفَرَاتُ لِمَا بَيْنَهُنَّ إِذَا اجْتُنِبَتِ الْكَبَائِرُ} (أخرجه أحمد برقم: ۹۱۸۶، ومسلم برقم: ۲۳۳، والترمذي برقم: ۲۱۴).

واته: پینج نویتړه -فهرزه کان-و، نویتړی جومعه هه تا جومعه ی دواي و -رپوژووی مانگی- رپه مه زان هه تا رپه مه زانی دواي، شهو خراپه و گوناخانه ی ده که ونه نیوانیانه وه، دیانسرنه وه، به مه رجیک دووری له گوناخه زله کان کرابی.

هه روه ها فهرمودیه تی: {مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَذِنبُ ذَنْبًا، ثُمَّ يَتَوَضَّأُ فَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِدَلِكِ الذَّنْبِ إِلَّا غَفَرَ لَهُ} (أخرجه أحمد برقم: ۴۷، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح).

واته هه مسولمانیک گوناخیک بکات، پاشان ده ستونویتړ بگری و -به مه به سستی په شیمان بوونه وه- دوو رکات نویتړ بکات، هه تمه ن گوناخه که ی دپو شری.

دیسان فەرموویه‌تی: {أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا بِبَابِ أَحَدِكُمْ يَخْتَسِلُ فِيهِ كُلُّ يَوْمٍ حَمْسًا، مَا تَقُولُ ذَلِكَ يَبْقَى مِنْ دَرَنِهِ قَالُوا: لَا يَبْقَى مِنْ دَرَنِهِ شَيْئًا قَالَ: قَدْ لَكَ مِثْلُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ يَمَحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا} (أخرجه أحمد برقم: ۸۹۱۱، والبخاري برقم: ۵۰۵، ومسلم برقم: ۶۶۷، والترمذي برقم: ۲۸۶۸، والنسائي برقم: ۴۶۲، والدارمي برقم: ۱۱۸۳، وابن حبان برقم: ۱۷۲۶)، واته: ئایا ئە گەر بێت و پروبارێک بەبەر دەرگای -مالی- یەکیکتاندا بروت و، هەموو رۆژی پێنج کەرەتان خۆی لێ بشوات، ئایا هیچ چلکی پێوە دەمێنێ؟! هاوێڵە بەرپزەکانی (خوا لێیان رازی بێت) گوتیان: هیچ چلکی پێوە نامێنێ، فەرمووی: دە ئەوە وەک پێنج نوێژە -فەرزه-کان وایه، خوا هەڵەکانیان پێ دەسپێتەوه.

دەبارەى چۆنیەتى رەش داگەرەن و، کەمەرە هەلێنانی دل، بەهۆی خراپەو سەرپێچییەکانەوه، پاشان سپی و ساف بوونەوهو پاکبوونەوهی، بە هۆی گەرانهوه لای خواو داوی لیبوردن کردنەوه، کە یەکەمین هەنگاوی دینداریی و خواپەرستی، ئینسانی خواپەرسته، فەرموویه‌تی: {إِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا أَذْنَبَ كَانَتْ نُكْتَةً سَوْدَاءَ فِي قَلْبِهِ فَإِنْ تَابَ وَنَزَعَ وَاسْتَغْفَرَ صَقَلَ قَلْبُهُ وَإِنْ زَادَ زَادَتْ حَتَّى يَعْلُو قَلْبُهُ ذَلِكَ الرَّيْنُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي الْقُرْآنِ: كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ} (أخرجه أحمد برقم: ۷۹۳۹، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناد قوي).

واته: بێگومان بەنده هەر کاتێک گوناخێکی کرد، دەبێتە خالێکی رەش لە دڵی دا، ئنجا ئە گەر لێی پەشیمان بوو، دڵی سپی و پروون دەبێتەوه، بەلام ئە گەر گەراییەوه سەری، ئەوە رەشییەکەى دڵی زیاد دەبێ، هەتا دەکەوێتە سەر هەموو دڵی - و دایدەپۆشی - و ئەوەش ئەو ژەنگەیه^(۱) کە

(۱) (راغب الأصفهاني) (رژن)ی بە (صدأ) لێکداوتەوه، کە بە کوردیی (ژمگ)ە،

خوای به‌رز باسی کردوه: (نه‌خیر وانیه وه‌ک ئه‌وان گومان ده‌بن، به‌لکو ئه‌و کردوه - خراپانه‌سی ده‌یکه‌ن، ژه‌نگی له‌سه‌ر دله‌کانیان په‌یدا کردوه).

ئنجای پی‌ویسته ئه‌وه بگوتری: که ئه‌و تاعه‌ت و چاکه‌و جو‌ره‌ خوا په‌رستیانه، هه‌ر کامیکیان به‌س له‌قه‌ده‌ر خو‌ی و، به‌ ئه‌ندازه‌ی خو‌ی، ده‌توانی چلک و چه‌په‌رو ژه‌نگ و ژاری گوناح و خراپه‌کان لابه‌ری و بی‌س‌ر‌یت‌ه‌وه، نه‌ک به‌ موته‌لقی، هه‌ر وه‌ک چۆن له‌ شتی ماد‌دییدا، جاری وایه‌ بۆ پاک‌کردنه‌وه‌ی شتی پیس و چلک، ته‌نیا ئاو‌ی ئاسایی کافیه‌، به‌لام جاری وایه‌ پی‌ویسته‌ ئاوه‌که‌ گه‌رم بک‌ری‌ت، ئه‌ گه‌رنا په‌له‌و چلکه‌که‌ لانا‌بات، جاری واش هه‌یه‌ و‌پ‌رای ئاو‌ی گه‌رم، ماد‌دیه‌کی ده‌یکه‌ی وه‌ک صابوون و تایت و فاس و... هتد یش پی‌ویسته، جاری واش ده‌بی ئه‌و چلک و چه‌وری و په‌له‌یه‌ ته‌سله‌ن به‌ ئاو هه‌ر لانا‌چی و خاوین نایته‌وه، وده‌بی پاک‌که‌ره‌وه‌یه‌کی به‌ه‌یزتر که‌ توانای به‌سه‌ر ئه‌و چلک و پی‌سییه‌دا بشکی - وه‌ک به‌ن‌زین - به‌کاربه‌ینری.

کو‌تایی ئه‌م باسه‌ش به‌م فه‌رمووده‌یه‌ی سه‌ردارمان (صلی الله علیه وسلم) دینین، که به‌ه‌یزترین و کاریگه‌رت‌رین جو‌ره‌ خوابه‌رستیی پاک‌که‌ره‌وه‌ی ئینسان و لابه‌رو سه‌ره‌وه‌ی هه‌له‌و په‌له‌و سه‌ری‌ن‌چییه‌کان، پ‌شانی ئۆمه‌ته‌که‌ی ده‌دات و، ده‌فه‌رموی: {الْقَتْلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُكْفِّرُ كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا الدِّينَ} (أُخْرِجَهُ مُسْلِمًا بِرَقْم: ۱۸۸۶).

واته، له‌پ‌یناو خوادا کو‌ژران - شه‌ه‌یدبوون - بی‌جگه‌ له‌ قه‌رز، هه‌موو شتی‌ک ده‌س‌ر‌یت‌ه‌وه‌.

ئنجای خواپه به لوتف و که‌رده‌می خۆت، پله‌و پایه‌ی شه‌هیدیمان پی‌ ببه‌خشی و، له‌ قه‌رزوقۆلی خه‌لکیش بمانپاریژی.

به‌ قسمه‌ت بوونی پله‌ شه‌هیدی، مه‌رج نیه‌ ته‌نیا له‌ رپی کۆژرانه‌وه‌ بی، به‌لکو زیاتر په‌یوه‌سته‌به‌ نیازو مه‌به‌ست و دڵ و ددروونی ئینسانه‌وه‌، وه‌ك يٰيَغْمِبِر (صلى الله عليه وسلم) فهرموویه‌تی: {مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ بِصَدَقٍ بَلَّغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ} (أخرجه مسلم برقم: ۱۹۰۹، والحاكم برقم: ۲۴۱۲، وقال: صحيح على شرط الشيخين، وأبو داود برقم: ۱۵۲۰، والترمذي برقم: ۱۶۵۳، وقال: حسن غريب، والنسائي برقم: ۳۱۶۲، وابن ماجه برقم: ۲۷۹۷، وابن حبان برقم: ۳۱۹۲).

واته: هه‌ر که‌سیک به‌راستی پله‌ی شه‌هیدی له‌ خوی به‌رز داوا بکات، خوا ده‌یگه‌یه‌نیته‌ پله‌و پایه‌ی شه‌هیدان، ته‌ گه‌ر له‌سه‌ر جیگای خۆیشدا بمری.

هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ((من طلب الشهادة صدقاً، أعطوها ولم تُصبه)) (أخرجه مسلم برقم: ۱۹۰۸، هه‌رکه‌س راستگوێانه‌ پله‌ی شه‌هیدی - له‌ خوا- بخوازی، ته‌ گه‌ر شه‌هیدبوونیشی تووش نه‌بی، پی‌ دهبه‌خشی.

ئه‌م روونکردنه‌وه‌یه‌شم بۆ ئه‌وه‌ بوو که‌ بزانی چۆن دوعای گشتی بۆ مسوڵمانان ده‌کری، له‌باردی شه‌هیدییه‌وه‌، چونکه‌ جاریکیان گویم له‌ براه‌یک بوو له‌ دوعایه‌کانیدا ده‌یگوت: خواپه‌ هه‌موومان له‌ رپی تۆدا شه‌هید بین! منیش پیم گوت: کاکه‌ گیان! ئه‌و دوعایه‌ به‌ قه‌رجوونی مسوڵمانان ده‌گه‌یه‌نی، وا مه‌لی، به‌لکو بلی: خواپه‌! پله‌و پایه‌ی شه‌هیدیمان پی‌ ببه‌خشه‌!

برگه‌ی چوارهم

خوابه‌رستی سه‌رچاوه‌ی هه‌موو ره‌موشتیکی به‌رزوپه‌سند

خوای به‌رزومه‌زن و تاك و پاك (تبارك وتعالی) خاوه‌نی هه‌موو سیفه‌تییکی به‌رزو هه‌موو ناویکی هه‌ره چاکه‌و، له هه‌موو له‌که‌و نات‌ه‌واوییه‌ك دوورو پا‌که، ئنجا وه‌ك پیشت‌ریش له پی‌ناسه‌ی (عبادة) دا باس‌مان کرد: خوابه‌رست‌ییش بریت‌یه له (ئه‌وپه‌ری گه‌ردن که‌چی و به‌گه‌وره‌گرت‌نی خوا، وپ‌رای ئه‌وپه‌ری خو‌شویست‌نی)، که‌واته: ئینسان هه‌تا بۆ خوا په‌رستار (عابد) تر‌یی‌ت، دیاره چاک‌ترو زیات‌ر گه‌ردنی بۆ که‌چ ده‌کات و به‌مه‌زنی ده‌گری و، پتریش خو‌شی ده‌وی، ئنجا ئاشک‌رایه که له ئه‌نجامی ئه‌و ملکه‌چی و به‌گه‌وره‌گرت‌ن و خو‌شویست‌نه‌دا، لئی نزیک ده‌یی‌ت، وه‌ك خوا فه‌رموویه‌تی:

[وَأَسْجُدْ وَأَقْرَبْ] (العلق - ۱۹).

ئنجا له ئه‌نجامی نزیک‌یی به‌نده‌دا، له خوای به‌به‌زی و به‌خشنده‌ش، ده‌که‌ویته ژیر کار‌یگه‌ری ناوه هه‌ره چاکه‌کانی و سیفه‌ته هه‌ره به‌رزو په‌سه‌نده‌کانی، چونکه وه‌ك گوت‌راوه به ئه‌زمونی‌ش سه‌لم‌ین‌راوه: (المجاورة مؤثرة) - هه‌لبه‌ته مه‌به‌ست له نزیک‌ی له خوا جل جلاله نزیک‌یی مه‌عنه‌وییه، ئنجا زانایانی‌ش له لیک‌دانه‌وه‌ی واتای فه‌رمووده‌ی: {إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ أَسْمَاءً، إِلَّا وَاحِدًا مِّنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ} (وَرَادَ فِي رِوَايَةٍ أُخْرَى وَهُوَ وَتَرِ يَجِبُ الْوُتْرُ)^(۱).

(۱) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: رواه البخاري (۲۷۳۶) و (۷۳۹۲)، ومسلم (۲۶۷۷) (۶)

واته: (یښگومان خوا نه وددو نو ناوی هیه، هر که سیک بیانژ میړئ ده چیتته به ههشت و، نهو تاکه و تاکي خوښ ددوی)، به لئ زانایان له لیکدانه وې (من أحصاها)، دا زور قسه یان کردوون، به لام قسه ی به هیژترو راستریان نه و دیه، که مه به ست له ژماردنیان: له بهر کردن و، زانینی مه عناو مه به ستیان و، کارکردنه به پی داخوایی نهو ناوه هره چاک و په سندان، بو وینه:

هر کام له: زانا (علیم)، به به زدی (رحیم)، کار به جی (حکیم)، به خشر (کریم)، به توانا (قدیر)، زال (عزیز)، به هیژ (قوی)، هیمن (حلیم)... هتد، ټینسان هم بیژده (لفظ) دهکانیان و، هم مه عناو مه به ستیه کانیان له بهر بکاو بزانی و، له قه در خوی هه ول بدات زانیاری و به زدی و حیکمهت و به خشنده ی و تواناو ده ستللات و هیژو نارامی و... هتد له خویدا به یتته دی، نهو له لایه که وده، له لایه کی دیکه شه وده: هم می شه و دایم هه ست به زانیاری و به زدی و حیکمهت و که ردم و تواناو ده ستللات و هیژو هیمنی و... هتدی، یسنووری خوی په رو درگار بکات و، هیچ کاتیک لهو ناوه چاک و سیفه ته په سندو مو تله قانه ی بیئاگا نه یت.

به لام دبی له دوو مه سه له ی گرنګ وریا بین:

یه که م: نهو ناو و سیفه تانه ی ټینسان، هر له قه در خوینی و به شدار بوونی ټینسان له هه ندیک له ناو و سیفه ته کانی خوی بیوینه دا، نهو ناگه یه نی که یه کسان و دهک یه کن، به لکو هر کامیکیان به

وزادا: (مائة إلا واحداً) بعد: (اسماً)، وعندهما زیادة أخرى: (وهو وتر یحب الوتر)، وفي رواية للبخاري (٦٤١٠) ومسلم: (من حفظها).

دووهم: به‌شیک له ناو و سیفه‌ته‌کانی خوا، به هیچ جوړیک له به‌نده (عبد) ناو‌ه‌شین‌ه‌وه، که‌م و زوړیان تایبه‌ته به خ‌وای به‌دیه‌ت‌ه‌رو په‌روه‌ردگار‌ه‌وه ب‌و ټینسان نا‌گو‌نج‌ین، وه‌ک (د‌روست‌که‌ر) (الخ‌لق)، په‌روه‌ردگار (الر‌ب)، په‌رست‌راو (الاله)، نا‌چار‌که‌ر (الج‌بار)، خ‌و به‌گه‌وره زان (الم‌ت‌ک‌بر)، گه‌ردن پ‌یکه‌چ‌که‌ر (الق‌هار)، ر‌و‌زی د‌هر (الر‌ازق)، ب‌ت‌یازو ج‌ی، نیاز (الص‌مد)...ه‌ت‌د.

بهائی خویندہری بهریزو خوشه ویست!

له ئەنجامی چاك په‌رستنی خوای په‌روه‌ردگار و به‌ندایه‌تی بۆ
کردنیدا، بی‌گومان به‌نده له خوا نزیکترو پیی‌ ئاشناتر ده‌ییت، ئنجا
له ئاکامی ئەو نزیکی و شارەزایی و ئاشناییه‌ش، به‌نده‌ی په‌رستار
(عابد) له سیف‌ته جوان و په‌نده‌كان و، ناوه به‌رزو په‌سنده‌كانی خوای
په‌روه‌ردگار به‌هه‌رمه‌ند ده‌ییت، ئایا ئە‌گه‌ر دۆستایه‌تی و نزیکی
بابای عه‌تر فرۆش - كه‌ بۆ هاو‌دلی باش به‌ نموونه هی‌نراوه‌ته‌وه‌- بی‌ته
هۆی بۆن خۆش بوون، یان لانی كه‌م بۆنی خۆش بۆ هاتنی ئینسان،
په‌رستن و به‌ندایه‌تی و نزیکی له خوای په‌روه‌ردگاری سه‌رچاوه‌ی
هه‌موو به‌رزیی و چاکییه‌ك، ناب‌یته هۆی (به‌رزبوونه‌وه‌) و (چاكبوون) ی
به‌نده‌؟! ئایا ئە‌گه‌ر دروست‌راوه‌كان (المخلوقات) به هۆی نزیکیانه‌وه
له یه‌ك‌دی، كارتی‌كران و كارتی‌كردن (التأثر والتأثیر) یان له نیواندا
رووب‌دات، دروست كراو و دروست‌كه‌ر (المخلوق والخالق) هه‌وجار
هه‌وجار له نیوانیدا روونادات؟!

بیگومان: با، هر بویه‌ش که ده‌بین: به‌نده ره‌سه‌ن و راسته‌قینه‌کانی خوی به‌رزو پاک و تاک، به‌ته‌ندازی ژیمن و ته‌قوا، واته: به‌ندایه‌تییه‌که‌یان، به‌سیف‌ت و ره‌وشته به‌رزو په‌سند‌ه‌کان ده‌رازی‌نه‌وه و، نه‌ک هر ته‌وه‌نده، به‌لکو ده‌بنه هو‌ی په‌روه‌ده‌بوون و رازاندنه‌وه‌ی خه‌لکی بن ده‌ست و ده‌روبه‌ریشیان، ته‌وه له لایه‌ک و، له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه: به‌نده په‌رستارو چاکه‌کاره‌کانی خوا، نه‌ک هر له خراپه و خو و خدی نرم و په‌ست دوورن و، سه‌رچاوه‌ی پیسی و به‌دکاری، که شه‌یتانی نه‌گبه‌ت و بیخیره، زه‌فریان پی نابات! به‌لکو شه‌یتان به شه‌یتانی خوی، ناویری توخیان بکه‌وی و، له ترسانیان راده‌کات و خوی هه‌شار ده‌دات، ته‌وه‌تا پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) روو به عومه‌ری کوری خه‌تتاب خوا لی رازی بی، ده‌فرموی: **{إِيهَا يَا ابْنَ الْخَطَّابِ! وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا لَقِيَكَ الشَّيْطَانُ سَالِكًا فَجًّا قَطُّ إِلَّا سَلَكَ فَجًّا غَيْرَ فَجِّكَ}** (أخرجه أحمد برقم: ۱۵۸۱، والبخاري برقم: ۳۴۸۰).

واته: ته‌ها ته‌ی کوری خه‌تتاب! سو‌یند به‌و زاته‌ی گیانمی به‌ده‌سته، هیچ کاتی‌ک شه‌یتان له رییه‌کدا تووشت نه‌بووه، مه‌گه‌ر رییه‌کی دیکه‌ی جیا له ری‌ی تو‌ی گرتوته به‌ر - واته خوی لی‌ت لاداو- که‌واته: به‌ته‌ندازی ته‌وه که به‌نده له خوا نزیک ده‌بی و به‌ندایه‌تی بی‌ ده‌کات، شه‌یتان لی‌ی دوور ده‌که‌ویتته‌وه توخنی ناکه‌ویت!!

کو‌تایی ته‌م باسه‌ش به‌م ثایه‌ته به‌پی‌زه دین:

[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ] (الحج- ۷۷).

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمانتان هی‌ناوه! ر‌کوع - بۆ خوا- به‌رن و ک‌رنووش به‌رن و، په‌روه‌رد‌گارتان په‌رستن و، هه‌رچی چاکه‌یه بیکه‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی به‌ مراد بگه‌ن و سه‌رفراز بن.

ده‌ك ده‌بینین: خ‌وای کاربه‌جی د‌وای ئه‌وه‌ی فه‌رمان به‌ ئیمانداران ده‌کات به‌ ئه‌نجام دانی به‌رزترین و تایبه‌تیترین ج‌و‌ری خوا په‌رستیی که نوێژه—چونکه ر‌کوع بردن و ک‌رنووش بردن ویک‌را به‌س له‌ نوێژدا ده‌بن- ئه‌وجار به‌ گشتی فه‌رمانیان پ‌ی ده‌کات به‌ خواپه‌رستیی، ئنجا د‌وای ئه‌وه فه‌رمانیان پ‌ی‌ده‌کات به‌ چاکه‌کاری، که دیاره‌ چاکه‌کاری (فعل الخیر) تیک‌رای ر‌ه‌وشت و خه‌سله‌ته به‌رزو په‌سنده‌کان ده‌گرێته‌وه، که ئینسان هه‌لس وکه‌وت و ر‌ه‌فتاریان پ‌ی له‌ گه‌ل خه‌لک و کۆمه‌لگادا ده‌کات، که بی‌گومان ئه‌مانیش هه‌ر به‌شیک و ج‌و‌ریکن له‌ خواپه‌رستیی و به‌ندایه‌تی کردن بۆ خوا، به‌لام، به‌ ئیعتیباریک‌ی دیکه‌و له‌ پروویه‌کی دیکه‌وه، زاده‌و به‌رهم و شوینه‌واری خواپه‌رستیی (عبادة)ن، چونکه زیاتر په‌یوه‌ندیان به‌ خه‌لکه‌وه هه‌یه.

سا خ‌وایه! به‌ لوتف و که‌ره‌می بی‌سنووری خ‌ۆت، بمانکه‌یه خواپه‌رستیک که هی‌نده به‌ تۆ ئاشناو، له‌ تۆ نزیک و، بۆ تۆ د‌ۆست بین، که له‌ سایه‌ی به‌ندایه‌تی‌مانه‌وه بۆ تۆ، ببینه ج‌یگای ت‌یدا دره‌وشانه‌وه‌و، ت‌یدا ر‌ه‌نگدانه‌وه‌ی سیفه‌ته په‌سنده‌کان و ر‌ه‌وشته ر‌هنده‌کان و، شه‌یتانی پیس و نه‌گریسیش، که ما‌ک و سه‌رچاوه‌ی هه‌رچی سیفه‌تی نزم و خو‌و خ‌ده‌ی پیس و په‌سته، به‌ه‌وی نزیک‌یی‌مانه‌وه له‌ تۆ، عومهر ئاسا لی‌مان دوور ب‌ی و، ر‌یی له‌ ر‌ی‌مان نه‌که‌وی و، هه‌ر توخمان نه‌که‌وی.

برگهی پینجه‌م

تاقه ری له دۆزه‌خ قوتاربوون و،
چوونه به‌هه‌شت: خوابه‌رستییه

به‌لئی خوینه‌رانی به‌ریژ!

یه‌کیک له شته ئاشکراو روونه‌کانی ئیسلام، ئەو‌یه که ئە‌گەر
خوای کار به‌جی له دنیا‌دا به‌زویی و چاکه‌و نازو نیعمه‌ته‌کانی خوئی،
کردوه به‌ سایه‌و سیبهری هه‌موو به‌نده‌کانی به‌ کافرو مسوڵمان و
به‌دکارو چاکه‌کاره‌وو، وه‌ک سفره‌و خوانیکی رازاوه‌ بو هه‌موو لایه‌کی
به‌بی جیاوازی، راخته‌وو وای کردوه، بو ئە‌وه‌ی هه‌موویان وه‌ک
یه‌ک و بی جیاوازی هه‌ل و ده‌رفه‌تی تاقیکردنه‌ویان بو پرده‌خسێ
و، زه‌مینه‌ی (ابتلاء)یان هه‌موار بی و، هیچ که‌س بواری بیانوو
گرتن و پرته‌و بو‌لێ به‌جی و به‌لگه‌داری نه‌بی و، ده‌ستی پیسی
خوئی به‌ خه‌لکی نه‌سپێ، به‌لئی ئە‌گەر له دنیا‌دا حال و بال
ئاوایه، ئە‌وه له‌دوا‌ر‌و‌ژ‌دا زۆر جیا‌یه، چونکه ئە‌و‌ی جی‌گای ئە‌نجام
وه‌رگرتنه‌وه‌و پاک و پیس لێک هه‌لا‌واردن و، چاکه‌و خراپه‌ کیشان و
ژماردنه‌و، به‌زویی و به‌خشش و چاکه‌و نازو نیعمه‌ته‌ بیسنوره‌کانی
خوا، که له به‌هه‌شت‌دا ته‌جه‌ل‌لا ده‌که‌ن، تاییه‌ت و ته‌رخانه‌راوی دۆسته
بر‌وادار و په‌رستارو چاکه‌کارو وه‌فادارو پارێزکاره‌کانن و، توور‌دیی و
خه‌شم و تو‌ل‌ه‌و ئازارو ئە‌شکه‌نجه‌و جه‌زه‌به‌ی بی‌ئامانی‌شی، مل‌و‌زم و
تا‌پ‌و‌ی د‌و‌ژ‌من و ناحه‌زه‌ بی بر‌واو لا‌ر‌ی و خراپه‌کارو سپ‌ل‌ه‌و تا‌وان
باره‌کانن، به‌لئی ئە‌گەر له ده‌می تاقیکردنه‌وه‌دا، داد‌گه‌ریی ئە‌وه‌ بی

که ئینسانه‌کان به چاک و خراپه‌وه، به‌یه‌ک چاو سه‌یر بکریڻ و، له بارودوڅ و که‌ش و هه‌وایه‌کی یه‌کسان دا دابنریڻ، بو ته‌وه‌ی بیجگه له ماهیه‌تی خو‌یان و، له کردارو ره‌فتاریان به‌ولاده، هیچ شتیکی دیکه کاریگه‌ریی نه‌بی له‌سه‌ر ته‌نجام و په‌ریزی تاقیکردنه‌وه‌که‌یان، ته‌وه‌ بیگومان له کاتی بروانامه (شهادة) پی‌درانه‌وه‌و، ته‌نجام و به‌ره‌م وەرگرتنه‌وه‌دا، دادگه‌ریی و حکمه‌ت ته‌وه‌ ده‌خو‌زی، که هه‌ر که‌سه وەک لپی ده‌وه‌شیتته‌وه، ره‌فتاری له‌گه‌ل بکری و، ((مه‌ر به‌پی‌ی خو‌ی و بز نه‌ پی‌ی خو‌ی هه‌لبواسری)) و، هه‌ر که‌سه له بروادارانی چاکه‌کارو و ه‌فادارو، بی‌روایانی به‌دکارو سپه‌له‌ولار، له شو‌ینی شایسته‌ی خو‌ی‌اندا دابنریڻ و، نیشته‌جی بکریڻ.

ئیس‌تاش با سه‌رنجی چه‌ند ده‌قیکی قور‌ثانی به‌ریز بده‌ین، بزانیڻ چوڻ ته‌و راستییانه‌ی له سه‌ری خسته‌ماننه‌ روو، باس ده‌که‌ن:

یه‌که‌م: ده‌باره‌ی دنیا و ته‌ه‌لی دنیا به‌گشتی:

أ- [اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾ وَآتَاكُم مِّن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾] (ابراهیم - ۳۲، ۳۳، ۳۴).

واته: ته‌و خوابه‌ی که‌ تاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوون و، له تاسمانی‌ی ناوی ناردو‌ته خواری، به‌و ناوه‌ میوه‌جاتی پی به‌ره‌م

هیناوه، که بژیو بی بۆتان و، که‌شتی بۆ رام کردوون که به فه‌رمانی خوا له‌ ده‌ریادا ده‌پۆن و، رپووباره‌کانی بۆ مه‌یسهر کردوون و. خۆرو مانگی بۆ ده‌سته‌مۆ کردوون که به‌رده‌وام کارده‌کن و، شه‌و و رپۆژی بۆ مه‌یسهر کردوون و، له‌ هه‌رچی -به‌زمانی حال- داواتان کردوه، پیی به‌خشیون و، ته‌گه‌ر چاکه‌کانی خوا سه‌رژمی‌ر بکه‌ن، بۆتان ناژمی‌ردی‌ن به‌راستی‌ی ئینسان سی‌ کافر- زۆر سته‌مکارو سپه‌یه.

ب- [وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَهُمْ فِي الْوَيْلِ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا] (الأشراء - ۷۰).

واته: بی‌گومان رپۆر حورمه‌تمان له‌ وه‌چه‌ی ئادهم گرتوه، له‌ ئیشکانیی و ده‌ریادا هه‌لمان گرتوون و، له‌ رپۆزیه‌ چاک و پاکه‌کان بژیومان داوئ و، به‌سه‌ر زۆر له‌وانه‌دا که دروستمان کردوون، هه‌لمان بژاردوون.

ج- [وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ] (الأنبياء - ۱۰۷).

واته: - ته‌ی موحه‌مه‌د!- تۆمان ته‌نیا وه‌ک به‌زه‌یه‌ک بۆ تی‌کرای جیهانییان ره‌وانه‌ کردوه.

وه‌ک ده‌بینین: به‌زه‌یی و به‌خششی ماددی و مه‌عنه‌ویی خوی په‌روه‌دگارو کاربه‌جی که له‌: (ئاسمانه‌کان و زه‌وی، باران، به‌روبوم و میوه‌جات، که‌شتی، رپووباره‌کان، خۆرو مانگ، شه‌و و رپۆژ، هه‌رچی پی‌داویستی‌ی ژیان و گوزهرانی ئینسانه‌ له‌سه‌ر زه‌وی، نازو نیعه‌مه‌ته له‌ ژمی‌ر نه‌هاتوه‌ه‌کان، رپۆر حورمه‌ت لی‌گیان و، ره‌خسان و رامکرانی هۆیه‌کانی هاتووچۆی ئینسان و، بارو سواری له‌ ئیشکانیی و ده‌ریادا،

پوړزی و بړیوه چاک و پاکه کان، بهر زکرانه وده هه لېږدردان به سهر
زوریه یان تیڅپرای دروست کراوه کاندای ته جه لای کردوه، سه رجه م
مروقه کانی به چاک و خراپه وه گرتوته وده، هیچ کهس نه بویراوه و
هه لنه ویردراوه، که واته: راسته که به زهیی و چاکه و لوتف و که رده می
خوا، له هه ردو رووی ماددی و مه عنه ویه وده، گشتگیره بو تیڅپرای
تینسانه کان، له م ژیا نه دنیا ییه دا، به بی جیاوازی.

دووهم: دهر باره ی دواړو ژو خه لکی چاکه کارو به دکار:

أ- [إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾] (الأنفطار ١٣، ١٤).

واته: بیگومان چاکه کاران له نازو نیعمه ت - ی به هه شت-دان و،
بیگومان تاوان باران له نیو کلپه-ی دوزخ-دان.

ب- [وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَفُتِحَتْ
أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ
رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ
الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
فَإِنَّ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ
إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ
فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾] (الزمر ٧١ - ٧٤).

واته: ئەوانە یی بڕوان دەستە دەستە بەرەو دۆزەخ بەرپێکران، هەتا کاتیگ گەیشتنە لای، دەرگاگان کرانەو، دەرگەوانەکانی پێیان گوتن: ئەدی چەند پیغەمبەرێکتان لە خۆتان نەهاتبوونە لاتان و، تاییەتەکانی پەرورەدگارانیان دا بەسەردا دەخویندەو، لەم دیداردی ئەمڕۆکەتان ئاگاداریان دەکردنەو؟! -کافرەکان- گوتیان: با، بەلام فەرمانی {خوا} بە ئەشکەنجە دران لەسەر کافران پێویست بوو. -پێیان- گوترا: دەبچنە نیو دەروازەکانی دۆزەخەو، تێیدا هەمیشەیی بن، خراپترین جیگاش جیگای خۆ بەزڵگرانە.

ئەوانەش کە پارێزکاریان لە بەرانبەر پەرورەدگاریان دا کردبوو، کۆمەڵ کۆمەڵ بەرەو بەهەشتی بەرپێ کران. هەتا کاتیگ گەیشتنە لای و دەرگاگانیشی ئاوەلا کرابوونەو، دەرگەوانەکانی پێیان گوتن: سەلامتان لێ بێ، ئێو -بەهۆی بەنداییەتی و خواپەرستییتانەو- پاک و چاک بوون، دەبچنە نیو بەهەشتەو بەهەمیشەیی، -پارێزکارانیش- گوتیان: سوپاس بۆ ئەو خواپەری کە بەلێنی لە گەڵ بردینە سەر و، سەر زەمین -بەهەشتی- کردە میراتمان، لە کوی حەز بکەین تێیدا نیشتەجێ دەبین.

بەرستی ئەم -بەهەشت-، چاکترین پاداشتی ئیشکەرانە [لە پێناوی خوادا].

ج- [إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ٦] إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ٧] جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ٨] (البينة ٦-٨).

واته: بی‌گومان ئەوانە‌ی بی‌پروان لە‌ خاوەن کتیبە‌کان و هاو‌به‌ش - بۆ‌ خوا- دانەرە‌کان، به‌هه‌میشه‌یی لە‌ ئاگری دۆ‌زدخ دان {چونکه‌} ئەوانە‌ خراپ‌ترینی دروستکراوان {ی‌ خوا}ن، بی‌گومان ئەوانە‌ی بر‌وایان هیناوه‌ کردووه‌ چاکه‌کانیان ئە‌نجام دا‌ون، ئەوانە‌ چاک‌ترینی دروستکراوه‌کان سی‌ خوا-ن، پاداشتیان لە‌لای په‌روه‌رد گاریان: باغاتیک‌ی به‌رده‌وامن و، چه‌ندان رووباریان به‌ ژێ‌ردا ده‌رۆ‌ن، هه‌تا هه‌تایه‌ تییان دان به‌ هه‌میشه‌یی، خوا له‌وان رازییه‌و، ئەوانیش له‌و رازیین ئە‌و -پاداشت-ه‌ش بۆ‌ که‌سیکه‌ که‌ له‌ په‌روه‌رد گاری ترس و سامی هه‌بی.

خوێنه‌رانی خۆشه‌ویست!

۱۱۷

وه‌ك دیتمان: له‌ رۆژی دوایدا به‌ پێچه‌وانه‌ی دنیاوه‌، خوا‌ی کاربه‌جی و به‌خشنده‌و داد‌گه‌ر، ره‌حمه‌ت و به‌خشش و چاکه‌و نازو نیعه‌ته‌کانی خۆ‌ی، تاییه‌ت کردوون، به‌ ئەه‌لی ئیمان و چاکه‌وه‌و، ئەه‌لی کوفرو خراپ‌ه‌ی نه‌ك هه‌ر بی‌به‌ش کردووه‌، به‌ل‌کو سزاو جه‌زه‌به‌ی پر به‌ پی‌ستیشی بۆ‌ دانا‌ون و، روور‌ه‌ش و سه‌ر به‌هه‌شی کردوون، ئنجا جی‌ی سه‌رنج ئە‌وه‌یه: که‌ خوا‌ی داد‌گه‌رو به‌خشه‌ر، به‌زۆ‌ری پاداشتی خۆ‌ی -که‌ ره‌زامه‌ندی و به‌هه‌شته‌- له‌ژێ‌ر ناو و نیشانی (ئیمان)دا بۆ‌ به‌نده‌ دۆ‌ست و وه‌فاده‌ره‌کانی باس‌کردووه‌، سزاو تۆ‌له‌ که‌یشی که‌ توور‌په‌ی و دۆ‌زدخه‌ - به‌ زۆ‌ری له‌ژێ‌ر ناو و نیشانی (کوفر)دا بۆ‌ ناحه‌زو دوژ‌منه‌ لا‌ری و به‌دکاره‌کانی باس‌کردووه‌، هۆ‌ی ئە‌مه‌ش ئە‌وه‌یه که‌ (ئیمان) یه‌که‌مین و گه‌وره‌ترین هه‌نگاوی به‌ندایه‌تی و خواپه‌رستییه‌و، به‌بی ئیمانیکی راست و دروست، ره‌نجی ئینسان به‌بایه‌و، هه‌ول و ته‌قه‌للای به‌که‌ل‌ک نایه‌، (کوفر)یش گه‌وره‌ترین و یه‌که‌مین هه‌نگاوی لاساری و، له‌ خوا یاخیی بوون و، خۆ‌ لی‌بایی بوون و، ری‌ لی‌تی‌کچوونه‌و

بیجگه له کوفر - که شیرک یه کینک له جوړه کانیه تی - هه ر گوناح و هه له یه ک هه رچه نده زل بی، پښی تی ده چی چاوپویشی لی بکری و، هه ر چوڼ بی، پاش سزاو جه زره به و توله، بابای خاوه ن ئیمان هه ر قوتاری ده بی! وهک له چه ندان فهرموده دی پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) باسکراوه و دا کوکی له سه ر کردوه.

به لام ده بی له و راستیه ش بیگا نه بین، که چاکه کاری و پاریزکاری، زاده و به ره می ئیمان وه، ئیمانیش پی زیاد ده کات و گه شه ده کات و، به پیچه وانه وه: خراپه کاری و تاوانباری، په رترو به ره می کوفر وه، ده شبته هوی زیاتر پوچوونی کوفر له کافراندوا، کزوونی ئیمانیش له بر واداران دا^(۱).

کو تایی تم باسه ش، به هیانه وهی دوو دهقی قورثانی به رترو، تیینییه ک، دین:

أ- [إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ] (الأعراف - ۵۶).

(۱) تم رسته له زورهی کتیه عه قانییه کانی زانیانی پیشینان دا هاتوه: (الإیمان: قول وعمل، قول القلب واللسان، وعمل القلب والجوارح، یزید بالطاعة وینقص بالمعصية) واته: ئیمان گوته و کردوهیه، گوتهی دل {که به راست زانین (تصدیق) ه} و گوتهی زمان {که دان پیدا هینان (اقرار) ه} و کردوهی دل {که ملکه چی و قبول کردن و خوشیسته} و، کردوهی ته ندامه کانه {که جی به جی کردنی فهرمانه کان و خودوور گرتن له قه دهغه کراوه کانه} و ئیمان به فهرمانه ربی (طاعة) زیاد ده کات و، به سه ریچی (معصية) کم ده کات.

بو وینهیه کی کتب و سه رچاوه کانی زانیانی پیشین (سلف) له و باروه، سه رنجی کتبی: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة) بده، به رگی (۲) کو تایی به شی (چواردم) و، به رگی (۳) به شی پینجهم، دانراوی: الشیخ الحافظ أبی القاسم هبة الله أبی الحسن بن منصور الطبری اللالكائي.

واته: بینگومان به‌زیدی خوا له چاکه‌که‌رانه‌وه نزیکه، چه‌مکی پی‌چه‌وانه‌ی (مفهوم المخالفة) ی ته‌و ئایه‌ته به پی‌زده‌ش، ته‌وه‌یه که به‌زیدی خوا، له خراپه‌کارانه‌وه نزیک نیه‌و دووره.

ب- [وَرَحِمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ ...] (الأعراف ١٥٦، ١٥٧).

واته: به‌زیدی من هه‌موو شتیکی گرتۆته‌وه، به‌لام به‌س بو ته‌وانه‌ی تۆمار ده‌که‌م که پارێز ده‌که‌ن و، زه‌کات ده‌ده‌ن (یان: خویان ته‌زکیه ده‌که‌ن)^(١)، ته‌وانه‌ی برپایان به ئایه‌ته‌کانمان هه‌یه، ته‌وانه‌ی شوین ره‌وانه‌کراوی نه‌خوید‌ه‌وار ده‌که‌ن...

هه‌لبه‌ته نزیکیی ره‌حه‌مه‌تی خواو نووسران و، تۆمارکردنی بو برپواداران، هه‌م دنیاو هه‌م دواپۆژیش ده‌گریته‌وه، هه‌رچه‌نده زیاتر مه‌به‌ست دواپۆژه، چونکه ره‌حه‌مه‌تی گشتی خوی میهره‌بان و به‌خشنده، ته‌جه‌للا ماددی و به‌ره‌سته‌که‌ی نازو نیعه‌مه‌ته ماددییه ئاشکراو په‌نه‌نه‌کانی خوان، که هه‌موو پیداو‌یستییه‌کانی ژیان و گوزهرانی ئینسان دابین ده‌کات و، ته‌جه‌للا مه‌عنه‌وییه‌که‌یشی، بریتیه

(١) لێ‌ردا مه‌به‌ست له (زکاة) ته‌زکیه‌ی نه‌فسه، نه‌ک مال و سامان، به‌خشین یی، چونکه سووره‌ته‌که مه‌که‌ییه‌و، زه‌کات دانیش له مه‌دینه‌ فەر‌ز بووه. به‌لام ده‌شگونجی مه‌به‌ست مال به‌خشین یی به‌گشتی، چونکه ته‌وه له‌مه‌که‌ش هه‌ر هه‌بووه.

ئێستاش (١٦/هه‌ج‌ب/١٤٤١هـ - ٢٠٢٠/٣/١١ز) ده‌لێم: زیاتر واپێده‌جی مه‌به‌ست سامان به‌خشین یی چونکه له مه‌که‌ش ئه‌سلی: نوێژو زو‌کات و رۆژو گرتن، هه‌بوو.

له‌و به‌رنامه تیرو ته‌واودی خوا که بیر خه‌رده‌و ریروونیکیه‌ره بو
سه‌رحه‌م ئینسانه‌کان، به‌یپروا بر‌واداره‌وه، وەك خوا فەرموویه‌تی:

۱- [إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ] (التکویر - ۲۷).

۲- [شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ] (البقرة - ۱۸۵).

به‌لام خوی به‌خشه‌رو هیدایه‌ت‌ده‌ر، ره‌حمه‌ت و نیعه‌تیکی دیکه‌ی
تایبه‌تی هه‌یه بو بر‌واداران، که غه‌یری ئه‌وانی تیدا به‌شدار نیه، که
بریتیه له‌و هیدایه‌ت و به‌رچاو پروونی و ئارامیی و ئوخژن رشتنه
نیو دل و، به‌ده‌نگه‌وه هاتن و، مشوور بو خواردن و، پشت‌گرتن و،
به‌رگری لی‌کردن و... هتده، که له‌ ئه‌نجامی ئیمان و ته‌قویه‌کیانه‌وه،
خوی داد‌گه‌رو به‌خشه‌ر پیان ده‌به‌خشی، ئه‌مه‌ش چه‌ند ده‌قیك له
قورئانی به‌ریژ، بو هه‌رکام له‌و جوړه ره‌حمه‌ت و نیعه‌تانه‌ی خوی
به‌رو‌ده‌ر‌گه‌ر:

۱- [الْم ۱] ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۲﴾ (البقرة - ۱، ۲).

واته: ئه‌لیف لام میم، ئه‌و کتیه‌ دوودلی تیدا نیه راسه‌ری
کاره بو پارێزکاران.

ئنجا وەك توێژ‌ده‌وانی قورئان گوتوویه‌نه: ئه‌م جوړه هیدایه‌ته‌ی
که تایبه‌ت کراوه به‌ پارێزکارانه‌وه، جیا به‌ له‌ هیدایه‌ت بوونی قورئان
بو تینکرای خه‌لکی، چونکه هیدایه‌ت‌دانی گشتی بو خه‌لکی، ریگای
راست پێشاندانیانه، به‌لام هه‌ی پارێزکاران، ده‌ست گرتنیان و دل
وه‌رچه‌رخاندنیانه به‌ره‌و ری‌ی راست و ره‌زانه‌ندی خوا.

۲- [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَقُومُوا لِلَّهِ لَجَعَلْ لَكُم مِّنْهُ قُرْآنًا ۖ] (الأنفال - ۲۹).

واته: ئە‌هی بر‌وادارینه! ئە‌گەر پارێزکاری له‌ به‌ران‌به‌ر خوا‌دا ب‌که‌ن، ر‌ۆش‌ناییه‌کی جیا‌که‌ره‌وه‌تان ب‌ۆ د‌ه‌ره‌خ‌سێنی.

۳- [هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ ...] (الفتح - ۴).

واته: خوا ئە‌وه زاته‌یه‌که ئارامیی ر‌شته نی‌و د‌لی بر‌واداران، تا‌کو له‌ گه‌ل ئی‌مانه‌که‌یان دا، ئی‌مان زی‌اد ب‌که‌ن.

۴- [إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ ...] (الأنفال - ۹).

واته: ی‌اد ب‌که‌نه‌وه! کاتێک ها‌وارتان ب‌ۆ په‌روه‌رد‌گارتان ده‌کرد، ئە‌ویش وه‌لامی دانه‌وه، که‌ من پ‌شت‌گیریتان ده‌که‌م...

۵- [اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ...] (البقرة - ۲۵۷).

واته: خوا مش‌وور خ‌ۆرو د‌ۆستی ئە‌وانه‌یه‌که بر‌وایان هێ‌ناوه، له‌ تاری‌کییه‌کان به‌ره‌و ر‌ۆش‌نایی قوتاریان ده‌کات.

۶- [أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ ...] (الزمر - ۳۶)، ئایا خوا به‌س نیه‌ ب‌ۆ - پ‌شتیوانیی - به‌نده‌که‌ی؟!.

۷- [إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا ...] (الحج - ۳۸).

واته: بێ‌گومان خوا له‌سه‌ر ئە‌وانه‌ ده‌کاته‌وه‌و به‌ر‌گرییان له‌ ده‌کات، که‌ بر‌وایان هێ‌ناوه.

برگى شەشەم

خواپە رىستىي رۆلىكى گىرەنگ دەگىرى، لە پىكەو جۆشەدانى
رىزەكانى مەسۇلمانان و، تۆكەمەو توندو تۆلكردنى كۆمەلگادا

گىرەنگىرەن دەستەبەركەر (ضامن)ى سەركەوتن و بە ئامانج
گەيشتن و بەرەو پىش بردنى كۆمەلگايەكى ئىسلامىي، برىتيە لە
تۆكەمەيى و توندو تۆلىي و پىكەو جۆشەراوىي رىزەكانىان و، پىكەو
پەيودەستىي تويزەكانىان، خواپە رىستىي (عبادة)يش گەورەترىن ھۆكارەو
باشترىن رۆل دەگىرى لەو بارەو، چونكە كۆمەلگە كە ھەموو
ئەندامەكانى بە وردو درشتەو، خۆيان بە بەندەي يەك خوى پەرستراو
و، بەندايەتتىي بۆكرەو دەزانن و، ھەموويان كىرەنووش بۆ يەك پەرستراو
دەبن و، رەوى نيازو مەبەستەكانىان تەنيا لەو دەكەن و، جگە لەو
ھىچ كەس و ھىچ سەرچاودەيەكى دىكە بە بەرنامەدانەر (شارع)و
فەرمانرەوا (حاکم)ى خۆيان نازانن و بە كورتىي: تەنيا ئەو دەپەرستىن
و پىشتىان بەس بەو دەبەستىن و، بۆ جىبەجىكردنى: (إياك نعبد وإياك
نستعين) دەست لەسەر سىنگ و گىيان لەسەر لەپى دەستىن، بەلگى
كۆمەلگايەكى ئاوا، يىگومان لەسەر بنچىنەي مەحكەم و دامەزراوى
بەندايەتتىي (العبودية)، بەھىزترىن جۆرى پىكەو پەيودەستىي و، يەك
ھەست و نەستىي و، يەك ھەلەستىي و برايەتتىي (الأخوة)يان، لەنىودا
پەيدا دەبى، كە لە ھىچ كۆمەل و كۆمەلگايەكى دىكەدا وىنەي
نەبى، وەك حەقىقەت و واقىيەت (مصادقية)ى ئەو جۆرە برايەتتىيە
بە چاكتىر و تەواوترىن شىوئى لە كۆمەلگەيەكەمى مەسۇلمانان لە
شارى مەككەو، پاشان لە كۆمەلگەيەكەمى مەسۇلمانان لە شارى

مه‌دینه‌دا، ده‌بینین که پی‌غه‌مبه‌ری کو‌تایی (صلی الله علیه وسلم) له‌سه‌ر بناغه‌ی خوا به‌یه‌ک‌گرتن و خوابه‌رستیی (التوحید والعبادة) تی‌ی گه‌یاندن و پی‌ی گه‌یاندن و له‌نیو خو‌یاندن، بوونه چاکترین خوشک و براو بو‌ خه‌لکی دیکه‌ش بوونه پرووناکیی و چرا، خوا لی‌یان رازی بی‌ت و به ر‌ه‌زامه‌ندیی و به‌خششی خو‌ی رازی‌یان بکات و، پله‌و پایه‌یان زیاترو چاکتر به‌رزو بلند بکات.

کۆمه‌لگای مسو‌لمان له‌ سو‌نگه‌ی ته‌وه‌وه که تـاـک تـاـکـی ته‌ندامه‌کانی له‌سه‌ر یه‌ک بناغه‌ی عه‌قیده‌یی و، له‌نیو یه‌ک قـا‌لـب و بو‌ته‌ی خوابه‌رستیی و، له‌ بازنه‌و جوغزی، یه‌ک ر‌ه‌وشت و ر‌ه‌فتاردا، که عه‌قیده‌ی ئیسلامیی و، خوابه‌رستیی ئیسلامییانه‌و، ر‌ه‌وشت و ر‌ه‌فتاری مسو‌لمانانه‌یه، که‌سایه‌تی‌یان بنیات نراوه‌و په‌روه‌رده کراوه، کۆمه‌ل و کۆمه‌لگایه‌کی پی‌که‌وه گونجاو و جو‌ش دراو و، یه‌ک هه‌ست و نه‌ست و، هه‌لو‌یست له‌ گه‌ل یه‌ک په‌یوه‌ستن، وه‌ک چۆن ته‌و خشتانه‌ی دیواری خانویه‌کیان لی‌ پیک دی، له‌ سو‌نگه‌ی ته‌وه‌وه که به‌یه‌ک شیوه‌و له‌ یه‌ک که‌ره‌سه‌ دروست کراو و له‌ قـا‌لـب و بو‌ته‌یه‌کدا دارێژراو و، زۆرباش پی‌که‌وه ریز ده‌بن و له‌ گه‌ل یه‌ک په‌یوه‌ست ده‌بن.

دیاره پی‌غه‌مبه‌ری پی‌شه‌واو دانا‌مان (صلی الله علیه وسلم) به‌ خو‌رایی نیه که کۆمه‌ل و کۆمه‌لگای بر‌واداری، به‌ خشته پی‌که‌وه جو‌شدراو و تیک ترینجاوه‌کانی دیوار، چواندوه: {الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا} (أخرجه البخاري برقم: ۲۳۱۴، ومسلم برقم: ۲۵۸۵).

واته: بر‌وادار بو‌ بر‌وادار وه‌ک خانوو وایه، هه‌ندیکی هه‌ندیکی مه‌حکمه ده‌کات.

هه‌روه‌ها بۆیه کۆمه‌لی مسوولمان و کۆمه‌لگای مسوولمانی وه‌ك جه‌سته‌یه‌ك داناو، كه هه‌ر كام له ئه‌ندامانی ئه‌و جه‌سته‌یه، به په‌رۆشه‌و دلسۆزه بۆ ئه‌ندامه‌كانی دیکه، وه‌ك فهرموویه‌تی: {مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ، مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى} (أخرجه أحمد برقم ۱۸۴۰۴، ومسلم برقم: ۲۵۸۶).

واته: وینه‌ی بر‌واداران، له یه‌کدی خوش‌ویستن و به‌زده‌ی پێکدا هاتنه‌وه‌و په‌رۆشیان بۆ یه‌کدی وه‌ك جه‌سته‌یه‌که، که ته‌گه‌ر ئه‌ندامی‌کی ئازاری بوو تێک‌رای جه‌سته‌که هاوده‌ردی ده‌کات به‌شه‌و نخوونی و تا لیهاتن.

به‌لێ هه‌روه‌ك چۆن یه‌ك ر‌ووح، هه‌موو ئه‌ندامانی جه‌سته‌یه‌ك پێکه‌وه ده‌به‌ستیت و، به‌هۆی ئه‌و ر‌ووحه‌وه، چاکترین هاوکاری و ته‌بایان له نیواندا هه‌یه، ئه‌ندامانی کۆمه‌ل و کۆمه‌لگایه‌کی ئیسلامییش، یه‌ك ر‌ووح، که ر‌ووحی ئیمان و خواپه‌رستیی و به‌ندایه‌تی کردنه بۆ خوا، وه‌ك ده‌زووی ته‌سبیحێک، پێکیانه‌وه ده‌به‌ستێ و، ر‌یزیان ده‌کات و ر‌ێکیان ده‌خات.

ئێستاش با بۆ نموونه سه‌رنجی هه‌شت (۸) جۆره خواپه‌رستیی بدین، داخۆ چۆن چۆنی ده‌بنه هۆی پێکه‌وه جۆشدران و تۆکمه‌کردنی کۆمه‌ل و کۆمه‌لگای ئیسلامیی:

۱- نوێژ:

نوێژ که به‌گه‌وره‌ترین و چاکترین جۆره خواپه‌رستیی شه‌خسی داده‌نری، کاریگه‌رترین ده‌وریشی هه‌یه، بۆ پێکه‌وه گرێدانی دلی بر‌واداران و به‌هێزکردن و مه‌حکمه‌کردنی ر‌یزه‌کانیان به‌ تایه‌تیش که نوێژ له شه‌و و ر‌ۆژدا پینج که‌ره‌تان دووباره ده‌کرێته‌وه‌و، به

کومه ل کردنی له لای زور له زانایان، فەرزى عەین، یان کیفایه یه، له لای هەندیکیشیان سوننه تیکی داکوکیی له سه رکراو (مۆگدە) ه، نوێژی به کومه لى (پینج) فەرزەکانیش: به بیست هەوت (۲۷) پله به چاکتر دانراوه له نوێژی تاك و، به هوی نوێژی به کومه له وه، مسولمانان ناچارن له شهو و رۆژیکدا پینج کۆبوونه وه بکهن و، له ههفتهیه کدا له سه ر ئاستی شارو ئاوه دانیی به هوی نوێژی جومعه وه، له سه ریان پێویسته کۆبوونه وه ی ههفتانه و، به هوی نوێژی جهژنی رهمه زان و قوربانیشه وه له سه ریان فەرزە، یان لانی کهم سوننه ته، دووجار کۆبوونه وه سالانه بکهن، دیسان چۆنیه تی نوێژ کردنه که، کومه لیک ته ده ب و رپۆرهمی هەن، که پێویسته نوێژکه ران رەچاویان بکهن، ئنجا ته مانه هه موویان ده ورکی یه کجار کاریگەر بۆ نوێژ ده ره خسین، له بواری پیکه وه به ستن و جۆش دانی مسولمانان له نیو خۆیاندا.

۲- مال به خشین:

ته میش چ جوړی فەرزى عەینى، که زه کاته و، غه یری زه کاتیشه، له هەندیک حاله تی نا ئاساییدا، که زانایان به وردی باسیان کردوون و، چ جوړی فەرزى کیفایه ی و، چ جوړی سوننه تی، رۆلکی یه کجار گرنگ ده گیرئ له چه سپاندنی برایه تی و، به هیز کردنی خوشه ویستی و، لا بردن و نه هیشتنی هۆکاره کانی ناته بایی و نا کوکیی نیوخۆ، وه که سهویدی و بوغزو کینه و... هتد.

(۱) (صلاة الجماعة أفضل من صلاة الفرد بسبع وعشرين درجة) رواه البخاري: ۶۴۵، ومسلم: ۶۵۰.

۳- پوژوو گرتن:

پوژوو گرتن، به هه موو جوړه کانی فەرزو سوننه تیه وه، دیسان کاریگه ریه کی زوری هیه له پروی بریه تیی و هه ست به ددردو نازاری یه کدی کردن و، به تنگ یه کدییه وه بوون و، ده ستبار بو یه کدی گرتن، به تایبته له مانگی رهمه زان دا، که کو مه ل و کو مه لگای ئیسلامی به تیرو برسی و، هه ژارو ده ل مه ندو، پادشاو گه داوه، له سهریان فەرزه برسی و تینو بن و، به لای که مه وه له سالیډا مانگی که ده ل مه ندو هه کاند هاو ددی له گه ل نه داره کاند بکه ن و، له برسیه تیی و ناره حه تییدا یه کسان بن و، هه ست به ئیش و ژان و مهینه تییا بکه ن، بو ئه وهی و پرای حوکی یاسای رواله تیی^(۱)، هاندهریکی دهروونی و ویر دانیشیان هه ییت بو هاوکاری و ده ست گرتیان.

۴- هه چ کردن:

هه چیش که وه که هه ر کام له شایه تمان و نوپرو زه کات و پوژووی رهمه زان، یه کی که له پینچ پایه بنه رته تیه کانی ئیسلام و، و پرای لایه نه مه عنه ویی و ته خلاقیی و فیکری و جیهادی و تابووری... هتیه کانی، کونگره ی سیاسی سالانه ی ئوممه تی ئیسلامیه، له سهر ئاستی هه موو گه لانی ئوممه تی ئیسلامی و نیشتمانی ئیسلامیدا، ته گه ر پرتیمه تاغووتیه کان لیبگه رین، رولیکی یه کجار کاریگه ر

(۱) چونکه زور له زانایان که یه کیکیان (ابن حزم الأندلسی) ده لئین: له سهر ده ل مه ندو کانی ئه و ناوچه یه فەرزه - مادام ده ل ته تی ئیسلامی توانای نه یی - که نه داره کانی دهر و به ریان بژی نه ن و، له سهر ئه وه ئیجبار دهر کین و، له کاتی که مه تر خه مییاند سزای توندیش دهرین، پروانه: (المحلی) ج ۶، ص ۱۰۸.

ده‌گیرئ بۆ ناساندنی مسوڵمانان به‌یه‌کدی و په‌یدا‌بوون و به‌هیز‌بوونی
شاره‌زایی له‌ بارودۆخی یه‌کدی و پته‌و‌بوونی په‌یوه‌ندیی براهه‌تی و،
سه‌ره‌نجام هاو‌کاریی پیکه‌وه‌ کردن و، ده‌ست‌بار بۆ یه‌کدی گرتن و
جیبه‌جیک‌کردنی ئه‌رکه‌ مه‌زنه‌کان و، هینانه‌دی ئامانجه‌ به‌رزه‌کان، که
په‌کیان له‌سه‌ر کاری هه‌ره‌ده‌زیی سه‌رحه‌م مسوڵمانانی دنیا که‌وتوه‌، به
هه‌موو ره‌نگ و زمان و ره‌چه‌له‌ک و ره‌گه‌زه‌کانیانه‌وه‌، ته‌نانه‌ت له‌و
حالا‌نه‌شدا که‌ تاغوو‌ت و رژی‌مه‌ ناشه‌رعییه‌کانیش، په‌رچ و له‌مپه‌ری
جو‌راو‌جو‌ر ده‌خه‌نه‌ به‌رده‌م، وه‌ک پێویست ئه‌نجام دانی ئه‌رک و کاره‌کانی
حه‌ج، دیسان له‌ سوود و که‌لکی زۆر هه‌ر خالی نیه‌، بۆ چاو‌کرانه‌وه‌ی
مسوڵمانان و، بیدار‌بوونه‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌ حال و باڵی یه‌کدی، که
پێگومان ئه‌مه‌ش هه‌نگای یه‌که‌م و به‌ردی بناغه‌ی براهه‌تی و ته‌بابی
و هاو‌کاریی و هه‌ره‌ده‌زکاریی نێوانیانه‌.

5- زی‌کری خوا کردن:

ئه‌مه‌ش که‌ چه‌ندان ده‌قی قو‌رئان و سونه‌ت، ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نن، که
وی‌ترای به‌ ته‌نیا و به‌ تاکیی کردنی، به‌ کۆمه‌ل ئه‌نجام دانی‌شی شتیکی
په‌سه‌نده‌و مایه‌ی دا‌بارینی ره‌حه‌ته‌ی خواو ئارامی و ئۆخ‌زن (سکینه‌)
به‌سه‌ر دلی به‌شدار‌بووانی کۆ‌ری زی‌کرداو، مایه‌ی کۆ‌بوونه‌وه‌و
ده‌وره‌دانی فریشته‌ چاک و پا‌که‌کانی خوایه‌، له‌و کۆ‌رو کۆمه‌له‌، دیسان
ده‌وریکی به‌هیزو پێ‌زکی زۆری هه‌یه‌ بۆ پیکه‌وه‌ جو‌شدانی دله‌کان و
زیاد‌بوونی خۆشه‌ویستی و رێ‌زو حورمه‌ت بۆ یه‌کدی و، له‌ راس‌تییدا
ئهو خۆشه‌ویستییه‌ به‌ تینه‌ی که‌ له‌ ئه‌نجامی زی‌کرو یادی خوادا،
له‌نێو مسوڵماناندا دێ‌ته‌دی، به‌که‌م هو‌کاری دی‌که‌ وا په‌یدا ده‌بێ و،
خۆشه‌ویستی خواو زی‌کری خوا کردن بۆ مسوڵمانان، وه‌ک ته‌زوویه‌کی

کاره‌بایی وایه که به گلوپ و چرای دل و دهر وونی هه‌موویاندا تیپه‌ر ده‌بی و دایانده گیرسینی.

٦- فه‌رمان به چاکه‌کردن ری له خراپه‌گرتن:

ئه‌مه‌ش یه‌کیکه له‌و خوا په‌رستی (عبادة) یانه‌ی که کاریگه‌رییه‌کی زۆری هه‌یه له‌ پرووی توند و تو‌ل‌کردنه‌وه‌و، بژار‌کردنه‌وه‌و، گه‌شه‌ پیدانی کو‌مه‌ل و کو‌مه‌ل‌گای ئیسلامیه‌وه‌و، دیاره‌ ده‌قی قور‌تان و سونه‌تیش له‌و باره‌وه‌و زۆرن، به‌لام ئیمه‌ به‌س دووانیان لی به‌ نمونه‌ دینینه‌وه‌و.

أ- [وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ] (التوبة -٧).

واته: پیاوانی بر‌وادارو ئافه‌رتانی بر‌وادار، هه‌ندیکیان پشتیوانی هه‌ندیکیان، فه‌رمان به‌ چاکه‌ ده‌کهن و ری له‌ خراپه‌ ده‌گرن و، نو‌یژ به‌ریا ده‌کهن و زه‌کاتی ده‌دن و، فه‌رمانه‌ریی خوا پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌کهن، ئه‌وانه‌ بی‌گومان خوا به‌زیی پیداندا دی، به‌ راستیی خوا زال و کاره‌جیه‌.

به‌لی بی‌گومان له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه‌ که بر‌وادارانی نی‌رو می، دۆست و پشتیوانی یه‌کدین، ده‌توانن فه‌رمان به‌ چاکه‌و ری‌گه‌ری له‌ خراپه‌ بکه‌ن و، بی‌گومان له‌ ئه‌نجامی ئه‌و خواپه‌رستیه‌ مه‌زنه‌شدا که گه‌وره‌ترین و چاکترین جۆره‌ خواپه‌رستیه‌ که به‌ تاکیی و به‌ کو‌مه‌ل و له‌نیو کو‌مه‌ل‌گای ئیسلامیدا، ئه‌نجام ده‌دری، دۆستایه‌تی و نزیکیی و پشتگیری بر‌واداران بو‌یه‌کدی زیاد ده‌بی و، ریزه‌کانیان مه‌حکم ترو تو‌یژه‌کانیان پیکه‌وه‌ په‌یوه‌ستتر ده‌بن.

ب- [وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ] [آل عمران - ۱۰۴].

واته: ئیوه ئه‌ی مسوڵمانینه! -کۆمه‌لێک بن- یان با کۆمه‌لێک تان له‌نیودا هه‌بن^(۱) که - بانگه‌واز بۆ چاکه‌ ده‌که‌ن و، فه‌رمان به‌په‌سند ده‌که‌ن و ڕێ له‌ ناپه‌سند ده‌گرن و، هه‌ر ئه‌وانه‌شن سه‌رکه‌وتوو و به‌ مراد گه‌یشتوو.

له‌م ئایه‌ته به‌ پێژه‌شدا خوای په‌رودردگار، سه‌رکه‌وتن و به‌ مراد گه‌یشتنی دنیاو دوا‌ڕۆژی، تاییه‌ت کردوه‌ به‌و مسوڵمانانه‌وه‌، که کۆمه‌لێکن یان کۆمه‌لێکی وای له‌نیودا هه‌بن، که سه‌رگه‌رمی بانگه‌وازی هه‌لک بۆ ئیسلام و له‌نیو خۆشیاندا فه‌رمان به‌ چاکه‌و ڕێگرتن له‌ خراپه‌ن، به‌لێ کۆمه‌ل و کۆمه‌لگای مسوڵمان، و‌ه‌ک باغی‌که که خاوه‌نه‌که‌ی به‌رده‌وام سه‌رگه‌رمی بژارکردنیه‌تی له‌ درک و دال و گژو گیاو جرو جانه‌وه‌ری زیانبه‌خش و، ناشتنی نه‌مامی چاک و پاک و به‌رداری هه‌مه‌جۆرو، له‌ راستییدا سه‌رفرازی و به‌خته‌وه‌ری و ساغ و سه‌لامه‌تی کۆمه‌ل و کۆمه‌لگای مسوڵمان به‌نده‌ به‌ به‌رده‌وام بوونی پڕۆسه‌ی بژارکردن و پاک‌کردنه‌وه‌ی له‌ هه‌له‌و په‌له‌و ناشه‌رعیه‌یه‌کان و، چاک‌کردن و ڕازاندنه‌وه‌و ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی به‌ کردارو ڕه‌فتارو هه‌لس و‌که‌وته‌ چاک و پاکه‌ شه‌رعیه‌یه‌کان، خوای په‌رودردگاریش فه‌رموویه‌تی: [قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى]^(۲) (الأعلى - ۱۴)،

(۱) (چونکه و‌ه‌ک توێژهرانی قورئان ده‌لێن: ئه‌ گه‌ر (مَنْ) ی سه‌ر (مَنْكُم) بۆ (تبعيض)

بێ، ئه‌وه‌ مه‌عنا‌ی دووهم و، ئه‌ گه‌ر (بیانیة)ش ییت، مه‌عنا‌ی یه‌که‌م ده‌گه‌یه‌نی.

(۲) (تزکیة) که هه‌م واتای پاک‌کردنه‌وه‌و بژارکردن و هه‌م گه‌شه‌پێدان و

ئنجاهه‌رچه‌نده لی‌رده‌دا مه‌به‌ست: تاکی مسو‌لمان‌ه، به‌لام کۆمه‌ل و کۆمه‌ل‌گای مسو‌لمانیش هه‌مان حوکمی هه‌یه.

7- جه‌نگ و جیهاد کردن:

ئه‌میش یه‌کی دیکه‌یه له‌و جو‌ره خواپه‌رستی‌یانه‌ی که کاریگه‌رت‌رین فاکته‌ره، هه‌م بۆ خۆ توندو تۆ‌ل‌کردنه‌وه‌و، هه‌م بۆ نیوخۆ بژارکردن و، خۆ پالاوتنیش له‌ خ‌لت‌ه‌وخ‌ال، چ له‌سه‌ر ئاستی تاکی مسو‌لمانان و، چ له‌سه‌ر ئاستی سه‌رجه‌م کۆمه‌ل و کۆمه‌ل‌گاکانی‌شیان، دیاره جه‌نگ و جیهادیش مه‌زنت‌رین و به‌رزت‌رین جو‌ره خواپه‌رستی‌یه که مسو‌لمانان به‌ هه‌روه‌زیی و دژی غه‌یری خۆیان ئه‌نجامی ده‌دن^(۱)، ئنجاهه‌قی قورئانی به‌پێ‌زو سونه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری به‌رپ‌ریش (صلی الله علیه وسلم) ده‌رباره‌ی جیهاد و جه‌نگ، زۆر زۆرن، به‌لام ئیمه‌ هه‌ر بۆ نموونه، سی له‌و ده‌قه به‌پێ‌زانه‌ دینی‌نه‌وه.

۱- [إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ مُّبِينُونَ مَرَّضُونَ] (الصف - ۴)

واته: به‌راستی خوا ئه‌وانه‌ی خۆش ده‌وین، که له‌ پیناویدا به‌ ریز ده‌جه‌نگن، هه‌ر ده‌لیی دیواره‌کی پیکه‌وه‌ جو‌ش دراو‌ن.

زیادکردنیش ده‌گه‌یه‌نی، که‌واته: وشه‌ی (تزکی) یانی، خۆی پاک و چاک کرد، خراپه‌و هه‌له‌و په‌له‌ی لا‌بر‌دو، خێ‌رو چاکه‌ی زیاد کرد. بر‌وانه: المعجم الوسیط، ص ۳۹۶، لفظ (زکی).

(۱) که‌واته: جیا‌وازی نی‌وان (فه‌رمان به‌ چاکه‌و نه‌هی له‌ خراپه‌و) (جه‌نگ و جیهاد) ئه‌وه‌یه که یه‌که‌میان له‌نی‌و مسو‌لماناندا ئه‌نجام ده‌دری و، دو‌وه‌میان له‌ نی‌وان مسو‌لمانان و، دو‌ژمنانیاندا له‌ هه‌لی کوفری دژایه‌تی‌یکه‌ر.

۲- [وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾] إِنْ يَمَسُّكُمْ
فَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ فَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَّوْا لَهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ
اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَلِيَمَّحَصَ
اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمَحَقَ الْكُفْرِينَ ﴿١٤١﴾] (آل عمران ۱۳۹-۱۴۱)

واته: - نهی هاوډلانی پیغه مبهرا! (صلی الله علیه وسلم) به هوئی
شکستی جهنگی ثو حودوده - بی هیزی مه نوینن و، دل تهنگ مه بن
له حالیکدا که ته گهر بر وادار بن، هر تیوه سهرکه وتوو و بهرترن و،
ته گهر برینیکتان تیبوه، نه وه بیگومان کومه لی کافرانش برینیکی
به هه مان شیوه یان تیبوه- که له جهنگی به دردا شکستیان خوارد- و
تهو روژانهش {که سهرکه وتن و شکستیان تیډا ده بی} له نیو خه لکیدا
دهستاو دهستیان پیده کین و، بو تهو دهش خوا ته وانه بزانی که بر وایان
هیئاوه^(۱) و، بو تهو دی چند شه هیدیکتان له نیودا هه لبریری، بیگومان
خوا سته مکارانی خوش ناوی و، بو تهو دی خوا بر واداران بیالیوی و
له بیژینگیان بدات و کافران نابوت بکات.

۳- [مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ
وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِنْ رُسُلِهِ مَن يَشَاءُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ ۚ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ] (آل عمران- ۱۷۹).

واته: ناکری و ناگونجی خوا، واز له بر واداران بیښی. له سهر تهو
حاله ته که تیوه له سهرینی {که پاک و پیس تیکه ل و ناوینه بن، به لکو

(۱) واته: به کردوده پهریزی خوین له دنیای واقعیډا دریکه ون، ته گهر نا خوا
له ته زده وه پیمان زانو ناگاداره.

به جه‌نگ و سه‌ختیه‌کان تا‌قییان ده‌کاته‌وه {ه‌تا پیس له پاک جیا ده‌یته‌وه، خواش وانا‌کات که ئیوه په‌نه‌ان (غیب) بزائن {تا‌کو بر‌واداران ی پاک و مونا‌فیقانی ناپاک لی‌ک هه‌لا‌وی‌رن} به‌لام خوا له‌نیو پی‌غه‌مبه‌رانیدا ته‌وانه‌یان که هه‌ز بکات، هه‌لیان ده‌ژیری {بو ته‌وه‌ی ویرای ها‌وه‌لانیان، له‌گه‌ل د‌وژمنانی خوا‌دا به‌جه‌نگن، تا‌کو له‌ته‌نجامی ته‌وه‌دا پاک و ناپاک له‌یه‌ک جیا‌بنه‌وه} ده‌جا بر‌وا به‌خواو پی‌غه‌مبه‌رانی بینن و، ته‌گه‌ر بر‌وا بینن و پاریزکاری بکه‌ن، پا‌دا‌شتیکی مه‌زنتان هه‌یه.

۸- په‌یوه‌ندییه‌کۆمه‌لایه‌تییه‌کان:

یه‌کی دیکه له‌و جو‌ره خواپه‌رستیی و به‌ندایه‌تییه‌یه‌ی که ر‌و‌ل‌ئیکی ز‌و‌ر گ‌رن‌گ ده‌گیرن، له‌یه‌ک‌ریزی و یه‌ک‌ده‌نگیی و یه‌ک‌ده‌نگ و یه‌ک‌سه‌نگیی کۆمه‌ل و کۆمه‌ل‌گای مس‌و‌لمان دا، په‌یوه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ ز‌و‌رو جو‌راو جو‌ره‌کانن، که ئیسلام گ‌رن‌گی و با‌یه‌خ‌ئیکی تا‌یبه‌تی پی‌ دا‌ون، ئنجا ئیمه‌ لی‌رده‌ا، مه‌ودا‌و ده‌رفه‌تی ته‌وه‌مان نیه‌ که مه‌سه‌له‌ی په‌یوه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان بت‌وی‌ژینه‌وه^(۱)، به‌لام لی‌رده‌ا هه‌روا به‌خ‌یرایی ئاما‌ژه به‌ ده‌ (۱۰) له‌و په‌یوه‌ندییه‌ گ‌رن‌گ و سه‌ره‌کیانه‌ ده‌که‌ین و، ته‌نیا نا‌و‌نیشانه‌کانیان با‌س ده‌که‌ین:

یه‌ک: ژن و می‌ردایه‌تی (الزوجة).

د‌وو: باب و دا‌یک ر‌و‌لایه‌تی.

سی: خ‌زمایه‌تی.

(۱) له‌کتیی: (ره‌وشت و ته‌ده‌به‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان) دا، به‌دریژی له‌بار‌ه‌یانه‌وه د‌وا‌وین و، له‌ (مه‌وس‌وعه‌ی: ره‌وشت و ئا‌کاری ئیسلامی) ش‌دا به‌دریژی له‌بار‌ه‌ی ره‌وشت و ئا‌کاره‌کانه‌وه، به‌گ‌شتی د‌وا‌وین.

چوار: دراوسییه‌تی.

پینج: هاو‌لایه‌تی (الصداقة).

شه‌ش: میوانداری‌تی (الضیافة).

هه‌وت: سه‌ردان و هاموشۆ.

هه‌شت: سه‌رلیدانی نه‌خۆش (عيادة المريض).

نۆ: له‌گه‌ل جه‌نازه‌دا چوونه‌ سه‌ر گۆرستان و، سه‌ره‌خۆشیی کردن و دلدانه‌وه‌ی خاوه‌ن مردوو.

هه‌: به‌شداریی کردنی شادیی و خۆشیی یه‌کدی.

خوینه‌رانی خۆشه‌ویست!

لێرده‌دا کۆتایی به‌و کورته‌ لیکۆلینه‌وه‌یه‌مان دینین، له‌باره‌ی خوابه‌رستییه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی زانیمان:

خوابه‌رستی (عبادة الله):

۱- چه‌مك و واتایه‌كه‌ی چیه‌ و چۆنه‌؟

۲- چ پله‌ و پایه‌ و پینگه‌یه‌کی به‌رزو ناوازه‌ی هه‌یه‌ له‌ ئیسلام دا؟

۳- شوینه‌وارو به‌ره‌مه‌کانی له‌ ژيانی تاك و کۆمه‌لدا چی و چیین؟

خوا به‌لوتف و به‌زهی بی سنوری، یارمه‌تییمان بدات، بینه‌ خوابه‌رستی ساغ و راست.

تہذیبہ

باسی پینجهم: کورته هه‌لسه‌نگاندییکی ته‌زکیه و ته‌سه‌ووف.

www.alibapir.com

له نازره كومه/زېږېدگان له كېښاتون

Stay in touch on social media

نن مه كم پر مواقع انټرنېټ اچنكې

ډاگه پانډې مه كنه يې ماموښا عاې باېر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كورډي

عې باېر/ AliBapir

عې باېر/ AliBapir

كه ناي

ډاگه پانډې مه كنه يې ماموښا عاې باېر

دهستیک

به ریزان!

له سونگه ی ته ووده، که قورثانی بهرز و به پیز، له پانتاییه کی بهرچاودا، باسی ته زکیه ی نه فسی کردوه و، له چوار شوینی سهر به خوډا، وهک یه کینک له چوار ئهرکه گرنگ و سهره کییه که ی پیغه مبهری کو تایی (محمد) (صلی الله علیه وسلم) ته ژماری کردوه:

۱- ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ (٢) الجمعة.

۲- ﴿رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ﴾ (١١٩) البقرة.

۳- ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ (١٥١) البقرة.

۴- ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ (١٦٤) آل عمران.

بویه ئیمه ش ستایش بو خوی به خشه ر، گرنگییه کی باشمان پیداوه و، کو مه ئیک به رهه ممان لهو بوارددا، هه ن:

۱- (رینگای صالح بوون و به‌رهو خوا چوون)، که چاپی شه‌شه‌می به‌رپو‌دیه.

۲- (گه‌رانه‌وه بو لای خوا)، که چاپی شه‌شه‌می به‌رپو‌دیه.

۳- (یادی خوا).

۴- (گیانی ژیان).

ئه‌وه‌ی له‌م به‌شه‌ش دا، ده‌یه‌نین پوخته‌ی وەرگیراوی (الفصل الرابع)، له (الكتاب التاسع) ی {موسوعة: الإسلام كما يتجلى في كتاب الله} ^(۱)، به‌لام که‌سیک بیه‌وی درێژ‌ه‌ی باب‌ه‌تی ته‌زکیه‌ی نه‌فس بخوینێته‌وه، له‌و سه‌رچاوانه‌دا که ئاماژه‌مان پێیاندا، ده‌ستگیری ده‌بی. بو وینه:

له‌ کتیبی (گیانی ژیان)دا، پاژده (۱۵) هوک‌اری ته‌زکیه‌ بوونی نه‌فسمان خستوونه‌ روو ^(۲)، هه‌روه‌ها له‌ کتیبی (رینگای صالح بوون و به‌رهو خواچوون)دا، ورده‌کاریی زورمان له‌ باره‌ی گه‌لێک لایه‌نی ته‌زکیه‌ی نه‌فسه‌وه، خستوونه‌ روو.

(۱) ص ۱۲۹-۱۹۷، ط ۲۰۱۹م، که‌ راسته‌وخۆو بی ده‌ستکاریی وهری ده‌گیرینه‌ سه‌ر زمانی کوردی.

(۲) ب‌روانه: لایه‌ره: ۱۰۱-۲۱۶، چ ۱.

باسی یه کهم

چه مک و واتای ته زکیه ی نه فس

یه کهم: له پرووی زمانه وه:

وشه ی (تَزَكِيَّة) له (زَكِي يَزْكُو زَكَاةً وَتَزَكِيَّة) هاتوه ده گوتری: (زَكِي الزَّرْع: مَّا وَتَرَعَرَعَ) یانی: کشتوکاله که گه شه ی کردو، فراژوو بوو.

هه لبه ته وشه ی (تَزَكِيَّة) وپرای گه شه کردن (نمو)، هه ر کام له مانای: پاک کردن (تطهير) و چاک کردن (إصلاح) یش ده گه یه نی، به لام وا پیده چی مانای ریشه یی (تَزَكِيَّة) گه شه کردن و فراژوو بوون بی^(۱).

دووهم: له پرووی زاراوه ییه وه:

به سه رنجدانی ده (۱۰) ثایه ته کانی سه ره تای سوورپه تی (الشمس) چه مک و واتای زاراوه یی، وشه ی (تَزَكِيَّة) و، پاشان ته زکیه ی نه فس، واته: خَوْ پاك و چاک کردن و گه شه پیدان، باش پروون ده یته وه:

﴿وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا ① وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا ② وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا ③ وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا ④ وَالسَّمَاءُ وَمَا بَنَاهَا ⑤ وَالْأَرْضُ وَمَا طَحَاهَا ⑥ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ⑦ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ⑧ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ⑨ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ⑩﴾ الشمس.

واته: سویند به خور و به تیشکه که ی (۱). سویند به مانگ که شوینی ده که وی (۲). سویند به روژگار که دهی دره وشینیته وه (واته):

(۱) مختار الصحاح، ص ۲۴۸، ز، ك، ۱، المعجم الوسيط، ص ۳۹۶..

ړووی زهوی) (۳). سویند به شهوگار که دایده پوښی (یانی: ړووی زهوی) (۴). سویند به ټاسمان و ټه و زاته ی بینای کردوه (۵). سویند به زهوی و ټه و زاته ی رايخستوه (۶). سویند به نه فس (ی مروځ) و، به و که سه ی رايکيخستوه (۷). گوناهاکاری و پاريزکاریه که ی فيرکردوه (۸). بيگومان هر که س (نه فسی خوی) پاک و چاک بکات، سهرفرازه (۹). هر که سيکیش (نه فسی خوی) په نهان بکات (له ژير که مړی گوناهندا بيشاريته وه) په شيمان و مالویرانه (۱۰).

ټه م ټايه ته موباره کانه، زور راستي مه زيان لئ ودرده گیرين، بو ټوونه:

(۱)- مروځ دروستکراویکی مه زن و ناوازی خوايه، چونکه خوی کارزان له ريزی هشت (۸) له دروستکراوه گه وره و گرنگه کانی خويدا ناوی هیناوه.

(۲)- خوی بهرز و مه زن دواي يازده (۱۱) سویندی گه وره، رايگه ياندوه که مروځ به هو ی ته زکیه ی نه فسيه وه، سهرفراز و، به مراد گه يشتوو دهی و، به پیچه وانه شه وه: زیانبار و په شيمان!

(۳)- خوی زانا و شاره زرايگه ياندوه که مروځي به تير و ته وایي دروستکردوه: (وَقَسَّ وَمَا سَوَّاهَا) چونکه وشه ی (تسویه) یانی: ريك و پيك و ته و اوکردنی شتيك^(۱).

(۴)- خوا عزوجل توانا پيذرانی مروځ به گوناهاکاری و پاريزکاری، يه کسهر دواي باسکردنی تير و ته وایيیه که ی باسکردوه، ټه وده ش ټامارڼه به وه که توانای چاکه کاری و خراپه کاری، له مروځ دا، چاکترین دره و شينره وه ی تير و ته وایيیه تی.

(۱) مختار الصحاح، ص ۲۸۹، ۲۹۰. لفظ: س و ا.

(5)- بۆیه خوی کاربه‌جی توانادار کردن (تمکین)ی مروّف، له‌سه‌ر تاوانباریی و پارێزکاری به‌ وشه‌ی خورپه (إلهام) ده‌رپریوه: (فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا) چونکه وه‌ك چۆن زانیاری خورپه‌یی (العلم اللدنی) خاوه‌نه‌كه‌ی هیچ زه‌حمه‌تی پێوه‌ ناکێشی، توانادار بوونی مروّف، له‌سه‌ر خێر و شه‌ریش، شتیکی خواپسك (فطري) و زگماكه‌.

(6) بۆیه‌ش دوو وشه‌ی (فجور) و (تَقْوَى) له‌ جیاتنی: (شرّ) و (خیر) و هاووینه‌کانیان به‌کارهێنراون، چونکه (تَقْوَى) به‌ره‌مه‌می ئیمان و خواپه‌رستی و ته‌زکیه‌یه و، (فجور)یش، زاده و به‌ره‌مه‌می کوفر و لادان و سه‌رپێچیه‌.

که‌واته: پارێزکاری لوتکه‌ی هه‌رده‌به‌رزى دینداری و مسوڵمانه‌تییه‌و، تاوانبارییش، پله‌ی هه‌ره‌ ژێرده‌ی دابه‌زین و شوڤ‌بوونه‌وه‌ی مروّفه‌.

که‌واته: ته‌زکیه‌ی نه‌فس، خۆپاک و چاک کردن، بریتیه‌ له‌:

گه‌شه‌پێدان و به‌هێز و پێزکردنی لایه‌نی پارێزکاری و چاکه‌کاری، ته‌ویش به‌ هوێ به‌کارهێنانی سه‌رجه‌م ئه‌و هوکار و ئامرازانیه‌ی، که‌ ئه‌و لایه‌نه‌ له‌ مروّف دا فراژو و ده‌که‌ن و زیاد ده‌که‌ن، چونکه پارێزکاری (تقوى) له‌ ده‌روونی مروّف دا، له‌ شیوه‌ی ده‌که‌ن تۆویك، یان نه‌مامیك دایه‌، که‌ به‌ خزمه‌تکردن، گه‌شه‌ و زیاد ده‌کات و، به‌ پشتگۆی خستن و مشوور لی نه‌خواردن، ده‌پوویته‌وه‌.

هه‌له‌به‌ته‌ به‌ ته‌ندازه‌ی به‌هێز و پێزبوونی، لایه‌نی خێر و پارێزکارییش له‌ ده‌روونی مروّف دا، لایه‌نی خراپه‌ و تاوانبارییش، ته‌نگی پێ هه‌لده‌چنری و، جێی پێ لیژ ده‌بی و، بیهێژ ده‌بی.

ئیدی سه‌ره‌نجام:

له یه‌ك كاتدا و هاوته‌ریب:

پاریژکاری و چاکه‌کاری له ده‌روونی مروّف دا، به‌هیز و پیژ و به‌برشت ده‌بی و، به پیچه‌وانه‌شه‌وه: لایه‌نی گونا‌هو لادان و خراپه، بی‌هیز و بی برشت ده‌بی، یانی: ده‌روونی مروّف، هم به چاکه‌جوان ده‌بی و ده‌پرازیته‌وه و، هم له خراپه‌ش ده‌ربازی ده‌بی و پاك ده‌بیته‌وه. پوخته‌ی پیناسه‌ی ته‌زکیه:

{تَزْكِيَةُ النَّفْسِ، هِيَ إِثْمَاءٌ بِذَرَّةِ التَّقْوَى الْمَوْدَعَةِ فِيهَا، ثُمَّ التَّمَكُّنُ لَهَا فِيهَا إِلَى أَنْ تَنْشَأَ وَتَتَرَعَّرَ وَتُثْمِرَ، وَفِي الْوَقْتِ نَفْسُهُ: قَلْعُ جَذُورِ الْفُجُورِ فِيهَا وَتَطْهِيرُهَا مِنْهَا}.

واته: ته‌زکیه‌ی نه‌فس: گه‌شه‌پیدان و، پاشان چه‌سپاندنی تووی ته‌قوایه له ده‌رووندا، هه‌تا گه‌شه‌ده‌کات و فراژوو ده‌بی و به‌ر ده‌گری و، له هه‌مان کاتیش دا: له بیخه‌وه هه‌لکه‌ندنی ره‌گ و ریشه‌ی تاوانباری و خراپه‌کاری و، نه‌فس لی پاک‌کردنه‌وه‌یه‌تی.

که‌واته: نه‌فسی پاك و چاك (النفس الزكية) نه‌فسیکی پاریژکار و چاکه‌کاره و، به پیچه‌وانه‌شه‌وه، نه‌فسی گونا‌ه‌کار و خراپه‌کار، نه‌فسیکی پیس و پو‌خه‌له.

باسی دووهم

پیښه و به‌رهه‌می ته‌زکیه‌ی نه‌فس

ده‌توانین گه‌لنک به‌لگان له‌سه‌ر گرنگی و به‌رزی، پیښه و پله‌ی ته‌زکیه‌ی نه‌فس و، به‌ره‌م و شوینه‌واری پر فېرو پیښی به‌پینه‌وه، به‌لام ته‌م ده‌وت (۷)ه، به‌کافی ده‌زانین:

یه‌که‌م: ته‌زکیه یه‌کیکه له‌چوار ئه‌رکه‌گه‌وره و گرنگه‌که‌ی که پیښه‌مبه‌ری کو‌تایی (محمد) (صلی الله علیه وسلم) پېان په‌وانه‌کراوه:

ئه‌و چوار ئه‌رکه‌ش بریتین له:

۱- به‌سه‌ردا خویندنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی خوا.

۲- ته‌زکیه‌کردن.

۳- به‌رنامه (کتاب) فیرکردن.

۴- حیکمه‌ت فیرکردن.

بو وینه:

خوا‌ی کارزان و میهره‌بان فه‌رموویه‌تی:

﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ (الجمعة)

که هه مان مه به ست، له سێ شوینی دیکه ی قورئانیشدا هاتوه:

۱- ﴿رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ﴾ (١٢٩) البقرة.

۲- ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ (١٥١) البقرة.

۳- ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ (١٦٤) آل عمران.

دووهم: هه ر کهس نه فسی خوی ته زکیه بکات سه رفرازی پدها (الفلاح المطلق) ی بو دهسته بهر ده بی، که بریتیه له: چوونه به هه شت:

ئه و راستیی هه له زور ئایه تی قورئاندا دهرده وشیه وه، بو وینه:

۱- ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (١٤) الأعلى.

۲- ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾ (٩) الشمس.

۳- ﴿وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْأَعْلَىٰ (٧٥) جَنَّاتٌ عِدْنُ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى (٧٦) طه.

(فلاح) یش (راغب الأصفهانی) ئاواى پیناسه کردوه^(۱):

{الفلاح: بقاء بلا فناء، وغنى بلا فقر، وعز بلا ذل، وعلم بلا جهل}.

واته: سه‌رفرازی: مانه‌وه‌ی بی له‌نیو‌چوون و، بی نیازی بی هه‌زاری و، بالا‌ده‌ستی بی زه‌بوونی و، زانیاری بی نه‌زانی و نه‌فامیه.

هه‌لبه‌ته ته‌مه‌ش ته‌نیا له به‌هه‌شت دا ده‌بی، بو‌یه وشه‌ی (فلاح) به پله‌ی یه‌که‌م، له به‌هه‌شت و چوونه نیوی دا دیته‌دی.

سێیه‌م: خوا عزوجل ته‌زکیه بوونی کردوه به شوینه‌وار و، به‌ره‌مه‌ی هه‌ره‌ گرنگی په‌په‌ره‌ی وی کردن له ئایینه‌که‌ی و، له پی‌غه‌مه‌رانی (علیهم السلام):

ثم راستییه‌ش له زۆر ئایه‌ته‌کان دا خراوته‌ روو، بو‌ نموونه:

۱- ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى ۖ (۱) أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۚ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٗ يُرَىٰ ۚ (۲)﴾ عبس.

۲- ﴿أَمَّا مَنْ أَسْتَفْغَىٰ (۵) فَإِنَّ لَهُ تَصَدَّىٰ (۶) وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يُرَىٰ (۷)﴾ عبس.

چواره‌م: خواى به‌خه‌ره‌ وه‌ده‌سه‌ته‌ینانی ته‌زکیه‌ی نه‌فسی، کردوه به‌چاکه و به‌خه‌ش و به‌زه‌ی خوی:

وهك فہرموویہ تی:

﴿.. وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ (۱۱)﴾ النور.

(۱) مفردات ألفاظ القرآن، ص ۶۴۴.

پینجه م: خوی کارزان ته زکیه نه فسی، به دژ و پیچه وانه ی شوینکه ووتنی
هه نگاوه کانی شه یتان، داناوه:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا﴾ (١١) ﴿النور.

شه شه م: خوی به خشه ری زانا، هه ر کام له (یحیی بن زکریا) و
(عیسی بن مریم) ی (علیهما السلام) به خاوه نی ته زکیه ناویردوون:

١- ﴿يَلْبِغِيْ حُذِيَ الْكِتَابِ بِقُوَّةٍ وَّءَاتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا﴾ (١٢) ﴿وَحَنَانًا
مِّنْ لَّدُنَّا وَرَكُوهٗ وَكَانَ تَقِيًّا﴾ (١٣) ﴿مریم.

٢- ﴿قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا﴾ (١٤) ﴿مریم.

شایانی باسیشه: یه حیا و عیسا سه لامی خویان لی بی، له
قورثانی دا، هیچ هه له و په له یه کیان پال نه دراوه ته لا!

حه وته م: له سوڼگه ی ته وه وه که نه فس ته زکیه بوون، پایه یه کی
به رزی هه یه، خوا هه ر که سیك به ناهه ق لاف ی ته زکیه بوونی خوی
لیدا بی، سه رزه نشتی کردوه:

١- ﴿فَلَا تُزَكُّوْا اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ (٣٢) ﴿النجم.

٢- ﴿اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يُزَكُّوْنَ اَنْفُسَهُمْ بَلِ اللّٰهُ يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَاءُ وَلَا
يُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا﴾ (٤١) ﴿اَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُوْنَ عَلٰى اللّٰهِ الْكِذْبَ وَكَفٰى اِثْمًا
مُّبِيْنًا﴾ (٥٠) ﴿النساء.

باسی سییه‌م

چۆنیه‌تی ته‌زکیه بوونی نه‌فس و، هۆکاره‌کانی

به‌پێژان!

ئه‌م باسه له دوو بر‌گه‌دا ده‌خه‌ینه روو:
بر‌گه‌ی یه‌که‌م: چۆنیه‌تی ته‌زکیه بوونی نه‌فس.
بر‌گه‌ی دووهم: هۆکاره‌کانی ته‌زکیه بوونی نه‌فس.

بر‌گه‌ی یه‌که‌م: چۆنیه‌تی ته‌زکیه بوونی نه‌فس:

مه‌به‌ست له (نه‌فس) که به کوردیی (ده‌روونی) ی بو به‌کار دی، لایه‌ن
و دیوی مه‌عنه‌ویی نابهره‌سته له مروّف دا، ئنجا مادام خوا عزوجل
باسی کردوه، که مروّقی له دوو به‌ش و دوو پینکهاته دروستکراوه،
جه‌سته‌یه‌کی خاکیی و رووحی‌کی خاایی، وه‌ک فهرموویه‌تی:

﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ، سَاجِدِينَ﴾ (٢٩) ﴿الحجر﴾

که‌واته: مه‌به‌ست له نه‌فس هه‌ر رووحه، به‌لام پاش ئاوێته بوونی
له‌ گه‌ل جه‌سته‌دا، هه‌ر بۆیه‌ش مه‌دح و زه‌م ته‌نیا بو نه‌فس به‌کار هینراون
و، بو رووح به‌کار نه‌هاتوون، چونکه رووح به‌بی چوونه نیو جه‌سته، خیر
و شه‌ری له ده‌ست نایه‌ت، تا‌کو به پێی ئه‌وه: مه‌دح یان زه‌م بکری.

ئنجا شایانی باسه: که نه‌فس به گشتی له قورئانی دا، سی
قو‌ناغی له باره‌وه باسکراون:

۱- قوناغی یه کهم: (الْأَمَارَةُ): {زور فه رمانکه ره خراپه}.

{إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي} ﴿٥٣﴾ یوسف.

۲- قوناغی دووهم: (اللَّوامة): {زور سه رکونه که ری خاودنه که ی}.

{لَا أَقِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ وَلَا أَقِمْ بِالنَّفْسِ اللَّوامةَ} ﴿٢﴾ القيامة.

۳- قوناغی سییه م: (المُطْمَئِنَّة): {سه قامگیر - ئوقره گرتوو}.

{يَتَأَيَّنُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ} ﴿٢٧﴾ اَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ الفجر.

مه بهست له و سئ قوناغه ش، به مجوردیه:

۱- مروف بهر له و دی قول له پاک و چاککردنی خو ی هه لمالی و، دهست و په نجه له گه ل خو ی دا نه رم بکات، نه فسه که ی له سه ره حاله تی (أَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ) و، خاودنه که ی به ره و هه لدی ری گونا هو تاوان تاو ددهات.

۲- دوا ئه و دی مروف له گه ل نه فسی دا دده که ویتته تیکوشان و، به ره هه لستی ئی ئاره زوو ه ناشه رعیه به کانی دده کات، نه فسه که ی دده که ویتته قوناغی (لَوامة) و، ئه گهر پیشتی به گونا هان دلخوش بوو و، به باد دی یاخی بوون سه رخوش بوو، ئه مجاره هو شیاری به هو شه، هه رچه نده جاری هه ره نه ساغ و نه خوشه!

۳- پاش ئه و دی بابای تیکوشه ره له گه ل خو ی (مجاهد نفسه) دده گاته قوناغی کی له پیشتی ته زکیه و، به په یژدی پارێزکاری دا پیهه لا ده چی و، له دهست هیزی کیشکه ری هه وا (قوة جاذبية الهوى)

دهرده چی، ده گاته قوناغی سه قامگیری و ئوقردیی (مُطْمَئِنَّة)،
یانی: چه سپاویی له سهر جادهی شهریهت و، سهرووی حاله تی
له ره له ر (تَذَدَب) له نیوان خیر و شهردا.
که واته:

له بهر رۆشنایی شه وده دا که رابرد، ده توانین له وهلامی پرسپاری:
{چۆن ته زکیه ی نه فس دیتته دی؟} دا بلین:

پروسه ی ته زکیه ی نه فس، دیتته دی له میانی تیکۆشانی مروف
له گه ل خویدا و، هه ولدانی بو مل پی که چکردنی نه فسی، بو هه ر
داواکارییه کی شهریهت، به هه ردووک باری:

أ- ئه ریئیی: ئه نجامدانی فه رمان پی کراوه کان (فعل المأمورات).

ب- نه ریئیی: خو دوور گرتن له قه دهغه کراوه کان (إجتنب المحظورات).

تا کو ده گاته قوناغی سه قامگیری (إطمئنان) و، نه فسی به
یادی خوا ئارام ده گری و، له بن باری شهر دا، خو ی راده گری بو
فه رمانی خوا ملکه چ و، به قه ده ری رازی ده بی، که له راستیی
دا، پابه ندیی به شهریه ته وه، به جی به جی کردنی ئه رکه کان و،
خو پاراستن له قه دهغه کان نیوه رۆک و جه وهه ری پارێزکاری (تقوی)
دیتته دی.

به خشش و به زهیی خواش، به رانه ر به به نده کانی له بواری
ته زکیه ی نه فس دا، له دوو شان دا خو ی دهنوینی:

۱- رینمایی کردنیان له ری و هحیییه وه، بو گه یشتن به ته زکیه ی نه فس.

۲- هاوکاری کردنی و کار ئاسانی کردنی بۆیان، له‌میانی پرۆسه‌ی ته‌زکیه‌ی نه‌فس دا.

برگه‌ی دووهم: هوکاره‌کانی ته‌زکیه بوونی نه‌فس:

هوکاره‌کانی ته‌زکیه بوونی نه‌فس، زۆرن، به‌لام رهنه‌گه ئهم نو (۹)یه، سه‌ره‌کیه‌کانیان بن:

هوکاری یه‌که‌م: کارلی‌ککردن له‌گه‌ل ئایه‌ته‌کانی خوادا، به‌خویندنه‌وه و گوئیستبوونیان:

پیشتر باس‌مان کرد، که خوای میهره‌بان و کارزان له‌چوار ئایه‌تی موباره‌کی قورئان دا ئهرکه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خاته‌می (صلی الله علیه وسلم) له‌چوار شتان دا کورت هه‌لێناون:

(۱) - ﴿يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ أَنِيْهِ﴾

(۲) - ﴿وَيُزَكِّيْهِمْ﴾

(۳) - ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ﴾

(۴) - ﴿وَالْحِكْمَةَ﴾

جی سه‌رنجیسه که هه‌ر له‌چوار ئایه‌ته‌که‌دا: به‌سه‌ردا خویندنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان: ﴿يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ أَنِيْهِ﴾ پیش ئهرکه‌کانی دیکه‌ خراوه، ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که: ته‌زکیه بوونی نه‌فس، بناغه‌که‌ی قورئان و کارلی‌ککردنه له‌گه‌ل ئایه‌ته به‌پێژه‌کان دا.

شایانی باسیشه: به‌رای به‌نده مه‌به‌ست له: ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ﴾ وه‌ك زۆربه‌ی توێژده‌وانی قورئان - ئه‌گه‌ر

نه‌لیم هه‌موویان - گوتوویانه، نه‌وه‌نیه که پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) (قورئان و سوننه‌ت)یان فی‌ر ده‌کات، چونکه نه‌وه دووباره بوونه‌وه ده‌گه‌یه‌نی، پیشتیش باسی خویندنه‌وه‌ی ثایه‌ته‌کانی قورئان کراوه!

به‌لکو مه‌به‌ست له‌و چوار وشه‌یه، به‌مشیه‌یه:

دوای نه‌وه‌ی ثایه‌ته‌کانی خوا له‌ لایه‌ن پیغه‌مبه‌ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) به‌سه‌ر خه‌ل‌کدا، ده‌خویننه‌وه، له‌ نه‌نجامی نه‌وه‌دا خه‌ل‌که‌که:

۱- بووناسیی (معرفة)یه‌کی راست و دروستی بو په‌یدا ده‌بی، پاشان تیمان و عه‌قیده‌شی بو ده‌سته‌به‌ر ده‌بی.

۲- دواتریش که ته‌زکیه‌یان ده‌کات: (وَيُزَكِّهِمْ)، حاله‌تی پاکیی و چاکیشیان بو ده‌ره‌خسی.

به‌لام نه‌وه هه‌مووی له‌سه‌ر ئاستی تاکه‌کان (أفراد) و، دواتر نه‌و تاکانه که کو‌مه‌ل و کو‌مه‌لگا و قه‌واره‌ی سیاسیی پیک دین.

۳- پیوستییان به‌ به‌رنامه (شريعة/ کتاب)یه‌ک هه‌یه، بو ریک‌خستنی ژیان و گوزهرانی سیاسیی و ئیداری و ئابووریان: (وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ).

۴- دواتریش پیوستییان به‌کاریکی سیاسیی و کو‌مه‌لایه‌تی لیزانه و سه‌ر راستانه هه‌یه، له‌سه‌ر بناغه‌ی نه‌و به‌رنامه‌یه: (وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ).

به لئ هیدایه تدرانی تاکه کان له: {بوونناسیی و ئیمان و ته زکیه} دا، به رجه سته ده بی، و هیدایه تدرانی کومه لگاش له: {تیگه یشتنی راست و دروستی شریعت و، پاشان پابه ندیی ریک و راست و جی به جی کردنی لیژانانه} دا، به رجه سته ده بی.

رهنگه هو ی ته فسیر کردنی (حکمة) یش به (سنة النبي) ته وه بو بی، که به بی گرتنی ریبازی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ناگونجی شریعت به ریک و راستیی جی به جی بکری.

هوکاری دووهم: ئیمان:

ئیمان، له پرووی ریزیه ندیی بوون (الترتيب الوجودي) یه وه، نه ک پله و پایه، دووهمین هوکاری ته زکیه بوونی نه فسه، چونکه:

نیزیکی له خوی بی وینه و هاو دل، سه رچاودی هه موو چاکه یه ک و خیر و به رکه تیگه و، له و چوار ئایه ته شدا که پیشت هینامان و، خوی زانا و شاره زنا چوار ته رکه گه وره و گرنگه کانی پیغه مبه ری کوتایان تیدا ده خاته روو، هه میشه (وُزِگِهَم) ی خستوته دوا (يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ ءَايٰتِهٖ). تنجا وه ک پیشتیش گوتمان: خویندنه وهی ئایه ته کان (تلاوة الآيات) هه ر کام له: بوونناسیی و ئیمان، ده گر نه خو یان، که واته: به بی هه بوونی ئیمان، مه حاله، نه فس پاک و چاک و گه شه دار بی.

هوکاری سییه م: سام و هه ییه تکردن له خوا (الخشية من الله):

هوکاری چواره م: نوژ به رپا کردن (إقام الصلاة):

به لگه ی کاریگه ر بوونی ته م دوو هوکاره ش، له ته زکیه بوونی نه فس دا، ویرای عه قل و واقع، ته م ئایه ته موباره کە ی سوور تهی (فاطره):

﴿إِنَّمَا نُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّى فَإِنَّمَا يَتَزَكَّى لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ (۱۸) فاطر.

واته: ینگومان تو ته نیا نه و که سانه وریاده که یه وه (که له وریا کړنه وه که ت به هر مه ند بن) که به په نهایی سام و هه یبه تیان به رانه بر په رو در گاریان هه یه و، نویژ به ریا ده کن، که سیکش خوی ته زکیه بکات، سوودی ته زکیه بوونه که ی، بهس بو خوی ته ی و، سه رنه جامیش بو لای خوا به. هۆکاری پینجه م: یادی خوا کړد:

ده توانین له و باره وهش به لگه ی زور به ینینه وه، بو نمونه:

۱- ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (۱۴) وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى (۱۵) ﴿الْأَعْلَى﴾

وهك ده بنین: پاش راگه یاندنی نه و راستیه که: بابای ته زکیه کار سه ر فزاده، خوی کار به جی دووان له هۆکاره کاریگه ره کانی، خستونه روو، که یادی خوا و نویژن.

۲- ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (۲۸) ﴿الرعد﴾

واته: نه وانه ی بروایان هیناوه و به یادی خوا دلان تو خرنی بو دی و داده مرک، ناگادارین! دلان ته نیا به یادی خوا داده سکین.

تنجا وهك پیشتیش - له بر گه ی یه که می نه م باسه دا - باسمان کړد:

سه قامگیری (إِطْمَئِنَّا) نه فس، دوا قوناغی پاک و چاک بوونیه تی، که واته: یادی خوا (ذکر الله) هۆکاریکی گه وره و کاریگه ری گه یاندنی پر و سه ی ته زکیه ی نه فسه، به قوناغی کوتایی خوی.

هۆکاری شه‌شه‌م: مال و سامان به‌خشین له‌ پێی خوادا:

به‌لێ به‌ریزان!

ئه‌میش هۆکاریکی دیکه‌ی گ‌رنگ و کاریگه‌ری، پاك و چاکبوونی نه‌فسه‌ و، ئه‌م دوو ئایه‌ته‌ش به‌ روونی ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌ن:

۱- ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (۱۰۳) التوبة.

۲- ﴿وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى (۱۷) الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى (۱۸)﴾ التوبة.

له‌ ئایه‌تی (۱۰۳) ی (التوبة) دا، خۆی زانا و توانا فه‌رمان به‌ پیغه‌مبه‌ری خۆی (محمد) (صلی الله علیه وسلم) ده‌کات، که زه‌کات له‌ مسوڵمانانیکی که‌مه‌رخه‌م - له‌ رووی جه‌نگ و جیهاده‌وه - وه‌ربگرێ و، به‌و هۆیه‌وه‌: پاکیان بکاته‌وه‌ و ته‌زکیه‌یان بکات.

له‌ ئایه‌ته‌کانی (۱۷ و ۱۸) ی (اللیل)یش دا، خۆی به‌ به‌زه‌بی رایده‌گه‌یه‌نی، که‌ که‌سێک مال و سامانی خۆی به‌به‌خشی و، خۆی ته‌زکیه‌ بکات، له‌ دۆزه‌خ دوور ده‌بی، یانی: له‌ سۆنگه‌ی مال و سامان به‌خشینه‌وه‌، م‌رو‌ف ته‌زکیه‌ ده‌بی و، به‌هۆی ئه‌وه‌شه‌وه‌، له‌ ئاگری دۆزه‌خ چه‌پاله‌ ده‌دری و دوور ده‌بی.

هۆکاری هه‌وته‌م: پابه‌ندی به‌ شه‌ریعه‌ت و، ئه‌ده‌به‌ به‌رزه‌کانیه‌وه، له‌ بوا‌ری مامه‌له‌ی کۆمه‌لایه‌تی دا:

له‌و باره‌وه‌ش ئه‌م دوو ئایه‌ته‌ی سوورده‌تی (النور) به‌ به‌لگه‌ دینینه‌وه:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا ۚ هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾﴾ (النور).

واته: ئه‌ی بر‌وا‌دارینه! مه‌چه‌ نه‌هیچ مال‌یکه‌وه جیا له‌ مال‌ه‌کانی خۆتان، تا‌کو مۆله‌ت وهر‌نه‌گرن و سلا‌و له‌ خه‌لکه‌که‌یان نه‌که‌ن، ئه‌وه چاک‌تره‌ بۆتان، به‌لکو بیر‌تان بیته‌وه.

به‌لام ئه‌گه‌ر که‌ستان تی‌یان دا چنگ نه‌که‌وت، مه‌چه‌ تی‌یان تا‌کو مۆله‌ت ده‌درین و، ئه‌گه‌ر پیشتان گوترا: بگه‌رینه‌وه! بگه‌رینه‌وه، ئه‌وه زیاتر مایه‌ی ته‌زکیه‌ بوونتانه و، خواش به‌وه‌ی ده‌یکه‌ن زانایه. که‌واته:

- ١- به‌بێ سلا‌وکردن و مۆله‌ت وهر‌گرتن، نه‌چوونه‌ مالی خه‌لک.
 - ٢- له‌ کاتی که‌س له‌ مال نه‌بوون دا، نه‌چوونه‌ ژوور به‌بێ مۆله‌ت وهر‌گرتن.
 - ٣- له‌ کاتی رێ پی نه‌دران دا و، داوا لی‌کردنی گه‌رانه‌وه‌دا، گه‌رانه‌وه‌.
- مایه و هۆکاری ته‌زکیه‌ بوونی نه‌فسه.

هوکارى هه شته م: خو پاراستن له گونا هه کان به گه وره و گچکه وه:

ئه مېش هوکارىکى دیکه ی کارىگه رى ته زکیه بوونى نه فسه،
وهک خوى په نهانزان و مېهره بان فه رموویه تى:

﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى
لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ (النور: ۳۰)

واته: به بر واداران بلل: له نیگای چاوه کانیان بگرنه وه و، داوینیان
پارین (له گونا هه تاوان)، ئه وه زیاتر مایه ی ته زکیه بوونیه وه، به
دلنیا یی خوا ده زانئى چى ده کهن!

که واته: چاو پاراستن له نیگای هه رام و، داوین پاراستن له زینا و
تاوانه جینسییه کان، هوکارى ته زکیه بوونى نه فسه.

هوکارى نویه م: په نا به خوا بردن و، داواکردنى به زه یی و به خششه که ی:

به لى به ریزان!

ئه مېش هوکارىکى دیکه ی گه وره و کارىگه رى پاک و چاک بوونى
مروقه، وهک عه قل و زگماک و واقع ده لاله تى له سه ر ده کهن و، ئه م
تایه ته به پیزه ش به لگه یه تى:

﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوتَ
الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
مَا زَكَّيْنَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾
(النور: ۲۱)

ئەم ئایەتە موبارەكە، زۆر بە راشکاوی ئهوه دهگهیەنی، كه:

۱- شوینكهوتنی ههنگاوهكانی شهیتان: مایه ی گیرۆدهبوونی گوناھو
تاوانه.

۲- پهیوهندی به ندایهتیی له گهڵ خوادا و، ئیمان پېوونی و، رووتیکردنی،
مایه ی پارێزرانه له شهیتان و فیل و پیلانهکانی.

۳- له ئهجامی له خوا نیزیکیی دا و، بههرمه ندبوون له بهزهیی و
بهخششه که ی، نه فسی مروف پاك و چاك و گهشه کردوو (مُزْكَاة)
دهبی.

کۆتایی ئەم باسی سییه مهش، به ههردووک بر گه که یهوه، بهم
فهرمووده و دوعا یه پیغه مبهری خوا (محمد) (صلی الله علیه
وسلم)، دینین:

(اَللّٰهُمَّ اٰتِ نَفْسِيْ تَقْوَاهَا، وَزَكِّهَا اَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، اَنْتَ وَلِيُّهَا
وَمَوْلَاهَا)^(۱).

واته: ئەو خوابه! پارێزکاریی به نه فسم ببهخشه و، تهزکیه ی
بکه، تۆ باشتترین کهسی تهزکیه ی بکات، هه ر تۆی دۆست و
سه ره رشتیاری.

((۱)) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۰۱۸۰، وَمُسْلِمٌ: ۴۸۷۷، وَالنَّسَائِيُّ: ۵۳۶۲.

باسی چوارم

چوار کورته سهرنج، له بارمی ته‌زکیه‌ی نه‌فس و،
قوتابخانه‌کانی ته‌زکیه و، رپیازه‌کانی ته‌سه‌وووه

به‌رێزان!

ئهم باسه زۆر به گوشراویی پیشکەش دەکەین، چونکە: له
باسی پینجهم دا، کورته هه‌ڵسه‌نگاندن (تقییم) یەک بۆ ته‌زکیه‌ی
نه‌فس و ته‌سه‌وووف دەکەین، بۆیه لێره‌ ئهو چوار سهرنجه گرنه‌گی
مه‌به‌ستمان، به‌ خیرایی ده‌خه‌ینه‌ روو:

سهرنجی یه‌که‌م: ته‌زکیه‌ی نه‌فس و، قوتابخانه‌کانی ته‌زکیه و رپیازه‌کانی
ته‌سه‌وووف، جیاوازن:

ئهو له یه‌ك جیاکردنه‌وه‌ی: (ته‌زکیه‌ی نه‌فس) له لایه‌ك و،
(قوتابخانه‌کانی ته‌زکیه) و (رپیازه‌کانی ته‌سه‌وووف) له لایه‌کی
دیكه‌وه، زۆر گرنه‌گه و، تیکه‌ڵکردنیان، زیان و هه‌ڵه‌ی زۆر و جو‌را
و جو‌ری لێ ده‌که‌ونه‌وه.

به‌لێ خو پاک و چاککردن (تزکیة النفس) بابه‌تیکی ئیسلامیی
گرنه‌گ و گه‌وره‌یه و، کتییی خوا زۆری گرنه‌گی پێداوه و، ئهم
بابه‌ته خالی هاوبه‌شی نیوان سهرجه‌م مسوڵمانانه به‌ گشتیی و، هه‌یچ
که‌س و لایه‌نی‌ک بۆی نیه، لافی بۆ خو‌ی قو‌رخکردنی لێدات.

به‌لام قوتابخانه‌کانی ته‌زکیه‌ی نه‌فس (مدارس تزکیة النفس) و
رپیازه‌کانی ته‌سه‌وووف (طرق التصوف) به‌ چه‌ند ته‌زموونیکی چه‌ند

زانا و پېشه‌وايه‌ك، يان چهند كۆمه‌لېك له مسولمانان داده‌نړين و، ده‌بې هه‌ر به‌و شي‌وده ته‌ماشا بكرين.

سه‌رنجى دووه‌م: ته‌زكیه نه‌فس، به‌چه‌مكه تاييه‌تييه‌كه‌ی، ته‌نيا لايه‌نيكه له لايه‌نه‌كانى ئيسلام:

به‌لې ته‌زكیه نه‌فس، به‌و واتايه كه مروّف هه‌ولبدات: به پله‌كانى پاريزكاريى و صالح بوون دا سه‌ربه‌كه‌وى و، خوى بكاته خاوه‌ن نه‌فسيكى پاك و چاك، واته: بژاركراو له خوو و خده خراپ و به‌ده‌كان و، رازاوه به‌خه‌سله‌ت و ئاكاره به‌رز و په‌سنده‌كان، ته‌نيا يه‌كيكه له لايه‌ن و پيكهاته‌كانى ئيسلام، نه‌ك ئيسلامى تيدا كورت هه‌ليتيبي.

شايانى باسيشه:

ئه‌وه كه زۆر جارن، هه‌نديك له كۆمه‌ل و ته‌وژمه‌كانى مسولمانان، به‌ش و لايه‌نيكى ئيسلاميان گرتوه و، دوايى وايانزانپوه ئه‌وه‌ى گرتوويانه، كۆى ئيسلامه و، هه‌رچى له ده‌ره‌وه‌ى ئه‌و بازنه‌يه، ينگانه‌يه به‌ ئيسلام و ليني جيايه، كاريگه‌ربى نه‌ريتيى زۆرى بووه، له په‌رته‌وازه‌بوونى مسولمانان دا و، كه‌وتوونه به‌ر چه‌مك و واتاي فه‌رمووده‌ى خوا:

﴿ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلَّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴾ ﴿٥٣﴾

المؤمنون.

سه رنجی سییه م: دامه زینه رانی قوتابخانه کانی ته زکیه و، نه وانه ی
رېبازه کانی ته صه ووفیان پالده درېته لا، له زانایان و پېشه وایانی مسولمانان
بوون:

نه میش راستییه کی گرنگی میژووییه و، هر کام له دامه زینه رانی
رډوت و قوتابخانه کانی ته زکیه ی نه فس و، نه وانه ی رېبازه کانی
سو فییگه رییان پالده درېته لا، وهک:

۱- أبو حارث المحاسبي.

۲- الشيخ جُنید البغدادی.

۳- أبو حامد الغزالي

۴- أبو القاسم القشيري

۵- مولانا جلال الدین الرومي

۶- عبدالقادر الجیلانی

۷- ابن تیمیة

۸- ابن قیم الجوزیة

۹- سید أحمد السرهندي

۱۰- بدیع الزمان سعید النورسي

هه روه ها هاو وینه کانیان که زور زورن، له زانا و پېشه وایانی
مسولمانان بوون و، هر که سه یان به پیی خوی خاوه نی پینگه و رېژ
و حورمه تیکي تایبه ته.

بۆیه هیچکەس بۆی نیه، به هۆی هه‌بوونی هه‌له و په‌له و لادان و خلیسکانی، هه‌ندیک یان زۆربه‌ی شوینکەوتووانی قوتابخانه و رێبازەکانی پالڤراو، بۆ لای ئەو زانا و پێشەوایانە، له‌ خودی ئەوانیش بکەوێتە گومانەوه، هه‌له و لادان و خلیسکانی ئەوانە‌ی خۆیان به‌ شوینکەوتووێیان دادەنێن، له‌ سه‌ریان حیساب بکات.

سه‌رنجی چواره‌م: قوتابخانه‌کانی ته‌زکیه‌ی نه‌فس و رێبازەکانی ته‌سه‌وووف، ته‌نیا ئەزموون و، بۆچوونی زانایان و پێشەوایان و، ده‌بی به‌ ته‌رازووی شه‌ریعت بکێشێن:

به‌لێ وه‌ك چۆن له‌ هه‌موو بواره‌کانی دیکه‌دا، پێویسته‌ خودی ئایینی به‌رجه‌سته له‌ قورئان و سونه‌تدا، له‌ تیگه‌یشتن له‌ ئایین (الفهم للدين) جیابکەینه‌وه، له‌و بواره‌شدا به‌ هه‌مان شیوه‌ و، وێرای حورمه‌ت و رێزی زۆرمان بۆ سه‌رجه‌م زانا و پێشەوایانمان، به‌لام هیچ کامیان له‌ هه‌له‌ پارێزراو (معصوم من الخطأ) نین و، پێویسته‌ که‌له‌پوور (تراثی) بواری ته‌زکیه‌ و ته‌سه‌وووفیش له‌ بێژنگیی شه‌ریعت بدین و (دان) و (کای) له‌ یه‌ك جیابکەینه‌وه، به‌ تایبه‌تیش که‌ به‌ هۆی دوو هۆکاره‌وه، ئەو بواره‌، هه‌له و په‌له‌ی زۆری تێکه‌وتوون.

یه‌که‌م: دووری زۆریک له‌ ئەه‌لی ته‌سه‌وووف (به‌ تایبه‌ت دواینه‌کانیان) له‌ قورئان و سونه‌ت و، زانسته‌کانی شه‌ریعت و، پشت به‌ستنیان به‌ حیکایه‌ت و خه‌ون و قسه‌ و قالی بی‌ سه‌نه‌د.

دووهم: زالبوونی سۆز و هه‌ست و نه‌ستی ده‌روونی، به‌سه‌رعه‌قل و هۆشدا له‌و بواره‌دا، ئاشکراشه‌ سته‌میکی گه‌وره‌یه‌ له‌ ئیسلام،

که شتاینکی له سهر حساب بکړن، دژ و پیچه وانهی بنه ما
 روښنه کانی، له قورټان و سوننه، هه چنده له کهسانی دیار و
 ناسراوی وهك: (محي الدين بن عربي) که {به (الشيخ الأكبر) ناسراوه}
 و هاووینه کانشیه وه، بن!!

له نوره کومه ناپه پخوان له کهسانی
 Stay in touch on social media
 دین معکم بر مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for app stores

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

AliBapir

AliBapir

QR codes for social media

باسی پینجه‌م

کورته هه‌لسه‌نگاندنیکی ته‌زکیه و ته‌سه‌ووف

له‌حه‌وت خالاندا ئه‌و هه‌لسه‌نگاندنه‌تان بۆ ده‌که‌م:

(۱)- ته‌زکیه‌ی نه‌فس و قوتابخانه‌و رپیازده‌کانی که کاریان کردوه، بۆ ئه‌وه‌ی مسوولمانان ده‌ستیان گیر بیت له‌ته‌زکیه‌ی نه‌فس و پاک و چاک بوون، ئا ئه‌و رپیازانه‌و، ئه‌و که‌له‌پووره، وه‌ک سه‌رجه‌م به‌ره‌م و ئه‌زمونی به‌شه‌ر، چ له‌بواری ئیمان و عه‌قیده‌دا، چ له‌بواری فیه‌دا، چ له‌بوارد‌کانی: ئوصولی فیه‌و، ته‌فسیرو، فه‌رموده‌ناسیی، له‌هه‌موو بوارد‌کاندا، راست و چه‌وت و چاک و خراپی تیدا، ئه‌وه‌هیچ گومانی تیدا نیه، چونکه‌به‌شه‌ر هیچ کاتی‌ک هه‌قیقه‌تی ته‌واوو ره‌های له‌لا نیه، بۆخۆی رپیژیه‌ی (نسبی) یه‌و، ئه‌و شتانه‌ش که له‌به‌شه‌ره‌وه‌ده‌رده‌چن، وه‌ک خۆینی، واته‌: ده‌گونجی ئه‌ندازه‌یه‌ک راستییان تیدایی و، هه‌ندی هه‌له‌شیان تی که‌وتبی، هه‌روه‌ها ده‌گونجی به‌نسبه‌ت کاتی‌که‌وه‌: راست بووبن و، به‌نسبه‌ت کات و شوینیکی دیکه‌وه‌: هه‌له‌بن.

به‌لام ئه‌وه‌ی که په‌یوه‌ست ده‌بی به‌وه‌حیه‌وه‌و له‌وه‌حیه‌وه‌سه‌رچاوه‌بگری، به‌ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌که له‌وه‌حیه‌وه‌سه‌رچاوه‌ی گرتوه، له‌حه‌قیقه‌تی ره‌ها نزیک ده‌که‌ویته‌وه، به‌لام زانایان بنچینه‌یه‌کیان داناوه‌که ماموستا سه‌عیدی نوورسیی له‌کتیبه‌کانی خۆیدا زۆرجار ده‌یڵی: {خُذْ مَا صَفَا دَعْ مَا كَدَرَ}، ئه‌وه‌ی که صاف و چاکه، وه‌ریبگره،

ئه‌وه‌شی که لێله، وازی لێ بێنه، ئیمه‌ش ده‌بی ئاوا به‌پێ ئه‌و
بنچینه‌یه‌ مامه‌له‌ به‌کین له‌ گه‌ل که‌له‌پووری بواری ته‌زکیه‌ی نه‌فسدا،
هه‌روه‌ک له‌ گه‌ل که‌له‌پووری بواری فیه‌قه، ته‌فسیر، فه‌رمووده‌ناسی
و... هتددا.

(٢)- وه‌ک چۆن له‌ بواری فیه‌قه‌دا، مه‌زه‌به‌ فیه‌قییه‌کان (المذاهب
الفقهیه) هه‌ن و، له‌ بواری عه‌قیده‌دا، قوتابخانه‌ که‌لامیه‌کان (المدارس
الکلامیه) هه‌ن، به‌هه‌مان شیوه، له‌ بواری ته‌خلاق و ته‌زکیه‌ی نه‌فسیشدا،
قوتابخانه‌کانی ته‌زکیه‌ (المدارس التزکیه) مان هه‌ن، که‌ بێگومان
ئه‌وانه‌ش هه‌موویان ته‌زموونی ڕووحی و دینداریین، خاوه‌نه‌کانیان
که‌م و زۆر به‌شوی پێی پیغه‌مبه‌ردا هه‌نگاویان ناوه، ئه‌وه‌ نه‌بووه
شته‌که‌ پال بده‌نه‌ لای خۆیان، قسه‌یان له‌ گیرفانی خۆیان دهرنه‌هێناوه،
به‌لکو ئیجتیهادیان کردوه، ده‌گونجی پیکابیتیان، که‌ به‌ ته‌ئکید به
ئه‌ندازه‌ی نزیکیان له‌ وه‌حیییه‌وه‌، به‌ ئه‌ندازه‌ی پابه‌ندیان به‌ ڕی‌بازی
پیغه‌مبه‌رده‌وه‌ (صلی الله علیه وسلم) پیکانیا‌ن زیاتر بووه، ده‌شگونجی
نه‌یانپیکابی، به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ که‌ که‌وتونه‌ته‌ ژێر کاریگه‌ری عه‌قلی
خۆیان، میزاجی خۆیان، هۆکاره‌ دهره‌کییه‌کان، هه‌واو نه‌فس و شه‌یتان،
دیاره‌ جگه‌ له‌ پیغه‌مبه‌رانیش سه‌لامی خاویان لێبی، هیچ که‌س له
هه‌له‌و که‌م و کورپی پارێزراو نه‌یه.

(٣)- وه‌ک چۆن جه‌سته‌ پێوستیی به‌ مه‌شق و ڕاهێنان هه‌یه‌و، پێوستیی
به‌ پارێزگاری لێکردن هه‌یه‌، وه‌ک خوا سبحانه‌ و ته‌الی ده‌فه‌رموی:

﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ۚ ﴾ الأعراف

خوای به‌رز هه‌قی جه‌سته، به‌یان ده‌کات، هه‌م به‌باره ئه‌رێنییه‌که‌یدا:
(وَكُلُوا وَاشْرَبُوا)، هه‌م به‌باره نه‌رێنییه‌که‌یدا: (وَلَا تُسْرِفُوا) پیغه‌مبه‌ریش
(صلی الله علیه وسلم) که ده‌فه‌رموی: {..فَإِنَّ لِحَاسِكَ عَلَيْكَ حَقًّا}
(أخرجه البخاري: ۱۹۷۵).

واته: بیگومان جه‌سته‌ت هه‌قی به‌سه‌رته‌وه‌یه.

ئنجا وه‌ك چۆن مرۆف جه‌سته‌ی هه‌یه‌و، پیوستی به‌وه‌یه هه‌قی
بۆ جی به‌ جی بکری، رووحیشی هه‌یه‌و ئه‌و رووحه‌ش پیوستی
به‌ خزمه‌ت هه‌یه به‌ هه‌ردوو‌ك باریدا، به‌ باری ئیجابیییدا: خۆراکی
بدیستی، پاك رابگری، به‌باری سه‌لبیییدا: پارێزگاری لێ بکری
و دوور بخه‌یته‌وه، له‌و شتانه‌ی که لێیان تووشی زیان ده‌بی.

ئنجا به‌ ته‌ندازه‌ی ته‌وه‌ که جه‌سته، مرۆف خه‌می لێ ده‌خواو،
مشووری لێ ده‌خواو، خزمه‌تی ده‌کات، به‌هێز ده‌بی و ساغ ده‌بی،
رووحیش به‌ هه‌مان شیوه: به‌ته‌ندازه‌ی ته‌وه‌ که خه‌می لێ ده‌خوی:
رووحه‌که صاف ده‌بی، ساغ ده‌بی، چاک ده‌بی و پاك ده‌بی.

بۆ وینه: دوو که‌س وه‌ك یه‌کن، یه‌کیکیان: که خواردنی ته‌ندروست
بخوات و، ئاوی پاك بخواته‌وه‌و، ئاگای له‌ جه‌سته‌ی خۆی بی و،
بیپاریزی له‌ خواردنی زیان به‌خش و، وه‌رزشی پێ بکات و پاکی
رابگری و، دووری بخاته‌وه‌ له‌و شوێنانه‌ی که زیانی لێ ده‌دن،
یه‌کیان ئاوا له‌ گه‌ڵ جه‌سته‌یدا مامه‌له‌ بکات.

ئه‌وی دیکه‌ش: که گوی نه‌دا به‌ پاك و خاوینی جه‌سته‌و وه‌رزش
پێ کردنی و، گوی نه‌دا به‌ خواردنه‌که‌ی داخۆ ته‌ندروسته‌ یان نا؟
نه‌پاریزی له‌و شتانه‌ی که زیانی لێ ده‌دن، به‌ دلنایی وه‌ك یه‌ک نابن.

به‌هه‌مان شیوه‌ روو‌حیکیش که‌ خاوه‌نه‌که‌ی خزمه‌تی ده‌کات،
له‌گه‌ل روو‌حیکدا که‌ خاوه‌نه‌که‌ی خزمه‌تی ناکات، وه‌ک یه‌ک نین،
ئه‌وه‌ گومانی تیدا نیه‌.

ئامانجی عیلمی ته‌زکیه‌ش که‌ وه‌ک گوتم: به‌ عیلمی ته‌سه‌ووف
ناوی ده‌رکرده‌، بریتیه‌ له‌ خزمه‌ت کردنی روو‌ح، خزمه‌ت کردنی
روو‌ح به‌ هه‌موو شیوه‌کان، بو‌ ئه‌وه‌ی پاک بی‌، چاک بی‌ و، گه‌شه
بکات و له‌خوا نزیک بی‌ و پابه‌ند بی‌ به‌ شه‌ریعه‌ت، ملکه‌چ بی‌
بو‌ شه‌ریعه‌ت، به‌شوین پیغه‌مبه‌ری خوادا (صلی الله علیه وسلم)
هه‌نگاو بنی‌ و، بژار کراو بی‌ له‌ سیفه‌ته‌ نزمه‌کان و، رازاوه‌ بی‌ به‌
سیفه‌ته‌ به‌رزده‌کان، عیلمی ته‌زکیه‌و ته‌سه‌ووف، ئامانجه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌.

٤- وه‌ک چۆن بو‌ فی‌ر بوونی زانسته‌کانی دیکه‌ مامۆستا پپۆسته‌و،
که‌س له‌خۆوه‌ فی‌ری: پزیشکی و زمان و فیزیوا کیمیاو، هه‌ر
زانستیکی دیکه‌ نابێ، یان به‌بی‌ مامۆستا زه‌حمه‌ته‌ فی‌ر بی‌،
به‌هه‌مان شیوه‌ له‌ بواری ته‌زکیه‌و بو‌ خوا صولحاندا، ئه‌گه‌ر ئینسان
مامۆستاو چاو ساغیکی هه‌بی‌، رپی بو‌ کورت ده‌کاته‌وه‌، به‌
پیچه‌وانه‌شه‌وه‌: رپی‌که‌ی زۆر بو‌ درێژ ده‌بیته‌وه‌، هه‌روه‌ها ده‌شگونجی
پی‌ هه‌لخلیسکی و به‌م لاو لادا بکه‌وی، ئه‌و قسه‌یه‌ش که‌ له‌ کتییی:
{رپی‌گای صالح بوون و به‌ره‌و خوا چوون} دا هیناومه‌و شیکردنه‌وه‌شم
له‌سه‌ر کردوه‌: {مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَيْخٌ فَشَيْخُ الشَّيْطَانِ}، ئه‌و قسه‌یه‌
ئاوا له‌و چوار چپۆیه‌دا، ده‌بی ته‌ماشای بکه‌ین و باره‌ راسته‌که‌ی
ئه‌وه‌یه‌: ئه‌گه‌ر که‌سیک مامۆستایه‌کی نه‌بی‌، چاو ساغیکی نه‌بی‌،
ده‌ستی بگرێ، رپی لی تیک ده‌چی، ئنجا چ شه‌یتانیکی ئینسیی
خۆی لی ده‌کات به‌شیخ و به‌ چاو ساغ، چ شه‌یتانیکی جینینی

وه‌سوده‌سو خه‌یالی خراپی بو ده‌کات، ته‌وه‌ه‌واقیعی‌که‌وه‌یه، ته‌وه‌باره‌راسته‌که‌یه‌تی، به‌گشتی وایه، بو ههر شتی‌ک ئینسان پیوستیی به‌چاوساگی‌که، به‌لام من دهمه‌وی ته‌وه‌شتان پی بلیم:

به‌ته‌زمونی خۆم بۆم ده‌رکه‌وتوه‌: ته‌گهر ئینسان مامۆستایه‌کی ده‌ست نه‌که‌وت، به‌تایبه‌ت بو بواری له‌خوا نزیک بوونه‌وه‌وه‌به‌ره‌و خوا چوون، په‌کی ناکه‌وی، چونکه‌قورپان و سوننه‌ت ته‌وه‌دوو سه‌رچاوه‌روون و بی چه‌نده‌وو چوونه‌ن، که‌هه‌موو شتی‌کیان تی‌دایه، بو له‌خوا نزیک بوونه‌وه‌ی مرۆف، بو پاک بوون و چاک بوونی مرۆف، هیچ گومانی تی‌دایه‌نه، به‌لام کی‌شه‌که‌ته‌وه‌یه: ئایا هه‌موو که‌س توانای هه‌یه‌راسته‌وخۆ له‌قورپان و سوننه‌ت تی‌بگا؟ کی‌شه‌که‌لی‌رده‌ا ههر ته‌وه‌یه، ته‌گهرنا مامۆستایه‌که‌ش که‌ده‌بیته‌چاو ساغ، له‌ده‌رده‌وی قورپان و سوننه‌ت، شتی‌کی دی‌که‌ت بو ناهیتی، هه‌موو ری‌نگاکان به‌ره‌ولای خوا به‌سترون، ته‌نها ته‌وه‌ری‌نگایه‌نه‌بی که‌شوینکه‌وتنی پی‌غه‌مبه‌ری خوايه (صلی الله علیه وسلم)، که‌واته: هونه‌ری مامۆستاو شیخ و ئوستاد، ته‌وه‌یه که‌ده‌ستت بگری و بتخاته‌سه‌ر سه‌رچاوه‌ی روون و بی چه‌نده‌وو چوونی قورپان و سوننه‌ت، که‌هه‌موو که‌س ته‌وه‌توانایه‌ی نه‌یه.

هاوه‌لان (صحابه) ته‌وه‌دیاره‌پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) مامۆستاو چاو ساغیان بووه‌، شوینکه‌وتوو (تابعین) نه‌مانیسته‌وه‌ری‌بازی‌کی دیاری‌کراویان بووی، ته‌وه‌هه‌سه‌نی به‌صراییه، ئیبن و سیرینه، له‌دوای وان شوینکه‌وتوو (تابعوا التابعین) له‌دوای ته‌وانیش پی‌شه‌وایانی مه‌زه‌به‌کان، که‌هه‌شت مه‌زه‌به‌ی نووسراو (مُدَوَّن) مان هه‌ن، ئیستا شوین که‌وتووایان هه‌ن، وه‌ک دوایی

باسیان ده‌که‌ین، پاشان ئه‌وانه‌ی فهرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ری خویان (صلی الله علیه وسلم) کۆ کرده‌وه، هه‌روه‌ها ئه‌و زانایانه‌ی له‌بواری ته‌فسیر، یان فهرمووده‌دا شاره‌زا بوون، نه‌مانیستوه نه‌رێبازیکی دیارییکراویان هه‌بی، نه‌شیخیکی دیارییکراویشیان هه‌بی، چونکه‌ توانیویانه‌ یه‌کسه‌ر شته‌کان له‌ قورئان و سوننه‌ت هه‌له‌نجن، تۆ مامۆستات بۆ ئه‌وه‌یه‌ بته‌اته‌ سه‌ر سه‌رچاوه‌ی قورئان و سوننه‌ت، ئنجا ئه‌گه‌ر بۆخۆت بتوانی ده‌ست بگه‌یه‌نیه‌ وی! ئه‌وه‌ی ده‌ستی گه‌یشته‌ به‌حرێ، پیویستی به‌جۆگه‌لان نامینی! که‌سی پیویستی به‌جۆگه‌له‌ ئاوه‌، ده‌ستی نه‌گاته‌ سه‌رچاوه‌، ده‌ستی نه‌گاته‌ ئاوی ئه‌و ده‌ریایه‌.

٥- به‌گشتی هه‌ندێ له‌ رێبازه‌کانی ته‌سه‌ووف^١ کارتیکراو بوون، به‌ سێ شتان:

یه‌ك: فه‌لسه‌فه‌ی هیندی: که‌ پێی ده‌گوتری: (الترفانا)، ئه‌م فه‌لسه‌فه‌یه‌ ئامانجی ئه‌وه‌یه‌ ئینسان به‌ره‌و نه‌مان (فناء) به‌ری، له‌ میانێ برسیی بوون و، دنیا به‌که‌مگرتن و، واز له‌ دنیا هی‌نان و، پشت له‌ ئاره‌زووه‌کان کردندا، ئینسان به‌ره‌و ئه‌وه‌ به‌ری، که‌ غه‌ریزه‌کانی خۆی له‌بیر بکات و، کپیان بکات، ئه‌وه‌ له‌ فه‌لسه‌فه‌ی هیندی دایه‌، که‌ ئه‌وه‌ مه‌رج نیه‌ هه‌مووی به‌گشتی ره‌فز بی‌ت، چونکه‌ له‌ ئیسلامیشدا، خۆ برسیی کردن هه‌یه‌، پۆژوو گرتن، دنیا به‌که‌مگرتن، هه‌یه‌، به‌لام کاتیک ئه‌وه‌ بکریته‌ ئامانج، یان زێده‌رۆیی تیدا بکری، ئه‌وه‌ خراپه‌.

(١) هه‌میشه‌ به‌ ئینصاف بن بۆ ئه‌وه‌ی له‌ دادگه‌رییه‌وه‌ نزیک بن، له‌نیۆ صۆ فیاندا باش هه‌ن و خراپیش هه‌ن، له‌نیۆ سه‌له‌ فیاندا به‌هه‌مان شیوه‌، له‌نیۆ شه‌رع‌زاناندا هه‌روا، له‌نیۆ لایه‌نه‌ ئیسلامیه‌کانیشدا، چاک هه‌یه‌و خراپیش هه‌یه‌.

دوو: هه ندی له قوتابخانه و رېبازه کانی ته سه ووف، کارتیکراو بوون به
گوشه گیریی نه صرانیی (رهبانیه النصری)، کاتی خوئی گوشه گیریی
و ژن نه هیئان له نیو نه صرانییه کاندای زور باو بووه، تنجا له ژيانی
راهیبه نه صرانییه کاندای شتی سهیر سهیر هه یه: هی وایان هه بووه
گوتوویه تی: حهوت ساله ئاو به جهسته م نه که وتوه له بهر خوا! هه یان بووه
له پیاوان و ثافره تانیان هاوسه رگیریی نه کردوه! هه بووه گوتوویه تی:
حهوت ساله بهس گیام خواردوه! هه بووه گوتوویه تی: من ته وه سی
ساله، له نیو بیریک دام! خوی پهره درگاریش ئاماره ی پی ده کات
ده فرموی:

﴿وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا
رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
فَسَقُوتٌ﴾ (٢٧) الحديد

واته: رهبانیه تیکیان داهینا، که تیمه له سه رمان نه نوو سیبوون
له دینی خوادا ته وه له سه ر ئینسان پیویست نیه، که گوشه گیر بی
و دوور بی له کومه لگا {بو خویان دایانه یینا، {بو ته وه ی زیاتر له خوا
نزیك ببنه وه} به لام باشیشیان بو ره چاو نه کرا {چونکه پیچه وانه ی
فیترده} تیمه پاداشتی بر واداره کانماندایه وه و زوریشیان لارین.

ئیستاشی له گه لدا بی، کاهین و راهیبه کانیان تووشی هه له وه په له
ده بن له که نیسه کاندای، له بهر ته وه ی کپ کردنی ته و غه ریزانه ی که
خوا به ئینسانی داو، زور قورس و زه حمه ته و پیچه وانه ی فیترده.
سی: هو کاریککی دیکه که کاریگه ریی هه بووه له سه ر رېبازه کانی
ته سه ووف، فه لسه فه ی یونانیی بووه، به تایبهت بیردۆزی (فیض)،

وډك پيشتريش به كورتيي نامارډيه كمان پيدا، نهوانه قه ناعه تيان وابووه
 - كه تا رادديهك قه ناعه ته كه يان هه قى تيډايه - ته گهر بيټ و ټينسان
 زور خوى ساف و ساغ بكات و نهزيه تي جهسته ي خوى بدات،
 بهو واتايه كه خزمهت به جهسته ي خوى نهكات، ههر خهريكي
 رووحي بې، ههر خهريكي تيودرامان (تامل) بې، ههر خهريكي
 زيکرو فيکرو ويرد بې و، خوى دابرئ له خهلكي، نهوه راسته
 رووحي بهيژ دهكات، وډك چوڼ كه سيكي كافر، يان مسولمان، مهشق
 به جهسته كه ي بكات، جهسته كه ي بهيژ دهبي، رووحيش ههروايه،
 كافريك يان مسولمانيك خزمهتي رووحيه كه ي بكات، رووحيه كه ي ههر
 بهيژ دهبي، بهلام گرتي نهوانه نهوه بووه كه بهته ماعى نهوه ي
 خوا (فيض) يان بو بريژته خوار، خو يان دوور گرتوه له شهريعت،
 ينگومان له نه نجامي صاف بوونه ووه ساغ بوونه ووه له بيژينگ دراني
 دهرووني مروڤدا، له سيفه ته خراپه كان، راسته ټينسان ناماده ي بو
 پهيدا دهبي، زياتر سوود ببيني له ټيلهامي فريشته كان، بهلام نهوه
 كافي نيه، چونكه بهبي ودهيي، ټينسان ناگاته ههوارو مه نزل.

۱۷۰

تنجا فهلسه فه ي يوناني، بهتاييهت بيردوژدى (فيض) و
 بيردوژدكاني ټيتيحادو حللول، كاريگهري سلهبييان هه بووه، بو
 سهر هه ندي له ريبازدكاني ته صه ووف.

٦- ههر كام له تهوژمي: صوفيه گهري و سله فييه گهري وډك له
 كتبه كاني ديكه شمدا نامارډم پي داوه: تيپه راندن و كورته ينانيان
 هه بووه، بهتاييهت بهرامبهريه كدى: تهوژمي سله فيي، ههرچي
 په يوه ندي به ته صه ووف و نه هلي ته صه ووف وه هيه، هه مووي ردت
 ده كاته ووه، نمونه خراپه كاني صوفيه گهري زياتر زهق ده كاته ووه،

بۆ وینه: باسی ئیبن و عه‌ره‌بی ده‌کات، باسی هه‌للاج ده‌کات، باسی چه‌ند هه‌له‌یه‌کی کتییی (احیاء) ده‌کات، باسی چوار هه‌له‌ی مه‌ولاناو کێ و کێ ده‌کات! به‌لام باسی چاکه‌کانیان ناکات.

ئه‌هلی ته‌سه‌ووفیش هه‌رچی که‌له‌پووری ته‌وژمی سه‌له‌فیه هه‌مووی ر‌ه‌ت ده‌کاته‌وه، ئه‌ویش دیسان هه‌ندێ هه‌له‌و په‌له‌ی سه‌له‌فیه‌کان که هه‌ن، ئه‌وه زه‌ق ده‌که‌نه‌وه، بۆ وینه: قسه‌ی سه‌له‌فیه‌ک دینێ که گوتویه‌تی: ئه‌و گۆچانه‌ی من له لاشه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) چاکتره، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گۆچانه‌که‌م، ده‌توانم ئیشانی پێ بکه‌م، به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌دنیا دا نه‌ماوه! که به‌دلنیایی ئه‌وه بێ ته‌ده‌بییه، یان ئه‌و قسه‌یه‌ی (ابن تیمیة) زۆر زه‌ق ده‌کرێته‌وه که له‌به‌ر تیشکی فهرموده‌ی راست (صحیح) ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) دا گوتویه‌تی: بارگه‌و بنه‌ بۆ هیچ شوئینێک ناپیچرێته‌وه، مه‌گه‌ر بۆ سێ مزگه‌وتان: مزگه‌وتی حه‌رام و، مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌رو (صلی الله علیه وسلم)، مزگه‌وتی قودس.

ئنجای راسته‌ وه‌ک مزگه‌وتان، ده‌بی ئینسان ته‌نیا بۆ ئه‌و سێ مزگه‌وتانه‌ به‌نیه‌تی عیباده‌ت بچێ، ئیبن و ته‌یمیه‌ش ر‌ه‌حه‌مه‌تی خوای لێبی، هه‌ندێ جار له‌ کاردانه‌وه‌ی هه‌ندێ خه‌لکی صوفییدا، تووشی تپه‌راندن بووه‌ بۆ زانیاریتان! هه‌میشه‌ کارو کاردانه‌وه، و له‌ ئینسان ده‌کات.

ئنجای هه‌ندێ له‌ سه‌له‌فیه‌کان ئه‌وه‌یان زۆر زه‌ق کردۆته‌وه، بۆ نمونه: که‌سێ بیه‌وێ بچێ هه‌ر ده‌مه‌کانی مصر بیه‌نی، ده‌لێن: نا

ئه‌وه نیه پیغه‌مبه‌ری خوا فه‌رموویه‌تی: {لَا تُشَدُّ الرِّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالْمَسْجِدِ الْأَقْصَى} (أخرجه أحمد برقم: ۷۱۹۱، والبخاري برقم: ۱۱۳۲، ومسلم برقم: ۱۳۹۷، وأبو داود برقم ۲۰۳۳، والنسائي برقم: ۷۰۰، وابن ماجه برقم: ۱۴۰۹)!!

ده‌لێن: راسته پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: به نیه‌تی تا‌عه‌ت و عیباده‌ت، ته‌نیا سه‌فه‌ر کردن، بۆ ئه‌و سێ مزگه‌وته‌نه، دروسته، چونکه ته‌نیا ئه‌و سێ مزگه‌وته، ئی‌م‌ت‌یازیان به‌سه‌ر مزگه‌وته‌کانی دیکه‌دا، هه‌یه، له‌و رووه‌وه که خێرو پاداشتی نوێژ تی‌یاندان به‌چه‌ندان به‌ران‌به‌ر خێرترو چاک‌تره، به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه‌یفه‌رمووه: نابێ بچن بۆ دیده‌نیی شوینه‌واره‌کانی که ئه‌و گه‌لانه جی‌یان هێشتوون، یان بۆ زانست، یان بۆ صیله‌ی ره‌حم، یان بۆ سه‌فه‌رو گه‌ران و، دروست نیه سه‌فه‌ر بکه‌ن!! که‌واته: ئه‌و دووانه بۆچی له‌یه‌که ده‌به‌ستن؟!

صوفیه‌کان به‌ گشتی - نه‌که هه‌موویان - کورت هینانیا‌ن هه‌یه له پابه‌ند بوونیان به‌ قورئان و سونه‌تداو، سه‌له‌فییه‌کانیش به‌ گشتی - نه‌که تاک‌یا‌ن - کورت هینانیا‌ن هه‌یه له ئی‌مانی‌کی شه‌هو‌دی و له گرنگی داندان به‌ لایه‌نی روو‌حی‌یدا، که ئه‌وه‌ش به‌ره‌مه‌می تا‌عه‌ت و عیباده‌ت و خوا به‌یه‌که‌گرتن (توحید)، ئینسان ته‌گه‌ر بۆ خوا صو‌ل‌حا، سیفه‌تی به‌رزو خه‌سه‌له‌تی په‌سندی تی‌دا دێنه‌ دی.

ئنجان به‌ر‌پ‌زان! هه‌ر بۆیه‌ش به‌ گشتی ته‌ه‌لی ته‌سه‌وو‌ف سه‌رکه‌وتووتر بوون له‌ مسو‌لمانانی دیکه، له‌ بواری خوا په‌رستن و خۆپاراستن له‌ گونا‌هان و، خۆپازاندنه‌وه به‌ سیفه‌تی جوان و، له‌ هه‌لس و که‌وتی جوان و چاک‌دا.

ته‌ماشا ده‌که‌ین: شی‌خیکی ته‌ریقه‌ت، ئە‌گەر زۆریش چاک نه‌بووی، توانیویه‌تی سه‌دان و هه‌زاران که‌س له‌ گوناها‌ن بگه‌رێته‌وه!! به‌لام که‌سانی دیکه‌ هه‌بوون و هه‌ن که‌ لاف لێ‌دان و بانگه‌شه‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌یان هه‌بووه، به‌لام ئە‌ک خه‌لک، خۆشیا‌نیا‌ن پێ نه‌گه‌راوه‌ته‌وه له‌ گوناها‌ن! ئنجا ئیمه‌ ده‌بی به‌ ئینصافه‌وه قسه‌ بکه‌ین، له‌ هه‌ردوو لایاندا تیپه‌ران‌دن و به‌زایه‌دانیش هه‌بووه.

به‌داخه‌وه مسوڵمانان زۆر جار ئە‌و ئایه‌ته‌یان به‌سه‌ردا چه‌سپیه‌وه، که‌ خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی:

﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝۳۱﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ
وَكَانُوا شِيعًا ۖ كُلَّ حَرْبٍ يِمَّا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿۳۲﴾ الروم

واته: له‌ هاوبه‌ش بو‌خوا دانه‌ران مه‌بن، ئە‌وانه‌ی ئایینه‌که‌یا‌نیا‌ن به‌ش به‌ش کرد، هه‌رکامێکیان به‌وه‌ی که‌ خۆی له‌سه‌ریه‌تی، دل‌خۆشه‌.

ئێستا خه‌لکیکی سه‌له‌فی ناو - مه‌گه‌ر چۆن و به‌ده‌گمه‌ن - ئە‌گه‌رنا به‌زۆری خه‌ریکی ئە‌وه‌ن: بیسه‌لمێنن که‌ هه‌بوونی:

۱- حیزبی ئیسلامی چه‌رامه‌.

۲- له‌ ته‌حیياتدا ده‌بی په‌نجه‌ بجوولێت.

۳- ده‌بی ده‌لینگێ شه‌روال و پانتۆل کورت بێ.

۴- ئافه‌ت ده‌بی به‌نیقاب بێ!

وه‌ك ئە‌وه‌ی دین ته‌نیا ئە‌وه‌نده‌ بێ، صۆفییه‌کانیش هه‌ر خه‌ریکی زی‌کرو، فیکرو، هه‌ندێ عیباده‌تی شه‌خسین و، دینه‌که‌یا‌ن به‌ش

به‌ش کردوه! له‌ حالیکدا که پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئاگای له‌وه‌ش بوو، له‌وه‌ش بوو، هاوه‌لان خوا لییان رازی بی به‌همان شیوه، بوچی باشت‌ترین جیل بو ته‌ودی ئیمه‌ بیانکه‌ینه‌ سه‌رمه‌شق، جیلی هاوه‌لانه؟ له‌به‌ر ته‌ودی دیندارییان زور هاوسه‌نگانه‌ وەرگرتبوو، دیندارییان له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) وەرگرتبوو، پیغه‌مبه‌ری خواش (صلی الله علیه وسلم) له‌ شه‌ون‌یژدا هینده‌ ده‌مایه‌وه، پاژنه‌ی پیی ده‌قلیشی، به‌لام له‌ جه‌نگ و شه‌یه‌خوونیشدا، هیچ که‌س له‌ و ئازاتر نه‌بوو، عه‌لی کوری ته‌بی تالیب ده‌لی: که ته‌ندووری جه‌نگ گه‌رم ده‌بوو، ئیمه‌ خو‌مان له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌گرت، یانی: ته‌و له‌ هه‌موو که‌س له‌ دوژمن نزیک‌تر بوو، له‌ عیبادت و تاعه‌تی شه‌ویشدا ئاوابوو، ئنجا بو عیلم، بو زوهد، بو هه‌موو سیفه‌تیکی به‌رز، بو سیاسه‌ت، بو ئاکاره به‌رزو په‌سنده‌کانیش دیاره‌ چۆن بووه!

به‌لام دوا‌یی مسو‌لمانان ر‌ی‌بازه‌که‌ییان به‌ش به‌ش کرد: هه‌ندیکی زوهد‌ه‌که‌ی وەرگرت و، هه‌ندیکی دیکه‌ زانسته‌که‌ی وەرگرت و، هه‌ندیکیان جه‌نگ و جیهاده‌که‌یان وەرگرت، هه‌ندیکیان لایه‌نه‌ سیاسیه‌که‌یان وەرگرت، به‌ش به‌شیان کرد، دینه‌که‌یان به‌ش به‌ش کردو بوون به‌ تاقم تاقم! سبحان الله! خوا‌ی په‌روه‌رد‌گار زور جار ئیمه‌ی ئاگادار کردوته‌وه، که وه‌ک کافرو ده‌غه‌ل و موشریکان، نه‌که‌ین، به‌لام ئیمه‌ له‌زور شتدا، وه‌ک ته‌وان ده‌که‌ین، بو وینه: ده‌بار‌دی مونا‌فیکه‌کان ده‌فه‌رموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ (٢) ﴿الصف

ههروهه دهرباره دی جووله کانیش ده فهرموئ: ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ﴿٤٤﴾ البقرة
که چی چهندان مهلا ده بینی له سه ر مینه ری قسه یان چاکه،
دواییش کرده ده کانیان پیچه وانه ی قسه کانیان!

ههروهه دهرباره دی نه صرانییه کان ده فهرموئ: ﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَى أَخَذْنَا مِنْهُمُ مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ ﴿١٤﴾ المائدة

به لئ، زۆر له ده ده ده کانی: مونا فیک و کافرو موشریک و نه صرانیی
و جووله که کان، له نیو مسولماناندا هه، له نه نجامی دوورییمان له
قورئان و سونه تدا.

(٧) - پوخته ی بیروپام دهرباره ی ته زکیه^(١):

لێردها به کورتیی بیرو پای خۆمتان له باره ی (ته زکیه) وه، له
حهوت کورته سه رنجدا بۆ باس ده که م:

یهک: وه سیه تتان لئ ده که م: هه ستیار مه بن به رامبه ر به به ره م و
ئیجتههادو که له پووری زانایان، له هه ر بواری که وه به ره مه یان هیناوه،
به رامبه ر به هیچی هه ستیار مه بن، که به ره های ی ره تی بکه نه وه و،

(١) هه لبه ته پای خۆم له کتیی: {صالح بوون و به ره و خوا چوون} دا به ته فصیل
له و باره ده گوته و، لێردها ناتوانم هه مووی بلیم، ههروهه له کتیی: {زبانی
گیان} له ویشدا پای خۆم له باره ی {ته زکیه ی نه فس} وه خستۆته روو، دیسان
له {الکتاب العاشری} {موسوعة: الإسلام کما یتجلی فی کتاب الله} شدا، باسی نه و
بابه ته مان کرده و.

به‌رام‌بهر هیچ‌یشی ده‌مارگیر مهن، که به ره‌هایی قبولی بکه‌ن!
وه‌ک به‌ره‌می فیکری به‌شهر ته‌ماشای بکه‌ن، چاکه‌که‌ی لی
وه‌برگرن و، خراپیشی که تیدایه، مالی قه‌لپ سهر به‌خاوه‌نیه‌تی،
هیچ که‌سیش نه‌یگوتوه: ههرچی گوتوومه، ههمووی هه‌قه، به‌س
فیرعه‌ونم بنیوه له‌قورئاندا وابلی:

﴿ قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴾
غافر

واته: فیرعه‌ون گوتی: ته‌نیا ته‌و رایه‌تان پیددیلیم که یم‌په‌سندوه،
جگه له‌سهرراستی و چاکه‌شتان پیشان ناده‌م.

هیچ زانایه‌کی موخته‌بهر نه‌یگوتوه: ههرچی من ده‌یلیم، ههمووی
وایه، مالیک ره‌حمه‌تی خوی لی‌بی له‌نزیک قه‌بری پیغه‌مبه‌رده (صلی
الله علیه وسلم) وه‌ستا بوو، گوتی: {كُلُّ أَحَدٍ يُؤْخَذُ مِنْ قَوْلِهِ وَيُتْرَكُ، إِلَّا
صَاحِبَ هَذَا الْقَبْرِ، يَعْنِي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} ههمووه که‌س
قسه‌شی لی ودرده‌گیری و به‌سه‌ریشی داده‌دریته‌وه، جگه له‌خاوه‌نی
ته‌م گۆرده.

دوو: گه‌وره پیاوانی بواری ته‌زکیه ههر له (الحارث المحاسبی)
یه‌وه که زۆر ناودار بووه (أبو یزید البسطامي) و (أبو طالب
المكي) یه‌وه، تا‌کو ده‌گاته (غزالی) و خاوه‌نانی ته‌و ته‌ریقه‌تانه‌ی که
دیارن: به‌هائه‌ددینی نه‌قشبه‌ندی، سه‌یید ته‌حمه‌دی سهره‌ندی،
شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانی، کورده‌کانی خۆمان: مه‌ولانا خالیدی
نه‌قشبه‌ندی و، شیخ عوسمانی ته‌ویللی، کاک ته‌حمه‌دی شیخ و،
ته‌وانی دیکه‌ی که به‌ریی ته‌وانه‌دا رۆیشتون.

بی‌گومان ئەوانه هیچ کامیان بی‌هه‌له (معصوم) نه‌بون، چونکه هیچکەس نیه هه‌له‌ش نه‌کاو نه‌شپیکێ، به‌دلنیا‌یش‌ه‌وه. ئەو پێشه‌وا‌یانه‌ی بواری ته‌زکیه، هیچ که‌سیان نه‌یو‌ستوه به‌زم و بازارێک بو‌خو‌ی دابنێ و، خه‌لک له‌ده‌وری خو‌ی کو‌ بکاته‌وه! هه‌مووی ویستویه‌تی: خه‌لک بو‌لای خوا بانگ بکات، هه‌مووی ویستویه‌تی: خه‌لک له‌ده‌وری رێبازی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) کو‌ بکاته‌وه، به‌لام ئەوه خه‌لک دوا‌یی ئیستیعا‌یی ئەوه‌یان نه‌کردوه گوتویه‌نه: رێبازی قادری، رێبازی نه‌قشه‌ندی، رێبازی فلان و فلان، که له هه‌قیقه‌تیشدا هه‌مو‌یان خه‌لکیان بو‌ رێبازی (محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم) بانگ کردوه، که ئەو‌یش وه‌ک رێباز رێبازی ئەو بووه، ئە‌گه‌رنا ئایین و به‌رنامه‌که ته‌نیا هی خوا‌یه‌و، پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) وه‌ک جێبه‌جێ کردنی شه‌ریعه‌تی خوا له‌سه‌ر ئە‌رزى واقع، ئا‌واى بو‌ به‌رجه‌سته کردو‌ین.

سێ: مه‌رج نیه ئینسان هه‌ر ده‌ست‌گرتو‌و بی‌ به‌ رێبازیکی ته‌سه‌وو‌فه‌وه، به‌یه‌کیک له‌ قوتابخانه‌وه، ئنجا بکاته ئامانج، ئەوه مه‌رج نیه، چونکه ئازایه‌تی و رۆل و هونه‌ری ئەو مامۆستایانه‌و ئەو رێبازانه، هه‌ر ئە‌وه‌یه، ئیمه‌ بگه‌یه‌نن به‌ سه‌رچاوه‌ی قور‌ئان و سوننه‌ت، سه‌رچاوه‌ی شه‌ریعه‌ت، به‌لام هه‌موو که‌س توانای نه‌بووه له‌ قور‌ئان و سوننه‌ت و شه‌ریعه‌ت هه‌له‌یتجێ، ئە‌گه‌رنا له‌دواى قور‌ئان و سوننه‌ت، بو‌ کو‌ی ده‌چی؟ له‌دواى قور‌ئان و سوننه‌ت، چی دیکه هه‌یه بو‌ دینداری؟ هه‌یچی دیکه نیه، ته‌ماشای کتێبه‌کانیشیان بکه‌ن، هه‌ر ئاماژه ده‌که‌ن به‌ قور‌ئان و سوننه‌ت، به‌ وه‌حیی بی‌ هه‌له‌و په‌له‌ی خوا.

چوار: مهرج نیه ته‌وانه‌ی که ناویان وه‌ک شیخی مور‌شیدو ئوستاد نه‌رۆ‌یشته‌و، پشک و به‌شیان نه‌بووی له‌ ته‌زکیه‌ی نه‌فس و ته‌سه‌ووف‌دا، بۆ وینه: پیاویکی وه‌ک (ابن تیمیه) ره‌حمه‌تی خوی لیبی (مجموع الفتاوی)یه‌که‌ی سی و پینج (۳۵) به‌رگه‌، دوو به‌رگی که (۱۰ و ۱۱)ان به‌ناوی (علم السلوک والتصوف)ه‌ودن، عاریفیکی گه‌وره‌ چی ده‌لی، ته‌ویش هه‌ر ته‌و قسانه‌ی کردوون، زۆر به‌ ریزو حورمه‌ته‌وه‌ باسی شیخه‌ کامله‌کان ده‌کات و ده‌لی: ته‌هلی ته‌سه‌ووف وه‌ک هه‌ر چینیکی دیکه‌، خه‌لکی زۆر چاکیان تیدایه‌و لاده‌ریشیان تیدایه‌، به‌داخه‌وه‌ زۆر له‌ ته‌هلی ته‌سه‌ووف نازانن (ابن تیمیه) وایه‌، هه‌ر له‌خۆه‌ ره‌فزی ده‌که‌ن.

(ابن القيم) کتیبیکی هه‌یه به‌ناوی (مدارج السالکین) که شه‌رحی (منازل السائرین)ی (الشیخ هرّوی) ده‌کات، که شیخیکی ته‌هلی ته‌سه‌ووفه‌، هه‌روه‌ها (ابن تیمیه) نامیلکه‌یه‌کی شیخ (عبدالقادر)ی گه‌یلانی شه‌رح ده‌کات به‌ناوی: (فتوح الغیب) له‌ یه‌کی له‌به‌رگه‌کانی (مجموع الفتاوی)داو، هه‌ر جارێ ناوی شیخ عه‌بدولقادرێ گه‌یلانی دی ده‌لی: (قُدّس سِرُّه‌)، که ته‌وه‌ زاراوه‌یه‌که ته‌هلی ته‌سه‌ووف زۆر به‌کاری ده‌هینن، یانی: خوا رووحی پاک بکا!

پینج: زانایانی رۆچوو و چاک تیگه‌یشته‌و، ته‌و دابه‌شکارییه‌ی ئیستا هه‌یه‌: ته‌وه‌ سه‌له‌فییه‌و په‌یوه‌ندی نیه‌ به‌ ته‌سه‌ووفه‌وه‌و، ته‌وه‌ صۆفییه‌و په‌یوه‌ندی نیه‌ به‌ سه‌له‌فییه‌ته‌وه‌! یان ته‌وه‌ کاری سیاسی ده‌کاو، هه‌قی زانستی شه‌رعیی نیه‌و، ته‌وه‌ فیه‌قه‌ ده‌زانێ و هه‌قی سیاسه‌تی نیه‌! ته‌و لیکداپرا‌نه‌، عاده‌تی موشریکه‌کانه‌و زانایانی ئیمه‌ وانه‌بوون، بۆ وینه: (ابن تیمیه) ره‌حمه‌تی خوی لیبی، بۆخوی

ده گيرپټه وه که: هر مه سه له يه کی شه رعی کی که لئی دوه ستاو
تبی نه ده گه یشت، ده چووه ده شتیک سهری له سهر عهرزی داده ناو
ده یگوت: (یا معلّم ابراهیم، علّمني) ته ی ماموستای ئیبراهیم! فیرم
بکه! هه روه ها (ابن القیم) لئی ده گيرپټه وه ده لئی: که نویرزی به یانی
ده کرد، هه تا چی شته نگاو، داده نیش و خه ریکی زی کرو فیکر ده بوو،
ده لئی: پیم ده گوت: بۆچی پشوویک ناده ی؟ ده یگوت: من به وه وه
ماوم، ته گه رنا وزم نامینی!

شه ش: ئیوه ته وه بزانی! هیچ پیشه وایه کمان نیه خه لک سوودی لی
بینیی و، له رووی ئیمانی و روو حیی و ته زکیه ته قواوه، پشکی
باشی نه بووی، ئیدی وریا بن! وک کاک ته حمه دی موفتیزاده {خوا
پله ی به رز بکاته وه} گوته نی: خوتان مه که نه هه مبانه ی مه علوومات!
ته نیا زانیاری ساردو سر کو بکه نه وه، پی ناگه نه هیچ، ده توانی
کتیبان بنووسی و قه ره بالغ بی، به لام بۆخوت سوودیک نابینی!

حه وت: کو تا قسه شم ته وه یه: ئینسان بۆ ته وه ی به خۆی بزانی: ئایا
نه فسی ته زکیه بووه، یان نه بووه؟! نیشانه کانی ته زکیه بوونی، چه نه
شتیکه، من له و کتیبانه دا که ئاماژم پیدان، باسم کردوون:

۱- ئینسان له زده ت له عیبادت بکات و، عیبادته ی له سهر شان سووک
بی و به دلخووشیه وه بیکات.

۲- یه کیکی دیکه له نیشانه کانی ته وه یه، ئینسان له گه ل خه لدا
مامه له یه کی جوانی هه بی، چاوه پروانی له خه لک نه بی، مه ده ی
خه لک، مه غرووری نه کاو، زه ممی خه لک زور نارده ته تی نه کات،
که سیک خۆی بناسی، ته گه ر یه کی زور به رزی بکاته وه، ده لئی:

زۆر پۆیشتی و، ئە‌گەر زۆر نزمی بکاته‌وه، ده‌لی: زۆر به‌ره‌و خوار
چووی! نه‌وام و نه‌واشم، به‌نده‌یه‌کی خوام!

۳- له‌ ئە‌نجامی ته‌زکیه‌ بوونی نه‌فسدا، مرۆف حاله‌تیکی ئارامیی و
دامه‌زراویی و نه‌له‌خشاویی بۆ دروست ده‌بی و، هه‌میشه له‌ هه‌لبه‌زو
دابه‌زو هه‌لکشان و داکشاندایه‌.

۴- به‌هۆی ته‌زکیه‌ بوونی نه‌فسه‌وه مرۆفی مسوڵمان راستیه‌کانی
ئیمان و ئیسلام (حقوق‌ الإیمان‌ و‌الإسلام)ی له‌ عه‌قل و دڵ چه‌سپاوو
دره‌وشاوه‌ ده‌بن و، له‌ گه‌ڵ ره‌شه‌باو گه‌رده‌لوولی هیچ شوبه‌هه‌و
شه‌هه‌وتیکدا، ناله‌قی، نه‌ک به‌ هه‌ر پشووه‌بای شوبه‌هه‌و شه‌هه‌وتیک
به‌ملاو لادا بچی!

ئه‌وه‌ش بزانی که قوتابخانه‌کانی ته‌سه‌ووف، بۆ پێگه‌یانندی
لایه‌نی رووحیی مسوڵمانان بوون، وه‌ک چۆن قوتابخانه‌ فیه‌یه‌کان
بۆ پێگه‌یانندی مسوڵمانان بوون، له‌رووی یاسا رواله‌تییه‌کانی
شه‌ریعه‌ته‌وه، به‌هه‌مان شیوه‌ هه‌موو زانسته‌ ئیسلامیه‌کانی دیکه‌ش،
هه‌ر بۆ ئه‌و ئامانجی به‌رزى: باش دینداریی و دنیا‌داریی کردنی
مسوڵمانان، به‌ره‌هم هێنراون.

له‌ نۆزه‌ خوێنه‌یه‌یه‌کان له‌کەڵانیان

Stay in touch on social media

لەن بۆشەکان بۆ مۆڵات ئۆنلاین

علي بابير AliBapir

archive.org/details/@alibapir

علي بابير AliBapir

AliBapir

Google Play

App Store

www.alibapir.net

کوردی - عربي - English

کەڵانی

علي بابير AliBapir

علي بابير AliBapir

علي بابير AliBapir

علي بابير AliBapir

به‌شی سییه‌م

ته‌قوا

باسی یه‌که‌م: پیناسه‌ی پارێزکاری (تَقْوَى) و پارێزکار (مُتَّقِي)
باسی دووهم: بواره‌کانی پارێزکاری.
باسی سییه‌م: پینگه‌ی ته‌قوا و گرنگی و بایه‌خی.
باسی چواره‌م: به‌ره‌م و شوینه‌واره دنیایی و دواروژییه‌کانی
ته‌قوا.

The banner is divided into several sections. At the top, there are two Facebook links: 'AliBapir/علي بابير' and 'علي بابير/علي بابير'. Below these, there is a central portrait of a man in a military uniform, with the text 'www.alibapir.net' and 'English - عربي - کوردی' below it. To the left of the portrait, there is a link to 'archive.org/details/@alibapir' and a QR code. To the right, there is a YouTube link 'علي بابير/علي بابير' and a QR code. At the bottom, there are two more QR codes and a link to 'www.alibapir.net'. The banner also features a central text block in Persian/Arabic script: 'له‌ لاره‌ کۆمه‌ڵه‌یه‌یه‌که‌ن له‌عه‌له‌یه‌یه‌که‌ن له‌عه‌له‌یه‌یه‌که‌ن' and 'له‌ لاره‌ کۆمه‌ڵه‌یه‌یه‌که‌ن له‌عه‌له‌یه‌یه‌که‌ن له‌عه‌له‌یه‌یه‌که‌ن'.

www.alibapir.com

ده‌ستپیک

خوینده‌ره به‌ریژ و خو‌شه‌ویسته‌کانم!

وهك چۆن خوابه‌رستیی به هه‌ردووك چه‌مكى فراوان و تاییه‌تیی،
زاده و به‌ره‌ه‌مى بووناسیی و ئیمان، هه‌روه‌ها ته‌زکیه بوونی نه‌فس
و پاك و چاك بوونی، به‌ره‌ه‌مى خوابه‌رستیی، به هه‌مان شی‌وه‌ش
پاریزکاری (تَقْوَى)ش، زاده و به‌ره‌ه‌مى هه‌موو ئه‌وانه‌ی پێش خو‌یه‌تیی:
بووناسیی، ئیمان، خوابه‌رستیی، ته‌زکیه.

هه‌لبه‌ته له نیوان: ئیمان و خوابه‌رستیی، له‌لایه‌ك و، له‌لایه‌كى
دیكه‌شه‌وه: ته‌زکیه و ته‌قوادا، په‌یوه‌ندیی کارتی‌کردنی دوو سه‌ره
(التأثیر المتبادل)ش هه‌یه و، هه‌ر کامیکیان - ئه‌و دوو جووته -
کاریگه‌ریی بۆ سه‌ر ئه‌وى دیکه هه‌یه:

هه‌تا ئیمان باشت‌ر و مه‌حکه‌م‌تر بێ، خوابه‌رستیی چاک‌تر و
زیات‌ر ده‌بێ، به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه: خوابه‌رستیی (عبادة) چاک‌تر، ئیمان
دامه‌زراوتر ده‌کات و، گه‌شه‌ی پێده‌دات، بۆیه‌ش زانایان گوتوویانه:
(الإيمان: يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ، وَيَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ).

هه‌روه‌ها: هه‌تا نه‌فسیش چاک‌تر و پاك و پوخت و ته‌زکیه بووبێ،
ته‌قوای باشت‌ری تیدا ده‌چه‌سپێ و، له‌ولاشه‌وه، هه‌تا ته‌قوا زیات‌ر بێ،
نه‌فس پاك و چاک‌تر ده‌بێ.

ننجا ئيمه له م به شي سييه مه دا، باسي پاريزكاري (تَقْوَى) دهكهن و،
تيشكي ئايه ته به هيز و پيزه كاني كتیبي پر بهر كه تي خواي بهرز و مهزني
دهخهينه سهر^(۱).

وهك پروونيش دهبيتوه:

پاش ئيمان، خواي زانا و شارهزا (به تيگه يشتني بهنده) نه وهنده ي
مه دحي ته قوا و پاريزكاراني كرده و، به لين و موژده ي خو شي دنيا
و دواوژري پيداوه، نه وهنده مه دحي هيچ سيفه تيك و هه لگه كاني
نه كرده.

له نوره كومه ده بيه كن له هه لگه كاني
نحن نكلم بزر مواقع التواصل الاجتماعي

Facebook: [AliBapir/عەلێ بابێر](#)

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

Facebook: [AliBapir/عەلێ بابێر](#)

AliBapir/عەلێ بابێر

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

(۱) وهك له (پيشه كي و ريخوش كردن) ي ئه م كتیبه دا گوتمان: ئه م به شي
سييه مه (ته قوا) مان له {موسوعة: الإسلام كما يتجلى في كتاب الله} الكتاب
التاسع، ص ۷۰-۷۴، وەرگرتوه.

باسی یه‌که‌م

پیناسه‌ی پارێزکاری (تقوی) و، پارێزکار (مُتقی)

أ- ته‌قوا:

یه‌که‌م: له‌ پرووی زمانه‌وه‌.

وشه‌ی (تقوی) له‌ ریشه‌دا له‌: (وَقَى يَقِي وَقَايَةً... اَتَقَى يَتَّقِي نَقَاةً وَتَقَوَّى وَتَقِيَّةً) هاته‌وه‌^(١).

واته‌: پاراست، ده‌پاریزێ، پاراستن... خۆی پاراست، خۆی ده‌پاریزێ، خۆپاراستن (یان: پارێزگاری له‌ خۆکردن).

دووهم: له‌ پرووی زاراوه‌وه‌.

(راغب الأصفهاني) گوتویه‌تی: (وَصَارَ التَّقْوَى فِي تَعَارَفِ الشَّرْعِ: حِفْظُ النَّفْسِ عَمَّا يُؤْثِمُ)^(٢).

واته‌: (تقوی) له‌ زاراوه‌ی شه‌رع‌ دا بریتیه‌ له‌: خۆپاراستن له‌ هه‌ر گوناها‌رکه‌ریک.

ئاشکراشه‌: مرو‌ڤه‌ به‌وه‌ له‌ گوناها‌ری ده‌پاریزێ، که‌ تیکرای فه‌رمان پیکراوه‌کان (مأمورات) نه‌نجام بدات و، له‌ سه‌رجه‌م قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان (محظورات) دووربکه‌وێته‌وه‌.

(١) المعجم الوسيط، ص ١٠٥٢ .

(٢) مفردات ألفاظ القرآن، ص ٥٣٠ .

که‌واته: ته‌قوا هه‌موو شه‌ریعت ده‌گریته‌وه، به سه‌رجه‌م لایه‌ن و بواره‌کانیه‌وه، چونکه شه‌ریعت هه‌مووی: فه‌رمان‌کردنه به خۆشویستراوه‌کانی خوا و، ریگرتنه له قه‌ده‌غه و بوغزیتراوه‌کانی، فه‌رمان‌پیکردنی: پیوستیی یان په‌سند (أمر إيجاب أو نذب) و، ری پیگرتنی: قه‌ده‌غه یان پیناخۆشبوون (نهي تحريم أو كراهه).

ئنجا هه‌ر کام له‌و فه‌رمان و قه‌ده‌غه (أمر ونهي)یه‌ش: چ په‌یوه‌ست بی به‌ ئیمان و عه‌قیده‌وه، چ خواپه‌رستی، چ ره‌وشت و ئاکار، چ هه‌لس و که‌وته‌کان: حوکم و سیاسه‌ت، ئابووری، خیزانی و کۆمه‌لایه‌تی، و، جه‌نگ و ناشتی...هتد.

ده‌شتوانین له‌ پیناسه‌ی ته‌قوادا بلین:

{التَّقْوَى عِبَارَةٌ عَنْ حَالَةٍ وَمَلَكَهٍ تَحْصُلُ لِلْإِنْسَانِ الْمُسْلِمِ بِسَبَبِ إِيمَانِهِ وَعِبَادَتِهِ لِلَّهِ تَعَالَى، تَجْعَلُهُ يَلْتَزِمُ بِدِينِ اللَّهِ وَشَرِيعَتِهِ التَّزَامًا دَقِيقًا سِوَا فِي دَائِرَتِهِ الشَّخْصِيَّةِ، أَوِ الْأُسْرِيَّةِ، أَوِ الْاجْتِمَاعِيَّةِ، وَ يَجْعَلُهُ فِي حَالَةٍ حَذَرٍ دَائِمٍ مِنَ الْحَيْدَةِ وَالْإِنْحِرَافِ، وَكُلُّ ذَلِكَ بِدَافِعِ تَيْلِ رِضْوَانِ اللَّهِ وَ فَضْلِهِ} ^(۱).

واته: ته‌قوا ته‌و حاله‌ت و خه‌سله‌ته‌ چه‌سپاوه‌یه، که بو مروّفی مسوّلمان په‌یداده‌ی، به‌هۆی ئیمانی و، په‌رستیه‌وه بو خۆای به‌رز، که به‌ شیویه‌کی ورد پابه‌ندی ده‌کات به‌ ئایین و شه‌ریعتی خواوه، چ له‌ بازنه‌ی که‌سی، یان خیزانی، یان کۆمه‌لایه‌تی دا و، وای لیده‌کات که به‌رده‌وام له‌ خۆی وریاب: له‌ خلیسکان و لادان، هه‌موو ته‌وه‌ش به‌ پالنه‌ری وده‌سته‌یتانی ره‌زامه‌ندی و به‌خششی خوا.

(۱) ته‌مه‌ پیناسه‌ی به‌نده‌یه.

ب- پارێزگار (مُتَّقِي):

پارێزگار (مُتَّقِي) که‌سی‌که ته‌قوای و ده‌سته‌یه‌ناوه و، له خۆیدا و ده‌سه‌له‌تی‌کی ریشه‌دار چه‌سپاندوویه‌تی.

عاده‌تی کتییی خوای کاربه‌جیش وایه، پێناسه‌ی کرده‌یی شته‌کان و شه‌خسه‌کان ده‌کات، نه‌ک به‌ شی‌ویه‌کی تیوری و زینیی دارنویی (تجرییدی)، ته‌مه‌ش سی نمونه له تايه‌ته‌کانی قور‌شان، که چون پێناسه‌ی پارێزکاران (متقین) ده‌کن:

۱- تايه‌تی (۱۷۷ ی) (البقرة):

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ (البقرة)

ته‌م تايه‌ته که به تايه‌تی چاکه‌کاری (آیه البر) ناسراوه، خوای کارزان پێناسه‌ی پارێزکارانی تیدا‌کردوه، به‌هه‌ژده (۱۸) له سیفه‌ته به‌رز و په‌سندە‌کانیان و، له کۆتایی دا ده‌فه‌رموی: ئا ته‌وانه‌ن پارێزکاران:

(۱ و ۲ و ۳ و ۴ و ۵): ب‌روا به‌خوا و، پ‌وژی دوا‌یی و، فریشتان و، کتییه‌کان و، پیغه‌مبه‌ران.

(۶ و ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱): هاوکاری کردنی، خرمان و ههتیوان و، نه داران و، رپیواران و سوالکهران و، کویلان (به مال و سامانیکی خویشتراو له بهر که میی، یان له بهر پیویستی خودی).

(۱۲): به رپا کردنی نویژ.

(۱۳): زهکات دان (ئه وهی پیشی هاوکاری جگه له زهکات بوو).

(۱۴): وه فاداری به پهیمان و به لین.

(۱۵ و ۱۶ و ۱۷): خوڤاگری له سهه: هه ژاری و، نه خویشی و، له جهنگ دا.

(۱۸): راستی (که زمان راستی و راستیژی جوریکه تی).

۲- ثایه ته کانی: (۱۳۳-۱۳۶) ی (آل عمران):

﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ۝۱۳۳﴾ الَّذِينَ يُفْقُونَ فِي الضَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ
وَالْكُظُمِينَ الْفَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ ۝۱۳۴﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ
ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ
يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝۱۳۵﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُم مَّغْفِرَةٌ
مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّتْ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعَمَ
أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۝۱۳۶﴾ آل عمران.

خوای په‌روهر دگار له‌م چوار ثایه‌ته‌دا، به‌حه‌وت خه‌سله‌تی
ریشه‌یی و مه‌زن، پیناسه‌ی پارێژکاران ده‌کات:

(۱): مال و سامان به‌خشین، له‌هه‌ردووک حاله‌تی فه‌رحانی و
سه‌ختی دا.

(۲): رقی خو قووتدانه‌وه و کپ کردن (وێرایی هه‌بوونی توانای
تۆله‌کردنه‌وه و سزادان).

(۳): لی‌بوردن له‌خه‌لکی (خرابه‌کار).

(۴): چاکه‌کاری (له‌په‌یه‌ندی له‌گه‌ل خوا و خه‌لک دا).

(۵): خوا هاتنه‌وه‌یاد، له‌کاتی گونا‌ه‌کردن و سته‌م له‌خۆ‌کردن دا.

(۶): داوای لی‌بوردن کردن له‌خوا.

(۷): به‌رده‌وام نه‌بوون له‌سه‌ر گونا‌هو خراپه.

۳- ثایه‌ته‌کانی: (۱۵-۱۹) ی (الذاریات):

﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾ ءَاخِذِينَ مَآءَ النَّهْمِ رَبُّهُمْ إِلَيْهِمْ كَانُوا
قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَيَالِ الْأَعْمَارِ هُمْ
يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْحَرُومِ ﴿١٩﴾﴾ الذاریات.

له‌م پینج ثایه‌ته‌ش دا، خوای به‌رز و مه‌زن، به‌پینج خه‌سله‌تی
دیكه‌ی گه‌وره و گرنگ، پیناسه‌ی به‌نده پارێژکاره‌کانی ده‌کات:

(۱): چاکه‌کاری (به‌چه‌مک و واتای گشتی و فراوانی).

(۲): کهم خهوتن به شه‌وی (به‌لکو سه‌رگه‌رمبوون به شه‌ونویژ و طاعه‌ته‌وه).

(۳): له کاتی سه‌ه‌ردا: داوی لی‌بورتن کردن له خوا (یانی: بو‌غ‌رانه‌بوون به شه‌و بی‌داری).

(۵و۴): هاوکاریی کردنی بابای سوال‌کەر و، بابای ئاتاجی داوانه‌کەر. که‌واته:

له‌و سی (۳) کۆمه‌له‌ ئایه‌ته‌دا، سی (۳۰) خه‌سله‌تی پارێژکاران خراونه‌پروو:

($18 = 5 + 7 + 30$)، که بی‌گومان ئه‌گەر بمانه‌وی سه‌رجه‌م سیفیه‌ت و ئاکاره‌ به‌رز و په‌سنده‌کانی پارێژکاران سه‌رژمێر بکه‌ین، زۆری ده‌وی.

باسی دووهم

بواره‌کانی پارێزکاری

به‌پێزان!

ئه‌و بواره‌نهی پارێزکاری (تقوی)یان تیدا دیته‌دی و، به‌رجه‌سته ده‌بی، زۆر زۆرن، به‌لام ده‌توانین وه‌ك چه‌ند نموونه‌یه‌کی سه‌رده‌کی، بڵیین: ئهم یازده (۱۱) بواره‌ن:

(۱ و ۲ و ۳): بواره‌کانی ئیمان و، خواپه‌رستی و، په‌هوش:

که هه‌رکام له‌ ئایه‌تی (۱۷۷) ی (البقرة) و، ئایه‌ته‌کانی: (۱۳۳- ۱۳۶) ی (آل عمران) و، ئایه‌ته‌کانی: (۱۵- ۱۹) ی (الذاریات) به‌ روونی ده‌لاه‌تیا‌ن له‌سه‌ر ده‌که‌ن، که پێشتر هینامان.

(۴): بواری سیستمی ژیا‌ن و گوزه‌ران، یا‌ن حوکم و سیاسه‌ت:

که ئایه‌تی (۱۵۳) ی (الأنعام) به‌ روونی ده‌یگه‌یه‌نی:

﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (۱۵۳) الأنعام.

واته: هه‌روه‌ها ئه‌وه راسه‌شه‌قامی منه شوینی بکه‌ون و، شوینی رێچکان مه‌که‌ون، ئه‌گه‌رنا له‌ راسه‌ رێی وی په‌رته‌وازه‌ ده‌بن، ئه‌وه ئامۆژگاری ویه بۆتان، به‌لکو پارێز بکه‌ن.

(۵): بواری کومه لایه تی:

ههروه ها ته قوا په یوه نډییه کی توند و تویلیشی، بهم بواره شه وه ههیه،
بو نمونه:

خوای داد گهر له ثایه تی (۱۳) ی (الحجرات) دا فهرموویه تی:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۚ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (الحجرات).

وهك ده بینین:

خوای کار به جی پاریزکاری، کرده به تهرازو و پیوهری ریژ و حورمه تی
مروقه کان له لای خوا، نهك رهنګ و ره گهز و سامان و ... هتد.

هو ی هاتنه خواری ته م ثایه ته ش ته وه بوو که پیغه مبهری خوا
(صلی الله علیه وسلم) له کاتی فه تحی شاری مه که ده دا، فهرمانی
به (بلال الحبشی) کرد بانگی دا و، هه نډیک له زله زلاتی قورده ش
ره خنه یان گرت: ثایا موحه ممه د، که سی دیکه ی چنګ نه که وت،
تهو کاره ی پی بسیړی؟^(۱).

(۶): بواری ئابووری:

لهو باره شه وه ثایه تی قورثانی بهرز و مهزن، زلرن، که پاریزکاری
په یوه نډی پته وی بهو بواره شه وه ههیه، بو نمونه:

(۱) برواته: الاستیعاب فی بیان الأسباب، ج ۲۸۵، أخرجه البيهقي في
دلائل النبوة (۷۹/۵) بسند صحيح إلى عبد الرزاق، و قال المؤلفان: قلنا هذا
مرسل صحيح الإسناد.

ا- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (٧٨) البقرة.

که‌واته: به هوی ته‌قواوه مروّقی مسولمان توخنی سوودخوری ناکه‌وی.

ب- ﴿وَإِن كُنتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَنٌ مَّقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ أَمَنَتَهُ، وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ﴾ (٧٩) البقرة.

که‌واته: ته‌قوا ده‌یتته هوی پاراستنی ته‌مانت و زایه نه‌کردنی، له‌بوا‌ری ره‌هن دا، که‌مامه‌له‌یه‌کی دارایی و تابووریه.

(٧): بواری هاوسه‌ریتی و کاروباری خیزانی:

له‌و بارده‌وش ثایه‌ته‌کانی قورئان زورن، که‌پاریزکاری به‌و بواره‌شه‌وه په‌یوده‌سته و، هه‌تا ته‌قوای مروّقه‌کان ریژه‌که‌ی پتر بی، په‌یوده‌ندی و هه‌لس و که‌وته‌کانیان باشت‌ر دهن، بو‌نمونه:

١- ﴿أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنتُمْ تَخْتَانُونَ أَنفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَشِّرُوهُمْ وَاتَّبِعُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَىٰ الْاَيْلِ وَلَا تَبْشِرُوهُمْ وَأَنتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسْجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ (١٨٧) البقرة.

۲- ﴿يَسْأَلُكُمْ حَرْثُ لَكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِنَفْسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ (البقرة: ۲۳۳)

۳- ﴿وَالْوَلَدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنِمَّ الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَكَشَاوِرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْرِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَالْقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ (البقرة: ۲۳۳)

۴- ﴿وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ (البقرة: ۲۴۱)

(۸): بویاری هه لئس و کهوته جوړا و جوړه کانی نیوان خه لک:

۱- وهصیهت کردن بو باب و دایک و خرمان: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ (البقرة: ۱۸۰)

۲- شایه دییدان به شیوهیه کی داد گهرانه، له سهر دوست و دوژمن: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾ (المائدة: ۸)

۳- توله ی کوشتن (القصاص): ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (البقرة: ۱۷۹)

۴- صولح و ناشته وایی کردن: ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوِيكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴾ (۱۰) الحجرات.

۵- چپه پیکه وه کردن (النَجْوَى): ﴿ يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَجَاجَيْتُمْ فَلَا تَنَجَّجُوا بِالْآثِمِ وَالْعُدْوَنِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّجُوا بِالْبِرِّ وَالْتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴾ (۹) المجادلة.

(۹): بواری دروشمه کانی په رستن:

ههرودها پاریزکاری په یوهندیه کی توند و تولی به بواری په رستنه کان و، نیشانه و دروشمه زده کانیه وه هدی، وهک خوی په نهانزان فهرموویه تی:

﴿ ذٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمْ شَعْبَكَ اللَّهُ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴾ (۳۲) الحج.

(۱۰): بواری جهنگ و جیهاد:

ته نانهت بواری فیداکاری له پیناوی خوا و، خو به کوشندان و کوشتنی دوژمنانیش، به ته قوا وه په یوهسته و، له و باره دوش ثایه تی قورن زورن، بو وینه:

۱- ﴿ يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴾ (۱۲۳) التوبة.

۲- ﴿ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ فَمَنۢ وَعَدَنِي عَلَيَّكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيَّ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدِي عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴾ (۱۹۴) البقرة.

(۱۱): بواړی ټیگه‌شتنی قورټان و، ده‌رک‌کردنی نه‌ینیه‌کانی بوون و،
ناشنا‌بوون به یاسا‌کانی خوا له ژیانی به‌شه‌ردا:

ته‌مه‌ش چه‌ند نمونه‌یه‌کی ټایه‌ته‌کانی قورټان، له‌و باره‌وه:

۱- ده‌رک‌کردن و لیت‌یگه‌یشتنی نه‌ینیه‌کانی قورټان: ﴿الْمَ ۱﴾ ذَٰلِكَ
الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۲﴾ البقرة.

۲- په‌یبردن به یاسا گه‌ردوونیه‌کان: ﴿إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا
خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْتَقُونَ﴾ ۶ یونس.

۳- ناشنا‌بوون به یاسا‌کانی خوا، له ژیانی به‌شه‌ردا: ﴿قَدْ خَلَتْ مِن
قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ
﴿۱۳۷﴾ هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۱۳۸﴾ آل عمران.

به‌ړیزان!

ده‌توانین بلیین:

هیچ بواړیک نیه له بواره‌کانی دینداری دا، مه‌گه‌ر ته‌قوا پی‌یوه
په‌یوه‌سته و، به ته‌ندازدی هه‌بوونی پاریزکاری (تقوی) مرو‌فه‌کان
له سه‌رحم بواره‌کانی ژیاندا، سه‌ر راسترو و به‌رچاو پروونتر دهن و،
پاریزراوتریش دهن له هه‌له و په‌له و لادان و خلیس‌کان.

باسی سییه م

پیښه ته قوا و ګرنگی و بایه خی

پاریزکاری، پایه و پیښه کی یه کجار بهرزی هیه له ټیسلام دا و،
خوای کارزان و میهره بان بایه خ و ګرنگیه کی زوری پیداوه و، به زور
شیواز مسولمانان بو هانداوه، بګره مروفايه تیشی به گشتی بو هانداوه.
له م شش بر ګه یه دا، تیشکینک ده خینه سهر پیښه و پایه ی ته قوا،
له ټیسلام دا:

یه که م: خوای کاربه جی و زانا، به زور شیواز فه رمانی به پرواداران کردوه،
پاریزکاربن:

۱- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ١٠٢ آل عمران.

۲- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ ١١٩ التوبة.

۳- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ ١٨ الحشر.

۴- ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ ٩٦ المائدة.

۵- ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ ٨٨ المائدة.

۶- ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ ١٦ التغابن.

۷- ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (المائدة: ۲)

۸- ﴿وَأَطَعُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ (المائدة: ۷)

۹- ﴿وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ (النساء: ۱۳۱)

۱۰- ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (آل عمران: ۲۰۰)

دووهم: خوا سبحانه وتعالی هه‌رچی خێر و چاکه‌ی دنیا و دواپۆژه، به ته‌قواوه‌ی په‌یوه‌ست کردوه و، پارێزکارانی کردوون، به خاوه‌ن به‌ره‌که‌تی دنیا و سه‌رفرازی دواپۆژ:

وه‌ک له‌ باسی چوارهم (به‌ره‌هم و شوینه‌واره‌ دنیایی و دواپۆژییه‌کانی ته‌قوا) دا، له‌ چل و یه‌ک (۴۱) خال دا ده‌یانه‌ینین، بۆیه لی‌ره لی‌یان ده‌گه‌ریین بۆ ته‌وی.

سییه‌م: خوا تبارک وتعالی ته‌قوای به‌ هوک‌اری دوستانه‌ی تیی خۆی بۆ به‌نده‌کانی و، بناغه‌ی دوستانه‌ی تیی ته‌وان بۆی، داناوه:

وه‌ک خوای به‌ به‌زه‌یی فه‌رموویه‌تی:

۱- ﴿إِنْ أَوْلِيَاؤُكُمْ إِلَّا الْمُنَافِقُونَ﴾ (الأنفال: ۳۴)

واته: دوستان‌ی خوا ته‌نیا پارێزکاران.

۲- ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (الذین آمنوا وکانوا یتقون) (یونس: ۶۳)

واته: ئاگاداربئ! دۆستانی خوا نه‌ترسیان له‌سه‌ره نه‌ په‌ژاره داده‌گرن، ته‌وانه‌ی بره‌وان هه‌نابوو و، پارێزێان ده‌کرد.

چوارهم: مڕۆڤ به‌ بارته‌قاي ته‌قوا، له‌ لای خوا پێژ و حورمه‌تی ده‌بی و، کێ به‌ ته‌قواتره، له‌لای خوا به‌ پێزتره:

وه‌ك خۆای به‌رز و مه‌زن فهرموویه‌تی:

﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَيْرٌ﴾ (١٣) الحجرات.

پێنجهم: ته‌قوا ئه‌و ئامانج و حیکمه‌ته‌یه، که خۆای به‌خشهر: کتێبه‌کانی خۆی دابه‌زاندوون و، ئایه‌ته‌کانی پۆشنگردوونه‌وه، تاکو خه‌لك بۆیان مه‌یسه‌ر بێ و وه‌ده‌ستی بخهن:

وه‌ك خۆای بێ هاوێل و هاوتا، فهرموویه‌تی:

﴿كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ لِّلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ (١٧٧) البقرة.

شه‌شه‌م: ته‌قوا کۆکه‌ره‌وه‌ی سه‌رجه‌م سیفه‌ته‌ باشه‌کانه (جامع خصال الخیر کُله‌ا) هه‌ر له‌ ئیمانه‌وه‌ بگه‌ر، هه‌تا هه‌ر خه‌سه‌له‌تیکی دیکه‌ی به‌رز و په‌سند:

که ئایه‌تی (١٧٧) ی (البقرة) به‌ باشتیڕین شیوه‌، ئه‌و راستییه‌ ده‌گه‌یه‌نی و، ئه‌مه‌ش ده‌قه‌که‌یه‌تی و، پێشتریش هه‌ر هه‌نایمان:

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ

إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّادِقِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٧٧﴾ البقرة.

له کۆتایی ئەم باسه ش دا، دوو راستیی گرنگ دهخهینه روو:
یهك: سێ شت هه، چۆنیهتی په یوهندی مرووف له گهڵ خوادا،
دیاریی دهکەین:

١- ئیمان

٢- خوابه رستیی

٣- ته قوا

أ- چونکه دواى ئەوهى مرووف - به هۆى بووناسیییه کی راست و
دروسته وه - خوا عزوجل دهناسی و پێی ئاشنا دهبی، بروای پێ دینى.
ب- ئنجا که بروای پێهینا و بوو به خاوهن پروا (مؤمن) یه کسه ر
ئیمان هه کی پالێ پێوه دهنى بپه رستى و، به ندایه تیى (عبودية) بو له
خویدا به رجهسته بکات، چونکه په رستن (عبادة):

١- ئەوپه رى خو شویستن (أقصى الحب).

٢- ئەوپه رى به مه زنگرتن (أقصى التعظیم).

٣- ئەوپه رى مل بو که چکردن (أقصى الخضوع).

٤- ئەوپه رى شه رم و سام و هه یبه ت لیکردن (أقصى الحياء والخشية).

٥- ئەوپه رى پشت پێبهستن (أقصى التوکل).

ده گریته خو ی.

ج- دوا‌ییش خواپه‌رستی (عبادة)، پارێزکاری (تقوى) به‌ره‌م دێت و، پارێزکاری دوا‌یین پله و جو‌ری په‌یوه‌ندی مرو‌فه به‌ خواى به‌رز و بی‌وینه‌وه، چونکه: دواى شه‌وپه‌ری خو‌شویستن و به‌ مه‌زنگرتن و مل بو‌که‌چکردن و، شه‌رم و سام و هه‌یه‌ت لی‌کردن و، پشت پێبه‌ستن، هه‌یج نامی‌نێ جگه‌ له‌ وریایی و لی‌خه‌فتان و ئاگا له‌ خو‌بوون له‌ خزمه‌ت خوا‌دا، ئا شه‌وه‌ش ته‌قوا‌یه.

به‌لێ مرو‌ف هه‌تا بر‌وا‌دار نه‌بێ به‌ خوا، نایه‌رستی و، ته‌هلی په‌رستن نابێ و، هه‌تا ته‌هلی په‌رستنی‌ش نه‌بێ، پارێزکار نابێ.

دوو: وه‌ك چو‌ن هه‌ر كام له‌ ئیمان و خواپه‌رستی، چه‌ندان پله (درجات) ن، به‌ هه‌مان شه‌وه‌ پارێزکاری (تقوى)‌ش چه‌ندان پله (درجات)یه و، وه‌ك چو‌ن له‌ نیوان بر‌وا‌دارێك و بر‌وا‌دارێكى دیکه‌ و، خواپه‌رستی‌ك و خواپه‌رستی‌كى دیکه‌‌دا، جیا‌وا‌زی زو‌ر هه‌یه، به‌ هه‌مان شه‌وه‌ش: له‌ نیوان پارێزکاران (مُتَّقِينَ)‌دا، پله‌ پله‌یی و، به‌رزیی و نزمیی (تفاضل) زو‌ر هه‌یه.

په‌نگه‌ شه‌م ئایه‌ته‌ش، تا‌كه‌ ئایه‌تی‌كى قور‌ئان بێ، كه‌ ئاماژه‌ به‌و راستیی ده‌كات:

﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (١٣) المائدة.

شه‌م ئایه‌ته‌ش له‌ باره‌ی شه‌وانه‌وه‌ هاته‌ خوا، كه‌ به‌ر له‌ قه‌ده‌غه‌كراوه‌كانی: مه‌ی (شراب)یان خوا‌ردبو‌وه‌ و، بو‌ی رو‌ونكرده‌وه‌،

که به هوییه و سزابار نه بوون، مادام دواتر پاریزکار بووبن و خویان لئ پاراستی^(۱).

دوایی سی جارن، وشه (اتقوا) دووباره بۆتهوه: جاری یه کهم: ئیمان و کردهوی باشی، به دواوا باسکرده و، جاری دووه: ئیمان و، جاری سییه: چاکه کاری (إحسان)، دوایی خوی کارزان و میهره بان رایگه یاندوه: که چاکه کارانی خوشدهوین (والله یُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ) نه وهش به پروونی پله پله یی پاریزکاری و پاریزکاران ده گه یه نی.

(۱) أَخْرَجَهُ الْبَحَّارِيُّ: ۱۴۶۴، وَمُسْلِمٌ: ۱۵۷۲، (لُبَابُ النُّقُولِ فِي أَسْبَابِ النُّزُولِ)، السُّيُوطِيُّ: ۴۳۷، ۴۳۸.

باسی چوارهم

بهرهم و شوینه‌واره دنیایی و دواړوژمه‌کایه‌کانی ته‌قوا

به‌ریزان!

پاریزکاری به‌رهم و شوینه‌واری پر به‌ره‌کته‌ی زور و جورا و جوړی هه‌ن، له دنیا و دواړوژدا و، خوا پشتیوان بی، له‌م باسه‌دا هه‌ولده‌دین، ثاماره به زوړبه‌یان بکه‌ین و، ته‌و ثایه‌تانه‌ش که هه‌ر کام له‌و به‌رهم و میوه و شوینه‌واریان لیو‌درده‌گرین، دهنوسین، کوی ته‌و به‌رهم و شوینه‌وارانه‌ش که هی‌ناومانن، چل و یه‌ک (۴۱)ن، به‌م شیو‌دیه‌ی خواری:

۱- پاریزکاری، هوک‌اری به‌هرمه‌ندبوونه له‌ قورثان: ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٩٠﴾﴾ البقرة.

۲- پاریزکاری، هوک‌اری له‌گه‌ل به‌نده‌دا بوونی تایبه‌تی خوايه: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾﴾ البقرة.

۳- پاریزکاری، باشرین تویشووی ری‌ی به‌ره‌و خواچوونه: ﴿وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾﴾ البقرة.

۴- به‌ هو‌ی ته‌قواوه، خوا به‌نده‌ی خو‌ی خو‌شده‌وی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ يَجِبُ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾﴾ آل عمران.

۵- ته‌قوا، قه‌لغانیکه برواداران له‌ پیلانی دوژمنانیاں ده‌پاریزی: ﴿إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُوهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ

نَصِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ آل عمران.

٦- به هوی ته قواوه، پرواداران له یاسا گهردوونییه کانی خوا له ژبانی به شهردا، په ند ودرده گرن و، له نهینییه کانی میژوو تیده گن: ﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ ﴿١٣٧﴾ هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾ آل عمران.

٧- ته قوا، تاکه هوکاری ودرگیرانی کرده وانه، له لای خوا: ﴿وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُقْبَلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ ﴿٢٧﴾ المائدة.

٨- به هوی ته قواوه، پرواداران له دوستایه تیی کردنی کافران، دوور دهین: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَكُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ﴿٥٧﴾ المائدة.

٩و١٠- ته نیا عاقلمه ندان ته قواداری راسته قینه دهین و، سهره نجامی ته قواش، سهر فرازی روژی دواپیه: ﴿قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَأُولَىٰ الْأَلْبَبُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ﴿١٠٠﴾ المائدة.

۱۱- ته قوا، خاوندنه که ی ده کاته په پړه ی ریباری پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) و راسته شه قامی خوا: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّيْنَاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (۱۵۳) ﴿الأنعام﴾.

۱۲- وهك چؤن پوښاك جهسته ی مروؤف ده پوښی و، له خراپه ی ده پاریزی، ته قواش بهو جوړه پوښه ر و پاریزه دری خاوندنه که یه تی: ﴿يَبْنِيْٓءَادَمَ فَقَدْ اَنْزَلْنَا عَلَیْكَ لِبَاسًا یُّوْرِیْ سَوْءَۤاَعْمَلِكُمْ وَرِیْثًا وَلِبَاسَ النَّقْوٰی ذٰلِكَ خَیْرٌ ذٰلِكَ مِنْ ءَایٰتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ یَذْكُرُوْنَ﴾ (۱۶) ﴿الأعراف﴾.

۱۳- به هو ی پاریزکاریه وه، خوا ده روازه کانی پیت و پیژه ماددی و، مه عنه وییه کان له خه لك ده کاته وه: ﴿وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرْیَ ءَاٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَفَنَحْنٰ عَلَیْهِمْ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوْا فَآخَذْنٰهُمْ بِمَا كَانُوْا یَكْسِبُوْنَ﴾ (۱۶) ﴿الأعراف﴾.

۱۴- به هو ی ته قواوه، مروؤف: زوو خوی دیتنه وه یاد و، پیلانی شه یتان ده بینی و، که م وایه شه یتان زده فیه ری پی به ری: ﴿اِنَّ اَلَّذِیْنَ اتَّقَوْا اِذَا مَسَّهُمْ طٰغِیُّ مِّنَ الشَّیْطٰنِ تَذَكَّرُوْا فَاِذَا هُمْ مُبْصِرُوْنَ﴾ (۲۰) ﴿الأعراف﴾.

۱۵- پاریزکاری، سه رهنجامی خیر بو پاریزکاران مسوگر ده کات: ﴿... اِنَّ الْعَقِبَةَ لِلْمُتَّقِیْنَ﴾ (۲۱) ﴿هود﴾، ﴿وَأَمْرًا هٰلِكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَیْهَا لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا نَّحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَقِبَةُ لِلنَّقْوٰی﴾ (۱۳۲) ﴿طه﴾.

۱۶- مروف به هوئی پاریزکارییه وه، ده بیته دوست و نیزیکی خوا:
﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۶۲)
الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿۶۳﴾ یونس.

۱۷- به هوئی ته قواوه، مروف دروشمه کانی ثایینی خوا، به مه زن ده گری: ﴿ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظْ شَعْبًا اللَّهُ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾ (۳۲) الحج.

۱۸- ته قوا نامانج و حیکمه تی طاعه ته و، تاکه شتیکه خوا گرنگی پی بدات: ﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ النَّقْوَى مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَكُمْ وَبِشَرِّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۳۷) الحج.

۱۹- ته نیا پاریزکاران، له ثایه ته رؤشنه کانی خوا، په ند ودرده گرن: ﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ ءَايَاتٍ مُبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ (۳۴) النور.

(۲۰و۲۱و۲۲)- ته قوا، هوکاری دابه زینی هیمنی (سکینه) یه، بو سهر دل و، ریگری زالبوونی دهمارگیری نه فامییه، به سهر دل دا و، خوی زانا و کارزانیش ته نیا بو که سانی شایسته ی مه یسهر ده کات:

﴿إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ الْحَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ النَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ (۱۶) الفتح.

(۲۴و۲۳)- ته قوا، خاونه که ی له گهل پیغه مبهری خوادا (صلی الله علیه وسلم) به ته دهب و ریژ دهکات و، پاریزکاریش، تنیا له دل و دهر و نیکی پالفته کراودا سه قامگیر دهبی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَغْضُونَ أَسْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلنَّفَقَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ (الحجرات).

۲۵- پاریزکاری، هوکاری ریژداری بهنده به له لای خوا و، کی پاریزکارتی بی، له لای خوا به ریژتر دهبی، به بی ره چاوکردنی رهنګ و ره گز و ره چه له ک و ... هتد: ﴿يَتَأْتِيَ النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (الحجرات).

۲۰۷

۲۶- به هو ی ته قواوه، به زدی خوا دادباریته سهر مروف: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (الحجرات).

۲۷- ته قوا، مروف دهکاته شایسته ی مشوور لیخواردنی خوا و به دوستگرتنی: ﴿إِنَّهُمْ لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الحجرات).

(۲۹و۲۸)- ته قوا، هوکاری پیدابوونی بهرچاو روونی (فرقان) بر واداران، سررانه و دی خراپه کانیان و لیبوردرانی گوناوه کانیانه: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ (الأنفال).

(۳۱ و ۳۰) - ته قوا، هوکاری دهر و لیکرانه وه و، بژیو پیدرانه به بی چاودری کردن:

﴿فَإِذَا بَلَغَ أَجْلُهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَن كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾﴾ الطلاق.

۳۲- پاریزکاری، هوکاری ناسانبوونی کاری قورس و زحمه ته: ﴿وَالَّتِي يَبْسُنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِّن نِّسَائِكُمْ إِن أَرَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَٰئِكَ الْأَحْمَالُ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِّنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٤﴾﴾ الطلاق.

۳۳- به پاریزکاری، پاداشتی مروف له لای خوا، مه زن ده بی: ﴿... وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾﴾ الطلاق.

۳۴- ته قواداران، راستییه کانی قورثانیان بیرده که ویتته وه، له کاتی خویندنی، یان گوئیست بوونی دا: ﴿وَإِنَّهُ لَنَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾﴾ الحاقه.

۳۵- به هوئی ته قواوه، پابه ندیی به شه ریعته تی خواوه، ناسان ده بی: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ﴿٦﴾ فَسَنِيَرُهُ لِّلْعُسْرَىٰ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ﴿٩﴾ فَسَنِيَرُهُ لِّلْعُسْرَىٰ ﴿١٠﴾﴾ اللیل.

۳۶- پیچمه وانه و درى ته قوا: بریتیه له بینیازی له خوا: ﴿وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ﴾ ۸ ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنَقُوا اللَّهَ وَلِتَنْظُرَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ ۱۸ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ ۱۹ ﴿الحشر.

۳۷- پارێزکاری، هوکاری سهرفرازی رۆژی دواییه: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ ۵۲ ﴿النور.

۳۸- پارێزکاری، بناغی ته بایی و نیوان چاکبون و براهیتییه، بۆ بروداران: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ۱ ﴿الأنفال.

۳۹- خوا فهرمانی به بروداران کردوه: که له گهڵ غهیری خویشان دا، هاوکاری بکهن بۆ هینانه دی چاکه کاری و پارێزکاری (البرّ والتقوى):

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهَرَ الْحَرَامَ وَلَا اِهْدَى وَلَا اُفْلَكِيْد وَلَا ءَامِنَ اَلْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَاِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدُوْنِ وَاتَّقُوا اللَّهَ اِنَّ اللَّهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ﴾ ۲ ﴿المائدة.

که واته: پاریزکاری (تقوی) و پرای نه‌وی خه‌له‌تیکی که‌سی و تاییه‌ته، خه‌له‌تیکی کومه‌لایه‌تی و گشتیشه.

٤٠- پارێزگاری، بناغهی سهر راستیی و ئامانج پێکان له قسان دا و، رێک و پێک بوونی کاروباری تاک و کو (فرد ومجموع) ی مسوولمانه:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ ۞ الْأَحْزَابُ.

٤١- تهنیا به پارێزکاری، بههشتی خوا (که شوینی رەزامه‌ندییه‌تی) بۆ مەرووف مه‌یسەر و ده‌سته‌به‌ر ده‌ی.

۱- ﴿قُلْ أَوْفَيْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ ﴿١٥﴾ آل عمران.

٢- ﴿ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّهُ آخِرُهُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ (الأعراف).

٣- ﴿وَلَا تَجْرُ الْأَخِرَةَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَنْقُونَ﴾ ﴿٥٧﴾ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ

يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٩﴾ ﴿يوسف﴾

٤- ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ أَذْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ءَامِنِينَ
﴿٤٦﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٧﴾
لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾﴾ الحجر.

٥- ﴿هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٤٩﴾﴾ ص.

٦- ﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَّا تَعْلَمُوا عَلَى
وَأَتَوْنِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾﴾ النمل.

٧- ﴿تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾﴾ مريم.

٨- ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا
وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طُبِّئَتْ فَأَدْخُلُوهَا
خَالِدِينَ ﴿٧٢﴾﴾ الزمر.

٩- ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكُلُهَا
دَائِمٌ وَظُلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ
﴿٣٥﴾﴾ الرعد.

١٠- ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ
لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى

وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ محمد.

١١- ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدٍ صَدِيقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقْنَدٍ ﴿٥٥﴾ القمر.

١٢- ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾ ءَاخِذِينَ مَا ءَاتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾ كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلْسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾ الذاريات.

١٣- ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَكِهِينَ بِمَا ءَاتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقْنَهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ الطور.

١٤- ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَفَوَاحٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ المرسلات.

١٥- ﴿وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ آل عمران.

١٦- ﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾ لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾ الزمر.

له‌وه‌ش که رابرد، بۆمان دهرده‌که‌وئ که:

به راستیی پارێزکاریی (تَقْوَى) سه‌رچاوه‌ی سه‌رجه‌م خه‌سله‌ت و،
ئاکاره‌ به‌رز و په‌سنده‌کانه له تاک و کۆمه‌ڵ داو، هۆکار و بناغه‌ی
تیکرایی به‌ره‌که‌ت و خێر و چاکه‌کانی دنیا و دواپۆژیشه، بۆ تاک و
خێزان و کۆمه‌ڵگا و ده‌وله‌ت و، به هۆی رازانه‌وه‌وه به پارێزکاریی،
سه‌رفرازیی دواپۆژ و به‌خته‌وه‌ریی دنیا، بۆ هه‌موو لایه‌ک ده‌سته‌به‌ر
ده‌بن.

لێره‌ش دا کۆتایی به‌باسی پارێزکاریی (تقوی) دینین، که
وه‌ک گوتمان، زاده‌و به‌ره‌مه‌می هه‌رکام له: خوابه‌رستیی (عبادة الله)
و، خۆپاک و چاککردن (تزکیة النفس) هه‌و، له‌خوای به‌خشه‌ری میهره‌بان
داواکارین یارمه‌تی‌مان بدات هه‌رچی زیاتر بینه‌ خاوه‌نی: خوابه‌رستیی
و ته‌زکیه و ته‌قوا.

نیوه‌رۆک

- پیشه‌کی و پئی خوشکردن..... ۹
- به‌شی یه‌که‌م : خوابه‌رستیی..... ۱۷
- باسی یه‌که‌م: پیناسه‌ی خوابه‌رستیی..... ۱۹
- برگه‌ی یه‌که‌م: چه‌مک و واتای خوابه‌رستیی (العبادة)..... ۲۱
- برگه‌ی دووه‌م: مانای وشه‌ی خوابه‌رستیی له‌قورئاندا..... ۳۰
- برگه‌ی سییه‌م: نه‌جامگیری و پروونکردنه‌وه‌ی زیاتر..... ۳۵
- باسی دووه‌م: گرنگیی و پله‌و پایه‌ی خوابه‌رستیی له‌ئیسلام دا..... ۴۷
- برگه‌ی یه‌که‌م: خوابه‌رستیی (عبادة) تاقه‌ئامانجی دروستکرانی مروّقه..... ۴۹
- برگه‌ی دووه‌م: به‌بئی به‌ندایه‌تیی و خوابه‌رستیی، ئینسان له‌ئینسانه‌تیی ده‌شۆرئ..... ۵۵
- لا باسیك ده‌باره‌ی خه‌لیفه‌ی خوا بوونی ئینسان له‌سه‌ر زه‌وی:..... ۶۱
- برگه‌ی سییه‌م: تیکرای پیڤه‌مبه‌رانی خوا (عليهم الصلاة والسلام) بو‌ئه‌وه نیرراون، خه‌لکی فیری به‌ندایه‌تیی و خوابه‌رستیی بکه‌ن..... ۶۹
- باسی سییه‌م: شوینه‌وارو به‌ره‌مه‌گرنگه‌کانی خوابه‌رستیی..... ۸۵
- برگه‌ی یه‌که‌م: خوابه‌رستیی خۆراک و بژیوی دڤ و گیانه..... ۸۷
- برگه‌ی دووه‌م: خوابه‌رستیی تاقه‌رپی ئازادیی راسته‌قینه‌و پچراندنی کوّت و زنجیری دیلی و کوّیلایه‌تییه..... ۹۶
- برگه‌ی سییه‌م: خوابه‌رستیی ده‌روونی مروّف ده‌شوات و چلک و چه‌په‌ری گوناخ و خراپه‌لاده‌بات..... ۱۰۱
- برگه‌ی چواره‌م: خوابه‌رستیی سه‌رچاوه‌ی هه‌موو ره‌وشیتکی به‌رزو په‌سنده... ۱۰۷

برگه‌ی پینجه‌م: تاقه‌ی ری‌ی له‌ دۆزه‌خ قوتار‌بوون و، چوونه‌ به‌هه‌شت:

خواپه‌رستییه ۱۱۲

برگه‌ی شه‌شه‌م: خواپه‌رستی پۆلکی‌گرنگ ده‌گیرێ، له‌ پیکه‌وه‌ جۆشدانی

ریزه‌کانی مسولمانان و، تۆکمه‌و توندو تۆلکردنی کۆمه‌لگادا ۱۱۳

به‌شی دووه‌م: ته‌زکیه ۱۱۵

ده‌ستپێک ۱۱۷

باسی یه‌که‌م: چه‌مک و واتای ته‌زکیه‌ی نه‌فس ۱۱۹

باسی دووه‌م: پینگه‌ و به‌رهمی ته‌زکیه‌ی نه‌فس ۱۴۳

باسی سییه‌م: چۆنیه‌تی ته‌زکیه‌ی بوونی نه‌فس و، هۆکاره‌کانی ۱۴۷

برگه‌ی یه‌که‌م: چۆنیه‌تی ته‌زکیه‌ی بوونی نه‌فس: ۱۴۷

برگه‌ی دووه‌م: هۆکاره‌کانی ته‌زکیه‌ی بوونی نه‌فس: ۱۵۰

باسی چواره‌م: چوار کورته‌ سه‌رنج، له‌ باره‌ی ته‌زکیه‌ی نه‌فس و،

قوتابخانه‌کانی ته‌زکیه‌ و، پڕیازه‌کانی ته‌سه‌وووه‌وه ۱۵۱

باسی پینجه‌م: کورته‌ هه‌لسه‌نگاندنێکی ته‌زکیه‌ و ته‌سه‌ووف ۱۶۳

به‌شی سییه‌م: ته‌قوا ۱۸۱

ده‌ستپێک ۱۸۳

باسی یه‌که‌م: پیناسه‌ی پارێزکاری (تقوی) و، پارێزکار (مُتقی) ۱۸۵

باسی دووه‌م: باواره‌کانی پارێزکاری ۱۹۱

باسی سییه‌م: پینگه‌ی ته‌قوا و گرنگیی و بایه‌خی ۱۹۷

باسی چواره‌م: به‌رهم و شوینه‌واره‌ دنیایی و دوا‌پۆژه‌کاییه‌کانی ته‌قوا ۲۰۳

www.alibapir.com